

JANAM SÁKHI

OR

THE BIOGRAPHY

OF

GURU NÁNAK,

FOUNDER OF THE SIKH RELIGION.

Dehra Dun:

COPIED FROM THE ORIGINAL BY PHOTOZINCOGRAPHY AND

PRINTED AT THE OFFICE OF THE TRIGONOMETRICAL BRANCH, SURVEY OF INDIA

1885.

NOTE.

The Janam Sákhi book of the Sikhs is a brief biographical memoir of Guru Nának, the founder of the Sikh religion.

Several Janam Sákhis are current among the professors of the Sikh religion, and as would be expected these differ one from another in various respects. The Sikh community of Amritsar therefore requested the Lieut.-Governor early in 1883 to procure for their perusal a Janam Sákhi in the Library of the India Office, which was presented by Mr. H. T. Colebrooke to the East India Company; and by the courtesy of the Librarian, Dr. Rost, the volume was forwarded to this country in the autumn of that year, and was made available for examination at Lahore and Amritsar.

A wish was subsequently expressed that *fac similes* of the volume should be reproduced by photography; and at the request of the Lieut.-Governor and by permission of the Surveyor General of India, the reproduction by photozincography was undertaken in the Office of the Survey of India at Dehra Dún under the supervision of Mr. J. B. N. Hennessey, M.A., F.R.S., Deputy Surveyor General.

As soon as the MS. was received at Dehra a careful examination of it was made. It then appeared that there should be 240 leaves, numbered only on the right-hand pages, but that Nos. 2, 3, 4, 5, 6, 18 and 19 were missing, as also two of the three leaves 12, 13 and 14; that some of the numbers of the leaves had been partially cut off in binding, and that some of the pages were defective, portions having been torn away and whitish paper pasted on as a protection to what remained. In other instances the text had evidently been restored as appeared from the difference in writing. Each page of the original was found to be edged by a border of double lines in red; and where a portion of a page had disappeared part of this border had necessarily gone also. This will explain certain breaks in the border in the photozincographed copies.

Endeavours have been made to reproduce the original as exactly as possible save in the following respects. The red border has necessarily been printed black: obvious blots and dirty marks have been omitted: and errors made by the writer which he obliterated with some kind of yellow pigment do not appear. Otherwise, the copies are as true *fac similes* as it has been possible to make them, save that the pages have been numbered 1, 2, 3, &c. to facilitate the binding and ensure correctness of arrangement.

The undertaking proved a very difficult one owing to the fact that the paper, which was originally light brown in colour, has become several shades darker from age, and very dirty from usage, and the time occupied in reproduction has in consequence been more than treble what would have been required had the paper been white.

The obligations of Sir Charles Aitchison to the Surveyor General and to Mr. Hennessey who have enabled him to place a *fac simile* copy of the volume in the hands of the leading members of the Sikh community are very great, and His Honor desires to take this opportunity of acknowledging them.

A lithographed copy of the book is about to be published separately by private enterprise.

CIVIL SECRETARIAT, PUNJAB GOVT., }

March 15th, 1885. }

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਦਾ॥

੧੬

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਦਾ॥ ਸਾਖੀ ਸੀਬ ਬੇਨਾਨਾ
ਜੀਵੀ॥ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੀ ਜਗਤੁ ਨਿਸਤਾਰਨੁ
ਆਇਆ॥ ਕਹਿ ਜਗ ਵਿਚਿ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਤੇਇ ਜਾਨਿ
ਆਪਾ ਧਰਮੁ ਮਕਾਨਿ ਜਤਨੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸ
ਦਿ॥ ਸੰਮਤੁ॥ ੧੫੨੬॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਜਾਨਿ ਆਪਾ
ਵੈਸਾਖ ਮਾਹਿ॥ ਫਿਰੀ ਆਨਾ ਨਾਨਕੁ ਗਤਿ ਮੁਖਿ ਤੇ
ਲਾਪ ਪੁਰੁ ਗਤਿ ਮੁਖਿ ਜਾਨਿ ਆਪਾ ਅਨਹਦ
ਸਕਰੁ ਪਰਮੇਸਰ ਕਰੁ ਬਹਿ ਵੇਜੋ ਤੇਤੀ ਸਕ
ਰੁ ਜੀ ਰੇ ਵਡਿ ਆਨ ਮਸਕਾਰੁ ਕੀ ਆਨ ਚੁ ਮਹਿ ਜੋ
ਣੀ॥ ਬਾਵੈ ਜਹ ਬੀ ਗਛਿ ਆ ਜਤੀਆ ਚੋਗ ਸੀਆ ਸਿਧਾ

ਨਵਾਨਾ ਸਾਮ ਸਕਾਰੀਆ ਜੋ ਦੁਰਗਤ ਜਗਤੁ
ਸਤਗੁਰ ਕਉ ਆਇਆ ਇਸ ਕਉ ਨਿਸਕਾਰ ਕੀਜਾ
ਜੀਅਤ ਬਾਨੁ ਖਰੀਜਾ ਏਵੀ ਤਾਲਵੰਗ ਇਕੋ
ਰਈ ਕੀ ਦਸਦੀ ਵਿਉ ਦਸਦਾ ਆਉ ਧੈਰਾ ਮੁਖਿ
ਆਇਤੁ ਆਤਮਾ ਬਾਹਿਰ ਨਾਹਿ ਖੈਰ ਨਾਪੰਤੁ
ਬਾਲਕਾ ਤੇ ਇਸ ਕੀ ਦਿਸਦਿ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ਤਮੇ
ਅਭਿਮੁਖ ਮੇਸਕਾਰ ਕੇਗਾ ਸਬ ਬਾਬ ਕਰਮਾ ਪੁ
ਜਾ ਕਾ ਆਤਮਾ ਬਾਹਿਰ ਨਾਹਿ ਮਨ ਕੀ ਆਕਰਸ਼ਿ
ਜੋ ਬਿੰਦੂ ਬਾਹਿਰ ਮੇਸਕਾਰ ਕੇਗਾ ਤਿਸੇ ਤੇ ਸਭ ਸੇਵੇ
ਭੀ ਮਾਉਣਿ ਆਇਆ ਤਿਨੁ ਕਹਿ ਜੋ ਏਵੇ ਦੁਖ ਮੁਖੁ
ਏਵੇ ਆਇਆ ਆਤਮਾ ਮਲਮਲ ਕਹਿ

ਜੋ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਬ ਬਾ
ਬਾ ਬਗਸੀਸ ਤਾ ਕੋ ਹੋਆ। ਤਬਿ ਕਾਨੁ ਕਹਿਯਾਨਾ ਕੁਛੁ ਪ
ਤ੍ਰਾ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪਾਧੇ ਪਾਸਿ ਲੈ ਗਇਆ। ਕਾ
ਨੁ ਕਹਿਯਾ ਪਾਧਾਇ ਸੁਨੁ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਤਬਿ ਪਾਧੇ ਪਾਧੇ
ਲਿਖਿ ਦਿਤੀ। ਅਖਰ ਪੈਂਤੀ ਸਕੀ ਪੁਰ ਹੋਈ। ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਾ
ਹਿਬੁ ਪਾਧੀ। ਮਃ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਕਾ
ਦਿਬ ਕੀ ਹੋਈ। ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਸੇ ਸੇ ਇਸਿ
ਸਾਹਿਬਿ ਸਾਜੀ। ਸਤ ਨਾਮਾ ਹਿਬੇ ਪੁਰੁ ਭਇਆ। ਸੇ
ਦੁਹਰੁ ਹੋਇ ਤੁਸਿ ਨ ਕਾਨਾਗਾ। ਕਾਇਆ ਤਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ
ਪੁਰੁ ਭਇਆ। ਮਾਨ ਕਾ ਹੋਤੁ। ਪੁਰੁ ਮਾਨਾ ਜਾਵੈ
ਯਾਵੈ। ਦਿਬੀ ਤਉ ਪਸਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ॥

ਇਉਂ ਜੀਆਇ ਮੁਹੁ ਭੈਰਾਤਾ ਆਪੇ ਸਭ ਸੇਈ
ਇਨ ਅਖਰ ਮਾਠਿ ਜੋ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਤਿਸੁ ਸਿਮਿਲੇ
ਖੁਨ ਭਈ ॥ ਕਾਉ ਜੈ ਉਪਮਾਤ ਕੀ ਕੀ ਜੇ ਜਾਅ ਤੁ
ਨ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਸੇਈ ਯਾ ਪਾਇ
ਨਿਵਿਸ ਮਨ ਸੁਖ ਮਾਇਆ ॥ ੩੬ ॥ ਫੁਲਿ ਮਾਨੁ
ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਈ ਪਸਿਆ ਪਹਿਤੁ ਸੇਈ ॥ ਸਗਵ ਜੀਆ
ਮਾਠਿ ਏਵੇ ਜਾਣੈ ਤਾਉ ਉਠੈ ਕੋਠਿ ਕੋਈ ॥ ੩੭ ॥ ਕੋ
ਕੇਸ ਪੰਤਰ ਜਬ ਭੁਯੈ ਏਤੁ ਸਾਬੁ ਏਉਂ ਜੀਆ ॥
ਜਖਰ ਜੇ ਕੋ ਭੁਯੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸੰਗਿ ਬਧਿ
ਲੀਲ ॥ ੩੮ ॥ ਖਯੈ ਖੰਡ ਕਾ ਸਮਾਨ ਮੁਕਿ

ਖਗੀਦਸਿਨਿਖਰੁਚੁਦੀਆਥਿਧਾਨਿਜਾਵੈਸੁਤੁਜਨੁ
 ਬੋਧਿਆਯਾਵਗਾਨੀਹੁਕਖੁਭਇਆਥਾਗੈ
 ਗਇਗਇਸਿਨਿਫੁੰਗਾਨੀਗਇਦੁਗਰਬੁਭਇਆ
 ਪਸਿਭਾਤੇਸਿਨਿਆਈਸਾਜੀਨਰੁਣੈਏਏਏਵੀਆ॥
 ॥ਅਧਯੈਪਾਯਮੇਵੁਰੇਪਾਯੈਸਵਦਿਗੁਰੁਕੋਯ
 ਗਿਰੈਯਾਬੁਗਭਾਯਜੇਸਮਕਰਿਜੈਏਇਨਥਿਧਿਸਾ
 ਓਬੁਗਭੁਗੈਯਾਯੈਯੈਯੈਯੈਦਸਿਨਿਸਾਜੈਯੈ
 ਖਾਣੀਯਾਗਿਜਗਾਜੁਗੁਜੁਗੁਜੈਗੀਖਾਣੀਭੀਖਾ
 ਸਿਨਿਆਪੰਤਿਤੁਆਧਿਖੀਆ॥੨॥ਫੈਫੈਫੈਫੈ॥
 ਦਰਤੀਸਭਾਨੀਤਰਿ ਤੇਰਾਵੀਆਭਰਮੁ ਤੇ॥ ॥

ਭਗਮਭਗਾਇਓਪਾਈਨਾਨਾਪੇਤੋਰਕਰਮੁਓ
 ਆਤਿਨਾਗੁਰਮਿਹਿਯਾਗਾ॥੧॥ਜਸੈਦਾਨੁਮੰਗਤੁਜਾਨੁ
 ਜਾਚੈਯਖਰਭੁਗਮੀਭਗੀਖਰਭਿਯਾਗਾਏਕੋਯੋ
 ਏਏਕੋਦੈਦਮਦੁਰਨੁਜਾਮੈਸੁਇਯਾ॥੧॥ਭੁ
 ਏਏਭੀਮਗੁਰਿਯਾਧਾਣੀਜੇਬਿਛੁਦੇਦਮੇਦੇ
 ਭਿਯਾਗੇਦੇਦੇਏਏਭੁਕਮੁਗਾਗੇਏਸਿਓਜੀਯਾ
 ਕਾਗਿਜਕੁਪਏਯਾ॥੧॥ਭੁਏਨਦਰਿਕੇਗਜਾ
 ਦਿਖਾਨੁਜਾਕੋਈਨਾਹੀਏਕੋਗਵਿਗਭਿਯਾਮਭ
 ਭਾਈਏਕੁਦਸਿਯਾਮਨਮਾਹੀ॥੧॥ਭੁਏਦੇਦੇਦੁ

ਭਕਰੁ ਭਿਯਾ ਪ੍ਰਾਣੀਮਾਤ੍ਰੀਕਿਮੁਭਤ

ਹਿੰਗਲਾਜਾ ਜੁਐ ਜਾਨੁ ਨ ਭੀ ਪੁਕਾਰੁ ਸਿੰਘ

ਜੁਤੁ ਮਹਿ ਸਗਲਾ ॥ ੧੧ ॥ ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ

ਐ ਤਹਿ ਠਹਿਰਾਈ ਸਿੰਘ ਨਾਨਕ ਠਹਿਰਾਈ ਠਹਿਰਾਈ

ਗਾਏ ਜਾਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖ ਪਾਇ

ਆ ॥ ੧੫ ॥ ਤੈ ਤੈ ਤੈ ਤੈ ਤੈ ਤੈ ਤੈ ਤੈ ਤੈ ਤੈ

ਸੋ ਸਭੁ ਚਲਾਇ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ

ਪੁਸਤਕ ਠਹਿਰਾਈ ਗਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ

ਠੈ ਸਾਧੇ ਪੈਸਿ ਠੈ ਸਿੰਘ ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ

ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ

ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ

ਤਹਿਗੁਣਗੈਵੈਸੇਈ॥ ਆਪੇਆਪਿਸਿਯਾਏਕਰਤਾਪੁ
 ਨਗਪਿਜਨਮਨਾਓਈ॥ ੧੨॥ ਤੈਤੈਤਾਕੁਭਵਜਾਨੁ
 ਤਿਆਤਾਕਾਮੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ ਨਤਗਨਤਾਨੁਹਾਜਿਨ
 ਹਮਬੁਤਸਿਤਾਹਿਐਤਾਹਣਗਇਆ॥ ੧੨॥ ਬਥੇ
 ਥਾਨਬਨਤਹਿਸੇਈਜਾਕਾਕੀਆਸਕੁਓਆ॥
 ਬਿਆਭਰਮੁਸਿਆਮਾਇਆਕਹੀਐਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ
 ਸੇਈਭਾਗਾ॥ ਕਾ॥ ਦਦੈਦੇਸੁਨਦੇਉਕਿਸੈਦੇਸੁ
 ਕਰਮਾਯਾਪੂਇਆਜੇਸੈਕੀਆਸੇਸੈਪਾਇਆਦੇ
 ਸੁਨਦੀਜੈਅਫਰਜਨਾ॥ ਕਾ॥ ਧਧੈਧਰਿਕਾ
 ਦਿਨਿਛੰਡੀਤਹਿਚੀਜੀਜਿਨਿੰਗੁਕੀਆ॥ ਤਿਸਕਾ
 ਦੀਆ ਸਤਨੀ ਲੀਆਕਰਮੀ ਰਹਮੀਹੁਕਮੁਪ

ਏਯਾਸ਼ਕਾ॥ ਨੈ ਨਾ ਤੋਰੇ ਗਨਿ ਤੋਰੇ ਗੈ ਨਾ ਤੀ ਚਾ ਨ
 ਸਮਝਿ ਯਾਗਾਗੀ ਠਉ ਮੁਹਿ ਗਇਓ ਏਕੇ ਤੁਯ
 ਬਹੁ ਮੈ ਮਿਲਿ ਯਾਗਾ॥ ਕਸਾਪ ਪੈ ਪਾਇ ਸਾਹੁ ਪਰਮੇਸ
 ਰੁ ਏਕੇ ਏਕੇ ਪਰਪੰਚਕੀ ਯਾਗੇ॥ ਏਕੇ ਏਕੇ
 ਰਹਿ ਦੁਜਾ ਏਕੇ ਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗਇ ਗਇ ਯਾਗਾ॥
 ਏਕੇ ਏਕੇ ਹੀ ਸੁਭਾਗੁ ਏਕੇ ਬਾਜ ਮੈ ਕੈ ਸੰਨੀ
 ਬੇਪਿਲੀ ਯਾਗਾ॥ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇ ਨਹੁ ਏਕੇ ਰੋਜੀ
 ਤਰਿ ਸਗਣੁ ਗਇ ਤਰਿ ਪਾਇ ਯਾਗਾ॥ ਕਪਾ॥ ਬੈਥੈ
 ਜੀ ਬੋਲਹਿ ਲਗਾ ਏਕੇ ਪਰਿਵੀਤੀ॥ ਰਹਿ ਜੁਗਾਸੀ
 ਅਜੀਤ ਸਭਿ ਸਾਗੀ ਕੀਤੇ ਪਾਸਾ॥ ਰਹਿ ਯਾਗੇ ਪਿ
 ਯਾਗਾ॥ ਕਥਾ ਭਰੇ ਤਾਗੁ ਹਿਸੇ ਏਕਾ॥ ਪਾਦੁ

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਿਰਿ ਭੁਭੁ ਪਇਆ ਮਨ ਮੁਖਿ ਥਿ
 ਗਿਨ ਚੇਤ ਭਿਉ ਜੋਗ ਖਚ ਭਗ ਸੀ ਭਯੋਹੁ
 ਪਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਮੈ ਮੋਹ ਮਰਦੁ ਮਧੁ ਮੁਦ
 ਨ ਮਰਦੁ ਭਇਆ ਤਬ ਚੇਤਇਆ ਕਾਇ
 ਯਾ ਭੀ ਤਹਿ ਭੋਧੁ ਪਇਆ ਮਮਾ ਖਰੁ ਧੀ
 ਸਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਯਯੈ ਜਾਨ ਮੁਨਿ ਭੀ ਵਰ
 ਭੀ ਜੇ ਕਹਿ ਸਚੁ ਪਦਾਣੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਯਾ ਥੈ
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਥੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਥੈ ਕਾਣੈ ॥ ੩ ॥
 ਗੈਰ ਗਇ ਗਇਆ ਸਤ ਅੰਤ ਹਿ ਜੇ ਤੇ ਕੀ ਥੈ

ਜੰਤਾ ॥ ਜੰਤੁ ਪਾਇ ਧੰਧੈ ਸਭਿ ਯਾਏ ਕਰ

[illegible]

ਹਮੇਸਰਕਾ ਮੁਲਿ ਖੀਐ ॥ ਸਾਨੁ ਭੀ
 ਖੀਐ ॥ ਸਿਤੁਲਿ ਖੇਸ ਭਵਿਕਾ ਮਿਦਿਜਾ
 ਹਿਐ ॥ ਤੁਮੇ ਭਾਲਿ ਖੇਸਿਤੁਲਿ ਖੇਤਨੁ
 ਸੁਖੀ ਤੇਇ ॥ ਤਿਸਕਾ ਅੰਤੁ ਪਗਾਵੁ ਰੁਖਿ
 ਫੁਪਾਇਆ ॥ ਨਾਹੀ ਜਾਤਾ ਤੇ ਪਛਿਤਾ ਜੇ
 ਏਹੁ ਲੈ ਖਾਪਸਿ ॥ ਏਤਾ ਪੜਾਅੁ ਰੁ
 ਮੁਝ ਕਉ ਭੀ ਪੜਾਇ ॥ ਨਾਹੀ ਤਾਨਾ ਪ
 ਜਾਇ ॥ ਸੁਦਿ ਤੇ ਪਛਿਤਾ ਜਾਏ ਏਹੁ ਤੇਗਜੀ
 ਓ ਜਾਵੇਗਾ ॥ ਤੇਹੇ ਹਥਿ ਏਹੁ ਪੜਾਨਾ
 ਨੀ ਸਾਨੁ ਤੇਹੇਗਾ ॥ ਤੇਹੇ ਨੀ ਕਿਸਮ

ਕਾਹੁ ਨ ਆਇਗਾ ਤਬਿ ਭੁਨਿ ਪਰਿ ਭਿਕਾਰਿ ॥
 ਏਨਾ ਕੇ ਏਹੁ ਬਤਾਏ ਸਿ ਮਤੈ ਪਾਈਆ ॥
 ਹਨਿ ਪਰੁ ਮੁਦਿ ਤੇਨਾ ਕੇ ਏਹੁ ਜੋ ਪਰ ॥
 ਮੇਸਰ ਕਾ ਮੁਨੈ ਤੇਹੁ ਭਿਕਾਰੁ ਕਰ ॥
 ਹੁਣਹਾਨੁ ਗਤੇ ਹੈ ॥ ਤਬਿ ਹੁਣੁ ਨਾ ਕਰੁ ॥
 ਪਉੜੀ ਕਹੀ ॥ ਅਗੈ ਮਿਲਿ ਨਿਵਰਿ ਆਈ ॥
 ਆਸਰਾ ਪੁਸੀ ॥ ਆਸਰਾ ਰਾਉ ॥ ਭਿਨਾ ਮੁ ॥
 ਬਿਦਿ ਕੇ ਭੁਜਾਨੇ ਸਿਨਿ ਮੁਖਿ ਸਰਾਨਾਉ ॥
 ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ॥ ਨਹਿ ਤਗਾਈ ॥
 ਏਹੁ ਦੁਆਈ ॥ ਤਬਿ ਸਰਾ ਬਾਝੇ ਨਾ ॥

ਕਹਿਅ ਸੁਇ ਤੋ ਪੰਡਿਤਾਸ ਤੇ ਹੁਤੇ ਗਾਨੀ
ਓਤੈ ਵੈਗਾਨ ਤੇ ਹਿਸੁ ਪਰਮੇਸਰ ਸਿਮੁ
ਕਰਕੇ ਹੁਪੁਨੁ ਤੇ ਵੈਗਾਨ ਜੋ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪੁਸੀ ਆਨਿਤ ਨਿਤ ਅਨੰਦ
ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਨਿਧਾਨ ਪਰਾਪਤਿ ਤੇ ਦੁਹਿ
ਗਾਪੁਰ ਨਿਧਾਨ ਮਨਿ ਦਰਬਰ ਸਿਰਿ ਕੈਸੇ
ਮਹਿ ਆਹੈ ਆਹੁ ਪਾਇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਗਾਨੀ
ਪਰਮੇਸਰੁ ਲੀਆਨਾ ਤੇ ਰਾਤਗਾਤ ਬਿਓ
ਹੁਪੁਤਿ ਤੇ ਹੋਰੁ ਤੇ ਹਿੰਦੁ ਆਇਓ ਓਹਿ
ਪੰਡਿਤ ਕਹਿਅਗੇ ਨਾਨਕੇ ਹੁਜੇ ਪਰ

ਮੇਸਹ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਤੇ ਹੈ ਭਿਨ ਕੁਤਾ ਕੀ ਧਨ ਭੀ
 ਜਾਨਤਾ ਭਿਨ ਕੁਤਾ ਕੀ ਧਨ ਭੀ ਨਾ ਭੀ
 ਜੁਲਿਆ ਵਤੀ ਆਗਾ ਅਰੁ ਇਸੇ ਜੋ ਪਾਤਸ਼ਾਹ
 ਹੀ ਕਰ ਕੇ ਹੈ ਭਿਆਸੇ ਬੁਝਿਆਈ ਆਤੀ ਕਰ
 ਕੇ ਹੈ ਭਿਆਸੇ ਪਰ ਮੇਸਹੁ ਭੀ ਨਾ ਹੀ ਸਿਮਰ
 ਰੇਤਾ ਕੁਤਾ ਕੀ ਭਾਓ ਨਿਕਟ ਪਾਪ ਕੀ ਤੇ
 ਹੈ ਭਿਆਸੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਕੀ ਕਰ ਗਿਆ ਅਰੁ ਪਰ
 ਮੇਸਹੁ ਤੇ ਭੀ ਨਾ ਕਰ ਗਿਆ ਤਖਿਲਿ ਹਿਰੁ ਕੁਤਾ
 ਨ ਕਰੀ ਜੀ ਪੁਰੀ ਕੀ ਭੀ ਭਿਆਸੇ ਧਰਿ
 ਰਿਜਾ ਤਿਉ ਭਿਓ ਨਿਕਟ ਪਾਪ ਆਗਿਆ ਨਿਕਟ

ਭਾਗਾਇਕਿਉਧਾਏਮੰਗਤੇਇਕਨਾਵੇਰੇਰਥਰ
ਅਗੈਗਇਆਸੇਜਾਣੀਅਨਿਵਿਤੁਨੈਵੇਵਕਾਗਾ
ਤਖਿਗੁਰੂਬਾਬਾਨਕਕਟਿਆਸੁਣਿਤਪੰਡਿਤ
ਇਕਅਵੇਤੈਭਾਇਕਜਤੈਭਾਇਕਸਪੁਰੈਇ
ਕਪਾਤਸਾਹੈਭਾਇਕਉਨਕੈਆਗੈਭਿਖਿਆ
ਇਸਿਮੰਗਿਖਾਤੈਭਾਪਰਸੁਣਿਤਪੰਡਿਤਜੇਉਰ
ਅਗੈਜਾਵਹਿਗਾਅਗੈਜੀਹਮੁਖੁਕਰਤੇਭੈ
ਉਨਕਉਮੈਸੀਸਜਾਇਮਿਲੀਗੀਜੇਸੀਕ
ਪੜੇਕਉਧੰਬੀਦੇਤਾਭੈਅਗੁਰੂਗਾਕਉਤੇਭੈ
ਦੇਤਾਭੈਅਗੁਰੂਕੀਦਇਆਕਉਦੇਤਾਭੈ
ਸੀਸਜਾਇਪਾਵਹਿਗਾਅਗੁਰੂਗਕਉਤੇਮਿ

ਲਗਿਗੋਆਯੋਸੇਪਰਮੇਸਰਕਓਸਿਮਰੇਤੈਭਾਅਕੁਤਿ
ਖਿਆਮਸਿਮਸਿਖਯੋਤੈਭਾਓਨਕਓਦਗਠਵਡਿ
ਅਧੀਅਸਿਲਹਿਗੀਆਤਸਿਪੰਥਿਤੁਹੈਗਨੁਤੈਹਿਗ
ਇਆਕਓਓਸੁਦੁਕੇਈਵਡਾਭਗਤੁਭਾਤਸਿਖਿ
ਹਿਪਥਿਤਕਓਆਨਾਨਕਤੁਜੈਐਸੀਬਤਾਕਰਨ
ਹੈਸੇ - ਚਿਉਰਗਦਾਭਾਅਜੇਤਾਬਾਯਕੁਭਾ

ਫੁਮਾਤਾਪਿਤਾਇਸਤੀਕੁਟੰਥਕਾਸੁਖੁਦੇਸੁ॥

ਜੇਤੋਗਰਿਥੈਓਰਕੁਭੈ॥ਤਸਿਗੁਰੁਨਾਨਕਰਓ
ਥੀਪਓਰੀਕਹੀਭੈਤਿਸਦੇਤੁਰੁਅਗਲਾਪਪਿਖ
ਪਿਥੀਜੈਦੇਭਾਨਾਉਸਿਨਾਸੁਲਤਾਨਖਾਨਾਓ
ਦੇਦਿਸਨਿਖੇਨਾਨਾਨਕਓਗੰਗਹਿਆਸਥਿ

ਕੁੰਦੇ ਤੁਏ ਨੇ ਭਾਗੀਆਂ ਭਿੰਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬੁਧੁਰਾ
 ਨਕ ਕਹਿ ਆਸੁ ਤੁਏ ਪੰਡਿਤ ਉਸ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਐਸਾ
 ਤੁਹਾ ਭਾਜੇ ਮੇਰੇ ਹਰੈ ਮਨੁ ਤਹਿ ਗਈ ਭਾਜੇ
 ਧੰਨ ਧਾਨੁ ਮੁਲ ਤਕ ਕਹਿ ਏ ਬੇਸੇ ਭੀ ਮਰਿ
 ਥਾ ਕਹਿ ਏ ਗਏ ਸਿਨਾ ਕਾ ਮੁਖੁ ਮਨੀ ਤਾ ਥਾ
 ਨ ਕੈ ਤਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਭੈ ਮਾਨੁ ਤੇ ਭੀ ਮੇਰੀ ਮਰਿ
 ਗਏ ਸੁਫਿਤ ਪੰਡਿਤ ਮੈ ਕੁਜਾਨੁ ਹੁਕਮਿ
 ਉਹ ਮਰੀ ਉਠਿ ਜਾਏ ਗੋਧਾ ਥਾ ਕਹਿ ॥
 ਇਨਾ ਭਿੰਨੋਂ ਉਮਤਿ ਸਰੀਰੰ
 ਜੀ ਭਾਨੁ ਏ ਗਾਇਕਿ

ਕੁੜਾ ਨੇ ਤੁਸਿ ਆਕ ਗਠਿ। ਤਖਿ ਪਤਿ ਤੁਠੈ ਗੁਣੁ ਤੁਠਿ
 ਗਇਆ। ਨਮਸ ਕਰੁ ਕੀ ਤੇ ਸੁ। ਜੁ ਕੋਈ ਪੁਰੁਸ਼
 ਜੋ ਤੇਰੇ ਆਤਮੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਸੇ ਕਰਿ। ਤਖਿ ਗੁਰੁ ਕਖ
 ਜੀ ਪਤਿ ਆਇ ਕੈ ਬੈਠਿ ਗਇਆ। ਬੋਲੁ ਹੁਣੁ ਹੁਣੁ
 ਅਧਿਆਪਕ ਸੇ ਸਰਕੀ ਹੋਈ ਜੋ ਸਿਰੁ ਤੁਠੁ
 ਕਹੈ। ਜੋ ਬੈਠਿ ਤਾ ਬੈਠਾ ਹੀ ਰਹੈ। ਜਾ ਸੇਇ ਤਾ ਸੇ
 ਆਤੀ ਰਹੈ। ਯਕੀਨੁ। ਨਿਮਜਾਨ ਸ ਕਹੈ॥
 ਬੰਬਾ ਕਾ ਤੁਠੈ ਗੁਣੁ ਤੁਠਿ ਗਇਆ। ਕਹਿ ਸੁਨਾ
 ਏਹੈ ਤਾ ਸਿਉਂ ਵੈ। ਜਖਿ ਗੁਰੁ
 ਏਕਾ ਤੇ ਆ। ਤਖਿ ਇਹਿ ਤੇ

੨
 ਦਿ ਵਾਗੈ ਜੀਇਸਦਾ ਕੁਛੁ ਨ ਹੀ ਭੁੱਜਾ ਸਿ
 ਆਗਤ ਬਿਭੁ ਦੀ ਕਹਿ ਆਸੀ ਮੇਗ ਬੇਤੁ ਭੁੱਜਾ ਸਿ
 ਆਗੈ ਮੈ ਮੁਠਾ ਹਮੇਗਤ ਭੁੱਥੇਤੁ ਭੁੱਜਾ ਸਿ ਆ
 ਗੈ ਮੇਗਤ ਪਾਵੁ ਮੁਕਿ ਗਿ ਨਾ ਹੀ ਤਾ ਮੈ ਤੁਰਕ
 ਪਸਿ ਵੈਦਾ ਗਾਤ ਬਿਭੁ ਭੁੱਜਾ ਨ ਕਰ ਆਖਿ ਆ
 ਦੀ ਵਾਗੈ ਸਲਾਮਤਿ ਜੇਹਿ ਪਠਾਵੁ ਸਿ ਕਾ
 ਤੁਰਿ ਆਗੈ ਵੈਤਾ ਜਬ ਕੁਰੁ ਲਾਪਰਤੁ ਮਾ
 ਆਪਣਾ ਆਰਮੀ ਬੇਸਿ ਕਹਿ ਨਿਰਖੁ ਹੁਪ
 ਤਬਿ ਗਹਿ ਬੁਝਾਗੁ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਕੋ
 ਜੇ ਭੁੱਜਾ ਆਰਮੀ ਜਾਵਹਿ ਤਬੇ

— ਸਾਹਿਬ ਪਾਠ ਖੇਤੀਰਾ ਉਜੜਿਆ

ਨਾਹੀ॥ ਤਖਿਬੋਬੋਸਕੁਤੀਤਾ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਿਖੇ

ਮ:॥ ਜੋਗੀ ਭੈਣੋ ਜੋਗ ਮੈ॥ ਭੋਗੀ ਭੈਣੋ ਖਾਇ॥

ਤਖੀਆ ਭੈਣੋ ਤਪੁਕਰੈ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿਖਿ॥

ਨਾਇ॥ ੧॥ ਤੇਰਾ ਸਰਸਾ ਮੁਖੈ ਸੋਵਾਹੀ ਨੇ

ਕੀਥੈ ਆਲਾਇ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਭੀਜੈ ਸੇ

ਭੈਣੋ ਪੈਰ ਸੇ ਖਾਇ॥ ਮੈ ਪੁਛਿ ਨ ਭੈ

ਵਹੀ ਸਭਾ ਸਾਣਾ ਜਾਇ॥ ੨॥ ਜੈ ਸੇ ਤੇਰਾ

ਕਾਨੀ ਮੈ ਸੇ ਸੀ ਕਾ ਕਰਮਾਇ॥ ਜੈ ਰਮੁਰ

ਤਿਨਾ ਕਾ ਵਧੈ ਸੇ ਰਮੁਰਿ ਭਾਜਾ ਜਾਇ॥ ੩॥

ਭੈ ਤੇ ਭੈ ਭੈ ਕੀ ਜੋ ਕੀ ਭੈ ਭੈ ਕੀ॥

ਨਕ ਕੰਮਿ ਨਾਮਾ ਵਧੈ ਸਿਤੁ ਤਨਿ ਨਹੀ ਭੈ ਕੀ॥

ਜਥਿਗਏਬੁਧਾਗੁਰੁਮਤਟੀਕਥੁਬੀਤਧੁਰੁਗਾ
 ਨਕੁਮਤੈਕਾਨੁਰੈਵੈਪਰਿਯਾਏਤਥਿਯਸਿਯਾ
 ਗਯੇਸਗਵੀਤਯਾਜੇਗੁਰੁਗਾਨਕਦੇਪਰਿਤਏ
 ਬੋਟੇਤਏਯਧਮੀਦਮੁਤੈਸਿਗੀਏਦੁਪਰੁ
 ਬੋਬੋਟਏਦਸੀਮਿਏਨਾਯੀਗੁਰੁਗਾਨਕੁਰੁਪਾ
 ਬਿਗਧੀਜਾਇਏਦਸੁਗੈਤਥਿਏਕਦਿਨਿਗੁਰੁਬਖ
 ਨਾਨਕਜੀਜਾਇਕਥਿਗਥਿਰਿਸੁਤਾਯਿਰਿਦਿਨਾ
 ਬਏਏਨਾਯੀਤਥਿਗਏਬੁਧਾਗੁਰੇਦਤਟੀਇਸਿ
 ਰਿਗਥਿਯਾਥਾਯਾਏਦਸਾਏਦਸਾਥਾਗਥਿਰਿਯਾ
 ਏਤਾਕੇਏਦਗਥਤਏਏਸੁਤਾਪਏਯਾਏਪੁਰੁਜਾ
 ਦੇਥੈਤਾਏਗਾਨਗਥਤਾਨਾਥਾਏਯਾਏਗਏ
 ਏਏਯਾਏਸੁਰਗਥਤਾਨਾਥਾਏਯਾਏਯਾਏ

ਭੋ ॥ ਤਬਿ ਗਇ ਬੁਧਾ ਰਿਯਾ ਖਿਆਇ ਸੁਨੁ ਜਗਾਇ ਭਾਜ
 ਬਿਭੁ ਹਾਇ ਆਤਾ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰੁ ਪੁਤ੍ਰੁ ਭੋ ॥ ਤਬਿ ਗਇ ਬੁਧਾ
 ਰਿਯਾ ਖਿਆ ਭਾਗੈ ਕਾ ਭਾਗੈ ਤੀ ਗਾਇ ਰੀ ਭੋ ॥
 ਆਤਾ ਭੋ ਭੀ ਭੋ ਭਾਗੈ ਭੁਖਾ ਭੀ ਨਾ ਭੀ ॥ ਤਬਿ
 ਗਇ ਬੁਧਾ ਭੋ ਭੀ ਪਾਇਆ ਭੀ ਭੀ ਕਰਿ ਕਾ
 ਭੁਖਾ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
 ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
 ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
 ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
 ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
 ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ

ਕੀ ਸਾਗਿ ਮਜਾਹਿ ਸਿਵ ਗੋਠਿ ਰੁਖਿ ਸੇਠਾ ਲਿਖਾਹੁ ਕ
 ਰਿਠਾ ਠੀਕ ਭਵਿਸਤ੍ਰ ਪਰਗਟੁ ਗਾਨੁ ਖਿਆਲਾ ਮਹਿ
 ਏਹੁ ਕ ਮਲਾਹਿ ਠਾਕੁ ਏਕੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਤ
 ਆਈ ਭੁਖਿ ਆਖਿਆ ਭਵਤੁ ਧੁਧੀ ਕੀ ਗਾਇ
 ਬੈਠਿ ਆਸਰੀ ਨਾਠੀ ਭੈਨਿ ਪਰਗਟੁ ਏਹਿ ਆ
 ਪੀਆ ਪੁਰੋਹਿਤਾ ਪੁਰਾਣੀ ਕੀ ਕਹਿ ਤਿਤੁ
 ਰਿਗੀਆ ਗਾਨਾ ਫੁਲੀਆ ਸਾਨੁ ਏਹੁ ਮਦੈ ਏਹਿ
 ਜੁਗਾਦੁ ਪੁਰਾਣੁ ਪੁਰਾਣੁ ਏਹਾ ਸੀ ਏਹੁ ਗਾਨਾ
 ਮਾਤਾ ਆਖਿਆ ਪਰਗਟੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਲਿਖਾਈ
 ਨ ਗੀਆ ਨਾਠੀ ਫਿਕਰੁ ਏਹੁ ਏਹਿ ਕਹਿ ਪੈਰ ਏਹੁ
 ਸਿਰੁ ਪਾਇਆ ਤਿਉਰੇ ਠਾਕੁ ਰਾਹਿ ਗੁਜਰਿ ਗੋਠਾ ਜਾ
 ਮਹਿ ਰੁਖੀ ਤਾਥੇ ਕਹਿ ਸੀ ਮਸੁ ਪਾਇਆ

ਏ॥ ਓਨਿ ਆਖਿ ਆਸ ਸੁਤੁ ਸਿਧਾ ਬੈਠੈ ॥ ਸਿਸੁ ਦੁਪ
 ਏ ਪਾਇਆ ਹੈ ॥ ਚਉਥਾ ਦਿਹਾਤਾ ਹੈ ॥ ਆਦਿ
 ਦਾ ਸਿਧੁ ਨਾਹੀ ॥ ਤਖਿ ਮਾਤਾ ਆਈ ਓਨਿ ਆਖਿ ਆਸ
 ਬੈਠਾ ਤਖਿ ਪਾਇਆ ਬੈਠਾ ਨਾਹੀ ॥ ਕੁਛੁ ਖਾਇ ਪਾ
 ਓਖੇਤੀ ਪ ਜੀਰੀ ਖਬਰਿ ਸਾਹਿਲੁ ॥ ਸਿਧੁ ਜ
 ਗਧਰੀ ਖਬਰਿ ॥ ਤੇਰਾ ਸੁਭ ਕਟਿ ਖੁਰਾ ਗੀਤੁ
 ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਬੈਠਾ ਸੇਤੁ ਧੁਨਾਹੀ ॥ ਤਵ ਦਾ ਸੁਨਾ ਕਥਿ
 ਅਸੀ ਤੈਰੇ ਸਿਧੁ ਨਾਹੀ ॥ ਆਖੈ ॥ ਤੁਧਿ ਕਹਾਹੁ
 ਕਿਉਂ ਹੈ ॥ ਤਖਿ ਕਾਹੁ ਧੁਨੁ ਖਬਰਿ ਤੈਰੀ ॥ ਤਾ ਕਾਹੁ ਆ
 ਏ ॥ ਆਖਿ ਆਸ ਬੈਠਾ ਅਸੀ ਤੈਰੇ ਸਿਧਾ ਖਬਰੇ
 ਹਾ ॥ ਧੁਨੁ ਜਗੁਰੀ ਤਾਹੁ ਲਾਹੈ ॥ ਸੇਖਰੀ ਆ
 ਦਿਨਾ ਧੁਨੁ ਪਾਸਿ ਪੀਠੇ ਤੈਰੇ ॥ ਤਾਹੁ

ਜਗਤੁ ਕਰੇ ਹੈ ਨਿ। ਰੁਜਗੁਰੁ ਕੀ ਤਾਭਾਗੈ ਹੈ। ਬੇਟ
 ਆਸਤੀ ਖੇਤੀ ਬਹੁ ਰਿਖ ਕੀ ਖ ਜੀ ਹੈ। ਅ
 ਰੁਤੁ ਭਜਾਇ ਨਹੀ। ਬਿਭਿਜੇ ਏਕੁ ਖਲਾ ਹੈ। ਏ। ਤ
 ਆਖਿ ਜਿ ਕਾਨੁ ਦੁ ਪੁਤ੍ਰ ਭਾਗੈ ਹੈ। ਆ। ਬੇਟ
 ਖੇਤੀ ਖ ਸਮਾਸੇਤੀ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲਿਅ
 ਪਿਤਾ ਜੀਅ ਸਾਨੇ ਕਾਹੀ ਖੇਤੀ ਏਹੀ ਹੈ। ਸੇਅਸੀ
 ਤਕੀਰ ਕਰੇ ਹਾਅ ਸਾਹੁ ਏਹੀ ਹੈ। ਬੀਭ
 ਪਾਇਆ ਹੈ। ਏਕੀ ਜੀ ਹੈ। ਅਠਪਤਰਿ ਖੇਤੁ ਖ
 ਰੇਹਾ ਪਿਤਾ ਜੀਅ ਸੀ ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਸਤਾਇ ਸੀ
 ਖਰੇ ਨਹੀ। ਪਗਟੀ ਦੀ ਸਾਹਿ ਆਜਾਣੀ।
 ਤਬਿ ਕਾਨੁ ਏਹੀ ਹੈ। ਰਹਿਅਾ ਆਖਿ ਸੁਣੇ ਖਤੁ
 ਕੋਇ ਹੁਇ ਆਆ ਖਾਣ ਹੈ। ਤਬਿ ਕਾਨੁ ਆਖਿ

ਆਤੇ ਨੇਵਕਾਨੀ ਖੇਤੀ ਕਦਿ ਟਹੀ ਠੀਕ ਮਾਨੀ ਭਾ
 ਗਾ ਟਹਿ ਮਗੈ ਮਗੈ ਪੁਰੁ ਜੇਤੁ ਪੁਰਾਣ ਸੀ
 ਤਾਨ ਸਾਨੀ ਯਸਾਨੀ ਤੈ ਨੁ ਨੇਵਕਾਨੀ ਖੇਤੀ ਟ
 ਹਿ ਦੇਸਾਠੇ। ਦਿਖਾਤੁ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪਕਟਿ ਖਦਿ ਸੀ। ਤ
 ਥਿਕੁ ਟੁ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ। ਪਿਤਾ ਜੀ। ਸਾਖਿ। ਭੁਇ
 ਟਹੀ ਠੀਕ। ਅਤੈ ਭਾਨੀ ਜੰਮੀ ਠੀਕ। ਦਿਸੈ ਪਾਸ
 ਟਿਭਾਨੀ ਠੀਕ। ਤਥਿ ਕਾਨੁ ਆਖਿਆ। ਬਚਾਨ ਸਾ
 ਤੇਗ ਖੇਤੀ ਟਿਭੀ ਜਾਣੀ ਨਾ ਠੀਕ। ਭੁਇਆ ਆਖ ਦਾ
 ਠੀਕ। ਤਥਿ ਟੁ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ। ਪਿਤਾ ਜੀ। ਮਾਸੇ ਪੁ
 ਖੇਤੀ ਟਹੀ ਠੀਕ। ਸਿਤੁੰ ਸੁਣੈ ਗਾ। ਤਥਿ ਬੈਥੈ ਨਾਨਕ
 ਦਿਸੈ ਬੈਥੈ ਭੁਭਾਇਆ। ਗੁਰੇ ਸੋਗਿ ਵਿਠਿ। ਮਾ
 ਸਬਦਾ। ਮਾਨੁ ਭਾਨੀ ਕਰਣੀ। ਰਿਸਾਣੀ ਸਮ

[illegible]

੨ ਨਾਨਕ ਸਿਰੇ ਨਾਨਕ ਸਿਰੇ ਆਈ ਹੈ॥ ਤਿਸਰੇ
 ਨਾਨਕ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਭੈਰਵ ਮੰਗ ਦਾਹ
 ਸਿਰੇ ਦਾ ਹੈ॥ ਪਿਤਾਂ ਜੀਅ ਸਾਏ ਵਰੁ ਸਾਏ ਬੁਝੇ ਬਿ
 ਧ ਧਾਏ॥ ਸਭ ਦਾਗ ਗੰਗਾ ਕੀ ਹਟੁ ਪਦੁ ਪਦੁ ਸਤੁ
 ਸਭ ਪਿਛੇ ਛੇਡੇ॥ ਆਉ ਸਾ॥ ਤਬਿ ਕਾਲੁ ਤੇਗ ਨੂ॥ ਤੇਹਿ ਸਾਏ
 ਆ॥ ਆਖਿ ਓਸਾ॥ ਬੇਟਾ ਤੇਗ ਸਾਏ ਬਿਛਾ ਸਾਏ ਚਮੁ
 ਏ॥ ਸਿਰੇ ਨਾਨਕ॥ ਤਬਿ ਕੁਝ ਬੇਨਾਨਕ ਆਖਿ
 ਆ॥ ਪਿਤਾਂ ਜੀ॥ ਸਿਨ ਮੇਗ ਸਾਏ ਬੁਝਿ ਚਾਏ॥ ਤਿਨ ਸਾਏ
 ਚਿਛਾਏ॥ ਤਬਿ ਕੁਝ ਨਾਨਕ ਚਿਕੁ ਸਬਦੁ ਓਛਾਇਆ
 ਗੁਰੂ ਆਸਾਇ॥ ਮ॥ ੧॥ ਸੁਦਿ ਵਾਤਾ ਆਖੇ ਸੁਨੁ ਕੋਇ
 ਕੇ ਵਰੁ ਵਰੁ॥ ਤੀ ਚਾਏ॥ ਕੀ ਮਓ ਪਾਇ ਨ ਕ
 ਓਆ ਜਾਇ॥ ਕਹੈ ਵਾਹਿਗੋਸਟ ਸਮਾਇ॥ ॥

॥ १ ॥
 ॥ २ ॥
 ॥ ३ ॥
 ॥ ४ ॥
 ॥ ५ ॥
 ॥ ६ ॥
 ॥ ७ ॥
 ॥ ८ ॥
 ॥ ९ ॥
 ॥ १० ॥
 ॥ ११ ॥
 ॥ १२ ॥
 ॥ १३ ॥
 ॥ १४ ॥
 ॥ १५ ॥
 ॥ १६ ॥
 ॥ १७ ॥
 ॥ १८ ॥
 ॥ १९ ॥
 ॥ २० ॥
 ॥ २१ ॥
 ॥ २२ ॥
 ॥ २३ ॥
 ॥ २४ ॥
 ॥ २५ ॥
 ॥ २६ ॥
 ॥ २७ ॥
 ॥ २८ ॥
 ॥ २९ ॥
 ॥ ३० ॥

ਸਾਹਿਬੁ ਤਵਿ ਬਿਬਿਥਾ ਨਾਨਕੁ ਪੁਕਾਰਿ ਗਿਆ ॥
 ਕਾਹੁ ਉਠਿ ਗਇਆ ਜਾਇ ਸਿਰਿ ਗਤਿ ਗਾਯਾ ਆਖਿ
 ਉਸੇ ਹੁਕਮ ਸਾਭੇ ਕੇ ਮੁਹੁ ਜਾਇ ਗਇਆ ਪੁਕਾਰਿ
 ਹੋਏ ਖੇਤੀ ਉਤਰੇ ਨਾਹੀ ॥ ਤਵਿ ਮਾਤਾ ਆਈ ਆਇ
 ਕਹਿਲਾ ਗਈ ਖੁਦੇ ਸਾਨਿਆ ਆਖਿ ਉਤਰੇ ਗਤਿ
 ਰਿਦਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਇ ਹੋਇ ॥ ਅਤੇ ਉਠਿ ਖੜੋਤੁ
 ਕਪੜੇ ਲਾਇ ਗਾਯੀ ਕੁਚੈ ਹੋਇ ॥ ਜੀਤਿ ਕਾਰਾ ਵਿਸ
 ਤਰਿ ॥ ਸਭ ਕੇ ਧਿਆਏ ਜੋ ਕਾਹੁ ਪੁਕਾਰਿ ਪੁਕਾਰਿ
 ਤਿਆ ॥ ਤਵਿ ਬਿਬਿਥਾ ਬੋਲਿ ਗਾਯਾ ਸਬਦੁ ॥ ਆਖਿ ਜੀ
 ਤਾ ਵਿਸੈ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥ ਆਖਿ ਉਠਿ ਖਾਸਾ ਨਾਮੁ
 ਉਸੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ॥ ਉਤਰੁ ਖੈ ਖਾਇ
 ਭਾਈ ਆਇ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਸੇਰਿ ਉਦਿ ਸੇਰਿ ਮੇਰੀ ਮਇ

ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਚੇ ਨਾਇਕਾ ਗੁਰੂ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਵੀਰੀ ਤੁ
 ਦੁਇਆਈਆ ਮਾਧਿ ਯਕੇਵੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਆ ਸੇਜ
 ਬਿਖਾਰਿ ਵੈਆ ਭਇ ਪਾਇ। ਦੁਤਾ ਨਹੀ ਦੈ ਪਾਇ
 ਨਾਇ। ਕਾਨਾਉਤੁ ਮੈ ਨਹੀ ਦੈ ਸੇ ਗਾਇਦਾ
 ਤੈਨਾ ਚੁਨੈ ਤੇ ਗਾਯੁ ਤੇ ਤੈ ਤੇ ਗਾਯੀ ਵੇਇ। ਆ
 ਕੈ ਤੇ ਮਾਨਾ ਕੈ ਤੇ। ਕਾਸੇ ਦੁਤਾ ਮਾਧਿ ਤੇ ਦੁਤੈ
 ਗੀਤਾ ਸਿਰਿ ਨਿਰਾਗਿ ਵੈ ਵੀਤੀ। ਧਮ
 ਭਇਸਾ ਗਤਿ ਤੇ ਕਮਾਨਾ। ਨਾਨਕਾ ਦੈ ਵੈ
 ਤੁਮਾਨਾ। ਗਾਤਾ ਮਾਤਾ ਉਤਿਗਈ। ਸਾਇਖ
 ਬਿਕਾਤੀ। ਪਾਗਦਾਇ। ਅਖਿਸਾ ਪਾਗਦਾ
 ਰੁਸਤੁ ਕੁਟੁਬੁਦੀਆ ਕਾਨਾਗਾ ਤੁਗਦਿ

ਆਖਦਾਹੋਸੀਦਗੈਓਯੁਓਆਸੀਕਾਲੂਚ
 ਪੁਤਰਦਿਦਾਨਾਓਆਤਬਿਬਾਬਾਨਾਸੁਮੀਓ
 ਬਿਨਿਤਾਈਖਾਏਪਾਏਸਿਫੁਠਾਹੀ॥ਸਾਗਪ
 ਰਦਾਹੁਏਦੀਆਕਾਓਰਹਿਆਸਭੇਲਗੇਮ
 ਖਿਦਿਕਾਲੂਤੂਰਿਆਥੈਠਾਹੀ॥ਸਿਮਦਪੁਤਰ
 ਪਹਿਆਓ॥ਤੁਥੀਵੈਦੁਮਦਿਲੈਸਿਫੁਦੁਕ
 ਗਿਆਜਾਪੇਕਥੇਦੇਥੇਲੇਲਖੁਓਓਤੇਗਪੁ
 ਤੁਥੀਗਾਓਵੈਗਾ॥ਤਾਪੰਜੀਠਬਿਤੋਠਾਓਓਬਾ
 ਗੇ॥ਤਬਿਕਾਲੂਓਓਥਕਾਓਆਜਾਇਕਹਿੰਦੇ
 ਦੁਮਦਿਪਾਨਿਆਇਆ॥ਤਬਿਵੈਦੁਆਇਖ
 ਰਾਓਇਆ॥ਤਬਿਯੁਠਾਨਾਨਕਦੀਬਹਪਕ

ਜਿਲਗਾਨਾ ਵਾਦੇ ਪਦਿ ਤਬਿ ਕੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਰ
 ਖਿਲਾਪਿ ਧੀਆ ਪਗ ਫੁਲਿ ਕਰਿ ਓਹਿ ਬੈਠਾ ਆਪਸ
 ਲਗੇ ਏਕੁ ਤੁੰਦਿ ਆਕਸ਼ਰੁ ਹੋ। ਤਬਿ ਏਕੁ ਕਰਿ
 ਆਸਿ ਕਰੁ ਤੇਰੇ ਆਤਮੇ ਓਹਿ ਏਸੇ ਪਦੇ ਪਦੇ
 ਤਬਿ ਬਾਹਿਰਿ ਆਸਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਿਤੇ ਸੁਆਇਤੁ ਕੁਝ ਏਕੁ
 ਏਕੁ ਧਰਮੁ ਪਕਸਿ ਦੰਦੇ ਲੇਖਾ। ਭੋਗੇ ਏਕੁ ਰਾਜ
 ਏਕੁ ਰਾਗੁ ਕਰੇ ਜੇ ਮਾਠਿ। ਜਤਿ ਏਕੁ ਪਾਪਿ ਆ
 ਪਦੇ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਲੇਖਿ। ਹਮਿ ਰਤੇ ਸਹਿ ਆਪਸੇ
 ਤੁਰਿ ਸੁਰਾਗੁ ਰੇ ਓਹਿ ਏਕੁ ਸੁਏਰਾ ਏਕੁ ਤੁੰ ਪਹਿ ਯੋਗੁ
 ਗੋਪਾਨੁ। ਮੇਰਾ ਸੁਰਾਗੁ ਦੁਖੁ ਹਰਿ ਤੁੰ ਏਕੁ ਰੰਗੁ
 ਪਾਇ। ਤੁਧਾ ਗੋਰਾ ਰੂਪੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ਰੰਗੁ

ਆਇਆਂ ਆਇਓਂ ਮੁਖੁ ਆਇਓਂ ਰਾਗੁ ਆਇ
 ਜਾਇਓਂ ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ
 ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ
 ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ
 ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ
 ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ
 ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ
 ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ
 ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ
 ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ ਆਇਓਂ

ਸਿਧਾਏ ਆਮਗ ਨਿਬਿਥਾਨ ਤੀਤਿ ਨਿਪ ਜੇਕ
 ਉਠੁ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਹਿਬਾਕ ਵਣਜ ਦੇ ਗੁਣ
 ਤੇਗਾਕ ਤੇ ਨ ਜਾਈ ਅਵਗੁਣ ਮੇਗਾ ਗਠਾਉ ਕੇ
 ਤੇਰੇ ਖੁਬਿਹ ਪਹਿਲੀ ਨ ਕੇਤੇ ਪਸੁ ਉਪਾਏ ਕੇ
 ਤੇਰਾ ਗੁਣੀ ਮਹਿਲਾਇ ਕੇਤੇ ਪਖ ਉਠੇ ਏਕੇ
 ਹਟ ਪਟ ਕਵਿਸ ਮੰਦਰ ਭੀ ਗਾਵਿ ਚੰਗੀ ਪਾਇ
 ਏਕਾ ਅਗੁਰੇ ਬੈਠਿ ਫੁਲੇ ਬੇਤੁ ਬੁਝੇ ਕਹਾਵ
 ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਤਤਤੀਰ ਬਹਿਲਾਵ ਬੰਤਰੇ ਬੇਤੁ
 ਪਟਟ ਬਜਾਗਾ ਐਤਕੀ ਤੀਤਿ ਜਾਵਾਨ
 ਅਇਤੀ ਮਹਿਲਾਇ ਸਾਗਾ ਸੇਤਾ ਸਮੁੰਦ ਸਾਗ
 ਤਗਾਭਰਿਆ ਤੇਤੇ ਅਵਗੁਣ ਮਾਗਾਦਿ
 ਆਕਗੁਰਿ ਫੁਲਿ ਹਰ ਉਪਾਵੁ ਹੁਕਮੇ ਪਖ

ਹਤਗੇ॥ ਪਾਸੀਆੜੇਆਸਨਿਸਭਵੇਰਥਗਤੁਪੁਰੀ
 ਤਹਿਵੇਰਾਤੀ॥ ਪ੍ਰਭੁਫੀਨਾਨਕਪੁਰਮੁਪਛਣੁ
 ਸੁਖਉਦੈਦੁਗਤੀ॥ ੬॥ ਤਖਿਆਥਿਆਪਰਮੇਸਰ
 ਕੀਉਈਜੇਗੁਨਾਨਕਵੇਰਿਆਇਆਤਾਥੇਥੇ
 ਨਾਨਕਦਵਯੋਜਾਜੈਗਮੁਬਾਸੇਨਾਥਾਵਰਉ
 ਨਤਅਨਰਾਸਦੀਸਾਜੈਗਮਿਸੁਖਿਆਜੈਨਾਨਕ
 ਕੁਠੈਗਨਗਰਦਰੈਗਾਕਮੁਕਾਜੁਸਿਫੁਨਹੀਕਮਦਾ
 ਤਖਿਉਨਿਰਿਤਾਥਤਲਿਖੀਜੈਨਾਨਕਤੁਅਸਾ
 ਜੈਗਮਿਯਾਤਖਿਉਤਖਿਉਤਗੁਨਾਨਕਪਸੀ
 ਤਾਅਥਾਥਿਓਸੁਉਦੈਤਾਜੈਗਮੇਜੈਗਮਿਯਾਤਾ
 ਤਖਿਅਹਿਦਿਆਅਦਸੀਆਅਥਿਅਥਾਜੈਦਿ

ਉਸਾਇਤਾਗਾਏਇਮਤੁਇਸਦਮਤੁਉਤਾਇ
 ਤਵਿਗੁਗਾਨਾਕਮੁਲਤਾਨਪੁਰਬਉਲਗਾਪੁ
 ਰਇ। ਤਵਿਬਬਾਨੀਉਠਿਨਲਿਅਗਾਤਵਿਬਬਾਨੀ
 ਇਸਤੀਲਗੀਬੇਗੁਕਰੈਏਆਖਿਓਮੁਜੀਤੁਅਸਾ
 ਜੋਗੁਅਗੇਨਾਠਿਸੀਤੁਠਿਲਾਇਨਾਪਰੈਦਿ
 ਗਾਇਆਸਿਓਕਰਿਆਵਡਿਗਾਤਵਿਬਬਾਨੀ
 ਆਭੇਲਾਏਅਸੀਇਥੈਸਿਆਕਰੈਆਹਾਅਹੁ
 ਓਥੈਸਿਆਕਰਹਗਾਅਸੀਤੁਮੇਡੇਸਿਤੈਵੰਦਿ
 ਨਾਹੀ। ਤਵਿਉਠਿਧਿਧਿਵੇਨਤੀਵੀਤੀਆਸੁਆਕੀ
 ਜੀਤੁਸੀਪਾਧਿਵੈਓਏਆਹਾਤਮੇਭਾਏ
 ਸਾਹਜਾਨਾਨਦੀਪਤਸਾਏਆਹਾਏ

ਜੀਹੁ ਮੇਸਰੁ ਮੇਰੇ ਵਿਤੇ ਕੀ ਮਿਨਾ ਠੀ ॥ ਤਵਿ ਗੁਰੂ
 ਮਿਹਰਾਨੁ ਠੀ ॥ ਆਖਿ ਓਤੁ ਓਤਾ ਵਿਦੁ
 ਕਹੀ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਸਾਠੀ ਠੀ ॥
 ਤਵਿ ਓਤਿ ਕਹਿ ਆਜੀ ਮੈ ਪਿਛੈ ਹਰੀ ਨਾ ਠੀ ॥
 ਮੈਨੁ ਨਾ ਲੈ ਲੇ ਚਲਾ ॥ ਤਵਿ ਬੋਝ ਆਪਿ ਆਪ
 ਮੇਸਰੁ ਕੀ ਮੈ ਜਾਨੁ ਠੀ ॥ ਸੇ ਮੇਰੁ ਜਗੁ ਦੇ
 ਕਈ ਬਟਮੀ ਤਾ ਮੈ ਸਦਾ ਲੈ ਮਾਤੁ ਆ
 ਗਿਆ ਮੰਨਿ ਲੈ ॥ ਤਵਿ ਓਤੁ ਪਕਰਿ ਠੀ ॥ ਤ
 ਵਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਾਈ ਆਵੈ ਧਾਮੁ ਬਿਦਾਰੀ
 ਤਾ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਕਉ ਚਹਿਆ ॥ ਬਿਲੁ
 ਦਾਤੁ ਗੁਰੂ ਜਾ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਕਉ ਗਇ

ਆਤਮਿ ਸੋਗ ਮਾਨੁ ਮਿਲਿਆ ਆਸੋਗ ਮੁਖੁ ਤੁਖੁ ਮੁਖੁ
 ਤਿਆਗਾ ਆਖਿ ਓਸੁ ਭਾਈ ਏਨਾ ਨ ਕਰੰਗ ਭਾਈ
 ਭਾਤ ਭਿਸੋਗ ਮੁਖੁ ਰਖਾਇ ਗਇਆ ਸਾਇਕ ਰਿਦ
 ਓਲਤ ਖਾਨੋ ਸੋਗ ਮਾਨੁ ਸੁਖੀ ਤੇ ਸੁਆਯਾ ਆਖਿ
 ਤਨ ਬਬੁ ਸਾਧਮ ਓਸੇ ਗਇਕੁ ਸਾਧਮ ਆਖਿ
 ਆਇਆ ਭਾਈ ਨ ਕਰੋ ਸੋਗ ਮਿਲਿਆ ਚਾਹੁ ਚਾਹੁ
 ਤਖਿਰ ਓਲਤ ਖਾਨੋ ਰਹਿ ਆਸਾਇ ਪਿਓ ਨਿਯ
 ਤਾਤ ਭਿਸੋਗ ਮੁਖੁ ਆਇਕੁ ਰਿਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਗ
 ਨਿਯੋ ਗਇਆ ਰਿਦੁ ਪੇਸਕ ਸੀਯਾ ਗੋਗ ਆਖਿ
 ਮਿਲਿਆ ਖਾਨੁ ਬੁਧੁ ਤੁਖੁ ਮੁਖੁ ਤੇ ਭਿਯਾ ਖਾਨੁ
 ਰਹਿ ਆਇ ਸਕਾਨਾ ਓਸੇ ਆਏ ਭਿਸੋਗ ਮੁਖੁ

ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਜੀ ਹਿਸ ਕਾਨ ਉਨ ਨ ਕੁ ਭੈ ਤਕਿ ਖੀ
 ਜਿਹਾ ਆਇ ਉਭਾਰਿ ਮਾਨ ਤਦੁ ਨ ਰਹਿੰਗਾ
 ਫਿਰੈ ਭੈ ਮੇਰੇ ਮੁਹਿ ਸਕੈ ਹੋਵੇ ਕਰੁ ਤਾ ਤਕਿ
 ਉਨ ਨ ਕੁ ਖੁਸੀ ਭੈ ਕਰਿ ਮੁਸਕਾਇੰਗਾ ਖੀ
 ਮੇਰੇ ਪੁਰਿ ਤਾ ਤਕਿ ਉਨ ਨ ਕੁ ਤੈ ਸੇ ਗੁਪ
 ਰਿਹਾਏ ਆਗੇ ਕੁ ਮੁਕਰਿ ਸੀ ਮੈ ਸਾਰੇ ਮੁਕਰਿ
 ਜੇ ਮੁਕਰੇ ਧੀ ਖੁਸੀ ਭੈ ਸਭ ਲਿਖ ਗਾ ਖੀ
 ਜੇ ਫਿਰਿ ਭੈ ਭੈ ਭੈ ਭੈ ਸਭ ਕੇ ਖੀ
 ਆਗੇ ਮੁਪਾਸ ਕਰੇ ਗਾ ਖੀ ਭੈ ਭੈ ਖੁਸੀ ਭੈ
 ਆਗੇ ਮੁਸਕਾਇੰਗਾ ਭੈ ਭੈ ਭੈ ਭੈ ਭੈ
 ਆਗੇ ਮੁਸਕਾਇੰਗਾ ਭੈ ਭੈ ਭੈ ਭੈ ਭੈ

ਥਿਏ ਏ ਆਲ ਤੈ ਨਿਤਾ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਕਰੀ ਗਤ ਨੁਹੰ
 ਏ ਆ ਪਿਛੇ ਮਰਦਾ ਨਾਨੁ ਮੁਆਇਆ ਤਾਹੁ ਵੀਉ
 ਆਇ ਬੇਬੇ ਨਾਹਿ ਦਿਸਿਆ ਮੁਹੁ ਜੋ ਤੇਰੁ ਪਿਛੇ
 ਆਵ ਨਿਤਿ ਨਾ ਜੋਗੁ ਖਾਨਤਾਈ ਮਿਯਾਇ ਕਰਿ
 ਆਲੁ ਟਾਕ ਗਇਓ ਏ ਏ ਸਭਿ ਹੋਈ ਆਖਾਵ
 ਨਿਯਾਗੁ ਨਾਨਕੈ ਪਸਦਾ ਸਭਿ ਖੁਸੀ ਹੋਏ
 ਆਲੁ ਜਾਂ ਬੈਬੇ ਪਰਸੋਈ ਹੋਏ ਤਾ ਸਭਾਇ ਬ
 ਠਿਨਿਆਲ ਤੈ ਰਹਿਨੁ ਨਿਤਾ ਪੁਰਿ ਕੀ ਗਤ ਨੁਹੰ
 ਏ ਆਲੁ ਰੁਜਿ ਬੈਧੁ ਹੁਗਤਿ ਹੋਏ ਆਇ ਬੈਬਾ ਬਾਚ
 ਮੀਆਇ ਜਾਇ ਸਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਆਲੁ ਰੁਜਾ ਪੁਤ
 ਤੇ ਹੋਏ ਤਾ ਕਪੜਾ ਆਇ ਕੈਰਿ ਆਲੁ ਰੁਜਾ ਆਇ

ਗਿਰਥਾਭਿਰਤੁਰਮਨਾਪਿਰਿਭਿਪਣਕੈਭ
 ਏਰਿਦਿਨਿਅਗਿਆਪਰਮੇਸਰਵੀਭਟੀਜੋਭਿਤ
 ਪਤਿਰਗੀਆਭੁਵਿਦਾਭਾਭਾਮੁਏਰਿਦਿਨਿਭਿ
 ਕੁਖਿਜਮਤਿਦੁਹੈਕਰਿਗਏਆਕਪੜੇ
 ਆਭਿਜਮਤਿਦੁਹੈਕਰਿਗਏਆਕਪੜੇ
 ਪਿਨਾਭੁਪਿਭਿਭਾਸਿਭੁਪਿਭਿਭਾਸਿਭੁ
 ਆਗਿਆਪਰਮੇਸਰਵੀਆਭਿਮੇਫਕੈ
 ਗਏਭਾਦਰਗਾਭਪਰਮੇਸਰਵੀਆਭਿਮੇਫਕੈ
 ਜਾਭਿਭਾਭਰਵੀਭੀਜੀਨਾਨਾਨੁਭਾਜਾਭੁਭਾ
 ਭਭਿਸਰੀਦਰਗਾਭਦਰਮਨੁਭਾਭਾਮਾਭਿ
 ਕੁਖਿਭਰਦਾਭੁਭਾਭਾਭਭਿਭੁਭਿਜਮਤ

ਦੁਰੁਪਸਿਯਾ ਉਤੇ ਪੜਾਯਾ ਯਾ ਸੇਖੜਾ
 ਖੜਾ ਉਦਿਗਇਆ ਉਨਿਯਾ ਖਿਯਾ ਜੋ ਨਾ
 ਕੁਰਗੀ ਯਾ ਇਦਿਉ ਪਇਆ ਯਾ ਹੋ ਸੇ ਨਿਕ
 ਲਿਓ ਨਾ ਹੀ॥ ਓਸਿਯਾ ਇਥਾਨ ਪਾਸਿਯਾ ਕੁ
 ਵੀ ਤੇ ਸੁਯਾ ਖਾਨ ਸਾਯਾ ਮਠਿ ਨਾਨ ਕੁਰਗੀ
 ਉਦਿਉ ਪਇਆ ਯਾ ਹੋ ਸੇ ਨਿਕੁ ਲਿਓ ਨਾ ਹੀ
 ਤਵਿਯਾਨਾ ਮਥਾ ਕੁ ਉਦਿਯਾ ਵਾਹਿਕਾ
 ਇਯਾਨਾ ਰਗੀ ਉਓ ਪਇਆ ਇਯਾਨਾ ਮਥਾ
 ਹਾ ਵਾਹਿਕਾ ਮਥਾ ਕੁ ਨਾਨ ਵੰਧਿ ਪਏ
 ਤਵਿਯਾਨਾ ਹੋ ਸੇ ਪਿਥ ਕੋ ਪਾਪੁ ਗੁਯਾ
 ਹੀ॥ ਤਵਿਯਾਨਾ ਵਾਹਿਕਾ ਕੁਰਗੀ ਕੁਰਗੀ

ਚਿਹਿਮ ਸਦੁਹੁ ਤੇ ਆਗਾ ਆਖਿ ਓਸੁ ਨਾਨਕੁ
 ਲਾਵਤੀ ਹੁ ਆਖਾ ਧਰੁ ਪਰਿ ਆਇ ਆਗਾ ਆਖੀ
 ਆਪਸ ਮੇਸਰੀ ਤੇ ਈਸੇ ਨਾਨਕੁ ਗਤੁ ਤੁ
 ਜਹੇ ਤੇ ਆਗਾ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਤ ਵਰਣੇ ਗੁਰਿ ਕਹਿ ਆਖਿ ਆ
 ਗਿ ਸਿਖਿ ਆਗਾ ਤੁਕੁ ਮੁ ਤੇ ਆਗਾ ਨਾਨਕੁ ਵਿਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੁ — ॥ — ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਕਾਇਆ ਲਾਗੈ ਤੁਧੁ
 ਓਤਿ ਸਿਗੁ ਨਾਨਕੁ ਤਸਾਗੀ ਮਕੀਤੀ ਪਿਆਲਾ ਪੀ
 ਤਾ ਸਾਭਿ ਕੁ ਪਿਤਾ ਹੁ ਤੇ ਆਗਾ ਨਾਨਕੁ ਮੈ ਤੇਰੇ ਨਾ
 ਮੁ ਆਗੈ ਤੇਰੇ ਤਾ ਈਨਿ ਤੁਧੁ ਕੀ ਆਗੈ ਆਗੈ ਤੇਰੇ
 ਨਾਮੁ ਓਹੈ ਵੇਗਾ ਸੇਸੁ ਮੈਨਿ ਤੁਧੁ ਕੀ ਤੈ ਓਹੈ ਤੁ
 ਜਾਇ ਕਹਿ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਤਪਿਆ ਕੁਠਿ ਕਾਥੀ ਭੀਤ ਪ
 ਥਿਆ ਕੁ ਸੇਸੁ ਥੀ ਨਿਗੋਹੁ ਪੁਰਤਾ ਨਾਮੁ ਪੁਰਤਾ

ਇਸ ਨਾਨੁ ਸੇਵਾ ਸਿਖ ਮਾਇਰ ਹੁਆ ਮੇਤੇ ਰੇਤਾ ਸੁਆਪ
 ਏਨਾ ਮੁਦੀਆ ਭੈਭੁ ੮੮ ਥਿਰ ਭਿਕਰੀ ॥ ਤਖਿਰੁ
 ਨਾਨਕ ਸਾਮਕੀਤਾ ਖੜੋਤ ਆਨਾ ਤਖਿਰੁ ਕਮੁ
 ਭਿਆਨਾ ਭਿਆਨਾ ਭਿਆਨਾ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਦੀਵਰੀ
 ਆਈ ਕੈਸੀ ਭੈਰੁ ਹੁਤ ਭਿਖਾ ਭੋਭੇ ਭਿਆਨਾ ਭਿਆਨਾ
 ਨਾਨਕ ਭੀਰੁ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ॥ ਮਃ ॥ ਸਭੁ ਕੇ
 ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ ਪਥੁਤੁ ਪਥੀਆ ਪਿਆਉ ਸ੍ਰੀ
 ਦਸੁ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭੁ ਭੈਰੁ ਭੈਰੁ ਭੈਰੁ ਭੈਰੁ ਭੈਰੁ
 ਸਭਾ ਭੀਰੁ ਗੁਰੂ ਮਭੀਨਾ ਪੈਦੁ ਭੈਰੁ ਭੈਰੁ ਭੈਰੁ
 ਭੈਰੁ ਭੈਰੁ ॥ ਸਭਾ ਭੈਰੁ ਭੈਰੁ ਭੈਰੁ ਭੈਰੁ ਭੈਰੁ
 ਭੈਰੁ ਭੈਰੁ ਭੈਰੁ ਭੈਰੁ ਭੈਰੁ ਭੈਰੁ ਭੈਰੁ
 ਭੈਰੁ ਭੈਰੁ ਭੈਰੁ ਭੈਰੁ ਭੈਰੁ ਭੈਰੁ ਭੈਰੁ

ਇਪੀਸਾਧਾਇਆਮੀਸੇਤੀਜਲਿਆਗਾਭਸਮਸੇਤੀ
 ਮਹਿਜਾਭੀਭੀਤੇਗੀਵੀਮਤਿਨਾਪੈਦੁਭਵੇਦੁ
 ਆਖਾਤੇਗਾਭੀ॥੨॥ਪੰਥੀਭੀਵੈਸੇਭਵਾਸੈਅ
 ਸਮਾਨੀਜਾਭੀਨਰਗੀਸੈਨਾਭਾਦੁਭੀਨਾਭਿ
 ਫੁਪੀਆਨਾਖਾਭੀਭੀਤੇਗੀਵੀਮਤਿਨਾਪੈਦੁ
 ਭਵੇਦੁਆਖਾਤੇਗਾਭੀ॥੩॥ਨਾਨਕਗੁਰਾਖਾ ^ਕ
 ਮਣਾਪਸਿਪਸਿਵੀਚੈਭਾਭੀਮਸੁਤੇਦਿਨਾਭਾ ^ਕ
 ਦਿਟੀਏਖਦਿਪਭੁਭਗਾਭੀਭੀਤੇਗੀਵੀਪ
 ਤਿਨਾਪੈਦੁਭਵੇਦੁਆਖਾਤੇਗਾਭੀ॥੪॥
 ਭਵਿਭੀਗਿਆਵਜੁਤੇਆਨਾਨਕਮੇਗੁਰਮੁਤੇ
 ਗੀਨਰਗੀਆਇਆਠੈ॥ਤੁਮੇਗੁਰਮਕੀਸਿਯਭਿ
 ਚਹੁਰੇਸਿਸੀਕਿਆਕਿਆਠੈਆਠੈ॥ਅਤੇਮੇਗੁ

ਹਿੰਦੁਵਿਆਰਿਆਸੁਦਿਆ। ਕੀਰਤਨਾਹਿ ਭੋਗ
 ਤਵਿਕਾਕੋਧਿਯਾਪੁਨਿਭੁੰਨਿ॥ ਗੁਰੁਆਸਾਜਪੁਆ॥
 ਸਹਿਰੁ॥ ਆਇਸੁਤੁਗੁਰੁਸੁਤਾ। ਭੈਸੁਤਾਨਾਕ
 ਤਸੀਭੀਸੁਤਾ॥। ਜਪੁਸੰਪੂਰਨੁਕੀਤਾ। ਤਵਿਕਿਹਿ
 ਆਗਿਆਭਾਈ॥ ਹੁਕਮੁਭੋਯਾ। ਨਾਨਕਸਿਮੁਭੁਪਦਿ
 ਤੇਗੀਨਾਨਕੀ॥ ਤਿਸੁਭੁਪਦਿਮੇਗੀਨਾਨਕੀ॥ ਸਿਮੁਭੁਪ
 ਰਿਤੇਗਕਰਮੁ॥ ਤਿਸੁਭੁਪਦਿਮੇਗਕਰਮੁ॥ ਮੇਗਨਾਭੁ
 ਪਾਗਭੁਪਦਿਮੇਗਕਰਮੁ॥ ਤੇਗਨਾਭੁਪਦਿਮੇ
 ਸਗੁ॥ ਤਵਗੁਰੁ। ਨਾਨਕਪੈਗੀਪਦਿਯਾ। ਸਿਰਪਾਭੁਮਿ
 ਯਿਆਸਕਭੁਭੁਨਿਭੁੰਨਿ॥ ਗੁਰੁਪਨਾਸਗੀ॥ ਤੇਯਾ
 ਆਰਤੀ॥ ਗਗਨਮੈਥਾਹਰਛੰਦਰਦੀਪਕਥੋ
 ਤਾਰਿਕਾਮੰਤ੍ਰਾਜਨਾਨਕਮੇਤੀ॥ ਸੁਪਮਾਯਾ

ਓਸੀ ਘਾਟਿ ਪੁਰਾਣਿ ਆਵੁ ਹਾਤ ਬਿਗੁਨਾ ਨ ਕੇ ਕੇ
 ਈ ਤੀ ਸੇਹਿ ਓਸੀ ਘਾਟਿ ਆਵਿ ਨਿਕਲਿ ਆਰ
 ਗੀ ਆਉਣਿ ਦੁਨਿ ਕਾਹਿ ਆਤ ਬਿਓ ਕਛਿ ਚਾਹਿ ਓ ਕੇ
 ਓ ਆਯੋ ਗੇ ਓ ਤਾਰ ਗੀ ਆਇ ਵਿਓ ਪਾਇ ਆ
 ਚਾਹਿ ਓ ਸਿਖੁ ਪੈਦਾ ਓ ਆਤ ਬਿਗੁਨਾ ਨ ਕੇ ਤੇ
 ਆਇ ਕਰਿ ਵੇਲੀ ਆਤ ਸਭੁ ਧਾਇ ਦੁਰਿ ਕੀਤੁ
 ਓ ਕੁਥੁ ਤੁਰਿ ਗਏ ਆਤ ਆਇ ਗਇ ਆ
 ਆਖਿ ਓਸੁ ਨਾ ਕੇ ਤੇ ਆਇ ਆਤ ਆਤ ਆਤ
 ਓ ਕਾ ਕਾ ਆਤੀ ਓ ਤਾਰ ਗੀ ਆਉਣਿ ਪਾਇ ਆ
 ਰ ਗੀ ਆਉਣਿ ਓ ਕੇ ਖਧੀ ਆਤ ਬਿਖਾਨ ਕਾ ਆ
 ਯੋਗਿ ਵੇਤਾ ਓ ਓ ਆਤ ਖਨੁ ਧਾ ਗਏ ਓ ਵਿਕਰਿ
 ਓ ਗਇ ਆਤ ਬਿਗੁਨਾ ਨ ਕੇ ਕੇ ਤੇ ਸਿਵਿ ਕਾ ਓ ਗੇ

ਹੀਂਗੁਰੁ ਖਿਓ ਮੁਖਿ ਦੁਆਰੀ ॥ ਧਰੀ ਮਨਾਇ ਜਾਇ ਬੈ
 ਠਾਨਾ ਲੇ ਮਸਟ ਨਾਨੁ ਮੁਜਾਇ ਬੈ ਠਾਨਾ ਤਖਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ
 ਪਰਗਟਿ ਆਤਮਿ ਦੁਇ ਨਗੁ ਸਰਿ ਗਇਆ ਤਖਿ
 ਗਲੈ ਦਿਨਿ ਬਰਿ ਖਾਹਿ ਤੇਇ ਆਜੀ ਨਾਕੇ ਈਹਿ ਦੁਇ
 ਨਾਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਠਾਨਾ ਤਖਿ ਆਕਾਸਿ ਕਰਿ ਆਨ
 ਗੁਰੁ ਆਗੇ ਜੇ ਬਾਬ ਨਾਨਕੁ ਆਖਣੈ ਜੇ ਨਾਕੇ ਠਾਨਾ
 ਠਾਨਾ ਨਾਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਠਾਨਾ ਤਖਿ ਆਕਿ ਕਰਿ ਆਇ ਸਕੇ
 ਧਿਅਮਾਨਿ ਨਾਨੀ ਪਥੁ ਟਾਇ ਉਧਰੀ ਠਾਨਾ ਤਖਿ ਦੁਇ
 ਨਾਕੇ ਜੀਵੈ ਚ ਬਾਗੁ ਖਿਕੀ ਕਰੀ ਕਰਿ ਆਖਾਨੀ ਅਜ
 ਬੁਠਾ ਬਿਠੁ ਜੀ ਆਖਣੈ ਨਾਕੇ ਦੁਇ ਠਾਨਾ ਨਾਕੇ ਮੁਸ
 ਲਮਾਨੁ ਠਾਨਾ ਤਖਿ ਆਕਿ ਕਰਿ ਆਖਾਨੀ ਤੇ ਜੇ ਬਾਗੁ
 ਇਥਾ ਦਿਨਾ ਨਾਕੇ ਤੇਰੇ ਈ ਪਾਨੁ ਬੁਝਾਇ ਦਹੈ

ਤਉਦਿਨ ਨਜਦੀ ਐਸੇ ਸਾਹਿਬ ਧਰਮੇ ਪਿਆਰਾ ਮੰਦਰ ਸਾਏ
 ਆਪਿ ਕਉ ਨਾਨਕ ਅਧੁਤ ਲਾਸੰ ਸੁਖਾ ਆਤਿ ਧਿਰਿ ਧਿਰਿ ਬਾ
 ਚੁਪਕਿ ਗਏ ਆਸਾ ਕੁਝ ਬੈਠਾ ਏਹੀ ਦਰ ਨੁਕਹੈ ਸੋ ਨਾਕ
 ਡਿਊਏ ਆਨੋ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਹੈ। ਤਖਿਰਾਜੀ ਕਹਿ ਆ।
 ਖਾਨਸੀ ਇਹੁ ਭਾਲਾ ਏਸੇ ਕਹਦਾ ਹੈ ਨਾਕੇ ਡਿਊਏ
 ਨਾਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਹੈ। ਤਖਿਰਾਜੀ ਕਹਿ ਆਸਾ ਇਕਿ
 ਲਿਆਵੁ ਤਾਪਿ ਅਰੇ ਗਏ। ਉਨਿ ਕਹਿ ਆਸੀ ਖਾਨ
 ਬੁਲਾਇ ਦਾਏ। ਖਾਨ ਕਹਦਾ ਹੈ। ਅਜ ਬਗਾਬੁ ਦਇਕੇ
 ਤਾਂ ਏਹੀ ਦਰੁ ਮੇਰੇ। ਮੈ ਤੇ ਮੇਰੀ ਦਰੁ ਨੁਕਹੈ ਦਰੁ
 ਤਖਿਰਾਜੀ ਨਾਨਕ ਉਨਿ ਕਹਿ ਆ। ਆਪਿ ਉਸਾ ਅਖਿ
 ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸਦਾ ਅਇਆ ਹੈ। ਮੈ ਸਾਵਯਾ ਤ
 ਬਿਮੁਤ ਕਾ ਗਹਿਰੀ ਪਾਇ ਗਹਿ ਆ। ਆਇ ਕਹਿ

ਪਾਸੇ ਕਮਿਸਿਅਾ ਤਵਿ ਪਾਨਿ ਕਹਿਅਾ ਨਾਨਕ ਦੇਸ
 ਤੀਖੁ ਦਇਵੀ ॥ ਗੋਲੇ ਮੁਤਕਾ ਲਾਇ ਕਮਰਬੰਧੁ ਪਾਤੁ
 ਾ ਘਰੀ ਰੁਠੈ ॥ ਤਵਿ ਕੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੋਲੇ ਮੁਤਕਾ ਲਾਇ
 ਾ ਕਮਰਬੰਧੁ ਪਾਤੁ ਤਵਿ ਪਾਨਿ ਕਹਿਅਾ ਨਾਨਕ ਮੇ
 ਗੀ ਕੰਮ ਖਤੀ ਠੈ ॥ ਜੇ ਤੁਹਿ ਜੇ ਹੁਦੀ ਰੁ ਘਰੀ ਰੁ
 ਠੈ ॥ ਤਵਿ ਪਾਨਿ ਕੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਉ ਆਪ ਦੇ ਪਸਿ
 ਕੁ ਹੋਇਅਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਮੁਹੇ ਕੀ ਕਾਈ ਬਤ ਪੁ
 ਛਤਾ ਠੈ ॥ ਪੁਛਾ ਨਾਨਕੀ ਤਾ ਹੁਥੁ ਹੁਕਿ ਸੁਖੁ
 ਕੇ ਗਾਨਾ ॥ ਤਵਿ ਕੀ ਕੀ ਦਾ ਗਾਨਾ ਹੁਥੁ ਹੁਕਿ
 ਸਿਅਾ ॥ ਤਵਿ ਕੀ ਕੀ ਕਾਹਿਅਾ ਨਾਨਕ ਤੁਝੇ ਜੀ ਕਹਿ
 ਦਾ ਠੈ ॥ ਨਾਨਕੀ ਹੁਥੁ ਹੁਕਿ ਮੁਸਾ ਮਾਨਾ ਠੈ
 ਸੇ ਤੈ ਸਿਅਾ ਪਾਇਅਾ ਠੈ ॥ ਤਵਿ ਕੀ ਕੀ ਗਾਨਾ

ਕਤਿ ਆਸਾ ਸਾਗੁ ਗੁਰਮਾਤ੍ਰੁ ਦਿਲਿ ਆਸੁ ਸਾਗੁ ਮਾਨੁ ਕਰੈ
 ਤੁਮੁ ਸਕਾਲੁ ਸੋ ਤੇਰਿ ਤਾਮੁ ਸਾਗੁ ਮਾਨੁ ਕਰੈ ਏਕੁ ਬਲਿ
 ਅਭਿਲਾਖੁ ਕਰਿ ਮਿਹਾਮੁ ਸਾਗੁ ਮਾਨੁ ਮਾਲੁ ਮੁਸਾ
 ਏਕੁ ਤੇਰਿ ਮੁਸਾ ਮੁਦੀ ਨੁ ਮੁਹਾ ਏਕੁ ਮੇਰੇ ਜੀਵ
 ਸੁਕਾਤੁ ਮੁਦੁ ਕੈ ਏਕੁ ਬਕੀਰ ਜਾਇ ਮੈ ਸਿਰੁ ਉਪੁ
 ਗਿਰਿ ਤਾਮੈ ਆਪੁ ਗਏ ਏਕੁ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਰ
 ਬੇਜੀ ਆਖਿ ਤਿਸੈ ਮਤਿ ਤੇਰਿ ਤਾਮੁ ਸਾਗੁ ਮਾਨੁ ਕਰ
 ਏਕੁ ਏਕੁ ॥ ਮਿਹਾਮਾ ਸੀਤ ਸਿਰੁ ਮੁਸਾਗਾ ਏਕੁ
 ਤਾਲੁ ਕੁਹਾ ਸਗੁ ਮੁਸਾਗਿ ਸੀਲੁ ਰੇ ਜਾ ਤੇਰੁ
 ਸਾਗੁ ਮਾਨੁ ਕਰੈ ਕਾਬਾ ਸਚੁ ਪੀਤੁ ਕਲਮਾ
 ਕਰਮਾਨਿ ਦੁਜਾ ਤਸਥੀ ਸਤਿ ਮੁਤਾ ਦਸੀ ਨਾਨਕ
 ਰਖੈ ਆਸਾ ॥ ਏਕੁ ਪਗਧਿ ਆਨਾ ਕਰੈ ਉਸੁ ਮੁਖ

ਹੁੰਦਾ ਸਗੋਂ ਇਹ ਗੁਰੂ ਪੀਰੁ ਤਮਾਤਾ ਭਰੇ ਸਾਮੁਰੁ ਚੁਰੁ
 ਖਾਇ ਗਲੀ ਭਿੰਨ ਮਠਿ ਨਾਈ ਮੈਂ ਫੁਟੀ ਮੈਂ ਸਚ
 ਕਮਾਇਆ ਮਾਗੁ ਪਾਇ ਤਮ ਮਠਿ ਤੇ ਫਿਰੁ
 ਲੁਟਾ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਗਲੀ ਚੁਰੀ ਏ ਚੁਰੀ -
 ਮਲੈ ਪਾਇ। ਭਾਖਿ ਸਿਰਿ ਦਸਾ ਦਸਤ ਪੰਜਿ ਪੰਜ
 ਪੰਜਿ ਨਾਭੀ ਪਾਇ ਲਾਮੁ ਚੁਰੁ ਲਾਮੁ ਚੁਰੁ। ਤੀਜੀ
 ਚੈਰੁ ਖੁਦਾਇ। ਚੁਰੁ ਖਾਨੀ ਚੁਰੁ ਸਿਰਿ ਮਰਿ ਮਰੁ
 ਪੰਜਦੀ ਸਿਰੁ ਤਿਸ ਨਾਇ। ਕਰੁਣੀ ਕਲ ਮਾਮਾਖਿ
 ਕੈ ਤਵਿ ਮੁਸਾਨ ਮਾਨੁ ਮਰੁ। ਨਾਨਕ ਕੈ ਤੇਰੁ
 ਮਾਗੁ ਚੁਰੈ ਚੁਰੀ ਪਾਇ। ਨਾਨਕ ਸਿਰਿ ਤਮੇ ਚੁਰੁ
 ਕੈਰਿ ਤਾ ਤਵਿ ਕਸੀ ਤੇਰੁ। ਤੇਰੁ ਗੁਣਿ ਮਾਨੁ ਤਵਿ
 ਮਾਨਿ ਕਰਿ ਮਾਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਕਰੁ ਧੁਰੁ ਧੁਰੁ।

ਸਾਹਗੀਨਾਗੀ॥ ਤੇਥਿਏਸੀਕੀਨਿਮਜਾਕ
 ਵਖਤੁਏਆਸਤਉਓਕਰਿਨਿਵਾਜ
 ਗੁਜਾਹਣਗੇਏ॥ ਅਰੁਬਾਬਾਭੀਨਾ
 ਯਿਗਇਆ॥ ਤਥਿਵਾਜੀਸਭਨਾਤੇਅ
 ਗੈਖੜਾਏਆ॥ ਨਿਵਜਾਯਗਾਕਰਣੈ
 ਤਥਿਬਾਬਾਵਾਜੀਕੀਤਹਯਦੇਖਿਕਰਿ
 ਤਖਿਆ॥ ਤਥਿਵਾਜੀਓਠਾਜੋਨਾਨਕੁ
 ਤਸਦਾਏ॥ ਤਥਿਨਿਮਸਕਰਿ ਆਏ
 ਤਥਵਾਜੀਕਓਆਖਾਨਜੀਸਯਾਅ
 ਭਿਓਠੇਓਠਾਜੋਮੁਸਯਮਾਨਾਕੀਤ
 ਹਯਧਿਓਠਿਦੇਖਿਦੇਖਿਹਮ

ਦਾਠਾ ਤੁਜੇ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੇ ਨਾ ਨੁਕਤਾ
 ਠਾ ਤਉ ਬਾਨਿਕ ਠਿਆ ਨਾ ਨਕਵਾਜੀ ਸਿ
 ਆਕਤ ਦਾਠਾ ਤਉ ਬਾਬੈ ਕਠਿਆ ਖਾਨ
 ਜੀ ਮੈ ਕਾਜੀ ਵੀ ਬਿਆਪ ਗਏ ਪਗੀ
 ਠਾ ਪੁਕਾਜੀ ਵੀ ਨਿਏ ਜਕ ਕੁਝ ਨ
 ਹੀ ਪਈ ਮੈ ਇਉਂ ਦਸ ਤੇ ਹਸਿਆ
 ਤਉ ਕਾਜੀ ਕਠਿਆ ਖਾਨ ਜੀ ਇਨਿਕਾਈ
 ਪਾਈ ਠਾ ਤਾ ਮੇਰੀ ਤਕਸੀ ਗਏ ਪੁਕ
 ਗਏ ਤਉ ਬਾਬੈ ਕਠਿਆ ਖਾਨ ਜੀ
 ਰਬੇ ਏਨਿ ਦਸ ਉਪਰਿ ਪੜਾ ਬਾ
 ਤਉ ਇਨਿਕਾ ਮਨ ਚਉੜ੍ਹ ਨਾ ਬਾ

ਇਕੀਘੋੜੀ ਸੁਈ ਥੀ॥ ਵਢੇਰੀ ਕ ਮੀ
 ਥੀ॥ ਅਰੁ ਵਢੇਰੀ ਵਰਿ ਕਰਿ ਆਇਆ
 ਥੀ॥ ਅਰੁ ਵਢੇਰੀ ਦਿਖਿ ਧੁੰਧੀ ਥੀ॥ ਅਰੁ
 ਨਿਕਟਿ ਆਸੁ ਵਢੇਰੀ ਧੁੰਧੀ ਦਿਖਿ ਪ
 ਉਦੀਉ ਵੈ॥ ਇਨਿਕ — ਸੁਨੁ ਉਤ ਗਛਿ
 ਆਆਗਾ॥ ਤਬਿ ਕੀਜੀ ਆਇ ਧੈਰੀ ਪ
 ਇਆਆ॥ ਆਖਿ ਉਸੁ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਇਸਕ
 ਉਧੁਦਾਇਕੀ॥ ਨਿਦਰ ਸੋਹੀ ਪੈ॥ ਤ
 ਬਿਕਾਜੀ ਪਤੀ ਦਾ॥ ਤਬਿ ਬਾਥੈ ਸਾਧਿ
 ਦਿਤਾ॥ ਮੁਸਾਯ ਮਾਨੁ ਮੁਸਾਯੈ ਆਪੁ

ਸਿਰੁ ਮੁਖੀ ਗੀ ਵਾਧਾ ਪਾਤਾ ਖੜੀ ਨ ਦੇ
 ਤੈ ਪੜੀ ਨ ਖਾਇ ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਸਾਧੁ
 ਨੁਭਿ ਸਤ ਕਰੁ ਤਾਇ ॥ ਜਾ ਕੇ ਬੇਏ ਹੁਸ
 ਲਿ ਕੇ ਬੇਇਆ ਤਾ ਸਭੀ ਅਰ ਸੇ ਖਾ
 ਜਾ ਦੇ ਕਾਜੀ ਮੁਕਤੀ ॥ ਖਾਨ ਖਾਨੀ
 ਨ ਮਹਾ ਮੁਕਤ ਮਹੈ ਨ ਤੇਇ ਰਹੈ
 ਖਾਨੇ ਬੇਇਆ ਕਾਜੀ ਨਾਨਕੁ ਹਰੁ ਪੁ
 ਤਤਾ ਤੈ ॥ ਅਧੁ ਪੁਛੁ ਕੀਤ ਕੀਤ ਸਾਹਿ
 ਰਹੀ ॥ ਭਿਤੁ ਬੇਇ ਕਾਕਾ ਨਰਿ ਕੇ ਗੋਭਿਤੁ
 ਇਲਿ ਸਭ ਕੇ ਈ ਸਾਧੁ ਮੁਕਤ ॥ ਤਖੈ

ਭਵਭੋਇਆਸਬਦੁ॥ ਗੁਰਮੀਰਗਦਿਓ॥ ਮਾ॥
ਅਮਾਉਕਹਿਪਗਤੀਬੀਜੁ ਸਬਦੋਕਹਿ
ਸਰਬੀਆਥਿਨਿਤੁਦੇਇਪਾਣੀ॥ ਤੇਇਥਿਹਿ
ਸਤੁਇਮਾਨੁਜਮਾਇਓ॥ ਰਿਸਤੁਦੇਜਰੁ
ਤਇਹਿਦੇਜਾਣੀ॥ ੧॥ ਮਤੁਜਾਣਸੀਗਲ
ਪਾਇਆਈ॥ ਮਾਯਵੈਮਾਣੁਪੁਕੀਸੇ
ਭਾਇਤੁਥਿਥਿਜਨਮੁਗਏਆਈ॥ ਗੁਰੁ
ਏਬਤੁਹਿਕਜੁਯਾਮਨੁਮੀਰੁਕਕਥਾ
ਕੀਸਾਗਤਮਨਭਿਪਾਈ॥ ਰਵਗੁਰੁਸਤੁ
ਨਿਭਿਭਾਖਿਆਥੋਏਸੇਥੁ ਸਿਸੇਥੁ
ਯਾਈ॥ ੨॥ ਕਰਤਾਸੁਨਾਪਓਦੁਖੀਧੀ

ਏਤੁਮਨੁਗਤਾਮੁਇਆਈ॥ਖਸਮਵੀਨਚਕਿ
 ਪਇਆਪਿਸਿਦੇਕਰਿ॥ਸਿਨਿਦਿਵਮਨਿਯ
 ਪੁਇਆਇਆਈ॥੩॥ਤੀਸਵਰਿਗਯੇਪੰਜਿ
 ਵਰਿਸਾਖੀਪੈਦੈਸੈਤਾਨੁਮਤੁਕਪਿਤਾਈ
 ਨਾਨਕੁਆਖਿਗਹਿਪੈਚਾਨੁਸਾਮਾਨੁ
 ਯਨੁਕਿਸੇਨਸੇਇਆਈ॥੪॥੧॥ਜਾਬੋਬੋ
 ਏਤੁਮਬਦੁਬੋਲਿਆਗਤਖਿਖਾਨੁਆਇ
 ਪੈਸੀਪਇਆਗਤਖਿਓਕਹਿਤੁਮੁਸਾਨੁ
 ਨੁਆਇਯਗੈਖਾਨੁਕਹਿਦਿਸੈਨਾਨ
 ਕਹਿਦਿਖੁਦਾਇਬੋਲੇਦਹੈ॥ਤਖਿਖਾਨਿ
 ਰਿਯਾਨਾਨਕਗੁਰੁਮਾਨੁਤੁਕਮੁਤੁਮ

ਲੁਮਭਿਤੇਗੈਠਾ ਤਥਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਯਾ
 ਖੁਦਾਇਤੇਗੈ ਤਾਨਾਕਰੇਗਾਗਾਹੁਇਇਕੁ
 ਵੀਬਾਤੇਗਈ। ਗੁਰੁਮਾਯੁਘਰਬਾਹੁਤੇ
 ਹੈਨਿਅਸੀਤਿਯਾਹੀਚਲੇਗਾਜਾਇਯ
 ਵੀਗਵਿਦਿਥੈਗਾਤਥਿਯਵੀਗੁਰੂਹਿਤਥਿ
 ਥੈਨਿਖੜੈਤਉਇਆਗੈਸਯਤਿਕਰਹਿ
 ਯਾਖਨਿਜੋਨਾਨਕੁਸਹਿਰੀਜੀਅ
 ਤੈਅਤੈਸਹਿਵੀਰਗਵਿਦਿਹਿਗਤਾਠੈ।
 ਤਥਕਾਥਿਯਾਮਰਦਾਨਿਯਾਗਕਾਕੁ
 ਦਜਾਇਤਥਿਮਰਦਾਨੈਕਾਕੁਦਜਾਇ
 ਯਾਗੁਗੁਤਿਯੋਗੁਵੀਤਾਗਾਥਾਥੇਸਥਦੁ

ਉਹਾਇਆਮ:॥ ਉਹਤ ਨੁਮਾਇਆ ਪਾਇਆ
 ਪਿਆਰੇ ਯੀਤ ਝਾਲਵਿੰ ਗਇਆ ਮੇਰੇ
 ਵੰਤ ਨਾਭਾਏ ਝੋਲਾ ਪਿਆਰੇ ਗਵਿਓ ਪਾਸੇ
 ਜੇਜਾਇਆ॥ ਉਹੁਰੁ ਥਾਏ ਜਾਓ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ
 ਉਹੁਰੁ ਥਾਏ ਜਾਓ॥ ਉਹੁਰੁ ਥਾਏ ਜਾਓ ਓਹ
 ਵੈਯੋ ਨਿਜੇ ਤੇਰਾ ਥਾਏ॥ ਯੋ ਨਿਜੇ ਤੇਰਾ ਥਾਏ
 ਓਹਾ ਵੇਸ ਰਾਹੁਰੁ ਥਾਏ ਜਾਓ॥ ਹੁਥਾਏ ਕਾਇ
 ਯਾਗੰਗ ਇਸੇ ਥੀਏ ਪਿਆਰੇ ਪਾਈਯੋ ਨਾਮੁ
 ਮਾਜੀਯਾਗੰਗ ਇਹੁਯਾਗੰਗ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ
 ਮੇਰੇ ਸਾਹੰਗ ਨਾਮੀ ਯਾਗੰਗ॥ ਸਿਧਿਕੇਰੇ ਯੋਗ ਤੇਰੇ
 ਪਿਆਰੇ ਵੰਤ ਓਹਾ ਵੈ ਪਾਸਿ॥ ਪੁਰਿਓ ਥਾਏ

ਸਿਮਿਓਸਿਅਰੇਨਾਨਕਵੀਅਰਕੁਸ਼ਾ॥੩॥ਆਪੇਸ
 ਜੇਆਪੇਗੈਆਪੇਨਰਕਿਰੇਇ॥ਨਾਨਕਕਮ
 ਏਕੈਤੈਰਾਇਆਪੇਹੀਗੈ॥੪॥੧॥ ਤਥਿਯਕੀਕ
 ਆਇਪੈਸੁਮੈਰਸਤਪੰਜਾਗੀਆਗਥਾਥੇ
 ਦੀਖੁਸੀਓਈ॥ਯਕੀਗਓਪਗਿਥਤੁਤਮਿਹ
 ਗਏਨੁਓਇਆਪਾਨੁਭੀਆਇਗਇਆ
 ਯੋਕਓਤੁਮਸੁਯਮਾਨਜੁਕੈਈਸਾਸਭਸ
 ਯਮਕਰਿਖੜਾਓਆਗਤਥਿਗੁਰੂਪਾਸੇਇਦ
 ਓਈ॥ਖਾਨੁਪਗਿਆਇਆਆਇਕਰਿਦੇਵੈ
 ਤਾਕੋਠੜੀਆਪਖੜਾਨੈਕੀਆਭਗੀਆਪ
 ਈਆਓਇ॥ਤਥਿਥਾਥੇਦੀਖੁਸੀਓਈ॥ਮਹ
 ਰਾਗੇਨਾਨਾਨਾਨਾਕਰਿਚਲਿਦਗਓਇਆ॥

ਤਖਿਤਿ ਤੇ ਦਸ ਰੀਝੇ ਨਾਹੀ॥ ਕਿਤੇ ਸੀ ਗਏ ਕਿਤੇ
 ਰਗੀਆਇ ਬਿਥੀ ਈਏ ਕੇ ਨਾਹੀ॥ ਕਦੇ ਜੇ ਮਰਦ
 ਨੈ ਨੂਕੁ ਖਾਯ ਗੋਗਾ ਤਾ ਬਾਬਾ ਆਖੈ ਮਰਦ ਨਾ
 ਆ ਬੁਖਿ ਆਗੀ॥ ਤਾ ਮਰਦ ਨਾ ਆਖੈ ਜੀ
 ਤੁਮ ਭਵਿ ਦੁਜਾ ਦਰਾ ਹੈ॥ ਤਖਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿ
 ਆਮਰਾ ਨਿਯਾਸਿ ਧੋਹੀ ਦੁਸ ਦੋਸਾਇ
 ਬਾਏ ਭੁਆਏ ਓ ਪਾਯ ਖਰੀ ਓਹੀ॥ ਤਿਸ ਦੇਖ
 ਰਿ ਜਾਇ ਖੜੇ ਓਹੁ ਪਤਾ ਓਥੇ ਓਹਿ ਖਦਇ
 ਦੇ ਓਹਿ ਗੋਮਾ ਮਰਦਾ ਨਾ ਭੈ ਨੂਜਾ ਦੇਹੀ
 ਨਾਏ ਕੀ ਓਹਿ ਦੇਹੀ ਮੁਸਲ ਮਨਾ ਜੇ
 ਕੇ ਈ ਆਇ ਓਹਿ ਲਗੇ ਗਾਸੇ ਈ ਆਇ ਪੈਸੇ
 ਪੈਦੇ ਗਾਫ਼ਾਨੀ ਓਹਿ ਮੁਕਤ ਆਇ ਆਗੇ

ਖਨਿਗੋਵਿਧਿਧਯੋਭੰ ਖਯੀਏਕਾਇਕਪਤਿਗੋ॥
 ਵੇਈਆਇਪਰਕਾਏਰਧਾਨਿਗੋਵਿਧਿਪੁਫਸੀ॥
 ਆਭੀਨਾਭੀਨੋਤੁਰਿਬੋਆਇਕਾਭੈਰਿਮਰੁ॥
 ਆਰਮੀਭੈਰਿਵੇਈਆਇਮੁਡਿਭੈਰਿਗੋ॥
 ਸਿੰਧੀਆਵੈਗਾਨਿਸੈਆਪਣਾਸਰੁ॥
 ਸੁਆਇਕਾਭੈਰੁਧਾਆਧੀਰਿਗੋਰੋਮਸੀ॥
 ਨਿਭਭੁਭੈਰੋਰੋਮਸੀਨੁਭਿਭੁਭੈਰੁ॥
 ਆਭੈਰੋਰੋਮਸੀਭੈਰੁਆਭੈਰੁ॥
 ਨਿਸਭਭੁਭੈਰੋਰੋਮਸੀਭੈਰੁ॥
 ਪੁਰਾਭੁਭੈਰੁਗੀਰਾਭੈਰੁ॥
 ਸਭਭੁਆਇਪੈਰੋਪਭੈਰੁਆਭੈਰੁ॥
 ਪੰਜੀਭੈਰੁਪੰਜੀਭੈਰੁ॥

ਕਥਾਤਮ ਰਤਮ ਰਾਗਿਓ ਟੁਟਿਆ ਕਥੇ
 ਪਾਸਿ ਮਗ ਰਾਗ ਪੜੇ ਪਤੀ ਭੁਭੇ ਮਾਇਆ॥
 ਯਕ ਦੇਖੈ ਤਾ ਕੀ ਪੰਡਿਤ ਈਸਾ ਦੁਰ ਭਾਉ
 ਬਿਬੇਖੈ ਮਾਖਿਆ ਮਗ ਰਾਗਿ ਮਾਖਿਆ
 ਦੁਹੀ ਤਵਿ ਮਗ ਰਾਗੇ ਮਾਖਿਆ ਸੀ ਸਰੇ ਪ
 ਤਿਸ ਭਤੇ ਗਾਇਦਾ ਸਰ ਕ ਸਾਗ ਸਤੁ
 ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਉਧ ਪੜਾ ਭਿਆਨੀ ਉਪਾਤਿ ਸਤੁ
 ਮੈ ਮਾਖਿਆ ਸਿਓ ਭਸਤੁ ਕ ਪੜੇ ਬਾਥੇ
 ਸਿਓ ਜਾਣਾ ਤਿਥਿ ਗੁਰੂ ਕੀ ਮਾਮਗ ਰਾਗਿ
 ਮਾਮਾ ਮਾਓਰੇ ਭਾਗਾ ਵੀ ਤੋ ਪਰੁ ਭੇਭ
 ਸਾਭੇ ਵਿ ਤੇ ਵੰਮਿ ਨਾ ਹੀ ਤਵਿ ਮਗ ਰਾਗੇ
 ਮਾਖਿਆ ਸੀ ਉਪਾਤਿ ਸਾਭੇ ਕੀ ਗੀਤੁ

ਵੇਸੇਸੁਰੁ ਭਇਆ ਮਾਤਰਿ ਪਤੇਸਾਸੁ
 ਵਡੁ ਪਾਇ ਬਡੁ ਪਤੇਸਾਗੁ ਚੁਪੈ
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਤੇਸਾਸਿ ਧੁਮੁਖਿ ਪਾਇ ਮੈ
 ਸਾਨਿ ਮਿਲੁ ਤਪਿ ਮੈਗੇ ਸਿਨਿ ਮਿਲਿ ਮਾਨੁ
 ਤਿਠ ਮੈਗੇ ਭਉ ਭਾਵੈ ਪਤੇਸਾਪਿ ਰੁਪਿ
 ਮੈਦਾ ਮੀਨਾਇ ਪਤੇਸਾਜਾਹੁ ਮਮਾਇ
 ਰਿਜਾਹੁ ਪਤੇਸਾ ਭਗੁਨ ਗਾਇ ਨਾਨਕਾਇ
 ਪਤੇਸਾ ਧਰਮੈ ਚੁਰ ਧਾਗਾਨਾਇ ਪਤੇਸਾ
 ਆਦਿ ਧਰਮਾਸਾ ਪੁਰਿ ਪਤੇਸਾ ਪਿਰਿ
 ਕਾਗਾ ॥ ਸਾਗਰਿ ਪਤੇਸਾ ਪਗੁ ਮਧੁ
 ਪਾਣੀ ਮਿਖੁ ਪਤੇਸਾ ਗਾਗੁ ਗੋਲਾ
 ਟਾਸਾਨਾਨਾਨੁ ਰੁਪੇਸਾ ਸੰਤਨ ਪਗ

ਪੁਰੁਗੁਜਰੁ ਹੈ॥ ਸਿਸੇਟੁ ਮੁਖਿ ਦਿਲਿ ਮੈ ਸੀਭ ਕਰੁ ਹੈ॥
 ਸੇਖਾਈ ਨਾਹੀ॥ ਏਹੁ ਕਹਿ ਕੇ ਟਕੁਰੁ ਪੈਇਆ॥
 ਭਾਜਿ ਗਤਿ ਪਈ॥ ਤਵਿਆ ਖਿਓ ਮੁਓ ਹੁਤੀ॥
 ਮੈ ਦੁਹਾ॥ ਤਵਿ ਬੋਧੇ ਅਖਿਆ ਸਜਣੇ ਹਿਰੁ ਮੈ॥
 ਬੁਧੁ ਪੁਰੁ ਦਿਲੀ ਵੀਰੁ ਗੀਰਾ ਆਖਿ ਕਹਿ ਸੋ ਦੁ॥
 ਭਗਾ॥ ਤਵਿ ਸੇਖ ਸਜਣ ਨਿਆ ਖਿਆ ७ ॥
 ਭੈ ਸੀ॥ ਆਖੁ ਹੁਤੀ ਗਤਿ ਕਹੁ ਤੁਹਾ ਰਹੀ॥
 ਜਾਦੀ ਹੈ॥ ਤਉ ਬੋਧੇ ਆਖਿ ਮੁਹ ਦਹਿਆ ਰ॥
 ਬਾਬੁ ਦੁਜਾਇ॥ ਤਮੁ ਰਹੀ ਕੋ ਬਾਬੁ ਦੁਜਾਇ॥
 ਗੁਰੁ ਮੁਖੀ ਬੀਭੀ ਗੁਰੁ॥ ਨਕਸ ਬੇਦੁ ਭਾਇਆ॥
 ਮਾ॥ ਭੈ ਭਾਇਆ ਕੁਟਿ ਪੈਟ ਮੁਕਾਯੋ ਮੁਕਾਯੋ॥
 ਤਿਆ ਤੁਧਿ॥ ਭਤੈ ਰੇਸੁ ਭੁਧੈ ਬਠਿ ਮੁਕਾਯੋ॥

ਜਤ ਮੇਈ ਨਾਨਿ ਮੋ ਨਾਨਾ ਦਿਨਾ ਨਾਨਿ ਜਾਤੀ
 ਨਿਸਿ ਬੈਠੇ ਧਾਮੰਗੀਐ ਤਜੁ ਖੜੇ ਦਿ
 ਮਨਿ ਗਠੰਭਾ ਵਿਚੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ਪਾਸ
 ਉਤਿਤੀਆ ਠਾਠਾ ਠੀਯਾ ਵੈਸਿ ਨਾਨਾ ਦੁ
 ਨੀਦਿ ਰੁਤੁ ਮਥਲੀਆ ਧਾਵਾ ਵਗਾ ਵਗੇਰ
 ਪੜੇ ਤੀਰਥ ਮੰਦਿਰ ਮੰਨਿਆ ਪੁਟਿ ਪੁ
 ਦਿਤੀਆ ਧਾਵੈ ਵਗੇ ਨਾਵੀ ਮਾਨਿ
 ॥ ੩ ॥ ਸਿਮਰੁ ਰੁਪੁ ਸੀਗਾ ਮੈ ਮਜਰੇ ਬਿ
 ਭੁਲ ਨਿਭਾਤੇ ਭਲ ਵੈਸਿ ਨਾਨਾ ਦੁਨੀ
 ਮੇਗੁ ਰੁਮੈ ਤ ਨਿਭਾਨਿ ॥ ਗਾਮੀ ਪੁਲੇ ਭਾ
 ਭੁਭਿ ਆਗੁ ਗਰਦਾਦੀ ਵਹੁ ਤਾਨਾ

(75)

ਜੁਗੀਤੀਆਖਿਓਂ ਸੁਰੀਓਂ ਗਾਭਰੁ ਸੀਰੀਗ
 ਆਗੇ ਗੁਰਾਭਰੁ ਚਾਉਂਤੀਆ ਤਖਿਉਗੁਰੁ
 ਨਰੁ ਮਿਠਰੁ ਚਾਉਂਤੀਆ ਆਖਿਓਂ ਸੁਰੁ
 ਕਹੁ ਜੈ ਤੈ ਪੁਰਾਨੀ ਤੈਆ ਤਖਿਸੇਖੁ ਸ
 ਜਗਾਭਰੁ ਗਾਮਰੁ ਸੁਰੁ ਕਹੁ ਕਹਿ
 ਓਂ ਸੁਰੀ ਕਹੁ ਤਪੁ ਕੀਤੀਆ ਤਖਿਉ
 ਗੁਰਾਭਰੁ ਕਹੁ ਕਹੁ ਓਂ ਕੀਤੀਆ ਤਖਿਉ
 ਤੈ ਸੋਧਿਓਂ ਆਖਿਓਂ ਤਖਿਸੇਖੁ ਸ ਜਗਿਉ
 ਕਹੁ ਮੰਨਿਆ ਕਹੁ ਤਪੁ ਕੀਤੀਆ
 ਪੁਰੁ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਿ

ਲਾਗਾ ਰਪੜਾ ਭੁਧਰੀ ਕੰਠਾ ਭਿਲਾ
 ਫਾਤੁ ਗੁਰੂ ਤਖਿਓ ਬਹੁ ਗੈਏ ਪੈਰੇ ਪੈਰੇ ਵਿਸਿ
 ਪਾਣੀ ਪਸਿ ਆਇ ਨਿਕਲੈ ॥ ਤਖਿ ਪਾਣੀ
 ਪਸਿ ਕਾ ਪੀਰੁ ਸੇਖੁ ਸਰ ਫੁ ਬਾਤਿ ਸ
 ਕਾਮੁ ਗੀਤੁ ਸੇਖੁ ਫਟੀ ਫੁਰ ਬਾਤੁ ਫੁ ਫੁ ਪੀਰੁ
 ਕੇਤਾ ਫੀਲ ਸਤਾ ਫਾ ਪਾਣੀ ਕਾ ਰੁਗੜੁ
 ਫਿਲਾ ਸਾ ਆ ਗੈ ਥਾ ਥਾ ਤੇ ਮਰ ਰਾਗਿ ਰੋ
 ਕੈ ਚੋ ਥਾ ਫਿਲਾ ਫਿਲਾ ਮੁਖਾ ਫਿਲਾ
 ਆਖਿ ਓ ਮੁਖਾ ਮਾਗੇ ਕਰ ਗਏ ਸਾਤ
 ਫਿਲੁ ਫਾ ਨ ਕੁਛਿ ਫਿਲਾ ਆਖਿ ਓ ਮੁਖਾ

ਲਿਖ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮੁ। ਤਪੀ ਹਰੇ ਰਸ ਤਪੇ ਸ
 ਤਬਿ ਸੇਖੁ ਟਟੁ ਹੁੰਦੇ ਗੁਰੂ ਤਿ ਗੁਰਿ ਆਖ
 ਖਿਓ ਸੁਖ ਜੁ ਤੇਰੀ ਸਾਧਾ ਮੁਖਿ ਸੇ ਨਾ ਹੀ ਘਰਿ ਸੁਖਾ॥
 ਪੁਰੁ ਤੈਵ ਤਾ ਮੈ ਆਪਣੇ ਪੀਗੁ ਪੁਖ ਰਿਕ ਗੀ
 ਤਬਿ ਆਇ ਅਗੁਜ ਕੀ ਤੇ ਸੁਆ ਆਖਿ ਓ ਸੁ ਪੀ
 ਹ ਸਾਧਾ ਮਠਿ ਏ ਕਰੇ ਰੇ ਸਕਾ ਅਵਾਜੁ ਸੁ
 ਵਿਕਰਿ ਤੇ ਗੁਰੂ ਬੀ ਆਹੰ ਤਾ ਪੀਗੁ ਆਖਿ ਆਕ
 ਹੁਦੇ ਖ ਕੈ ਸਾਹੈ॥ ਤਬਿ ਸੇਖੁ ਟਟੀ ਹਰ ਆਖਿ
 ਆਜੀ ਵੈ ਪੀ ਹ ਸਾਧਾ ਮਠਿ ਮੈ ਆਸਤਾ ਵਰੁ
 ਹੁੰਦਿ ਗੁਰਿ ਆਖਾਹਾ ਓਤੁ ਬੈ ਹ ਆਹੈ ਆਗੈ ਮੈ
 ਜਾਇ ਸਾਧਾ ਮੁਖਾਇ ਆਖਾ ਆਖਿ ਆਸਾਹਾ
 ਮਾਯੇ ਕਉ ਰੇ ਰੇ ਸਾ॥ ਤਬਿ ਓਤੁ ਬੈ ਆਖਾ॥

ਆਖਿਓਸੁ ਆਯੋ ਖਕਉ ਸਾਧਾ ਮੁਠੇ ਪੀਰ ਕੇਰ
 ਸਤਯੇ ਸਾਧਿ ਪੀਰ ਕਹਿ ਆਥ ਰਾਜਿ ਸੁਯ
 ਆਖਿਓਸੁ ਆਯੋ ਕੀਤਾ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਾਦੀ ਦ
 ਰੇਖਾ ਹੈ॥ ਰੇਖਾ ਰਿਖੈ ਥੈਓ ਓਸੁ ਆਯੋ ਖੁ
 ਪੁਰਖਾ॥ ਤਖਿਸੇ ਖਸਰ ਟੁਟੀ ਭਰਮੁਰੀ
 ਦਕਉ ਨਾਯੋ ਯੋ ਕਰਿ ਆਇਆ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
 ਕ ਪਾਸਿ ਆਇਆ॥ ਆਇਆ ਕੀਰਿ ਆਇਆ॥
 ਆਖਿਓਸੁ ਰੁਜਾ ਆਖਿਓਸੁ ਤਖਿਓ ਥੈਓ ਆਖਿਓ
 ਗੇਸਰਿ ਸੇ ਖਸਰ ਟੁਟੈ ਪਰ ਥਾਇ॥ ਮः॥ ਮੇ
 ਥਿਓ ਥੈਓ ਪੁਰਿ ਆਰੁਜਾ ਆਖਿਓ॥ ਤਖਿਓ
 ਰਖਿਓ ਰਿਤਾ ਆਖਿਓ ਤਖਿਓ ਰਿਸੇ ਖਪੁਰਿ
 ਆਖਿਓ ਮਨ ਮਨੀ॥ ਤਖਿਓ ਰਖਿਓ ਰਖਿਓ ਰਿਤ

ਸੁਮਨਸੁਮਾਨਾਤਾਤੁਕੁਕੁਸੇਖਕ
 ਦਿਰੀਪੁਰਸੀਸਪੁਦਿਆਨਾਗਰਤੁਗਸ
 ਆਲਮੇਪੁਰਸੇਮਾਅਭਿਯਜਕੁਕੁਗੋ
 ਦਰੇਦੇਸੀਕਾਨਾਹਸੁਮਾਇਜੇਥਾਮਾਤਕਿ
 ਬੋਥੇਨਾਕਾਕੁਦਿਤਾਮਨੁਆਮੁਤੈਤਕਿ
 ਏਤਮੁਤਾਏਕਿਨੁਮਨਮਾਨੇਜੁਗਤਿਨਪਾ
 ਏਮੁਤੁਕਦਿਗੁਕੁਆਗੇਧੇਗਾਮਨਮੇਤੁ
 ਤੇਆਭਿਗੁਰਕੀਮਤਿਤੋਗਾਮੁਤਮੁਤਾਇਤੋਰਿ
 ਸਭਗੈਨਾਸੈਥੈਗਗੀਪਰਥੈਗੁਰਕੇਥੈ
 ਮੁਤਮਤਾਏਕੀਇਤਗੋਤਿਭਾਈਕਿਕਿਗਤ
 ਗੁਰਮਤਿਮੁਤਮੁਤਾਈਸੁਅਦਸੋਗਤ

ਮਮਤਾ ਸਭ ਤਲਿ ਗਈਆ ਤਉ ਨਾਨਕ ਇਤ
 ਬਿਧਿ ਕੁਲੁ ਪਾਤਿ ਗਈਆ ॥ ਤਬਿ ਯਿਹਿ ਸੇਖ
 ਪੁਛਿਆ ਅਗਰ ਤੁਹ ਸੁਆਲ ਮੇ ਪੁਰਸੰਮਾ ॥
 ਅਹਿਲਾਸ ਬਾਬੁ ਬੰਗੇ ਰਹੇ ਏਸੀ ॥ ਖਯਾਨੀ ਫਿ
 ਰਿ ਸੁਮਾਇਲੇ ਬਾਸਿ ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਜਬ ਬੁ
 ਦਿਤਾ ਪੀਰ ਮਤਿ ਮੁਗੈ ਦੇਹਿ ਹਰਨੀ ॥ ਖ
 ਯਾਨੀ ਟਿਪੀ ਮਨਿ ਸਬਦੁ ਗਹਨੀ ॥ ਬਠਤ
 ਰਗੀ ਯਾਉ ਕਰਿ ਰਹੈ ਬੇਰਤੀ ॥ ਸਹਸਿ ਬੈਸਿਤ
 ਹਸੁ ਖਮਨਾਤੀ ॥ ਹਰਖ ਸੇਗੁ ਕੀਨਾ ਅਹ
 ਗੀ ਪਾਤਿ ਰਖ ਯਾਨੀ ਸਭਿ ਦੁਸਟ ਬਿਤ
 ਗੀ ॥ ਸੁਨ ਗਾਇ ਬਸਤੀ ਗਈ ॥ ਤਉ

ਕਯਾਨੀਕੀਜੁਗਤਿਪਾਈ॥ਕਟਕੇਦੇਹਿਉ॥
 ਏਕੇਲਾ॥ਨਾਨਕਪਹਿਰਿਕਯਾਨੀਕੁਇਆਸੁ
 ਤਾ॥॥ਤਕਿਏਹਿਸਿਖਸਰਯਪੁਇਆ॥
 ਅਗਰਜੁਗਸੁਆਲਮੈਪੁਰਸੀ॥ਅਹਿਲਾਜ
 ਬਾਬੁਕੁੰਗੇਦਰੇਦੇਸੀ॥ਬੁਧੀਨਸੁਮਾਇਜੇਬ
 ਸਿ॥ਤਥੈਬਾਬੈਜਬਾਬੁਦਿਤਾ॥ਗੁਰੁਸਬਤ
 ਦੀਖਿਆਮਹਿਸਹਜਿਗਤਾ॥ਪਰਹਿਝੁੰ
 ਹਿਅਟਹਤਾ॥ਦਿਸਦਿਵੈਪਿਰਮਤ
 ਹੀਯੀ॥ਦਸਹੀਦੁਆਰੇਤਾਲੇਚਕੀਯ
 ਅਠਸਹਿਤਾਤਤਾੜਕਰਨਾ॥ਲਹਿਲੰਗੇਦੇ
 ਰਗਾਮਰਨਾ॥ਪਤਹਿਲੰਗੇਟੀਗੇਇਕੇਲਾ॥

ਉਲਦਿਲੈਬਿਕਾਪਾਏਉਦਜਾਤਾਗਾਬਿਲੰਦ
 ਮਤਿਗੁਰਗਿਰੀਵੇਟੀ।।ਇਉਰੁਗਤਿਨਾਨਕ
 ਪਤਿਰੰਬੇਲੰਗੇਟੀ।।੩।ਤਕਿਇਹਿਸੇਖਸਰ
 ਯਪੁਦਿਅਗਾਅਗਰਤੁਗਸੁਆਯਮੈਪੁਰ
 ਸੀ।।ਅਤਿਅਸਥਾਥੁਥੀਰੇਦੇਸੀ।।ਪਥੁ
 ਧਿਸਤਿਆਹਿਓਰੇਬਾਸਿ।।ਤਕਿਗੁਰੁ
 ਨਕਸਾਥਾਬੁਦਿਤਾ।।ਸਰਬਸਿਆਨਕ
 ਤਿਨਿਸਿਰੀਤੀ।।ਪਾਵਕਪਾਨਸਤਿਮਨਿਕਿ
 ਤੀ।।ਧਰਮਿਤਰਦਰਵੀਰਤਰਤਨੀ।।ਕਦ
 ਨੁਬੇਦਨੁਮਨਮਤਿਸਤਨੀ।।ਦਗਯਾਥੁ
 ਸੈਲੇਗਤਿਬੰਢਾ।।ਕਾਹਿਭਾਇਉਤਕਰੇ

ਤਵੀਯੋਤਮ ਬਨੁ ਮਥਿ ਵੈਰੈ ਤਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਸ
 ਉਸ ਤਲਿ ਪਾਉ ਪ੍ਰਿਥਿ ਸਤਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਥਿਨ
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੋਨ ਪਾਉ ਪ੍ਰਿਥਿ ਸਤਿ ਆਗੋ ਵ
 ਨਾਨਕ ਉਤਿਰਿ ਨਾਨਾ ਗੋ ॥ १ ॥ ਤਥਿ ਯਿ
 ਰਿਸੇਖ ਸਰਧ ਪੁਛਿ ਆਗੀ ਅਗਰ ਤੁਗਮੁ
 ਆਗ ਮੈ ਪੁਰਸੀ ॥ ਅਭਿਰਾਜ ਬਾਬੁ ਬੰ
 ਸੀ ॥ ਸਯਾਇ ॥ ਨਰੇ ਦੇਸੀ ॥ ਅਮਾਨਤ
 ਗਏ ॥ ਤਥਿ ਬਾਬੇ ਜਾ ਬਾਬੁ ਦਿਤਾ ॥ ਅਭਿ
 ਓਤੁ ॥ ਮਰ ਦਾਨਿ ਆਗ ਬਾਬੁ ਦਨਾਇ ॥
 ਤਾਮਰ ਦਾਨੈ ਬਾਬੁ ਦਨਾਇ ॥ ਆਗ ਗੁ
 ਰੇ ਦਰੀ ਧਰੀ ॥ ਮਃ ॥ ਨੀ ਦਭ ਮੇਰੇ ਜਗ

ਤਕੁਰਿ ਮੈ ਏਸਾ ਨਤ ਆਪੁ ਮੁਸਾ ਏਸਾ ਸਭ
 ਨਸਥਾ ਭੇਇ ਮਿਲੈ ਆਪੁ ਕੁਝ ਤਉਰਿ
 ਹੋਇ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤੇਗ ਜਗੁ ਹੈ ਕੈ ਐਸਾ
 ਦਿਲਿ ਰਹੇ ਕੁਸਾਸਾ ਦੀਗ ਮੀਤ ਸੁਖ ਨ
 ਹੀ ਗੁਸਾ ਖੁਦੀ ਹਿਰਸ ਨ ਹੀ ਫਿਸਾ ਗੁਰੁ ॥
 ਕੰਗੁ ਖਾਕੁ ਬਗ ਬਹਿਰੇ ਬੈ ਤੁਕੁ ਤਾਗੁ
 ਪਛਾਣੈ ॥ ਆਈ ਤਾਗੁ ਬਸ ਭਿਖਾਰੀ ਮਾਰੈ
 ਅਫਗ ਤਾਗੁ ਬਨਾਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਸਾਗਗ ਨ ਮੀ
 ਗੁਰੁ ਮਹਿ ਆਸਇ ਬੈਠੈ ਨ ਤੁਕੁ ਨ
 ਦੁਇ ਜਾ ਏਸਾ ਕੁਝ ਨ ਕਸਾ ਖੁਦੀ
 ਮਤ ਮਾਥੇ ਦੁਗੁ ਨ ਪਾਏ ਏਸਾ ॥ ੩ ॥

ਬਿਸੇਖਸਗਠਆਖਿਆਏਹੁਏਹੁਏਹੁਏ
 ਇਆਸਹੀਕਰਿਏਹਿਯਾਦਾਕਿਆਸਹੀ
 ਕੀਚੈ॥ਓਨਕਾਦੀਦੁਹੀਕਹੁਤੁਹੈ॥ਤ
 ਕਿਆਇਨਸਤੋਪਸੀਕੀਤੀਓਸੁਆਧੈਰ
 ਰੁਖਿਓਸੁਆਭੈਰੋਕਉਓਯਾਥਾਥੋਤੇਮਰ
 ਰਾਗਾਭੈਰੋਹੈ॥ਆਇਰਿਯੀਨਿਕਾਏ॥
 ਤਖਿਰਿਯੀਕਾਪਭਿਸਹੁਸੁਯਤਾਨੁਕੁਹਮੁਕੇ
 ਕੁਥਾਓਹੁਤਾਇਗਭਿਗਏ॥ਮਹਾਦਤੀਏ
 ਉਨਿਖਿਜਮਤਿਕਹੁਤੁਕੀਤੀ॥ਤਖਿਰਿਕੁਠਾ
 ਪਾਸਿਮੁਆਪਇਆਥਾਯੋਕਪਿਟਰੋਰ
 ਰੇਆਹੈ॥ਤਖਿਕੋਕਪੁਫਿਯਾਤੁਸੀਰਿ

(87)

ਮੁਏ ਵਿਥੁ ਜੀ ਵੈਰੀ॥ ਤਵਿ ਬਾਥੇ ਆਖਿਆ ਜ
 ਏਕਿ ਇਸ ਦੇ ਮੁਹਿ ਪਰਿਠ ਖੁ ਦੇਹੁ ਗਾਵ
 ਹੁਗੁ ਮਾਖੁ ਗਾ॥ ਤਵਿ ਭੁਆਗਿ ਮਾਮਾ ਜੀ ਜ
 ਠਿਠ ਖੁ ਦੇਹਿ ਮਾ॥ ਤਾ ਠ ਖੀ ਓਠਿ ਖ ਕਾ
 ਠ ਮਾ॥ ਤਵਿ ਮਾ ਰਾਖ ਓਸਾ ਠ ਕਉ ਖੁ
 ਈ॥ ਆਖਿ ਮੁਕਾਈ॥ ਤਵਿ ਮੁਹਿ ਤਾ ਨੁ ਬੁਝ
 ਬਿਹੁ ਠ ਖੀ ਮੈ ਗਾਇਆ॥ ਚਕਿ ਰਿਦੀ ਦਰ
 ਨੁ ਮਾਇਆ॥ ਮਾਇ ਬੈਰਾ ਮਾਖਿ ਓਸੇ
 ਰਗੇ ਦੇਸੇ ਠ ਠ ਖੀ ਤੁਸੀ ਦਇਆ ਹੈ
 ਤਵਿ ਬਾਥੇ ਆਖਿਆ॥ ਮਾਹਿ ਜੀ ਬਾਹੁ ਰਖ
 ਯਾ ਖੁਦਾ ਦਿਓ॥ ਅਤੇ ਤੁਮਾਇ ਫਕੀਰ

ਹਮ ਆਗਾ ਹੋਏ ਤਉ ਫਿਰਿ ਪਤਿ ਸਹ ਆਖਿ
 ਆਗਾ ਮਾਇ ਦਿ ਖਾਲ੍ਹਾ ਤਾ ਬਾ ਬੋ ਬੋਲਿ ਆਗਾ
 ਸਲੋਕੁ ਆਮਾ ਰੈ ਜੀ ਵਲੈ ਸੇ ਈ॥ ਨਾ ਨ ਕੋ ਏ
 ਕੁ ਮੁਖਿ ਨਾ ਏ ਕੁ ਨਾ ਕੋ ਈ॥ ੧॥ ਤਬਿ ਠਾਥੀ ਮ
 ਏ ਗਇ ਆਗਾ ਬਹੁਰਿ ਪਤਿ ਸਹਿ ਆਖਿ ਆਗਾ
 ਜੀ ਵਾਲ੍ਹਾ ਤਬਿ ਬੋ ਬੋ ਕਹਿ ਆਗਾ ਠਾਗੁ ਠਿਲੇ ਠਾਗੁ
 ਗਿਵਿੰਦੁ ਪਿਯਾਲੁ ਠੇਠੈ ਠਾਧੁ ਠੁਠੁ ਠੁਰਤੀ
 ਠਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਨਾ ਹੀ॥ ਅਤੇ ਅੰਗਿ ਆ
 ਕੁ ਕੋਈ ਗਤੀ ਗੋਠਾ ਤਿਉ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਦਿਖਿ ੨
 ਕੀ ਗਾਗਲੁ ਤੇ ਏਠੈ ਨਿਅਤੁ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਮ
 ਏ ਠੁਠੁ ਠੁਠੁ ਠਾਇ ਲੈ ਠੀਕਾ ਪਕੁ ਠਾਕੀ ਸਏ
 ਠੁਠੁ ਠੁਠੁ ਹੀ॥ ਤਬਿ ਪਤਿ ਸਹੁ ਸੁ ਸਹਿ ਕਹਿ

ਕਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਠੀਕਾ ਤਵਿਆ ਖਿਓ ਮੁਜੀ ਕੁਛੁ ਕ
 ਭੁਭੁਕ ਗਾਤ ਬਿਬਾਥਾ ਬੇਧਿ ਆਗਾ ਸਾਹਿਬਾ ਨਾਨ
 ਕਹੁ ਮੁਖੁ ਰਾਇ ਕੀ ਬਿਆਥੇ ਪਰ ਟੁਟੀਆ ਮ
 ਸਾਂਤਾ ਬਦੀ ਰਾਗ ਕੀ ਬਿਆਤਾ ਬਾਨ ਕਾਈ
 ਤਬਿ ਪਾਠਿ ਸਾਹੁ ਸਮਝਿ ਕਰਿ ਉਠਿ ਗਇਆ ॥
 ਥਾਥਾ ਗਏ ਗਠਿਆ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਦਿ ॥
 ਪ੍ਰਿਥਮ ਮੈਓ ਰਾਮੀ ਕੀ ਤੀ ਪੁਰ ਬਕੀ ॥
 ਤਿਤੁਓ ਰਾਮੀ ਨਾਲਿ ਮਗ ਰਾਗਾ ਰਖ ਬੀਖਾ ॥
 ਤਹੁ ਪਓਤਾ ਹਰ ਕੀ ਆਪਾ ਪਾਠਿ ਗਏ ਬਾ
 ਬੇਕਾਏ ਕੁਥ ਸਤੁ ਗੁਮੈ ਬੇਆਪਾਏ ਕੁਥ ਸਤੁ
 ਹਰਿ ਟਾਏ ਕੁਧੈ ਰਿਜੁ ਤੀਐ ਕੁਧੈ ਰਿਜੁ

ਸਾਗਿ ਖਯਾਨਿ ਸਿਰਿ ਏ ਪੀਕਾਨੀ ਦਰੀਆ
 ਮਾਯਾ ਠਡਕੀ ਮਥੈ ਤਿਯੁ ਕੇ ਸਰਕਾਤ
 ਦੁਹਰਾ ਹਇਲੇ ਸੇਖੁ ਬੀਰੀ ਦੁਸਟੀ ਯਦੁ
 ਮਾਯਿ ਮਾਮੁ ਖਪਾਯੁ ਹਇਲੇ ਰਹਿ ਮਾਜਾ
 ਦਾ ਮਾਠਾ ਤਿਸੇ ਕੋ ਯਕਸਿ ਮਾਠਾ ਲਿਖਿ
 ਮਾਕਠਾ ਰੇਖਾ ਤਬਿ ਭੁਭੁਤਾਇ ਭੁਤਰਿ ਮਾਮੁ
 ਏਕਦਰ ਪਤਤਾਏ ਗਾਤਾ ਭੁਭੁਤਾ ਗੇਹਿ ਕ
 ਹਿ ਮਾਠੈ ਤਬਿ ਭੁਭੁਤਾ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨਾ
 ਪਿਮਾਸੀ ਖੁਦਾਇ ਏਕੁ ਭੁਭੁਤਾ ਤਬਿ ਬੋਧ
 ਮਾਧਿ ਮਾਠੈ ਮਰਦਾਨਿ ਮਾ ਖੁਦਾ ਏਏ
 ਕੁਠੈ ਗਾਤਾ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੀ ਤਾਮਾ

ਖਿਸੁ ਜੀ ਪਤ ਸਤੁ ਉਤਿ ਸ ਕੀ ਪੈ ਚਾਹਿ
 ਸਿ ਤੈ ॥ ਅਤੇ ਉਤਿ ਕਿ ਸ ਕੀ ਪੈ ਦੁਸਿ ਤੈ ॥
 ਜੋ ਸੁਖ ਪਾਇ ਇਉਂ ਹੋਇਆ ਆਇ ਤੈ ॥
 ਅਤੇ ਉਤਿ ਪੈ ਗਤੇ ਉਤਿ ਪੈ ਹਟੇ ਗੀ ਤੈ ॥
 ਅਤੇ ਪਤਿ ਨਾਗੇ ਕਾ ਪੈ ਘੋਰੇ ਤੇ ਲੇਖੀਆ
 ਇਉਂ ਹੋਇ ॥ ਅਤੇ ਉਤਿ ਉਤਿ ਉਤਿ ਕ ਰੇ ਹਿ
 ਨਿ ॥ ਤਥਿ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਸਲੇ ਕਾ ਪੁ
 ਰਬ ਰਾਮ ਕੇ ਤਪਾਇ ਪਾਇ ਸਤਿ ਕਾ
 ਰੰਗਾ ਤਥਿ ਕੇ ਖੇਰੇ ਨਾਨਕਾ ਕਾ ਕੀ ਮੰ
 ਤਾ ਬਨਿ ਅੰਗੁ ॥ ਤਥਿ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਪਿਆ
 ਮਾਦਾ ਨਿਆਤ ਪਤਿ ਗੁਰੂ ਤੈ ॥ ਕਜ

ਤੇ ਨਗੁਰੈ ਭਾਯ ਤੇ ਜੋ ਵੀ ਆਇਆ ਭੈ ਮਾ
 ਤਾਰੇ ਪੇਟੇ ਤੇ ਨਾਗਾ ਆਇਆ ਹੈ ਭਾਯ
 ਤੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪਿਛਲਾ ਲੇਖੁ ਚਲਿਆ
 ਜਾਇ ॥ ਤਥਿ ਮਰਦਾ ਨਾ ਪੈ ਗੀ ਪਇਆ ॥ ਓ
 ਥੁ ਭੁਗਯੋ ਬਾਗ ਸਿ ਆਇ ॥ ਤਥਿ ਆਇ
 ਚਾਉ ਕੇ ਦਿਲਿ ਬੈਠਾ ॥ ਤਥਿ ਬਾਗ ਸਕਾ ਪੀੜਿ
 ਤੁਰਤ ਮਰਦਾ ਸੁ ਭਾਸਿ ਇਸ ਨਾਗ ਕਉ ਆਇ
 ਆ ਭਾਯਾ ਆਇ ਧੁਗਾ ਸੁ ਕੀਤੀ ਓਸੁ ਭੈ ਭੁਭੇ
 ਖਿ ਕੈ ਬੈਠਿ ਗਇਆ ਆਖਿ ਓਸੁ ਏਭਗਤ
 ਤੇ ਹੈ ਸਾਧੁ ਸਿ ਮਨਾ ਹੀ ॥ ਤੁਲ ਸੀ ਕੀ ਮਾਯਾ
 ਨਾ ਹੀ ॥ ਸਾਲਹਿ ਗੁਰੂ ਨਾ ਹੀ ਗਾਸਿ ਮਰ

ਏਨਾਹੀਗੇਪਾਚੈਰਨਕਾਇਕਾਨ
 ਯੀ॥ਅਤੈਤੁਭਗਤੁਕਹਾਵਦਾਹੈ॥ਸੇਤੁ
 ਮਸਿਆਭਗਤੇਪਾਈਹੈ॥ਤਖਿਥੇਥੇ
 ਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਰਥਾਕੁਦਜਾਇ॥ਤਮਰ
 ਦਾਨੇਰਥਾਕੁਦਜਾਇ॥ਆ॥ਗੁਰੂਸੰਤੁਕੀ
 ਤਾ॥ਥੇਥੇਸਥਦੁਰੁ॥ਗਾਇਆ॥ਮ॥ਸਾਧੁ
 ਮਥਿਪਿਪੁਜਾਮਨਾਦੁਸੁਰਿਗੁਤੁਤਾਮੀ
 ਮਾਯਾ॥ਗਾਮਨਾਮੁਜਪਿਥੇਕਾਕਾਪਤੁ
 ਏ॥ਆਕਰਹੁਦੁਇਆਲਾਗਾ॥ਕਾ॥ਕੇਲਾ
 ਸੈਰਹੁਜਾਨਮੁਗਏਦੁਆਕਾਨੀਚੈ॥ਦਿ
 ਵਾਲਕਾ॥ਗਚੁਲਾਦੁਆਰਹਾਭਾਤਖਿ
 ਇਹਪਠਿਤਕਹਿਯਾ॥ਤੈਭਗਤਏ

ਬਸਤੁਤਾ ਕਾਹਰ ਕੇ ਸੰਚ ਦੋਹਿਯਾਪ
 ਹੁੰਦੁ ਬਸਤੁ ਕਉ ਦੋਹਿਯਾਪ ਸਾਹਿ
 ਪਰਤੀ ਸੰਚੀਯੋ ਆ ਤੇ ਪਰਮੇ ਸੁਖੀ
 ਯੋਗਤ ਬਿਬੋਥੇ ਦੁਜੀ ਪਠੰਦੀ ਆਖੀ ਕਾਮੁ
 ਕੰਧ ਧੁੰਦੁ ਹਿ ਕਹੁ ਬਸੇਯੋ ਗੋਰੁ ਪਰਤੀਤੁ
 ਟੀ॥ ਸਿਉ ਲਿਉ ਗੋਰੁ ਤੈ ਸੁਖ ਪਾਵੁ ਹਿ
 ਰਤੁ ਨ ਮੇਰਿ ਆਜਾਈ ॥ ੧॥ ਤਕਿਯੋ ਹਿ ਪਠੰ
 ਤਿ ਪੁਰਿਯਾ ਏਕ ਗਤ ਪਰਤੀਤਾ ਪਿੰਦੀ
 ਪਰਮਿੰਦ ਬਿਨਾ ਬਿਉ ਕਹਿੰਦੀ ਤੈਵਾ ॥
 ਤੈ ਮਾਲੀ ਬਿਤਿ ਬਿਧਿ ਆਪਣਾ ਕਠਿ ਜਾਣੈ
 ਤਕਿ ਬੋਥੇ ਪਠੰਦੀ ਤੀਜੀ ਆਖੀ ਕਹਿੰਦੀ
 ਹੁੰਦੁ ਮਾਹਿੰਦੁ ਪਰੋਵੁ ਹਾਉ ਸੁਭੀ

ਤਰਿ ਮਨੁ ਜੇ ਵਹਾਅ ਮਿਤੁ ਸਿੰਹ ਭਰਹੁ
 ਵਿਆਹੁ ਤਉ ਮਾਯੀ ਕੋ ਹੋਵਹੁ ॥ ੩ ॥ ਤਕਿ ਰਤ
 ਹਰਾਸ ਪੰਡਤ ਕਹਿ ਆਜੀਤੁ ਮਪਰਸੇਸੁ
 ਹਕੇ ਪਰਸੁ ਤੰਸੁ ਹੋਆ ਤੇਜੀ ਅਸਾਨੈ
 ਮਤਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਆਕੀ ਜਿਤੀ ਹੋਈ ਮਾਯੀ ਤੁ
 ਹੋ ॥ ਬਹੁ ਯੋਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਤਬਿ ਕੇ ਕੇ
 ਮਓ ਜੀਹ ਉਥੀ ਆਖੀ ॥ ਬਹੁ ਯੋਕੇ ਤੇ
 ਭਲਿ ਤੰਸੁ ਯੋਕੇ ਹੋਵੇ ਤੁਕਿ ਹਿੰਦੁ
 ਆਲਾ ਪ੍ਰਵਰਤਿ ॥ ੪ ॥ ਕਰਾਸਨ
 ਰਾਸਾ ਅੰਤਿ ਤੁਹੀ ਰਖਦਾ ਆਲਾ ॥ ੫ ॥
 ਬਿਧਿ ਪੰਤੁ ਤਬੇ ਆਲਾ ਆਖਿ ਓ

ਸੁਜੀਤੁ ਮਪਰਮੇ ਸਰਕੇ ਕਰਗਤੁ ਤੰ ਪਕੁਜੀ

ਇਸੁ ਨਗਰੀ ਕਉ ਭੀ ਪਵਿਤੁ ਕਰਗਾ ਕੁਝੁ ਏ

ਸ ਕਾ ਭੀ ਗੁਣੁ ਏ ਵਹੁ ਤਕਿ ਗੁਣੁ ਨਾ ਕਾ

ਪੁਛਿ ਆਇ ਸਕਾ ਗੁਣੁ ਕੈ ਸਾਹਿ ਤਕਿ ਪਤਿ

ਤ ਕਹਿ ਆਸੀ ਇਸ ਕਾ ਗੁਣੁ ਦਿਸਿ ਆਹੈ

ਜਿਸੁ ਪੜੇ ਤੇਰਿ ਖਿਆਇ ਰਹੈ ਆਮ ਤੈ

ਹਾਥੈ ਚੁਤੁ ਤਹਾ ਸੰਸਾਰੁ ਮਾਹੈ ਆਮ ਤੈ

ਸਮੁਤੇ ਆਈ ਤੇ ਮਹੰਤ ਤੇ ਵਹੁ ਤ

ਕਿਥਾ ਕਾਥੇ ਆਸਾ ਸਬਦੁ ਆਗੁ ਬਸਤ

ਦਿਲਿ ਮਾਗੁ ਜਾ ਬਾਇ ਕਾ ਨਗਰੀ ਕਾ ਚੀ

ਰਸਟਾ ਆਇ ਪਕਾਇ ਰਹਿ ਆਈ

ਦੁਖ ਪ ਕਹੀ ਅਭਿਆਪਿਤ ਕਹੁ ਬੀਚਰ ॥
 ਸੁਆਮੀ ਪੰਤਤਾ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਮਤਾ ॥ ਕਿਨਿ
 ਬਿਖਿ ਪਾ ਦੁਖੁ ਪਾ ਨ ਪਤੀ ॥ ਗਠਾਉ ॥ ਭੀਤਰਿ
 ਅਗਿਨਿ ਬਨਾਸ ਪਠਿ ਮਠਿ ਲੀਸਾ ਗੁਰੁ ਪੀ
 ਰੈ ਪਇਆ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜ ਦੁਇ ਪਟ ਤੀਕੁ
 ਤਰਿ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇਆ ॥ ਸਾਗੁ
 ਗਵੰਤਾ ਜਾਣੀ ਐਵਿਕ ਮਾਈ ਭੋਗੁ ਕਰੇ
 ਟਿ ॥ ਤਾ ਕੇ ਲਖਣੁ ਜਾਣੈ ॥ ਐਸਾ ਪੀਰ ਜਾਨੈ
 ਸਿਉ ਏਇ ॥ ਸਾਕਠਿ ਆਸੁ ਟਹਿਨ ਖਾਇ ॥
 ਮਾਨੋ ਭਿਨ ਹੀ ਸੇਤੀ ਦਾਸਾ ॥ ਪੁਟ ਬਤਿ
 ਨਾਨਕ ਦਸ ਨ ਦਸਾ ਪਿਰੁ ਤੇ ਭਾਖਿ

ਨਮਾਸਾਗਾ॥ २॥ ਤਵਿਟਿਰਿਚਤਰਦਾਸਪਤ
 ਤਵੇਨਤੀਕੀਤੀ॥ ਅਖਿਓਸੁਜੀਏਏਜੇਅ
 ਸੀਸੈਸਾਗੇਤਾਈਪੜਾਵੇਤੈ॥ ॥ ਅਰੁ
 ਸੀਪੜਤੇਐ॥ ਰੁਝਪਾਪ ਤਿਓਵੈਗਾ॥
 ਪਰਮੇਸਰਕਾਗੁ॥ ਤਵਿਗੁਗਾਨਕਪੁ
 ਫਿਕਾਏਸੁਆਮੀਤੁਮਰਿਆਪੜਤੇਓ
 ਅਰੁਕਵਾ॥ ਦਸਤੁਸੰਸਾਗੇਗੁਪੜਾਇ
 ਓਚਾਵਹਿਅਨੇਗਾ॥ ਤਵਿਪੰਡਿਤਕਹਿ
 ਆਸੀਦਰਨਪਾਗਵਹਮਕੇਸਿਓਪਤਾਪ
 ਟੀਪੜਾਵਉਸੈਸਾਗੇਗਾ॥ ਤਵਿਬਾਬਾ
 ਬੋਹਿਆਗਾਗੁਰਮਕਲੀ॥ ਓਅੰਕਾਰੁਮ॥ १॥

ਓਲੰਕਰੁ ਕੁਲਮਾਉਤਪਤਿਐ ਓਲੰਕਰੁ ਕੀਆਸੀਨਿ
 ਤਿਐ ਓਲੰਕਰੁ ਸੈਲਜੁਗਰੁ ਏਐ ਓਲੰਕਾਰੁ ਕੇ
 ਨਿਰਮਏਐ ਓਲੰਕਰੁ ਸਬਦਿਉਪਗੋਐ ਓਲੰ
 ਕਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇਗੋਐ ਨਮਾਨਾ ਪਰਮੁਤ
 ਤੁਕੀਯਾਗਿਐ ਨਮਾਨਾ ਪਰਮਿਤ ਦੁਟਸਾ
 ਗਾਥਾ ਸੁਦਿਪਾਡੇਕਿ ਆਇਖਤੁਜੀਤਾ
 ਯਾਗਿਐ ਯੁਗਮਨਾਮਗੁਰਮੁਖਿਗੋਪਾ
 ਯਾਗਰੁਏਐ ਤਵਿਪਉਤੀਰੁਏਰੁਤਪਮੁ
 ਓਲੰਕਾਰੁ ਤੇਇਆ ਤਵਿਪਉਤੁਆਇਪੈ
 ਗੀਪਇਆ ਨਾਉਪਗੀਕੋਤਿਆਗੁਰੁ
 ਗੁਰੁਗਾਨਪਇਐ ਤਵਿਕਾਕਾਜੀਉਖਰੁ

ਹਵੇਰੇ ਹੋਣਾ ਨਾਨਕ ਮੈ ਤੇ ਆਇ ਨਿਕਾਇ ॥
 ਉਤਕੁਤੁ ਸੁਕਾ ਪੜਯਾ ॥ ਕਈ ਥਰ ਸਾਕਾ ॥ ਉ
 ਥੈ ਯੇਹੀ ਪਾਈ ॥ ਤਖਿ ਉਤੁਤੁ ਹਿ ਆਉ ॥
 ਸਿਧਾਇ ਚਾਆਇ ਬੈਠਾ ॥ ਤਖਿ ਸਿਧਾ ਪੁਛਿ ॥
 ਏਵਾਹ ਕੇਤੁ ਸਿਸੈ ਕਾ ਸਿਖੁ ॥ ਏਹੀ ਧਿਅ ॥
 ਤੈ ਸਿਸੈ ਤੇ ॥ ਏਹੀ ਆਤਖਿ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਸ ਕੁਤੁ
 ਉਹਾਇ ਆਗਾ ॥ ਗੁਰੂ ਏਹੀ ਦਿਲਿ ਮਃ ॥ ਕਹਾ
 ਤਾ ਜੁ ਕਹਾ ॥ ਤੇਹਾ ਤੇਹਾ ਕਹਾ ॥ ਸਗਾ ॥
 ਕਾਹਾ ॥ ਕਹਾ ॥ ਗੁਰੂ ਸਿਖੁ ਪਾਇ ॥ ਦਿ
 ਆਸਾ ॥ ਉਸਿ ਸਿਖੁ ਪਾਇ ॥ ਮੁਕਤੁ ਕਹਾ ॥ १ ॥
 ਮੇਰਾ ॥ ਸੀ ਤੇ ਗਾਮੀ ॥ ਤੁ ਨਾ ਜਾਣਾ ॥

ਤੁਜਾਹਿ ਬਲਮ ਕੀਅਹਿ ਰਹਿ ਪੁਰਿ ਲੀਕ
 ਆਪੇ ਸਗ ਬਸ ਮਣਾਗੁ ਭਾਮਨੁ ਤਗ
 ਲੁਭਿ ਤੁਤੁਲਾਤੇ ਸੇਵ ਸਗੁ ਲੁਕ ਪਾਏ
 ਅਟਹੀਭੀ ਤਹਿ ਸੇਸੁ ਤੇਲੀ ਏਨਿ ਬਿ
 ਸਿਧਿ ਤੁਹੁ ਏ॥ ਕਾ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੇਲੁ ਤਗ
 ਲੁਆਪੇ ਤੇਲੁ ਏ॥ ਗਾ ਆਪੇ ਲੈ ਏਆ
 ਪੇ ਰੈ ਏਆਪੇ ਸਾਹੁ ਏਟ ਜਾਗਾ॥ ੩॥ ਅੰਧ
 ਲਾਗੀ ਚੁਜਾ ਭਿਪਹੁ ਰੇਸੀ ਖਿਨੁਆ
 ਏਭਿਲੁ ਜਾਏ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨ
 ਰੁਹੁ ਰਾਖਿ ਨਿਬਿਧਿ ਮੁੜਾ ਪਾਏ॥ ੪॥
 ਤਖਿਸਿ ਪਾਏ ਆਖਿਆ ਬਾਲ ਕੇ ਤੁਹਿ

ਗੀਤਿ ਰਗ ਸਾਭੇ ਪਲੇ ਓਤਾ ਤਖਿ ਕ
 ਬੇਸ ਬਰੁ ਓਹਿ ਆਗਾਗੁ ਸੁਯੀ ਲਾ
 ਲਤਾਇ ਲਾਮ: ਗਾਜੇਗੁ ਨਿਬਾਜੇ
 ਗਾਨ ਤੇ ਜੇਗੁ ਨਾ ਰੁਸ ਮਚ ਜੀਐ॥
 ਜੇਗੁ ਨ ਮੁਖੁ ਮੁਖੁ ਮੁਖੁ ਓਐ ਜੇਗੁ ਨ
 ਮਿਝੀ ਵਈਐ ਆਮੀ ਜਾਨ ਮਤਿ ਨਿਰੰਜਨ
 ਗੀਐ ਜੇਗੁ ਜਗਤਿ ਦਿਵ ਪਾਈਐ॥੧॥
 ਬੇਬੁਗ ਵਾਗਾਗਾ ਜੇਗੁ ਨ ਓਈਐ ਕੁ
 ਮਹਿ ਕਹਿ ਸਮ ਸਮਿ ਦੇਖੈ ਜੇਗੀ ਕਹੀਐ ਸੁਖੀ
 ਗਤਾ ਜੇਗੁ ਕਹਿ ਮਜੀ ਮਸਾਖੀ ਜੇਗੁ
 ਤਾ ਜੀਐ ਓਐ ਜੇਗੁ ਨ ਦੇਖਿ ਮਿਸੀ

ਭਵਿ ਮੈ ਜੋ ਗੁਨ ਤੀ ਗਥਿ ਨਾਈ ਮੈ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾ
 ਠਿਰਿੰਗੀ ਜੀ ਮੈ ਜੋ ਗੁਨ ਗਤਿ ਦਿ ਵ ਪਾਈ ॥
 ਮਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਮੰ ਸਾ ਚੁਕੇ ਪਾਵਤੁ
 ਵ ਗੁਰਿ ਗਈ ਮੈ ॥ ਨਿਰੁਤੁਰੈ ਮਯੀ
 ਪੁਨਿ ਉਪਜੇ ਪਾਗਿ ਹੀ ਪਰ ਨਾ ਪਾਈ ਮੈ ॥
 ਅੰਜਨ ਮਾ ਠਿਰਿੰਗੀ ਜੀ ਮੈ ਜੋ ਗੁਨ ਗਤਿ
 ਦਿ ਵ ਪਾਈ ਮੈ ॥ ਸਾਨਾ ਨ ਕਰੀ ਦਫਿ ਮਾ
 ਮਰਿ ਗਈ ਮੈ ਮੈ ਸਾ ਜੋ ਗੁਨ ਮਾਈ ਮੈ ॥ ਦੋ
 ਕਾ ਹੁਮਿ ਫੀ ਦਸੈ ਤ ਉਨਿ ਭੁ ਉਪ ਦੁਪਾ
 ਈ ਮੈ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾ ਠਿਰਿੰਗੀ ਜੀ ਮੈ ਜੋ
 ਗੁਨ ਗਤਿ ਦਿ ਵ ਪਾਈ ਮੈ ॥ ਸਾਨਾ ਤ ਬਿਓ

ਧਾਆਦੁਸੁਆਦੁਸੁਕੀਤਾਜਿਹੁਕੋਈਸ
 ਹਾਪੁਗਪੁਹੈ।ਸਿਸਕੇਬੈਰੇਸਾਥਿਥਜੁ
 ਹਰਿਆਠਿਆਭੰਡਾਹੇਕਾ॥ਤਥਿਗੁਰੂਥਥ
 ਉਥਹੁਗਇਦਾਗਹਿਆ॥ਇਕਤੁਣੀਡੈਆ
 ਇਨਿਕਾਏਵਣਜਾਗਿਆਕੈ॥ਤਥਿਨਾਇਕ
 ਕੇਥਾਗਿਆਇਥੈਥੈ॥ਉਸਦੇਘਰਿਪੁਤ੍ਰਤੋਆ
 ਥਾ॥ਅਤੈਓਕਥਹੁਤੁਮੁਥਾਹਥੀਦੇਥਿ
 ਆਇਨਿ॥ਕੋਈਆਇਆਯਤਾਪਾਏ॥ਕੋਈ
 ਯਥਾਅਸੀਸਾਦੇਏ॥ਤਥਿਮਹਦਾਨਾਥੈ
 ਚਤਮਾਸਾਦੇਥੈ॥ਜਾਨਹੁਜਾਇਨਹੁਏ
 ਆ॥ਤਾਉਹੁਉਹਿਗਇਆਘਰਿਥਥਰਿ

ਯੀਤੀਆਨੀ॥ ਤਵਿਸਰਦੋਨੁ ਭੁਖਲਗਾ॥
 ਖਗੀਭੁਤਾਅਖਿਓਸੁਜੀਵੈਪਤਸਾਹਾ॥ ਇ
 ਸਤਾਅਸਾਂਡੀਖਬਰਿਸਿਫੁਗਾਲਈ॥ ਏਸਦੇ
 ਪਰਿਅਰੁਪੁਤੁਤੋਆਹੈ॥ ਆਪਸੈਹੁਇਹਦਖਿ
 ਨਾਹਿਉਠਿਗਇਆਪਹੁਜੀਜੈਮੈਨੁ॥ ਹੁਕਮੁਤੋਵੈ
 ਤਾਇਸਦੇਪਰਿਜਾਣਾ॥ ਇਹੁਪੁਤਦੀਵਧਾਈ
 ਮੰਗਤਿਆਲੋਕਾਨੁਦੇਦਾਹੈ॥ ਕੁਛੁਮੈਭੀਐਆਵਾ
 ਤਵਿਥਾਥਾਸਿਆਆਖਿਓਸੁਮਰਦਾਨਿਆਇਸ
 ਦੇਪਰਿਪੁਤੁਨਾਹੀਤੋਆਹੈ॥ ਇਸਦੇਪਰਿਏਕ
 ਕਰਜਾਈਆਇਆਹੈ॥ ਚੁਪਾਤਾਹੁਗਤਿਹੋਗਾ
 ਭਾਗੁਕੇਉਠਿਜਾਵੈਗਾ॥ ਪਹੁਤੇਹੋਮਨਿਆਈਹੈ॥
 ਤਾਜਾਹੈ॥ ਪਹੁਆਸੀਸਦੇਈਨਹੀ॥ ਚੁਪਾਤਾ

ਇ. ਘੜਾਤੋਂ ਭਾਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਅਖਿਆਰੁ ਲਾਤੋਂ ਹੈ
 ਜੀ ਜਾਇਦੇ ਖਾਤ ਵਿਸਰਦਾ ਨਾ ਗਇਆ ਜਾਇਦੇ
 ਤੋਤਾ ਚੁਪਤਾ ਖਬਰਿ ਸੇ ਨਾ ਲੀਤੀ ਓਹਿ ਯਾਇਆ
 ਤਥਿ ਬਾਬੇ ਅਖਿਆਰ ਮਰਦਾਨੇ ਥਾ ਥਾ ਜਾਇਦੇ
 ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਥਾ ਥਾ ਜਾਇਦੇ ਥਾ ਥਾ ਜਾਇਦੇ
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਸਥਾ ਓਹਿ ਯਾ ਮ: ੧॥ ਪਹਿਲੇ
 ਪਹਿਲੇ ਗੈਰੈ ਵੈਦਵਾ ਰਿਆ ਮਿਤਰੁ ਕਮਿ ਪਾਇਆ
 ਗੁਰੂ ਦਾਸੁ ਓਹਿ ਪਤ ਪੁਲੀ ਤਰਿ ਕਰੈ ਵੈਦਵਾ ਰਿਆ
 ਮਿਤਰੁ ਪਸਮ ਸੇਤੀ ਮਰਦਾਸਿ ਪਸਮ ਸੇਤੀ ਮਰਦਾ
 ਸਿਵ ਬਾਣੈ ਓਹਿ ਪਿਯਾ ਰਿਦਾ ਗਾਗਾ ਮਰਦਾ
 ਜਾਨੇ ਯਾਇਆ ਕਾਨੇ ਤੀ ਤਰਿ ਬਾਹੁ ਲੀਤਾ ਸੀ ਨਾਗਾ
 ਜੈ ਸੀ ਕਾਨ ਮਦੁ ਜੀ ਹੈ ਮਸ ਤਰਿ ਤੈ ਸੀ ਲੀਤਾ

ਰੁਪਾਸਿ॥ ਕੁਟਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਠਿਐ ਪਠਿਐ ਭਵਤੁ
 ਪਠਿਐ ਆਗੁ ਭਵਤੁ॥॥ ਦੂਜੈ ਪਠਿਐ ਗੈਰੈ ਵੈ ਵੈ ਵੈ
 ਆਖਿ ਰਾਇ ਸਹਿਗਾਇਆ ਪਿਆਰੁ॥ ਭਵਤੁ ਭਵਤੁ
 ਚਾਇਐ ਵੈ ਵੈ ਆਖਿ ਰਾਇ ਸਹਿਗਾਇਆ ਪਿਆਰੁ॥
 ਭਵਤੁ ਭਵਤੁ ਚਾਇਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਤ੍ਰਕੈ ਸੁਤੁ ਮੇ
 ਗਾਇਐ ਭਵਤੁ ਭਵਤੁ ਮੁਕੁਤ ਮਾਤ੍ਰਕੈ ਸੁਤੁ ਮੇ
 ਭਗਾਇਐ ਸਹਿਗਾਇਆ ਪਿਆਰੁ॥ ਚਾਇਐ ਮਾਤ੍ਰਕੈ
 ਰਿਧਿ ਪਿਆਰੁ॥ ਕੁਟਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੂਜੈ ਪਠਿਐ
 ਗੈਰੈ ਸਹਿਗਾਇਆ ਪਿਆਰੁ॥॥ ਤੀਜੈ ਪਠਿਐ
 ਵੈ ਵੈ ਵੈ ਵੈ ਆਖਿ ਰਾਇ ਸਹਿਗਾਇਆ ਪਿਆਰੁ॥
 ਚਾਇਐ ਮਾਤ੍ਰਕੈ ਸੁਤੁ ਮੇ ਗਾਇਐ ਭਵਤੁ ਭਵਤੁ
 ਭਗਾਇਐ ਸਹਿਗਾਇਆ ਪਿਆਰੁ॥ ਚਾਇਐ ਮਾਤ੍ਰਕੈ

ਬਿਵਾਹੁ ਤਾਇਆ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਸਿਉ ਹੁਤਾ
 ਚੰਦਨਿ ਮਤਾ ਅਠਿਹਾਜਨੁ ਮੁਗਏ ਏਇਆ ਧ
 ਰਮ ਸੇਤੀ ਏਪਾਹੁ ਨਾਰੀ ਤੇਕੁ ਮੁਕਾਰੀ ਤੇ
 ਮਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਰੋ ਪਹਿ ਪ੍ਰਣੀਧਨੁ ਜੋ
 ਬਾਸਿ ਉਠਿ ਤੁ॥ ਸਾਚੁ ਉਧੈ ਪੈਰੈ ਏਕੈ ਦੁਲਾਰਾ
 ਗਿਆ ਸਿਰਾਧਾਈਆ ਏਇਆ ਖੇਤੁ॥ ਜਾਜ ਸਿਪ
 ਕਹਿੰਗਾ ਇਆ ਦੁਲਾਰਾ ਏਇਆ ਸਿਰਾਧਿ ਸੈਨ
 ਮਿਲਿਆ ਭੇਤੁ॥ ਭੇਤੁ ਭੇਤੁ ਹਰਿ ਸੈਨਾ ਮਿਲਿ
 ਆ ਜਾਸਮੁ ਪੁਰਿ ਪਕਹਿੰਗਾ॥ ਭੂਚਕੁ
 ਹੋਤਾ ਭੂਆ ਹੈ ਬਿਨਮਾਤਿ ਭਇਆ ਧ
 ਗਇਆ ਸਾਈ ਦਸਤੁ ਪਰਪਤਿ ਠੀਲਿ ਸੇ
 ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਤੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਣੀ ਚਰ

ਥੇ ਪ੍ਰਯੋਗਾਈ ਲੁਕਿਆ ਖੇਤਾ ॥੧॥ ਜਬਿ ਭਾਗੁ ਕੁ
 ਤੋ ਮਾਤਾ ਉਤ੍ਰਾ ਸਿਵਾ ਚਲਿਆ ॥ ਤਾਂ ਹੋਇ ਪਿ
 ਦਿ ਦੇ ਨਿਕਲੇ ॥ ਤਾ ਮਹਾਦੇ ਨਾਮ ਜਾ ਵੀਤੀ ॥ ਅ
 ਥਿ ਓਸੁ ਜੀਇ ਸਦੇ ਬਾਬਿਰਿਆ ਵਰਤੀ ॥ ਕਲਿ
 ਯਾਲ ਤਾਪੁ ॥ ਦੁਦੇ ਆਨੇ ਹੁਸਦੇ ਬੋਧੇ ਭਦੇ
 ਬੋਧਾ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਮਾਨੁ ਕੁਦਿ ਤਾ ॥ ਸਿਤੁ ਮੁਹਿ ਪਿ
 ਲਾਨਿ ਮੁਖਾ ਧੀਲਾ ॥ ਪਮਿਲੈ ਆਸੀ ਸਾ ॥ ਤੇ
 ਮੁਹਿ ਹਿੰਗੀ ਪਾਟੁ ॥ ਧੀਲਾ ਨਿਮਨੁ ਤਨੁ ॥ ਸਭੇ
 ਕਸੀ ਸਾ ॥ ਇਕ ਮੁਹਿ ॥ ਇਕ ਕੁਛਿਆ ॥ ਇਕ
 ਦਿਤੇ ਨਦੀ ॥ ਵਹਾਇ ॥ ਗਇਆ ਮੁਖਾ ਧੀ
 ਨਾ ॥ ਨਾ ਕਾਭੀ ਸਦੇ ॥ ਮੁਖਾ ॥ ॥ ॥ ਤਬਿ

ਬਾਬਾ ਤੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਭੁਖ ਭੁਚ ਗਏ। ਤਬਿਗੁਰੂ (ਇਸ)
 ਇਕੁ ਚੰਦਿਆ ਦੀ ਫੜੀਆਈ ਓਸੁ ਤਬਿ ਪਾਲੀ
 ਕਾਲਗਾ ਤੇ ਗਾ ਕਹਿ। ਤਬਿ ਮਹਾਰਾਜੇ ਕੇ ਜੀ
 ਆਆਈ ਜੋ ਬਾਬਾ ਚ ਲੈ ਤਾਨੁ ਇਕ ਖੁਦੇ
 ਲੈ ਠੀ। ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਮੁਸਕਾਇਆ। ਜਾਇ ਬੈ
 ਠੀ। ਤਬਿ ਓਸ ਪਾਲੀ ਤੇ ਲੇ ਅਗੇ ਆਇ ਰਖੈ।
 ਤਬ ਬਾਬੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਨੂੰ ਰੇ ਤੋ। ਤਾ ਓਸ ਲਗ ਕੇ
 ਰੇ ਜੀ ਆਆਈ। ਜੁਹਿ ਫੁਪਾਇ ਤੇ ਲੈ ਆਇ
 ਇਕਾ ਗੇਰੇ ਮੁਹਿ ਪਵਣ ਤੇ ਈ। ਤਬਿ ਓਹੁ
 ਚਿਹਲਿਆ ਤਾ ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ ਤਾ ਅਖਿ
 ਓਸੁ ਜੀ ਕੁ ਫੁਪਾਇ ਗੇ ਆਇ ਤੇ ਗੇ ਮੁਹ ਪਾਣ
 ਲੁ ਤਾ ਈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਰਿਤ

ਸਬੁ ਤੇ ਗਾਏ ਯੁਨਿ ਭਾਗੀ ਭਗੁ ਤੇ ਗਪਕੁ
 ਨਾਨਾ ਕਸਿ ਘੜੀ ਕਿ ਪਤਿ ਮਾਥੁ ਹੇ ਸੁਭਾਤੁ
 ਨਾਨਾ ਤਬਿ ਪਤਸਾਹੀ ਮਿਯੀ ਚਇ ਮਾਥੀ ਮੁ
 ਚਿੰਦਾ ਸਦ ਕਾ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਭੁਭੁਰੁ ਦੁਰਗਤਿ
 ਮਾਥਾ ਤਾ ਮਹਾਨੇ ਮਾਥਿ ਮਾਥੀ ਸਿ ਬੁਭੁ ਬੈਠੇ
 ਜੇ ਚੁਭੁ ਮਾਥਾ ਤ ਬਿਬਾ ਬੇ ਮਾਥਿ ਮਾਥੀ
 ਵੇਗਾ ਸੇ ਕੇ ਟੀ ਗਭੁ ਮਾਥੇ ਤੁ ਬੈਠਣਾ ਤੁ
 ਸਤੁ ਹੇ ਤੇ ਸੇ ਟੁਕੁ ਪਹਿ ਮਾਥਿ ਬੈਠ ਗਭੁ
 ਚਿੰਤਾ ਤਬਿ ਭੁ ਮਗਾਭੁ ਦਿਓ ਟੁਕੁ ਸਖੀ ਰੀਤੁ
 ਗਾਥਾ ਟੀ ਭੁਭੁ ਕਰਿ ਨਾ ਮਾਥਿ ਰਸਨਿ
 ਰੇਖਣੇ ਮਾਥਿ ਮਾਥਾ ਰਸਨਾ ਰੇਖਣੇ ਮਾਥਿ
 ਨਿਤਾ ਪਤਿ ਮਾਥੇ ਸੇ ਦਾ ਕਗਿ ਤਬਿ

ਕਦੇ ਨੇ ਮੁਕੀ ਤੇ ਮੁਕੇ ਰਸ ਨ ਬਿਨਾ ਏਨਾ
 ਬਿਛੁਰਾ ਹੀ ਜ ਲੁ ਪਾਨਾ ਤ ਬਿਛੋਰ ਨਿ ਪਾਸ
 ਲੇ ਠਟ ਟੁਲੀ ਏ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁੰ
 ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਏ ਜਾਦਾ ਠਾ ਗਾਓ ਆ ਗੈ ਬਿ ਤੇ
 ਸੰਜੋਗ ਪਾਇ ਜਾਦਾ ਤਾ ਓ ਨਿ ਸਿਖ ਆਖਿ
 ਆਗਾਈ ਜੀ ਇਕੁ ਸਾਧੁ ਆਇ ਗਠਿ ਆਠੇ
 ਉਸ ਕੇ ਦਰਸ ਨਿ ਜਾਦਾ ਠਾ ਤ ਬਿ ਉਸ ਕਹਿ
 ਆ ਜੀ ਉਸ ਕਾ ਦਰਸ ਨ ਮੈ ਨੁ ਭੀ ਕਗਾਇ
 ਤ ਬਿ ਇਕ ਦਿਨਿ ਉਤਰੀ ਨਹਿ ਆਇ ਆਗਾ
 ਵਰਿ ਆ ਆਇਰਿ ਆਇ ਕਾਹੀ ਉਤਰੀ ਸਾਖਿ
 ਆ ਟ ਬਿ ਆਗਾ ਤ ਬਿ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਤੇ ਇਕੇ
 ਆਇ ਨਿਤਾ ਉਤਰਾ ਵੇਲੇ ਲੀ ਪਾਨਾ ਆ

ਤੇਓਤੋਜਾਗੈਆਏਆਹਮੇਆਏਗੁਰੂਪੁ
 ਹਮੇਸਹੀਮੇਏਕਹਇਤਥਿਏਕਹਿਓਸਰ
 ਓਆਭਾਈਜੀਸੁਦਭੀਏਕਹਮਕਹਇਆਮਤੇ
 ਤੁਜਾਦਓਸਥੁਰੀਮੇਏਕਹਨਿਆਮਜਤੇਗਾ
 ਤੇਮੇਕਹਗੁਰੂਜੀਏਖਾਤੇਗੁਰਿਆਪੁਕ
 ਪਤਿਓਏਆਮਤੇਮੇਗੁਰਿਆਮਿਓਗਾਨੇਤੁੰ
 ਆਗੇਆਏਓਤਾਂਈਹਮਾਇਥੈਓਣਾਮੁ
 ਤੇਸੇਮੈਆਏਭਾਆਇਥੈਓਣਾਮਾਜੁ
 ਏਕਓਓਏਕਓਚਲਣਾਜਥਿਓਓਤਾ
 ਏਤਾਲੇਓਭੀਓਗੇਨਾਹੀਤਥਿਓਓਤਾ
 ਗਾਓਓਏਕਓਓਓਓਆਇਆਆਇ
 ਕਹਿਕਹਿਕਾਏਓਪਹਿਓਓਗਾਓਕਹਿ

ਆਖਿਤ

ਨਹਿਲਗਾਧਰਤੀ ਬੇਰਦਿਨੇਰੇ ਬੇਤਾਇ ਕੁਮ੍ਹ
 ਹਰ ਹੈਤ ਕੁਛੁਗੀਕ ਵਿਗਿਹਗਾਧੇਰ ਨਿਜੇ
 ਰੇਬੈਤਾ ਕੇਲੇ ਹੈਨਿਮਟਕਰਿ ਮਾਠੇ ਮਾਠੇ
 ਬਿਓਤੁਗੁਰੂ ਪਾਸੇ ਪੈਗੀ ਪੈਇਕ ਰਿਜੀਯਾ
 ਤਾਰ ਰਿਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੇ ਨੁਚੁਓਤਿ ਮਾਤਾ ਕਪ
 ਕੇਸਾਥਿ ਪੈਰੁ ਬੈਰਿਕ ਰਿਮਾਇ ਮਾਠੇ ਇਕ
 ਜੁਤੀ ਚਕੀ ਇਕੁ ਜੁਤੀ ਭੰਗੀ ਤਕਿਓ ਸਪੁਰਿ
 ਮਾਠਾਈ ਜੀ ਜੁਤੀ ਚਕਾਇਓ ਠੀ ਤਕਿਓ
 ਕਠਿ ਮਾਠਾਈ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪੈਰਿ ਕੇ ਨੁਚੁਓਤਿ
 ਤੈ ਤਕਿਓ ਸਕਠਿ ਮਾਠਾਈ ਜੀ ਅਜੁ ਮੈ
 ਪਾਈ ਮੁਹਤਗਾ ਅਤੇ ਤੈ ਨੁਚੁਓਤਿ ਮਾਠੇ
 ਗਾਏਤ ਬਾਤ ਧੁਵੀ ਚਾਯੀ ਜੋਤੁ ਜਾਏ

ਗੁਰੂ ਕੀ ਮੇਏ ਕਰਿ ਗਿਆ ॥ ਤੈ ਮੈ ਜਾਣਾ ਪਾਪ
 ਕਮਾਵ ਨਿ॥ ਤਖਿ ਦੋਵੈ ਆਇ ਆਇ ਕਰਿ ਬੇ
 ਨਤੀ ਕੀਤੀ ॥ ਤਕੀ ਕਉ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ॥
 ਤਖਿ ਗੁਰੂ ਕੋ ਲਿ ਆਗੇ ਪਕਰਿ ਹਰੁ ॥ ਤਉ
 ਨਿ ਆਖਿ ਆਗੇ ਜੀਥਹ ਸੀ ਕੀਚੈ ॥ ਤਖਿ ਬਾ
 ਬਾ ਬੋਲਿ ਆਗੇ ਆਖਿ ਓਸੁ ਓਹੁ ਜੇ ਮਤੁ ਕੋ
 ਲਿ ਆਗੇ ਬਾਸੇ ਸਕਰੁ ਮੁਹ ਗਥੀ ਆਖਿ
 ਫਲੇ ਜਨਮ ਕਾ ਬੀਜਿ ਆਇ ॥ ਏਕੁ ਮੁਹ
 ਸਾਧੁ ਕੋ ਪਿਰਿ ਤੀਥੀ ॥ ਓਸ ਰਾਸ
 ਰਕਾਮੁ ਓਹੁ ਓਹੀ ਆਖੀ ਆਗੇ ਪਾ
 ਰੁ ਸਿਉ ਸਿਉ ਏਕਿ ਹਰ ਮਾਨੁ ਰਉ ਸਿਧਾ ॥

ਤਿਉ ਤਿਉ ਮ ਤਗਾਰੇ ਕੇ ਹਿਲੇ ਤੇ ਹਿਰੇ
 ਮ ਤੇ ਤੇ ਹੇ ਲੇਖਿ ਸੁਲੀ ਥੀ॥ ਸਿਉ ਸਿ
 ਉ ਸੇ ਬਾਨੁ ਆਇਆ ਤਿਉ ਤਿਉ ਮੁਲੀ
 ਪਟਿਗਈ॥ ਸੁਲੀ ਦਾ ਕੰਡਾ ਤੇ ਹਿਯਾ॥
 ਸੇ ਬਾਨੁ ਸਰਕਾ॥ ਤਵਿਉ ਉਉ ਪੈਗੀ
 ਪਏ॥ ਨਾਉ ਪਗੀ ਕੇ ਤੇ ਹੇ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
 ਗੇਰ ਪਟਿ॥ ਤਵਿ ਬਾਬੇ ਬਿਲਿਆ ਸ ਬਚੁ
 ਗੁਰੁ ਮਾਰੁ ਦਿਲਿ॥ ਮ॥ ਕਾਣੀ ਕਾ ਗੁਰੁ ਮ
 ਨੁ ਮ ਸ ਦਾਣੀ॥ ਬੁਧੁ ਕਾ ਲਾਰੁ ਹਿ
 ਲੇਖੁ ਪਏ॥ ਸਿਉ ਸਿਉ ਸਿਉ ਗੁਰੁ
 ਲਾਉ ਤਿਉ ਹੀ ਹ ਲੀ ਮੇ ਤਉ ਕੁ

ਟੁਨੀ ਅੰਤਰੀਆ ਲਿਖਿਓ ਸਖੀ ਨੀ
 ਬਾਵਰਿਆ ਹਰਿਖਿਸਰ ਤੇ ਰੇਗੁ ਰੁਗਲਿਅ
 ਹਰੁਗੁ ਸਾਲਾ ਰੇਵੇ ਸਾਲਾ ਦਿਨੁ ਭੁਯਾ ਰੇਤੀ
 ਅੰਤਰੀਓ ਤੇਤੀ ਰਸਿ ਰਸਿ ਰੇਗੁ ਰੁਗਲਿਅ
 ਤਖਸ ਟਿਛੁਟ ਸਿਖੁ ਰੇਵੇ ਰੇਵੇ ਰੁਗੁ ਰੁਗੁ
 ਬਾਵਰਿਆ ਅਰੁ ਰਸਿ ਰੁਗਲਿਅ ਰੁਗੁ ਰੁਗੁ
 ਅਗਲਿਤਿ ਤੁਲਾ ਰਿਗੁ ਰੁਗੁ ਰੇਵੇ ਰੁਗੁ ਰੁਗੁ
 ਪੜੇਤਿ ਸੁਭੁ ਪਰਿਮਨੁ ਜਲਿਅਾ ਸੰਗੀ
 ਚਿਤੁਰ ਟੀ॥ ੩॥ ਰੇਵੇ ਰੁਗੁ ਰੁਗੁ ਰੇਵੇ ਰੁਗੁ
 ਇਹਿ ਤੇਵੇ ਰੇਗੁ ਰੁਗੁ ਰੇਵੇ ਰੁਗੁ ਰੁਗੁ
 ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਰੁਗੁ ਰੁਗੁ ਰੇਵੇ ਰੁਗੁ ਰੁਗੁ

ਵਤਿਸਟਸਿਨੇਠਾ॥ ਤਖਿਉ ਬਹੁ ਰਧੇ॥ ਪੈ
 ਤੇਵਿਉ ਚਗ ਮਿਲਿਗ ਏ॥ ਰੇਖਿਕਾਗੇ॥
 ਖਿਉ॥ ਨਾਸਿਸਰੇ ਮੁਹਿਵਿਉ ਐ॥ ਸੀਰੋਭੈ
 ਸੋ ਖਾਧੀ ਨਾਠੀ॥ ਇਸਰੇ ਪ ਲੈ ਬੁ
 ਭੁਤੁਰੁ ਨੀਕਾਠੀ॥ ਪਹੁਗੁ ਸੀਠੀ॥
 ਤਖਿਬਾਬੇਰੇਰੁ ਉਠੇਗੇ॥ ਆਇਖ
 ਤੇਰੇਏ॥ ਤਖਿਰਗੁ ਸੁਰੇਖੇਰੇ॥
 ਨਿਸਤ ਆਇ — ਆਰਗੁਤਿ
 ਬਲੁਤ ਏ॥ ਤਖਿਗੁਰੁ ਪੁਇਆਤੁ
 ਸੀਵਦਨਾਮੁ॥ ਤਖਿਉ ਇਕ
 ਤਿਨਿਅ ਸੀ ਚਗ ਭੰਤੇ ਰੇਖੇ॥

ਕਰੁ ਆਇਓਗਾ ਤਥਿ ਬੋਥੇ ਆਖਿਆ ਤੁ
 ਲਾਉਣੈ ॥ ਇਕ ਕੰਤੁ ਕਰਿ ਕੈ ਮਾਹੁ ॥ ਓਤ
 ਜੋ ਧੂਮਾਂ ਨ ਦਰਿਆ ਵਦਾਓ ॥ ਤਹ ਤੇ ਆ
 ਗਿਐ ਆਵਤਾ ਮਾਹਿ ਦਾ ਗੁਰੇਹੁ ॥ ਤਥਿ ਚਗਾ
 ਆਖਿਆ ਕਹਾ ਆਗਿ ਕਹਾਹਿ ਮਿਮਰੀ ਦੁਰਿ
 ਹੁ ॥ ਤਥਿ ਏਕ ਨਾ ਆਖਿਆ ਅਸਾ ਬਹੁਤੁ
 ਜੀਅ ਮਾਹੇ ਹੈ ਨਿਪਤੁ ਠਹਿਰਿ ਸਿਮੇ ਨਹੀ
 ਕਹਿ ਆਜੇ ਮਾਗਾ ਆਸਾ ਤੇ ਕਹਾ ਜਾਦਾਓ ॥ ਤੁ
 ਥਿ ਦੁਇ ਚਗ ਦਭੁੜੇ ਆਗਿ ਨਾ ਜਾ ਬਜਾ
 ਵ ਨਿਤਾ ਮਗੈ ਏ ਖਾਖ ਧੀ ਜਾਨ
 ਦੀਓ ॥ ਅਤੈ ਗਮ ਗੁਣ ਤੇ ਜਸ

ਗੁਣ ਪਦੇ ਪਦੇ ਗੁਣੇ ਹੈ ਤਬ ਹ ਗਾਪੁ
 ਵਿਆਹੁ ਸੀ ਕਦੁ ਹਉ ਬਿਉ ਪੁਰੁ ਕਰੇ
 ਹਉ ਤਬਿਉ ਨਾ ਕਹਿਆ ਮੀਰਾ ਮਗ
 ਰਹਾ ਮਾਗਿਆ ਪਾਇ ਪਰਮੇਸਰੀ ਨਾਇ
 ਇਸੀ ਮ ਕਉ ਕੁੰਭੀ ਨ ਰਹਿਐ ਚਲੇ ਭੈ
 ਮ ਤੇਏ ਹਉ ਪਿਛੁ ਗੁਣ ਗੁਣ ਕਾਏ ਹਉ ਭੈ
 ਸਤੈ ਬੇਸ ਚਲੇ ਹੈ ਤੁਮ ਪੁਰੁ ਕਰੇ
 ਓਥੇ ਸਾਢੇ ਚਲੇ ਹੈ ਤਬਿ ਹ ਗਾਪੁ ਵਿਆ
 ਹੁ ਸੀ ਬਿਉ ਪਾਸਿ ਚਲੇ ਹਉ ਭੈ ਨਾ ਪਸ
 ਹਉ ਤਬਿ ਮਗੁ ਰਾਮਾ ਪਿਆਸਿ ਮਗੁ
 ਹਉ ਪਰਮੇਸਰ ਕਉ ਤੁਮ ਮਾਗੁ ਕਾਏ

ਤੇ॥ ਸਿਮਰੀ ਦਿਸਦਿ ਸਿਮਰੀ ਧਾਰਾ ਧੁੰ ਆ
 ਪਇਆ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸਰ ਕਾ ਬੈਰੁ ਚਕੁ ਭੁਪੁਗ
 ਪਤਿ ਭਇਆ ਹੈ॥ ਤਥਿ ਚਗੁ ਸੁਣਤੇ ਹੀਰਭੰ
 ਆਇਆ ਆਖਿਓ॥ ਸਿਮਰੀ ਦਿਸਦਿ ਧੁੰ ਆ
 ਪਵਤੇ ਸਗੁ ਕਤਿ ਪਗੁ ਪਤਿ ਭਇਆ ਹੈ॥ ਤਿ
 ਸ ਕੇ ਮਾਹੁ ਰੁਕੁ ਆ ਸੀ ਆਇ॥ ਤਥਿ
 ਭੰਤੁ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਏ॥ ਆ ਗਾਇਆ ਪੁਕਿ
 ਆ ਆਖਿ ਸੁਣੀ॥ ਤਥਿ ਭੰਤੁ ਆਇ ਪੈ
 ਰੀ ਪਏ॥ ਤਥਿ ਜੋਰਿ ਪੜੇ ਤੇ॥ ਆ ਗੈ
 ਬੇਨਤੀ ਕਰਹਿ॥ ਆਖਿਓ॥ ਜੀ ਆ ਸਾਕ
 ਭੰਨਾਓ ਧਰੀ ਕਰੁ ਗੁ॥ ਆ ਸਾਕੇ
 ਪਾਪ ਬਿਨਾ ਸੁਕਹਿ॥ ਆ ਸਾਮਰ

ਘੋਰੁ ਪਾਪਕ ਮਾਏ ਭੈ ਤਥਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
 ਕਮਿ ਭਗਵਾਨੁ ਭੈ ਆਗਾ ਆਖਿ ਓਸੁ ਤੁਮ
 ਭੈ ਪਾਪ ਤਬੁ ਹੀ ਬਿਨਸੁ ਭੈ ਫਿਰਿ ਜਾਇ
 ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਫੇਰੁ ਹੁਆ ਅਤੇ ਕਿਰਮਾਣੀ
 ਕਰਹੁ ਭੈ ਜੋ ਕੁਛੁ ਫਲੁ ਮਤੁ ਹਰਦੀ ਭੈ
 ਸੋ ਪਰਮੁ ਰੇ ਕਾਇਨੇ ਹੁਆ ਅਤੀਤਾ
 ਭਗਤਾ ਦੇ ਮੁਹਿ ਪਵਿ ਹੁਆ ਤਥਿ ਓਨਾ
 ਆਗਿ ਆਮਨਿ ਭਈ ਜੋ ਕੁਛੁ ਫਲੁ ਮਤੁ
 ਸੀ ਸੋ ਆਇ ਆਗੈ ਗਈ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
 ਗੈਰ ਪਇਆ ਜਨਮੁ ਮਦਾਰਿ ਆਗਾ ਤਥਿ
 ਬਖਾਵੇ ਭੈ ਆਗਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਸੀ ਗੁਰੁ

ਮਃ॥ ਲੁਕਤਾ ਕੁਰੂ ਹੁਕਾਠ ਗਿਖਾ
 ਮੁਹਰਾਗਾ ਪਗਲਿ ਪਗਮਾ ਮੁਖ ਸੁਧੀਅ
 ਗਲਿ ਕੋਰਧ ਚੰਡੀ ਗਾਹ ਸਕਸਾ ਪੁਸ਼
 ਯਾਹ ਟਾਏ ਪੁਕਰਮ ਮੋਰਕਤਾ ਗਾ॥ ਥਾ
 ਥਾਥੀ ਲੈ ਪਤਿ ਓਇ। ਉਤਮ ਸੇਵਕ
 ਉਤਮ ਕਹੀਅਨਿ ਨਾਚਕਰਮ ਬਠਿ
 ਟਿ। ਗਤ ਓ। ਗੁਸੁੰਦਿ। ਗੁਸੁੰਦੁ ਪਾਕਾ
 ਦਿਗੁ ਪਗਮਾ ਕੀ ਵਸੁ। ਗੁਸੁੰਦੁ ਪੇੜੇ
 ਸੁਸੇਰੇ ਮੰਦਾ ਗੁਸੁੰਦੁ ਮੀਠਾ ਗੁਸੁੰਦੁ
 ਏਤੇ ਗੁਸੁੰਦੁ ਗਵੇਰੈ ਪਦਿ। ਗੁਸੁੰਦੁ
 ਸੁ॥ ੨॥ ਸਿਤ ਬੋਲਿ ਲੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ਲੈ

ਸੋ ਬੋਲਿਆ ਪਰ ਦੁਖ ਭਵਿਕਾ ਬੋਲਿ ਦਿਹੁ
 ਚੁਣੁ ਸੁਖਿ ਮੁਗ ਖਮ ਨਾਨਾ ਜਾਣਾ ਜੋ ਤਿਸੁ
 ਭਾਇ ਸੋ ਭਾਗਾਨਾ ਦੁਖਿ ਕਿਹੁ ਭੁਭੁਖਿ ਆਨਾ
 ਭਾਇ ਨਾਮ ਭਇ ਨਾਪ ਭਇ ਨਾਪ ਨੁਪਾਏ
 ਜਿ ਨਾ ਭਿਰੈ ਗਹਿ ਆਸ ਮਾਇਆ ਭਿਨ ਕਾ
 ਆਸਾਗਾਹੁ ਆਨਾ ਦੁਖੁ ਮੁਆਹਿ ਭੁਕਾਇ
 ਨਾਨਕ ਨਰਗੀ ਬਾਹੁ ਰੇਗਾ ਚਉਦਾਹਿ
 ਨਾਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੋਲੇ ਕਾ ਬਲ ਰਮ
 ਸਾਇ ਕਹਾਨੀ ਸੋਖਿਆ ਪਰ ਤਕਤੇ ਕਠਿ
 ਜੀ ਲੇਖਾ ਚਿਟੀ ਕਾ ਪਰ ਸੇਓ ਅਗੀਜਾ
 ਈ ॥ ਤਾਰਾਖ ਦਿਆਸ ਭੁਕੇ ਖਾਇਆ

ਨਿਖਲਿਓ ਭਯੋ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਪਤੁ ਨ ਮੋਇ ॥
 ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਦੀਖੁ ਸੀਉ ਏ ॥ ਓਥੁ ਰੁਖ ਦੇਹੈ
 ਬੋਲੁ ਬੁਝੁ ॥ ਤਬਿ ਕਉ ਹੁੰਦੇ ਸਿਆਇ
 ਨਿਕਲੇ ਤਬਿ ਏਕਦਿ ਨ ਮਗਦਾਨੇ ॥ ਨੂਤੁ ਪ
 ਯਗੀਤ ਓਠਿ ਗਇਆ ॥ ਜਾਇ ਕਰਿ ਏਕ ਤੈ
 ਮਤ ਦੇਹ ਰਿਖੜਾ ਤਿਆ ॥ ਓਸ ਬੁਝਾਇਐ
 ਆਪੁ ਫਿਓ ਮੁਖ ਦੇ ਕਉ ਲਿਗਾਇ ॥ ਤਬਿ
 ਪਾਗ ਬੀਨਿ ਕਰਿ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬੈਠਿ ਗਇਆ ॥
 ਬੀਨਿ ਕਰਿ ਪਾਣੀ ਨੂਹ ਏ ॥ ਤਬਿ ਬਾਕੁ
 ਏਆ ॥ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਗਾਗਾ ਮੈ ਆ ਕਇ ॥
 ਤਬਿ ਓਹੁ ਪੜਾਏ ਕਰਿ ਆਈ ॥ ਤਾਗੁਰੁ

ਨਾਨਕ ਉਤਪਤੀਆਖਿਆ ਆਸਾਨਾ ਆਦਮੀ
 ਇਥੈ ਆਇਆ ਹੈ। ਤਖਿਉ ਸਿਕਤਿਆ। ਇਥੈ
 ਈ ਨਾ ਤੀਉਨਾ ਦੇਖਿ ਲੋਗਾ ਤਖਿਥਾ ਥਾਥੈ
 ਲੋਆ। ਸਾਹਿਬੁ ਕਾ ਕਾਹਰ ਕੀ ਆਵਣਾਗੈ
 ਆ। ਤੂੰ ਹੈ ਮੁਸਕੁ ਮੰਗੇ ਨਾ। ਅਮਲਾ ਕਾ
 ਤੂ ਨਾਨਕਾ ਕਿਉ ਕਰਿਖ ਸਮਿ ਮਲੇ ਨਾ।
 ਆ। ਤਖਿਉ ਸਕੇ ਸਿਰਥ ਪਰਿਘ ਝਾਗਿ
 ਆ। ਉਤਰੈ ਨਾਤੀ ਕੁੜਕਾ ਸਦ ਕਾ
 ਨਾਇਕੇ ਗਾਤਖਿ ਨੂਹ ਸਾਹਿ ਨੂਪ ਥਰਿ
 ਤਈ ਜੋਏ ਕੁਐ ਸਾਮੈ ਤਖਾਨਾ ਆਇਆ ਹੈ
 ਜਿਸਿ ਹੁਤੈ ਘੜਾ ਨਾਤੀ ਉਤਰਦਾ। ਤਖਿ

ਨੂਰਸਾਹਿਬੁ ਮੁਖੀ ਤਾਜੇ ਵੇਈ ਸਹਿਇ
 ਮੰਤਰ ਨੈ ਸੋਹਣ ਟਾਕਾ ਭੀ ॥ ਤਬਿ ਜਾ
 ਕਤਾਈ ਵੇਈ ਮੰਤਰ ਘੀ ਸੋ ਮਰਯਾ
 ਪਿਆਪਣੀ ਦਿਸਿਆ ਲੇਆਈ ਆਕਾ
 ਈ ਨਰਪਤ ਉਪਰਿ ਚੜਿਆਈ ॥ ਕਾਈ
 ਮਾਗਫਾਨਾ ਉਪਰਿ ਚੜਿਆਈ ॥ ਵੇਈ
 ਚੰਦ ਉਪਰਿ ਚੜਿਆਈ ॥ ਕਾਈ ਵੇਈ
 ਚਿਤੜਿਆਈ ॥ ਕਾਈ ਬਾਹੁ ਮਾਧਿ
 ਆਈ ॥ ਕਾਈ ਚੋਲਾ ਲੇਵਾ ਦੁਈ
 ਆਈ ॥ ਤਬਿ ਆਇ ਕਰਿ ਗੀਆ ਕੰਧ
 ਰੁਪਾਇ ਨਿਯੋਗ ਬਿਨਿਬਿ ਕਰਿ ਗਿਤ

ਥਿਥਾਥੇ ਮਹਰਾਨੇ ਥੇ ਨੇ ਦੇ ਪਿਆਤਾਮ
 ਰਾਨਾਨਾਗਾਮੇ ਆਕਇ। ਤਥਿਗੁਰੂ
 ਬਾਤਸਿਆ ਆਖਿਓਸੁ ਮਹਰਾਨਿਆ
 ਤੁਗੁਰੂ ਕਹਿ ਮਥਾਏ ਕੁ ਰਥਾਥੇ ਕਹਿਆ
 ਉਤਾਮਹਰਾਨੇ ਮਥਾਏ ਕੇ ਆਗਏ ਪ
 ਗਾਤੁ ਪਇਆਗ ਰਥਾਥੇ ਕਹਿਆਇ
 ਆਗਾਤਥਿਥਾਥੇ ਆਖਿਆ ਮਹਰਾਨਿਆ
 ਗਥਾਥੁ ਦਸਾਇ। ਤਥਿ ਮਹਰਾਨੇ ਰਥਾਥੁ
 ਦਸਾਇਆ। ਗੁਰੂ ਦਰੁ ਤੰ ਸੁ। ਮਥਾ। ਸਥੁ
 ਕੀਤਾਗੁ ਦਇਤੀ ਸਹੁਗਇਆ ਨਿ
 ਗੁਰੂ ਕੇ ਕਾਹਿ। ਰੇਗੁ ਦਇਤੀ ਥੀ

ਹੇਤਾਭੀਸੁਹਗਦਿਜਾਹਿ॥੧॥ਮੇਗਕੰਤੁਗੀ
 ਸਾਹੁਕੀਪਨਅਫਗਾਹੈਜਾਓ॥ਗਠਾਓ॥
 ਕਰਦੀਕਾਮਦਸੇਥੀਵੈਜੈਮਨੁਪਾਗਾ
 ਤਹਿ॥ਮਾਦੁਕਮੁਨਿਨਪਾਈਐਜੇਲ
 ਚੈਓਤੇਪਗੇਇ॥ਸਾਗੁਰਸਾਈਨਾਜੁਯਾ
 ਆਖਾਮਮਸਜੀਆਸੁ॥ਤੈਸਹਨਾਹਿ
 ਅਬੁਦਦੀਕਿਉਥੀਵੈਪਗਿਦਾਸੁ॥ਸਾਨਾ
 ਨਕਏਕੀਬਾਤੁਗਦੁਜਾਨਾਹੀਕੋਇ
 ਤੈਸਹਾਯਗੀਜੇਗਏਕੀਸੁਹਗਏ
 ਸੋਇ॥ਤਜਬਾਬੁਰੁਏਤੈਨਾਹੀ
 ਤਖਿਨੁਸਹਕਉਖਬਰਿਹੋਈ॥ਜੇ

ਤੇ ਸੁਪੇਰੇ ਉਸ ਜੀ ਉਂ ॥ ਬਿਆ ਕੁਣ ਤੇ ਹੇ ਵਿਥ
 ਬਿਆ ਬਿਆ ਪਿ ਨਾ ਤੇ ਗ ਨਾ ਉਂ ਜੀ ਉਂ ॥ ਇਕ ਤੁ
 ਤੇ ਹਿ ਨ ਅੰਬ ਕਾ ਸਰ ਕੁਰ ਥਾਣੇ ਤੇ ਹੇ ਜਾ ਉਂ
 ਜੀ ਉਂ ॥ ਸੈ ਨਾ ਕੁ ਪਾਹੁ ਗਾਹਾ ਮੇਰੀ ਤੇ ਮਾਇ
 ਕ ਜੀ ਉਂ ॥ ਸੇ ਵਸਤੁ ਸੁ ਦਿਤੀਆ ਮੈ ਭਾ
 ਓ ਨ ਸਿਉਂ ਗਾ ਇਤੁ ਜੀ ਉਂ ॥ ਮੰਦ
 ਗਮਿ ਟੀ ਸੰਦਰ ਕੈ ਪਥਰ ਕੀ ਤੇ ਗਮਿ ਜੀ
 ਉਂ ॥ ਹਉ ਇਤੁ ਤੁਲਾਵੈ ਕੁ ਲੀਆ ਤਿ
 ਸੁ ਕੰਤ ਨ ਬੈਠੀ ਪਾਸਿ ਜੀ ਉਂ ॥ ਅੰਬ
 ਓਤੁ ਜਾ ਕੁ ਗਲੀਆ ਬਗ ਬਠਿ ਓਲਾ
 ਇ ਜੀ ਉਂ ॥ ਸਾਧ ਨ ਗਲੀ ਸਾਹੁ

ਸਿਆਮੁ ਹੁਦੇ ਸੀਆ ਗੈ ਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਸੁਤੀ
 ਸੁਤੀ ਬੁਧਾਭੀਆ ਭੁਭੀ ਦੁਰਸ਼ੀਆ
 ਸੁਜੀਊ ਤਉ ਸੁਤਾਨਾ ਸੁਤੀਆ
 ਤਿਨਾਤੁ ਪਾਕਉ ਪਗੀਆ ਸੁਜੀਊ॥ ਤੁਧ
 ਗੁਣਾ ਮੈ ਸਭਾ ਦੁਗੁਣਾ ਦਿਨਾ ਨਕਰ
 ਆਹ ਦਾਸਿ ਜੀਉ॥ ਸਭਿ ਗੰਭੀਰੇ ਹਰ
 ਸ੍ਰੀ ਮੈ ਰੂਪ ਗਹਿ ਗਏ ਜੀਉ॥॥
 ਤਖਿਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਦਾਹ ਦਾਹ ਕਰਿ ਉਠਿਆ॥
 ਤਖਿਗੁਰੂ ਸਾਤੀ ਮੰਤਰ ਜੋ ਕਰਿ ਕਰਿ
 ਕੀਸਿ ਦ੍ਰੋਹੈ ਦਾਹੀ॥ ਤਾਹੁ ਮੁਕਤਿ ਸੁ
 ਜੋਗਾਨੁ ਪਾਇਆ ਸੁਤ ਤਾਐ ਕਹਿੰਗਾ॥

ਛੋਲੀਆਂ ਖੜੀਆਂ ਟੁੱਟੀਆਂ ਗੀਆਂ
 ਨਚਦਿਗਾ ਵਹਿ। ਤਬਿ ਬੋਝੇ ਆਖਿਆ ਮਗਰ
 ਨਿਆਗਰ ਬਾਬੁ ਦਸਾਇ। ਤਾਮਗਰਾ ਨੇਗ ਬਾਬੁ
 ਦਸਾਇਆ। ਗੁਰਮੀ ਗੁਰਵੀਤਾ। ਮ: ੧॥ ਬੋਝੇ
 ਸਬਤੁ ਓਠਾਇਆ। ਤਾਲਾਮਦੀ ਰੋਘ ਰੋ
 ਘਾਟ। ਦੋਲ ਖੁਦੁ ਗੀਆ ਵਜੈ ਦਰਾ। ਨਗਰ
 ਨਚੈ ਕਾਭ ਕੈ ਭਾਇ। ਸਤੀ ਸਤੀ ਕਰਾਮ ਦੇ
 ਪਾਓ॥ ੧॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੀ ਦਿਵਤੁ ਕੁਰ ਬੰਤੁ
 ਮੈ ਧੀਤੁ ਗੀਆ ਮੇਗਸਤਿ ਬੁਜਾਤਾ। ਗੁਰੁ॥
 ਦਰਸਨੁ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਦਇਆ ਨ ਤੇਇ।
 ਦਿਦਿ ਤੇ ਬਿਨੁ ਗਤਿ ਨ ਕੋਇ। ਗਲਾਨਿਆ ਬੁ
 ਕੈ ਤਬਿ ਤੇਇ। ਕਹਿ ਖੁਦਾਇ ਨਾਮ

ਮਨੁ ਉਕਸੁ ਮਨੁ ਵਾਲੀਆ ਧਾਉਹਿ ਨਿਦਰੀਆਹਿ

ਜੈ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜੋਗੁ ਪਾਸੁ ਤੁਰੇ ਆਖਾਇ ॥ ਤਾਮੁ
ਤੁਧੀ ਭਿਵਸੇ ਮਾਨਿ ਆਇ ॥ ਜੋ ਸਭ ਕਰਮ
ਧੈ ਨ ਭੁਖਾ ਭੁਖਾ ਧਰਮੁ ਪਛੋੜੇ ਤੇਗਸੇ
ਨੁਪਰ ਫਾੜਾ ॥ ੩ ॥ ਮਦੁ ਸੁਗਤ ਨਾਨਕ
ਨਾਉ ਕੀਰਤੀ ਕੁਰੁ ਰਹਿ ਪਰ ਫਾੜਾ ॥ ਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੈ ਮਿਤੁ ਮਾੜਾ ॥ ਤਾ ਕੁ ਫੁਰ
ਗਤ ਪਾਏ ਮਾੜਾ ॥ ੪ ॥ ਤਖਿਗੁਰੁ ਕੇਖੇ
ਮਯੋ ਕੁਦਿਤਾ ॥ ਗਾਯੀ ਨ ਸੀਰੀ ਗੋਰੀਆ
ਨ ਚਾਗੀ ਬੁਗੀਆਂ ਗੀ ਸਾਕਰ ਨਿਤਿ ਨਾਦੀ
ਆਸੇ ਵਲਿ ਰਹਿ ਖੜੀਆਂ ॥ ਤੈ ਤੈ ਤੈ
ਨਿਨਿ ਤਾਈਆਰ ਨਿਨਿ ਨਿਮਾੜੀਆਂ ॥
ਨਾਨਕ ਜਾਮੁ ਸਕ ਗਥਾ ਜੇਉ ਨ ਕੇਸੇਗਿ

ਮਨੁ ਉਕਸੁ ਮਨੁ ਵਾਲੀਆ ਧਾਉਹਿ ਨਿਦਰੀਆਹਿ

ਕਾਕ ਹਿਸੀ ਗਾਭਾ ਤਾਸੇ ਭਗਵਿਜਾਣੀ ਆਇ
 ਗੀ ਜਾਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ੧ ॥ ਆਸੀ ਬਾਧੀ
 ਵਿਆਕੇਰਾ ਪਾਨਕੰਤ ਨਭਾਇਆ ਕਰਨ ਪਾਠ
 ਹਰੈ ਕੇ ਬੁਝੈ ਸੁਧਾਨ ਮਹਾਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ਹਰਾਓ
 ਦਿਤੁ ਕਰਮਾ ਸਿੰਧੁ ਪਾਇਐ ਨਹੀ ਜੋ ਬਹੁ ਤੇਰਾ ਪਾ
 ਏ ॥ ਆਧਾਰੁ ਭਾਉ ਕਰਕੀ ਮਾਤੀ ॥ ਮਾਇਆ
 ਮਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਆਗੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਨਹੀ
 ਭਈ ਕਾਮ ਦਿਠਿ ਆਣੀ ॥ ੨ ॥ ਜਾਇ ਪੁਰੁ ਤੇਰੇ
 ਟੀਏ ਭੈ ਗੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਇਐ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰੈ
 ਸੋਭਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ ॥ ਆਤਿ ਮਭਿ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ
 ਈਐ ॥ ਜਾਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦ ਗਥ ਪਾਈਐ ਤਾ ਸੁ
 ਚਰਣੀ ਭਿਤਾ ਗਈਐ ॥ ਸਹੁ ਕਾਸੁ ਕੀਜੈ ਤਾ ਮਾਨੁ
 ਦੀ ਜੋਇਏ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦਾ ਗਈਐ ॥ ਆਇ ਉਕਠਿ ਤੁ

ਤਗਣੀਭੈਰੋਇਨੀਬਾਤੀਸਤੁਪਾਈਐ॥੩॥
 ਖੁਗਣੀਭੈਰੋਤਸਤੁਪਾਈਐ॥ਅਵਰੁਵੈਸੀਚ
 ਤੁਗਈ॥ਸਤੁਨਰਾਗਿਕਰਿਦੇਕੈਸੋਇਨੁਭੇਖੈ
 ਕਾਮਇਨਦਨਿਪਿਪਾਈ॥ਆਪਣੈਕੰਤਪਿਅ
 ਗੀਸਾਸੋਤਗਣਿਨਾਨਕਸਾਸਤੁਗਈ॥ਐ
 ਸੈਗੀਗਤੀਸਤੁਨਰੀਮਾਤੀਅਤਿਨਿਸਿਭਾਇ
 ਸਮਾਣੀ॥ਸੁੰਦਰਸਾਸਤੁਪਥਰਥਟਕਹੀਐ
 ਸਮਿਆਣੀ॥ਗਾਤਥਿਗੁਰੂਕੀਪੈਗੀਆਇਪਈ
 ਆਗਾਗਾਇਇਪਲਾਪਾਇਕਰਿਖੜੀਆਉਣੀ
 ਆਗਾਅਖਇਨਗੀਆਆਸਾਤੀਗਤਿਕਿਓਕ
 ਰਿਉਣੈ॥ਅਤੇਇਸਕਿਅਹੁਸਿਰੁਪੁਪੜਾਕਿਓ
 ਕਰਿਓਨੇਗਾਤਥਿਗੁਰੂਬਾਬੇਆਖਿਆ॥ਵਾਤੁਗੁਰੂ
 ਕਰਿਵੈਇਸਦਿਆਹੁਸਿਰੁਪੁਪੜਾਉਤਾਹੁ॥

ਅ ਤੈ ਤੁਸਾਡੀ ਕੀ ਗੋਤਿ ਤੈ ਵੇਗੀ। ਤੁਸੀ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
 ਪ ਭਾਤ ਬਿਉ ਤੁਆਇ ਪੈਰੀ ਪਈਆ। ਨਾਉ ਪੰਗ
 ਕੋਟੀਆ ਬੋਲੁ ਹੁਦੁ ਗੁਰੁ। ਤਬਿ ਕਬਾਉ ਬਹੁ
 ਹਵਰਾ ਗਤਿ ਆਸਾ ਜਾਨਾਉਦਿ ਆਨ ਦਿਲਿ
 ਇਆ ਜਾਇ ਬੈਠਾ। ਤਬਿ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਆਗਿ ਮੁ
 ਨਾਹਿ ਕਲਾਜੁ ਭੁਫਾ। ਇਕਉ ਆਇਆ।
 ਇਹੁ ਪੁਪਾਓ ਸੁਆਮੀ ਪੀਤੈ ਨਿਰਖਤਾ। ਗੇਉ
 ਰੁਇ। ਤਬਿ ਮਰਾਨਾ ਬਹੁਤ ਕੈ ਮਾਨੁ ਤੈ ਆ।
 ਖਿਉ ਸੁਜੀ ਉਪਾਤ ਸਾਹੁ। ਆਇ ਉਤਾ ਸਿਉ
 ਰਿਪਾਇ ਮਾਗਿਓ ਗੋਰਖ ਘਰੁ ਹਰੀ ਗੇਏ। ਤਬਿ
 ਗੁਰੁ ਕਬੇ ਕਹਿਆ ਮਰਾਨਾ ਨਿਆ ਕਹਾਨਾ ਤੈ
 ਨਾਹੀ। ਤਬਿ ਮਰਾਨਾ ਆਖਿਆ। ਅਜੁ ਤੈ
 ਇਤੈ ਆਯਾ। ਇਉ ਬੋਲਿਤਾ ਨਾਹੀ ਤਿਉ

ਜੁਇਹੁਕਿਯਾਇਆਭੈਆਸਾਮੇਰੁਜੀਅਤੇਤਾਈ
 ਅਥਿਅਗਨਿਕਾਕੂਪੁਰਿਅਭਿਯਾਜਿਥੁੰਆਰਭੁਤ
 ਖਿਗਤੇਭੁਭਿਯਾਜਾਗੇਕੁਤਾਅਗਨਿਭੈਈਅਥਿਅ
 ਮਰਾਨਮੁਤੁਰੁਕਿਕੈਪੈਗਭਿਯਾਆਖਿਭੈਜੀ
 ਵਰੁਗਭਿਯਾਅਥਿਪਾਣੀਕਾਕੂਪੁਰਿਯਾਘ
 ਏਵੇਭਿਯਾਇਯਾਅਗਾਕਸੁਇਪਾਣੀਪੁ
 ਬੋਬੇਤੇਰੁਪਿਧੈਏਅਥਿਯਕੁਕਭਿਯਾਮਰੁ
 ਨਿਯਾਮੁਤੁਭੁਪੁਰੁਭੁਭਿਯੈਗਾਗਥੁਕੁਦਾ
 ਏਅਥਿਮਰੁਨਾਭੁਭਿਯੈਗਾਗਥੁਕੁਦਾਏਭ
 ਸੁਆਗੁਮਾਕੁਕੀਤਾਥੋਬੇਸਥੁਤੁਭੁਭਿਯਾਅਗਾ
 ਰੁਪੈਧਰੀਅਕਾਸੁਨਿਕੁਰਮਿਭਿਭੁਪੁਰਿਯਾ
 ਮਯਕਗਾਗੁਰੁਪੈਧੁਰੁਪਾਣੀਥੈਮੰਤੁਗਾਤ
 ਰੁਪੈਭਿਤੁਭਿਯਾਗਾਅਮੇਰੁਮਾਨਭਿਕਨਿਭੁ

ਉਥਾਤੁਸੁਣੀਸਿਈਸੁਖੀਆਸਿਸਰਾਸੁਭਾਜਿ
 ਗੁਰਮਿਲਗਇਗੁਣੀਗੁਭਾਉਰੇਭਯਾਗੀਦੇਵਪੁ
 ਤਿਤਰਪੈਸਿਧਸਸਿਕਤਰਿਮੁਭੈਲਖਰੁਭੁਰ
 ਸੀਤਰਿਤਰਿਗਿਣਿਆਪੀਇਰਿਇਰਿਜੇਗੀ
 ਏ॥ਕਾਗਲਸਤਾਮਸਸਤਕੁਤਰਪੈਰੇਤੋਭੁ
 ਪਉਪਾਇ॥ਫਲਭਪੁਰੀਕਉਲਾਪਤਿਰਰ
 ਪੈਅਤਿਰੁਪੈਧਰਮਗਇਆ॥ਕਾਸਗਲਸ
 ਮਗੀਤਰਿਤਰਿਗਿਣਿਆਪੀ॥ਥਿਤੁਤਰਕਰੈ
 ਤਗਾਕੁਤਾਨਕਰਗਤਾਕਾਮੀਤੋਰੇਤ
 ਗਤਸੇਤਨਿਰੁਭਾਗਾ॥ਨਤਥਿਰੇਤਕਾਕੁਪੁ
 ਧਾਰਿਆਇਆਰੇਈਆਸਮਾਨਾਨਿ
 ਕੀਤੀਆਮੁ॥ਸਿਉਲਿਉਨੈਕੈਆਏਤਿਉਉ
 ਉਪਦਾਦਾਜਾਏ॥ਤਥਿਤਥਿਰੇਸਿਕਰਿ

ਖੜੋਤਿਆ ਆਖਿਓ ਸੁਰੀਸਿਫੁ ਮੈ ਤੈਓ ਹੁਮੈ
 ਹੋਵਹਿ ਨਿਯਤਾ ਤਵਿਗੁਰੁ ਬੈਥੈ ਪੁਕਿਯਾ ਤੈ ਪਾ
 ਸਿਖਿਆ ਹੈ ਤਾ ਕਾ ਯੁਗਿ ਆਖਿਆ ਮੈ ਹੈ ਪਾਸਿ
 ਸਤੁਰਿ ਫੁਟੈ ਸੋ ਆਖੁ ਤਾ ਮੇ ਤੀਯਦੇ ਮਦਰ
 ਉਸਾਹ ਭਾਅ ਤੈਹ ਤਾ ਕਾ ਆਲਾਨਾ ਦਾ ਜਾਤੁ
 ਕਾਗਾ ਅਗਰ ਚੰਦ ਨਾ ਕਾਏ ਪੁਰੇ ਫਾ ਤਵਿਗੁਰੁ
 ਬੋਲਿਆ ਸਬਦਾ ਗੁਰੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਦਿਲਿ ਮਃ ੧॥ ਮੈ
 ਤੀਤ ਮੰਦਰੁ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਤੀਤ ਤੋਇ ਜਾਤੁ ਭਾ
 ਰਸਤੁ ਗੰਗੁ ਅਗਰ ਚੰਦ ਨਾ ਗੀਧਿ ਆਵੈ ਚ
 ਭਾ ਮਤਦੇ ਬਿਗੁਰਾ ਬਸ ਹੋਤੇ ਗਾਇਤੋ ਨ ਆ
 ਵੈ ਨਾ ਭਾ ॥ ੧॥ ਤਹਿ ਬਿਨੁ ਜੀਓ ਜਲਿ ਬੋਲਿ ਜਾਭਾ
 ਮੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰੁ ਪੁਕਿਯੋ ਬਿਆ ਆਵੁ ਨਾ ਹੀ ਬ
 ਭਾ ਹੋ ਭਾ ਤਵਿਧਿ ਹੋ ਕਾਯੁ ਜੀ ਆਖਿਆ

ਜੇਜੀਸਦੇਹਗਦੀਧੋਗਤੀਕਗਾਅਗੁਯਾਗਾਰ
 ਜਾਕੁਭਿਗਤਾਇਰਹਦੀਆਮੋਤਦੀਆਯੋਆ
 ਫਾਤਵਿਗੁਪਭੁਜੀਤੁਜੀਆਖੀ॥ਭੀਗਤਾਧ
 ਹਤੀਯਾਲਜਾਕਤੀਪਲਧਾਯਾਲਜਾਕਤੀ
 ਮੋਹਦੀਮੁਖਿਮਦੀਸੋਭੇਗਤੀਪਸਭਾਮ
 ਤੁਰੇਖਿਗੁਯਾਫੇਸੋਭੇਗਤੀਤੀਨਾਭੈਦਾਭੈ॥
 ਤਖਿਰਲਜਗਿਕਭਿਯਾਜੇਜੀਏਹੁਕਾਭੀਲੇ
 ਜਤਮਿਮਿਲੈਜੇਗਿਯਾਭੈਦਾਭੈਤੁਗੁਪਤਪ
 ਹਤੀਫਿਰਜਾਯਾਅਗੁਯਾਜਾਗੋਰਜਾਭੈਪ੍ਰਗ
 ਏਤੀਫਾਤਵਿਗੁਪਭੁਜੀਤੀਜੀਆਖੀ॥ਸਿ
 ਖਿਤਦੇਸਿਯਾਭੈਗਿਯਾਭੈਯਾਭੈਗੁਪਤ
 ਪਗਗਦੇਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈ
 ਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈ

ਨਗੁਰੀਆਖਿਆ॥ ਕੁਛੁਲੇ ਵਹੁ ਸੁਭਾਤਾਨੋਂ ਵਹੁ
 ਗੁਰੁਕਗੁਤਾਤ ਬਿਗੁਰੁਕੁਛੁਲੇ ਪਛੁਤੀਕੀ॥ ਸੁ
 ਲਤਾਨੋਂ ਤੇ ਮੋਲਿਲਾ ਸਕਰਤ ਖਤਿਗਪਛੁਪਾਛੁ॥
 ਹੁਕਮੁ ਹਮਲੁਕ ਗੀਥੈ ਚਾਨਾਨਾ ਸਕੁਟਾਛੁ
 ਮਤਦੇਖਿਭੁਲਾਈ ਸਗੋਤ ਗਛਿਤਿ ਨਾਨਾਵੈਨਾਛੁ
 ਨਾਤਬਿਕਲਜੁਗਿ ਪਰ ਪਦਾਵੀਤੀ॥ ਆਇਥੈ
 ਗੀਪਛਿਆ॥ ਆਖਿਓ ਮੁਜੀ ਮੇਰੀ ਗਤਿਛਿਓ
 ਕਹਿਓ ਵੈ॥ ਤਬਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮੇਰਾ
 ਸਿਖੁਕੰਟਮਧੈਕਈ ਤੇਵੈਗਾ॥ ਤਿਸਕਾ ਸਰਕਾ
 ਤੇਗੀਗਤਿ ਤੇਵੈਗੀ॥ ਤਬਕਲਜੁਗੁ ਪੈਗੀਪਛਿ
 ਆ॥ ਥਾਥੈਵਿਨਾਵੀਤਾ ਬਿਲੁਤੁਵਾਤੁਗੁਰੁ॥
 ਗੁਰੁਮਤੇਮਨਾਨਾਗਵੈਰਗੈ॥ ਆਇਕੀ
 ਰੁਨਾਗਹਪੁਗੋਟਾ॥ ਜਾਦੇਖੈਤਾਹੁਖੁਬਿਰ

7
 ਏਸੁ ਸੁਮਿਅਾ ਭਾਨੁ ਰਿਅੈ ਏਯਾ ਪਤੀ ਸਾਗੀ
 ਤਖਿ ਮਗਨਾ ਕਾ ਕੁਤੁ ਭੈ ਮਾਨੁ ਭੈ ਮਾਨੁ ਦੇਖਿ
 ਗਿਆ ਖਿਉ ਸੁਜੀ ਏ ਬੇਰਾਗੀ ਏਯਾ ਏਤੁ ਕਾਲਾ
 ਅਸਾ ਕੇ ਦੇ ਨਾ ਹੀ ਭਿ ਚਾਇ ਸੁ ਕਾਲੇ ਤੇ ਨਾ ਚਾਇ॥
 ਤਖਿ ਗੁਰੂ ਬੇਬੇ ਆਖਿਆ ਮਗਨਾ ਰਿਅਾਇ
 ਜੀ ਪਛਿ ਮਹੀ ਭੈ ਭੈ ਏ ਮੁਖੀ ਗਾਇ ਇਹ
 ਜਾਏ॥ ਜੇਕੇ ਏ ਜਾਨੁ ਏਰਾ ਕਰਾ ਪੈਰਾ ਏ
 ਤਾ ਖਾਇ ਜਾਵੁ ਗਿਆ ਤੈ ਜੇ ਸਿਮੇ ਸਪਦਾ ਅ
 ਭਾ ਪੈਰਾ ਏ ਏਤਾ ਖਾਇ ਜਾਵੁ ਗਿਆ ਪਤੁ ਤੇ ਗੇ
 ਕੇ ਏ ਨਾ ਹੀ ਆਵੁ ਨਾ ਤਖਿ ਮਗਨਾ ਏ ਅਗਰ ਕੀ
 ਤੀ ਆਖਿਉ ਸੁਜੀ ਕੇ ਦੇਇ ਬੈਕੇ ਏ ਆਇਆ
 ਭੀ ਭੈ॥ ਤਖਿ ਬੇਬੇ ਆਖਿਆ ਮਗਨਾ ਰਿਅਾਇ
 ਕਰਿ ਨਿਹਿਰ ਗਜਾ ਰਹਿ ਆਥਾ ਥਾਨੈ ਏ

उत्सलमकरले वरिष्टवगनेष्टपरिचरि
 षामेष्टितुपगतीमाष्टिकवलिमागसीष्टि
 वींसीसाष्टिमालीतामाष्टिमुष्टुगसाष्टि
 गठिचालुगतीमागेसेचालुचाउतामे
 गसाष्टिष्टिचालुताविगसेपुष्टिमागेगीवि
 गसाष्टिठाताविवीसीवठिमागेगसामे
 ऐगसाष्टिठातामेगीगेटीषाष्टिकवलि
 ठाताविगसेवठिमागेवाष्टिमुष्टुटीव
 गसातामेगेगीगेटीविष्टवठिवाष्टाता
 विवीसीवठिमागेगसातातासुष्टवठि
 वेसाठाताविगसेवठिमागेवाष्टिष्टि
 ठिमगसाष्टिमागेविगसानुपुष्टगवठि
 वाष्टागमुष्टुगेवठिवीसीमाष्टि

(147)

ਪਤਾਭਿਧੈਸਤਭੁਭੁਕੀਸੀਆਗਈਆਜਾ
 ਇਕਰਿਅੰਤਿਤੁਮੁਖੁਗਿਯੋਆਈਆਸਿਸੁਖ
 ਓਓਤੁਭਵਨਿਸੇਈਓਰਿਖੜੁਠੈਏ।ਤਖਿਥ
 ਵਾਯੁਤੁਲੀਅਸਕਰੁਓਹਿਖੜੁਠੈਆਪਰ
 ਮਸਕੀਆਗਿਆਨਾ।ਤਖਿਗਨਾਓਹਿਕਰਿਗਿ
 ਏਥਾਵਹਿਗਇਆ।ਥਵਾਯੁਲਸਾਖਿ।ਤ
 ਥਿਰੇਈਆਗਾਤਠੰਘੀ।ਅਤੈਨਾਧੋਰਿਅਨ
 ਪਾਸੁਮਿਯਿਆਤਾਭਿਨਾਠੈਆ।ਅਤੈਰਾਣਾ
 ਮਿਯਿਆਸੇਰਿਖਿਆਠੈਆ।ਤਖਿਗਨੈਪੁਰਿ
 ਆਮੈਸਾਹਿਏਠੰਘੀਰਿਓਮਿਯੀ।ਅਤੈ
 ਪਾਸੁਰਿਨਾਰਾਣਰਿਖਿਆ।ਤਖਿਕੀਤੀਕ
 ਰਿਯਾਠੈਗਨਾ।ਅਗੈਰਿਕੁਗਨਾ।ਅਇਆਥਾ।
 ਤਿਸਕਓਮੈਰੇਈਕੀਤੀਆਪੀ।ਤਿਸਤਿਜੇ

ਗਤਿ ਆਖਾ ਸੋ ਮੈ ਤੇ ਸੁ ਕਰ ਕਉ ਪਰਿ ਮਾਏ ॥
 ਮੈ ਤੇ ਜੋ ਸਰਿ ਮਾਏ ਹਿ ਮਾਦਾ ਦਾ ਬਲਿ ॥
 ਬੋਲੇ ਤੇ ਹਿ ਮਾਏ ਹਿ ਮਾ ਕਉ ਦਿਤਾ ਮੈ ਤੇ ਜੋ ॥
 ਸਰਿ ਮਾਏ ਹਿ ਮਾਦਾ ਪਾਤੁ ਗਤਿ ਆਖਾ ॥
 ਸੋ ਤਿ ਹਿ ਮਾਏ ਹਿ ਮਾ ਤਾਈ ਪਹਿ ਮਾ ਜਾਥਿ ॥
 ਗਜਾ ਜਾਇ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਤਾ ਕੀ ਥੀ ਕਰੀ ॥
 ਹੋ ਪਹਿ ਪੈਨਿ ਤਵਿ ਗਜੇ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
 ਤੇ ਮਾਮੁ ਖਿਉ ਸੁ ਮੈ ਸੇ ਗਜੇ ਦਰੇ ਪੈਨਿ ॥
 ਤਵਿ ਗਜਾ ਪਿਰਿ ਪਹਿ ਮਾਇਆ ਤਵਿ ਕਾ ਕੇ ॥
 ਹਿ ਮਾਮੁ ਸੋ ਕੁਸਾ ਸੀ ਹਾਥਾ ਜਾਤੁ ਹੀ ਮਾਨ ॥
 ਗਾਇਨਾ ਪਦਾਉ ਪਾਤਾ ਪਾਤੁ ਪਾਇ ॥
 ਮਾਮੁ ਪਦਾਉ ਪੈਨਿ ਪੈਨਿ ਪੈਨਿ ਪੈਨਿ ॥
 ਰਾਮਾਇਣਿ ਕੇ ਪਦਾਉ ਪੈਨਿ ਪੈਨਿ ॥

ਕੇਰਗਤਿ। ਕਾਈ ਗਾਈ ਨਮੋਤੀ ਸਿਤੁ ਬਤਿ
 ਯੀਤੁ ਪਿਆ। ਇ ਬੈਠੁ ਬੈਠੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੈਠੁ
 ਤਿ॥॥ ਤਬਉ ਬੈਠਾਈ ਪ੍ਰਤੀ ਨਹੀਤਾ ਤਬ ਮਹਾ
 ਨੇਅਖਿਆ ਜੀਇ ਨਾਨਕ ਬਾਕਿਸਿਆ ਤੁਕਮੁ ਤੇ
 ਤਬਿ ਬੋਧਾਖਿਆ ਮਹਾ ਨਿਆਇ ਤੁਸੁ ਤੁਰੁ ਦਸ
 ਦਾਗੈ॥ ਤਬ ਮਹਾ ਲੈਸੁ ਹਰਿ ਗੋਲਾ ਤਬਉ ਨਾ ਕੁ
 ਰੁਸੇਵਾ ਵੀਤੀ॥ ਓ ਬੈਠਾਤਿ ਗੈ॥ ਭਾਗੁ ਕੇਉ ਚਿਹਾ
 ਤਾਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ਜੇਇ ਤੁਸੁ ਤੁਰੁ ਜਾਇ ਤੈ ਗਾ
 ਮਹਾ ਦੁਹੈ॥ ਤਬ ਮਹਾ ਨੇਅਖਿਆ ਜੀ ਤੇਰੇ
 ਰਿਭਾਗਾ ਨਿਆਉ ਛਿਛਾ ਸਿਥੈ ਬੈਠੇ ਨਾਮਿ ਲਿਖੇ
 ਦਸਾਇਆ॥ ਅਤੇ ਸਿ ਨਾਮੇ ਦਾਬੰਦਗੀ ਬਹੁਤੁ ਵੀਤੀ
 ਜੇਸੁ ਉਤਰਿ ਜਾਇ॥ ਤਬ ਗੁਰੁ ਬੋਧਾ ਆਖਿਆ

ਹਰਾਨਿਅਗਾਉਸਮਹਰਕਾਅਚਮੀਅਵਸਹਰਿਜਾਵੈ
 ਗਾਤੋਹਰਕੀਵਿਗਲਾਗਿਅਭੈਇਸੁਮਹਰਕਾਅਚਮੀ
 ਹਰਤਮਯੋਜਾਵੈਗਾਤਾਉਨਾਨੀਭੀਗਤਿਕਰੈਗਾਅਭੈ
 ਸੁਮਤਿਦੈਵਗਾਤਬਮਹਰਾਨੈਅਭਿਆਸੀਤਉਭਾ
 ਵੈਤਾਉਸਦੀਭੀਗਤਿਕਰੈਗਾਤਬਿਬੋਥੇਸਬਦੁਬੀਜ
 ਗੁਗਮਾਗਵਿਗਿ॥ਮ॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਹਸਣਾਸੁਭੁਲ
 ਵਿਸਰਿਗਵਿਗਾਹੈਮਹਣਾਅਸਮੁਵਿਸਰਿਖਮਾਗੀਕ
 ਤੀਪ੍ਰਿਯੁਸੀਵੁਣਾਹੀਹਰਣਾ॥ਪ੍ਰਣੀਵਿਭੁਭੁ
 ਧਿਆਵਹੁਅਪਣੀਪਤਿਸੇਭੀਅਹਿਸਾਵਹੁਗਰਭੁ
 ਜਿਤੁਧੁਮੈਵਸੇਤੁਪੁਰਿਯਾਨੇਵਹਿਸਾਗਹਿਦੇਵਹਿਗੁ
 ਹਿਨਾਹੀ॥ਤੁਰਾਤਾ ਸਭਨਕਲੀਅਮੁਰਹਿਜਾਭੁ
 ਭੁਠੀ॥ਗੁਮੁਖਿਧਿਆਵੈਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਦਹਿਸੇਈ
 ਬੁਝੇਭੁਠੀ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਜਪਤੁਰੇਪ੍ਰਣੀਮੈਯ

ਹਾਵੈ ਤੇ ਹੀ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਹੀ ਕੁਤੇ ਕਾਇਆ ਮੁਖ ਤੇ ਹਾਵੈ ਤੇ ਹੀ ਕੁ
 ਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮੁਹਾ ਵੀ ਸਾਈ ॥ ਵਿਤੁ ਨਾਵੈ ਗੁਰਿ ਕੇ
 ਹੀ ॥ ੪ ॥ ॥ ਤਬਿ ਘਰਿ ਆਸਾ ਦੇ ਸਕਉ ਆਇਆ ॥ ਆਗੈ
 ਸੇਖੁ ਘੇਰੀ ਨੁਬਾਜੀ ਗਾਇਬੈ ਠਾ ॥ ਤਬ ਉਥੈ ਬ
 ਬਾਭੀ ਆਇਆ ॥ ਤਬ ਸੇਖੁ ਘੇਰੀ ਨੁਬਾਜੀ ਗਾਇਆ ॥ ਆ
 ਤਆ ਗਾਰਹੇ ਸਾ ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਸਾ ਬਾਬੁ ਰਿਤਾ ॥ ਆ
 ਏਜੁ ਆਗਹ ਘੇਰੀ ਨੁਬਾਜੀ ॥ ਹਮੇ ਸਾ ਆਉ ਸੇਖ
 ਘੇਰੀ ਨੁਬਾਜੀ ਆਗਹ ਆਗਹ ॥ ਤਬ ਰਸਤ ਪਾ
 ਲੇ ਕਹਿ ਬਹਿ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਸੇਖੁ ਘੇਰੀ ਨੁਬਾਬੇ ਦੁਪੁਰੇ
 ਬਿਕਰਿ ਬੋਲਿਆ ॥ ਗੋਸਟਿ ਕੀਤੀ ॥ ਆਸਾ ਸੇਖਿ ਘੇਰੀ ਨੁ
 ਬਾਬੇ ਨੁਪੁਇਆ ॥ ਅਖਿਓ ਸੁਆਰੇ ਤਾਉ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਮ
 ਆਵੈ ਤਾ ਆਗਹੁ ਲੇਤਾ ॥ ਤੁਹੈ ਬੇਜੀ ॥ ਆਗਹੁ ਪੁਰਖੁ ਮਾਤ
 ਦੁਹੈ ਦੁਹੈ ਪੁਰਖਿ ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਸਾ ਬਾਬੁ ਰਿਤਾ ॥

ਸਭਿਕਾ ਸੁਭੀ ਬਿਬੀ ਗਤ ਪਰੁ ਰੁਭੀ ਵਖਰੁ ਰਹਿ ਕੇ ਈ ਬੇ
 ਜੀ ਰੁਖ ਸੀ ਕੇ ਈ ਗਘੇ ਪਾਗਿ ਨਾ ਪਾਣੀ ਨਾ ਬੇਜੀਆ
 ਨਾ ਰੁਖੈ ਨਾ ਜਾਇ ਨਾ ਨਾ ਵਖਰੁ ਮੁਖੁ ਪਾਨੁ ਮਹੇ ਜੋਗ
 ਓਧਾ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਸੇਖ ਧਰੀ ਨ ਵਡਿ ਆਸਾ ਸਭਿਕਾ
 ਫਗੀ ਨਾ ਚੁਕੇ ਗੰਮਿ ਉਗਤਿ ਆਸਾ ਨਾ ਆਰੁ ਜਾ ਭੇਤੁ ॥
 ਨਾ ਨਾ ਕਾ ਆਖੀ ਕੇਖ ਦਿ ਆਉ ਜ ਸਿਵੈ ਫੈ ਭੇਤੁ ॥ ੨ ॥ ਤ
 ਬ ਗੁਰੂ ਬੇਬੇਜ ਬਾਬੁਰਿ ਤਾ ਸਭਿਕਾ ਫਗੀ ਨਾ ਪੁਰੁ ਪੁਰੁ
 ਪੁਰੁ ਓਰਾ ਆਇਆ ॥ ਚੁਕੇ ਗੰਮਿ ਉਗਤੁ ॥ ਨਾ ਨਾ ਕਾ ਭੇਤੁ
 ਨਾ ਉਜੜੈ ਜੋਗ ਪਾਉ ਦਿ ਮੁਢੇਤੁ ॥ ੩ ॥ ਤਬ ਸੇਖ ਬੇਬੇਜ ਆਸਾ
 ਸਭਿਕਾ ਫਗੀ ਨਾ ਤਨੁ ਗਤਿ ਆਸਾ ਨਾ ਫਗੀ ਆਤਮਾ
 ਤਿੰਨ ਭੀ ਨਾ ਕਾਇਆ ਪਿਰੀਤ ਬੀਬੇਜੀ ਉਕਾਰੀ ਨਾ ਗੁਰੂ ॥ ੪ ॥
 ਤਬ ਗੁਰੂ ਬੇਬੇਜ ਬਾਬੁਰਿ ਤਾ ਸਭਿਕਾ ਸਜਤੁ ਮੁਖੁ ਪਾਨੁ
 ਰਖ ਮਖ ਆਨ ਵਡੇ ਬੇਬੇਜਾ ਨਾ ਕਾ ਮਖ ਮਖ

ਹੁਲਖੁ ਤੁਧੁ ਤੁਰਿ ਨਾਮੁ ਪਸੀ ॥ १ ॥ ਤਬ ਸੇਖੁ ਯਹੀ ਦੁਖੁ
 ਲਿਖਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰਮੁਖੀ ਦਿਲਿ ਥੇਕਾ ਥੇਕਾ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਓਸ
 ਥਿਨ ਦਿਖੀ ਦੁਖਾ ॥ २ ॥ ਤਰਿ ਸਗੁਨੁ ਬਥੁ ਫੁਲੈ ਤ ਕਤ
 ਗੁਰੁ ਭੋਲਾ ॥ ३ ॥ ਭਖੁ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਮੁਖੁ ਤੇਜਾ ਪਿਆ
 ਸੀ ਦੋਲਾ ॥ ४ ॥ ਏਕੁ ਪਿਪਾਸੁ ਪਤਾਨੀ ਬਿਅਸ ਭੋਵੇ
 ਬੋਲਾ ॥ ५ ॥ ਧਰਤੀ ਨਾ ਆਵਹੀ ਦਿਗਿ ਤਹਿ ਨਾ ਮੇ
 ਲਾ ॥ ६ ॥ ਕਹੈ ਯਹੀ ਦੁਸੁ ਭੋਲਾ ਓਸੁ ਭੋਲੈ ਭੀ ਓਸੀ ॥
 ਭੰਸੁ ਭੋਗੁ ਮਾਣਹਿ ਭੁਤਾ ਧਾਕੁ ਗੋਸੀ ॥ ७ ॥ ਤਬ
 ਗੁਰੁ ਬਾਥੁ ਤਿਨਾ ਸਬਦੁ ਵੀਤਾ ਗੁਰਮੁਖੀ ਦਿਲਿ ਮਨਾ ॥
 ਜਪਤੁ ਪਕਾਥੁ ਪੁਥੇ ਕਾਨਾ ਸਿਤਾਉ ਪਾਠਿ ਵੇਲਾ ਨਾਮੁ
 ਗੁਰੁ ਭੋਲੈ ਭੈਸਾ ਧਰਮੁ ਭੋਲੈ ॥ ८ ॥ ਤਗੁ ਦਿ
 ਕਾ ਮੁਖੀ ਚਕਾ ਸਿਤੁ ਗੁਰਮੇਹੁ ਭੋਲਾ ਸਬਦੁ
 ਗੁਰੁ ਭੋਲਾ ਗੁਰੁ ਭੋਲਾ ਸਨਾਤਨੁ ਪਿਆਰਿ ਮਾਧਿ ॥

ਲਾਉਈ॥ ਜੇਹੁ ਭੇਟੈ ਫਿਰਿ ਹਰੀ॥ ਮਾਮੇ ਗੋਸੇਈ॥
 ਮਲਿਆ ਤੇਰੇ ਵਿਚੁ॥ ਜੇ ਮਲਿਆ ਤੇਈ॥ ਮਾਏ ਗਭ
 ਭਨਿਵਾਰ ਸੀ॥ ਸਚੁ ਰਹੈ ਸੇਈ॥ ੩॥ ਭਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਬ
 ਗੀ॥ ਸੀਤਾ ਮੇ ਗਾਰੇ॥ ਗੁਰਬਰਨੀ ਸੁਤ ਪਾਇਆ॥
 ਸੁਹਕੇ ਅੰਤੁ ਬੋਲਾ॥ ੪॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੇ ਹਰੀ॥ ਭੁਭੁ
 ਸੁਤ ਪਾਇਆ॥ ਤਸੁ ਸੁਹਕੇ ਗੀ॥ ਰਾਸੀਆ ਸੁ
 ਰਾਖ ਸੁਤ ਪਾਇਆ॥ ੫॥ ਤਬ ਸੇ ਖੁਯੀ ਦੁਖਿ ਮਿਥਾ॥
 ਸਭੁ ਰਾਗੁ ਸਾਧਿ॥ ਗਾਏ ਸਿਖੁ॥ ਦਇਹੀ ਹੀਰੀ॥
 ਰਾਗੈ॥ ਸਿ ਨਾਇ ਸਾਗਿ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਸੇ ਭੁਇਓ
 ਭੋਈ॥ ਗੁਰੂ॥ ਦਿਨੁ॥ ਸੁਤ ਪਾਇ॥ ਸਿਖੁ॥ ਸੇਈ ਸਾਗਿ॥
 ਮਨਿ॥ ਤੇਰੇ ਮੁਖਿ॥ ਤੇਰੇ ਸੇਵਾ॥ ਰੁਠੁ॥ ਕਰਿ॥ ਮਾ॥ ੧॥ ਪਰ
 ਵਰੁ॥ ਰਾਖੁ॥ ਪਾਪੁ॥ ਪਾਪੁ॥ ਰਾਖੁ॥ ਮੁਖਿ॥ ਮਤੁ॥
 ਸਿ॥ ਨਾ॥ ਭਇਆ॥ ਮਨਿ॥ ਸੁਤੁ॥ ਨਾ॥ ਰਾਖੁ॥ ਪੈਰੁ॥ ਮੁਖਿ॥
 ਤੇਰੀ॥ ਪਾ॥ ਰਾਖੁ॥ ਦਇ॥ ਤੁਥੁ॥ ਖਖਰੀ॥ ਸੇਖਰੁ॥

ਗੈਰੇ ਪੈਰ ਦੀ ਸੈਬੰਦ ਗੀ॥ ੩॥ ਤਬਿ ਬਾਬੋ ਬੋਹਿਯਾ ਮ
 ਬੰਦਾ॥ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ॥ ਮ॥ ੧॥ ਜਾਤੁ ਤਾ ਮੈ ਸਕੇ ਕੋਇ ਤੁ
 ਸਾਭਿ ਬੁਧੇ ਗੰਧਿ ਜੀਓ॥ ਤੁਧੁ ਅੰ ਤਰਿ ਹੁੰਦੁ ਸੁਖਿ ਬ
 ਸਾ ਤੁਧੁ ਅੰ ਤਰਿ ਸਬਿ ਜੀਓ॥ ਰਾਇ ਤਖਤੁ ਦਰਿ
 ਯਾਯਾ॥ ਰਾਇ ਭੀ ਪੁਰਿ ਜੀਓ॥ ਰਾਇ ਬਾਹਿਰਿ
 ਸੁਰੁ ਦੁਹੈ ਕਵਲੁ ਯੁਯੋਯਾ ਕਾ ਜੀਓ॥ ਰਾਇ
 ਰੁਦਰਾਯੁਯਾ ਪੀਯੋ ਰਾਇ ਮਧੁ ਰੀਯਾ ਜੀਓ॥
 ਰਾਇ ਸੋ ਸੁਰੁ ਗਾਯਾ ਜਿ ਯਤਿ ਗੋਤੁ ਗੁਰੁ ਤਰਿ
 ਜੀਓ॥ ਰਾਇ ਸੁਰੁ ਭੀ ਹੁੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਦਰਿ
 ਦਿਸੁ ਧੀਯਾ ਸੁਰੁ ਜੀਓ॥ ਸਿਯਾ ਮਾਗੁ ਭੀ ਕੀਯਾ ਕਹਿ
 ਸੁਰੁ ਮੈ ਰਗ ਸਨਾਤੁ ਪਾਯਾ ਜੀਓ॥ ਰਾਇ
 ਰਸ ਕਰੀ ਸੁਰੁ ਪਾਯਾ॥ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਯਾਗੁ
 ਰਾਜਿ ਜੀਓ॥ ੧॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਮੈ ਤੇ ਸੋ ਪਯੋਗੁ ਦਾਦੁ
 ਇਹੁ ਕਹਾਤਿ ਇਕ ਚਹੁ ਚਹੁ ਸੀ ਗਾਇਓ॥ ਤਬਿ

ਕੁਥੇਰਾ ਖੁਦਾਇਦਾ ਆਇਨਿ ਕਹਿ ਆਗਾਉਤੁ ਦੇਖਿ ਕ
 ਰਿਖਿ ਭੁਭਿ ਮਇਆ ਤਬ ਏਨੁ ਤਬ ਆਬਾਜੁ ਪਰ
 ਤੁਰਿ ਕੇਲੇ ਆਇਆ ਦਿਲਿ ਰਹਿ ਮੁਤੁ ਗਾਪਾਇ ਕਹਿ
 ਪਿਛਲੀ ਗਤਿ ਯੁਗੇ ਆਇਆ ਤਬ ਸੇਖ ਯਹੀ
 ਦਾਪਣ ਬਖਸ਼ ਪਾਇਲਾਇਆ ਅਤੈ ਯਹੁ
 ਬਖਸ਼ ਗਭਿ ਫਿਰਿ ਮੁਤਾ ਤਬ ਸੇਖ ਯਹੀ ਦੇਖ
 ਲਿਆ ਸਾਇਕਾ ਜੇ ਜਾਗਿ ਸੇ ਸਾਈ ਪਸਹੁ
 ਯੈਨਿ ਦਇਆ ਪਹਿਲੀ ਗਤਿ ਯੁਗੇ ਤ੍ਰਿਪਾਯਾ
 ਤੀ ਪਿਛਲੀ ਗਤਿ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਸਬਾ ਬੁਢਿ
 ਸਾਇਕਾ ਰਾਤੀ ਸੰਘੀ ਸੰਘੀ ਆਖਿਆ
 ਲੈਤਿ ਮੁਨਾ ਲੈਗਾ ਇਕ ਜਾਗੈ ਦੇ ਨਾਲੈ ॥
 ਇਕ ਮੁਤਿ ਆਇ ਲੈ ਫੁਠਾਇਆ ॥ ਤਬ ਬਾ

ਕਬਿਯੋਗਾਸੇਖਰਗੀਰਾਇਸੰਦੂਹਿਓਭਾਖਾ
 ਠੇਠਿਕੋਰੇਪੁਰਿਆਹੈ॥ਸਾਸੇਖਰਗੀਰੁਰੇ
 ਖੇਤਮੁਹਗਾਗਿਅਸਾਨਿ॥ਤਖਿਓਤਭਾਖਾ
 ਬਰੁਫੋਰਿਕਰਿਚਲਾਗਹਿਯਾਤਭਲੁਕੁਭ
 ਯਿਯਾਸਬਯਾਗੁਤਪਾਗੀ॥ਫਤੁਮ:੧॥੫
 + ਹਿਲੈਪਤੈਗੈਰੁਸਲੋਨੀਏਗੈਰਿਅਪਿ
 ਯਾਗੀਗਮਾਫਖਰੁਗਖਮੁਈਯੋਯਾਫੋਫ
 ਗੀਗਮਾਫਗੀਯਾਫੋਫਕਫਤੁਜਗੈਫਸੁਤੀ
 ਜਮਰੁਮੁਖੁਸਏਗੈਰਿਅਯੋਗੀਕਿਯਾਗਤਿ
 ਤੇਗੀਰੁਪਤੈਪੁਰੁਮੁਸਏਗਾਗਖਣਹੋਗ
 ਗਮਾਯਪਾਗੈਸੁਖਿਥੋਨੀਤੀਯੋਗੀਯਾਗਾ
 ਕਮੁਰਖੁਕਰੇਨਚਤੈਕਿਯਾਮੁਏਗੈਓ

ਅੰਧਗੀਆ॥ ਜਾਪੁਰੁ ਕਰਿ॥ ਜਾਗੁ॥
 ਤੀ॥ ਗੁਆ॥ ਏ॥ ਸੀ॥ ਗੁਪੁ॥ ਏ॥ ਭੇ॥ ਪਾ॥ ਜੈ॥ ਭੇ॥ ਤੀ॥ ਗੁਪੁ॥
 ਗੁਪੁ॥ ਭੇ॥ ਤੀ॥ ਤੀ॥ ਗੁਪੁ॥ ਭੇ॥ ਤੀ॥ ਜਾ॥ ਗੁ॥ ਤੀ॥ ਰ॥ ਗੁ॥
 ਗੋ॥ ਸ॥ ਮ॥ ਮ॥ ਗਿ॥ ਜਾ॥ ਏ॥ ਭ॥ ਜਾ॥ ਰੁ॥ ਪੁ॥ ਏ॥ ਭ॥
 ਜਾ॥ ਮ॥ ਕ॥ ਰੁ॥ ਭ॥ ਭ॥ ਗੋ॥ ਗ॥ ਵਿ॥ ਸ॥ ਮਿ॥ ਦੀ॥ ਪ॥ ਕ॥
 ਰ॥ ਗ॥ ਤਿ॥ ਦੁ॥ ਯਾ॥ ਰੇ॥ ਮ॥ ਸਿ॥ ਸ॥ ਰਾ॥ ਮੁ॥ ਪਿ॥ ਪਿ॥ ਯਾ॥ ਏ॥
 ਨ॥ ਕ॥ ਮੁ॥ ਰ॥ ਧ॥ ਜਾ॥ ਜਾ॥ ਚੇ॥ ਤੇ॥ ਕਿ॥ ਭ॥ ਤੇ॥ ਜੈ॥ ਮੁ॥
 ਪਾ॥ ਏ॥ ਜਾ॥ ਤੀ॥ ਜਾ॥ ਪੁ॥ ਰੁ॥ ਕ॥ ਰਿ॥ ਯਾ॥ ਜੀ॥ ਰ॥ ਦਿ॥
 ਪੀ॥ ਗੁ॥ ਮਾ॥ ਮ॥ ਰਿ॥ ਯਾ॥ ਸੁ॥ ਤ॥ ਰਾ॥ ਗੁ॥ ਪੁ॥ ਸੀ॥ ਤਾ॥
 ਗੁ॥ ਮਾ॥ ਮ॥ ਰਿ॥ ਯਾ॥ ਸੁ॥ ਤ॥ ਰਾ॥ ਗੁ॥ ਜਾ॥ ਗੁ॥ ਤਿ॥ ਪਿ॥
 ਗੁ॥ ਰੇ॥ ਗੁ॥ ਰੇ॥ ਗੋ॥ ਨਿ॥ ਤ॥ ਰਾ॥ ਸੈ॥ ਜਾ॥ ਮੁ॥ ਪਿ॥ ਯਾ॥ ਏ॥
 ਤਾ॥ ਸੁ॥ ਪੁ॥ ਪਾ॥ ਏ॥ ਗੁ॥ ਮ॥ ਰਿ॥ ਕਾ॥ ਯਾ॥ ਗੁ॥ ਸੈ॥

ਸਮੁਦ੍ਰੁਮਗੁਰੁਕਾਉ ਨੋ ਫੁਟੈ ਫਿਤੁ ਨਾ ਫਿਸੈ ਤਪੈ
 ॥ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਤੈਵਿਖਿ ਲਿਖਾਇਆ ਮੇਰੁ
 ਬਿਯਾਪੀ ਮਾਚੁ ਭੁਖਾ ਪੁਰੁ ਕਰਿ ਆਗੈ ਤ
 ਬੇਠ ਗੇਰ ਮਾਇ ਨਿਪੁਰੁ ਗੁਪਿਯਾ ਝਾਮ ਨਾਇ
 ਨੁਸਾ ਗੇਰ ਮਾਯੁ ਪੁਛਿ ਜਾਗੈ ਨਾਮਿ ਆਗੈ ਤਿ
 ਰੇਇ ਸੁਭੈ ਭੀਯਾ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ਤਾ
 ਨਾਮਿ ਨਾਨਕਾ ਵਹੁ ਸਿਨਾਹਿ ਪੁਰੁ ਬੋਲੀਯਾ
 ਕਰਿ ਕੇਪਿ ਆਗੈ ਰਸੁ ਮੀਰੁ ਕੈ ਪੈ ਨਾਨਕੁ ਪੁ
 ਰੇਤ ਨੁਭ ਸਮ ਮੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਪੀ ਆਗੈ
 ਚਰੈ ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨਿ ਵਸੇ ॥ ੪ ॥ ਯੁ
 ਭੀ ਗੀ ਠਕੀਯਾ ਭੁਭਿਖਿ ਆਗੈ ਆਇਆ
 ਮਾਗਸ ਕਸ ਸੁਖ ਠਕੇ ਥੀ ਨਿਰਾਗਾਇਆ

ਗਮਾਬਿਠਿਯਾਗਿਯਾਗਾਸਾਧੁਭਿਰੁਇਅੰ
 ਨਾਨੀਸੈਗਮੁਟੀਯੋਆਪਣੀਦਾਗੀਸਰੁ
 ਸੈਯੋਵਪਵੀਬੇਤੀਯੁਟੀਯੋਆਪਣੀ
 ਚ ਸੇਵਾਲੇਖਾਲੀਜੈਬੁਭਾਗਮੁਤੀ
 ਯਾਗਾਨਾਨਕਮੁਗਨਗਸਕਰਿਮਿਯਾਏ
 ਤਿਠਿਧੁਭਿਕਾਗੁਵੀਯਾਪਾਤਬਥਾਥਾ
 ਅਤੈਸੇਖੁਯਗੁਰੁਭੁਭੁਗੁਰੁਦਾਸਬਥੁ
 ਪੁਆਇਕੈਰੇਖੈਤਾਤਬਥਾਬਥੁਪਇਅੰ
 ਰਾਬਥੁਭੁਰੇਖੈਤਾਮੁਇਨੇਕਾਹੈਆਤੈ
 ਤਗਨਾਯੋਕੁਰਿਯਾਹੁਆਹੈਤਬਥੁਭੁ
 ਗਾਪਛੇਤਾਏਣਾਆਪਿਭੁਭੁਭੁ
 ਗੀਆਰਗਯਕੀਰਥੋਜੈਰਿਯਭੁਤੈ

ਬੀਜਰਾਇਆ ਹੁਗਤਿ ਕਉ ਲੁਇਰਿ ਨ ਕਉ
 ਲੁਟ੍ਹਾਇਹੈ। ਤਬ ਆਸਾਰੇ ਸਕੇਲੇ ਕਾ
 ਗੈ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਹਿ। ਤਜੇ ਤਕੀਆ ਆਖਿ
 ਆਖਿ ਸਿਮਰੀ ਮੁਕਤਿ ਤਬ ਹੋਵੈ ਜਾ ਸਾਧ
 ਕੇ ਨਹ ਹੁਗਾਨਿ। ਤਬ ਆਸਾਰੇ ਸਕੇ
 ਤਬ ਪਕਰਿ ਆਇ ਰੁਗ ਹਾਜਾ ਗਧਿਆ
 ਸਾਜੇ ਕੇ ਟੀਯਕੀ ਹੁਆਇ ਤਾਉ ਤੈਰ
 ਹਾਜੇ ਕਰੀਐ। ਤਬ ਬਾਬਾ ਆਤਮੇ ਕ
 ਯਗੀਰੁ ਜਾਇ ਨਿਕਾਲੇ। ਜਬੋ ਨੈਗੈ
 ਤਬ ਹੁਗਾਨਿ ਨ ਕਹਿ ਆਸੇ ਪਯਗੀਰੁ
 ਪੈਰ ਪਗਿ। ਤਬ ਸੇਖਿ ਯਗੀਰਿ ਕਹਿ ਆ
 ਜੀ ਮੇਰੀ ਆਸਾਨ ਹੋ। ਜੇ ਮੇਰ

ਗੇਪੈਰੁਪਗਾਤ ਬਥਾਬੈਰੁਪਭਿਅਗਾਤਾਪੈ
 ਗੀਯੁਟਿਗ ਈ॥ ਉਸਨੀਅਕੀਮੁਕਤਿਓਈ॥
 ਤਬਸਾਗਾਮਾਸਾਦੇਸੁਆਇਪੈਗੀਪਇ
 ਆਗਾਤਬਥਾਬਾਬੈਰਿਯਾਮਬਦੁਗੁਗੁ
 ਮਾਹੁਦਿਯਿ॥ ਮਃ॥ ਮਿਲਿਮਾਤਿਪਿਤਾਪਿਤੁ
 ਕਮਾਇਆਤਿਨਿਕਰੈਤੈਲੇਖੁਇਖਾਇ
 ਆਲੇਖੁਨਾਮਜੇਤਿਵਡਿਯਾਈ॥ ਮਿਲਿ
 ਮਾਇਆਸੁਗਤਿਗਏਈ॥ ॥ ਮੁਗਬਮਾ
 ਕਾਏਕਰਮੀਮਾਣਾ॥ ਉਚਿਗਾਣਾਪਸੈ
 ਭਾਣਾਗੁਭਾ॥ ਤਸਿਸਾਰਸਤੈਪੁਖ
 ਤਈ॥ ਘਗਫੁਡੇਗੈਨਕਈ॥ ਰਿਫੁਖ
 ਈਐਰਿਫੁਪਤਿਜਾਈਯੋਜੇਬਾਤਰਿਤੁ

ਹੀਆਆਈਐਸਾ ਸੇਰਕਾਇਆ ਪਟੁਤਰ
 ਏ। ਭਰਮਾਇ ਸਿਥਤੁਤੁਰਾਗਾਇ। ਕਰਿ ਸੇਰਮ
 ਖਾਲੀ ਸੇਵਾ। ਹਾਥੀ ਪਛੁਰੀ ਕਾਹੈ ਏ। ਖਾਧੁ
 ਘੁਮਣੁ ਦਾਸੀ ਕਈ। ਪਾਪਾ ਪਥਰੁ ਤਰੁ
 ਨਾਈ। ਕੁਛ ਬੇਜਾਨੀ ਉਚਰਾਉ। ਕਹਾ
 ਨ ਕਰੇ ਵੇਕਾਹੁ। ਗਾਗਾ ਤਥੇ ਏਆ ਲੋਲੇ ਆਈ
 ਨਿਜੇ ਸੇਰਾ ਗੀਰ ਕਰੇ ਦੁਨਿ ਤਿਸ ਕਉ ਆਖਿ ਮੈ
 ਖਾਪੀ ਹੋ। ਅਤੈ ਪਾਏ ਭੀ ਥੀ ਪਾਏ। ਤਥਾ
 ਸਾਰੇ ਸਭਿਆ ਭੀ ਕਾਛਿਆ। ਤਥੇ ਕਰੇ ਖੁਦਾਏ
 ਕੇ ਤੁਥੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੀ ਮੁਲਕਾ ਕੁਰਿਆ ਹੋ। ਸਿਤੁ ਮੁ
 ਲਖ ਕਰੀ ਦੁਹਰਾਏ। ਜੋਗੇ ਦੀ ਕਾਠ ਕੀ ਤੇਰਾ
 ਅਤੈ ਕੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਏਰੇ ਦਾ ਤੇਰਾ ਤਾਛਾ ਖਦਾਏ।

ਜੇ ਮੈ ਖਾਧੀ ਠਾਘ ਤੇ ਪਲੇ ਤੀਬ ਧੀ ਠਾਘ ਤਬ ਸੇਖ
 ਠਗੀਰ ਰੋਧੀ ਕਾਠੀ ਸੁਦਿ ਪਾਠਾਘ ਅਖਿਉ
 ਟਿਕਣੀ ਗੰਭੀਰ ਖੇਰਾ ਸਰਕਾ ਗੰਭੀਰ ਤੀਸ
 ਜਾਇ ਪਾਠੀ ਠਾਘ ਤਬ ਥਾਥੇ ਦੀ ਪੁਸੀ ਠੀਠੀ ਸੇਖ
 ਠਗੀਰ ਦਿਸਾ ਕੀਤਾ ਤਬ ਥਾਥੇ ਬੀਠੀ ਠਾਘ ਸੇਖ ਠ
 ਗੀਰ ਤੁਸਾਇਲਿ ਪੁਰਾਇ ਸੀਠੀ ਠਾਘ ਪੁਰਤੁ ਪੀਰੁ
 ਗੁਰ ਤਬ ਸੇਖ ਠਗੀਰ ਠਾਘ ਅਖਿਉ ਗੰਭੀਰ ਤਬ
 ਸੇਖ ਠਗੀਰ ਦਿਸਾ ਠੀਠੀ ਠਾਘ ਗੰਭੀਰ ਦਿਸਾ ਗੰਭੀਰ
 ਤਬ ਗੁਰੁ ਥਾਥੇ ਬੀਠੀ ਠਾਘ ਸਰਕਾ ਗੰਭੀਰ ਗੁਰੁ
 ਠੀਠੀ ਸੇਖ ਠਾਘ ਦੁਭੈ ਠੀਠੀ ਗੰਭੀਰ ਠੀਠੀ ਸੇਖ
 ਠੀਠੀ ਠਾਘ ਮਿਥਿ ਕੈ ਕਰੁ ਠੀਠੀ ਠਾਘ ਸੇਖ ਸੇਖ
 ਸਰਕਾ ਕੀਤਾ ਸੇਖ ਸਾਧਿ ਬਸਤੁ ਗੁਰੁ

ਦੁਹੁਟਸਤਿਨਾਮਗਾ॥ ਕਰਤੇ ਸਰੋਵਰੇ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਿ॥ ਏ
 ਕੁਸਬਤੁ ਦੀਰਗੀਯੋ॥ ਜਾਤੁਤਾਕਿਯਾਓਗਾਗਠਥੀ॥
 ਜਾਇਪੁਦੁਸੁਯਾਸੀਸੁਹਰਦੀਯੋਕਿਨਿਗੁਣੀ॥
 ਸਹਸਿਸੰਤੋਖਿਸੀਗਾਗੀਅਖਿਠਾਥੈਯਾਣੀ॥ ਪਿ
 ਭਗੀਸਾਹੁਤਾਇਯੈਜਾਗੁਰਕਾਸਬਤੁਸੁਣੀ॥
 ਕੇਤਾਯਾਤੇਗੀਯਾਕੁਰਗਤੀਕੇਦਰੇਤੇਗੀਦਾਇ॥ ਕੇਤੇ
 ਤੇਰੇਸੀਯਜੰਤਸਿਯਭਿਕਸਿਨਿਦਿਨੁਗਤੀ॥ ਕੇਤੇ
 ਹੇਯੁਪਰੰਗਕੇਤੇਜਾਇਯਾਜਾਇ॥ ਕਾਸਚੁਮਿਯੈਸ
 ਭੁਭੁਪਰੈਸਚਮਾਠਿਸਚੁਸਮਾਇ॥ ਸੁਕਭਿਓਏ
 ਪਾਤਿਭੁਪਰੈਗੁਰਸਬਰੀਭੁਭੁਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਸ
 ਚਾਪਥੀਸਾਹੁਯਾਪੋਯੋਇਮਿਯਾਇ॥ ਗਾ॥ ਤਖ
 ਬਾਜੀਕੇਈਦਿਨੁਯਾਸਾਇਹਿਗਤਿਯਾਸਾਗਾ॥

੨੨

ਸਾਰੇ ਸੁਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗਾਤ ਪਦਿ ॥ ਨਉ ਮਹੀ ਕਰ ਤੇ ਏਏ
 ਕਮੀ ਜੀ ਆਸਾਰੇ ਦਿਓ ॥ ਤਬ ਬੇਬੇ ਪੁਸੀ ਓਈ ॥
 ਆਸਾਰੇ ਸਉ ਪਗਿ ਬਿਉ ਦੁਹਗੁ ॥ ਓਥ ਹੁੰਦੇ ਰ
 ਓ ॥ ਤਬ ਬੀਸੀ ਆਰੇ ਸਆਇ ਪ੍ਰਗਣੇ ॥ ਤਬ ਓਠ ਕ
 ਈ ਬੈਠ ਏਰੇ ਏ ॥ ਭੀ ॥ ਜਤਨ ਇਥੇ ਕੀਤੀ ॥ ਤਭਾ
 ਕਰ ਓ ਕਾਰੇ ॥ ਰਿ ॥ ਕਮਾਰੇ ਖਿਕ ਰਿ ॥ ਤਬ ਏਤ
 ਬਦੀ ਆਇ ॥ ਰਿ ॥ ਕਮਾਰੇ ਖਿਕ ਰਿ ॥ ਤਬ ਓਠ ਪਗਿ ॥ ਗਇ ॥ ਆ
 ਪੈਰ ਧੋਇ ॥ ਰਿ ॥ ਪੀਤੀ ॥ ਆਸੁਆ ਪੀ ॥ ਏ ॥ ਗਇ ॥ ਗੁਰੂ ॥
 ਦਰਿਆਇ ॥ ਓ ॥ ਮੁਆ ॥ ਓ ॥ ਨਸੀ ॥ ਓ ॥ ਆ ॥ ਰਿ ॥ ਗਾਇ ॥ ਓ ॥
 ਦਿ ॥ ਸੀ ॥ ਸਤਿ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਪੁਸਦਿ ॥ ਰਿ ॥ ਖਤੰ ॥ ਜੁਗਾ ॥ ਵਾਯੀ
 ਮ ॥ ॥ ਤਿਤੁ ॥ ਸਮੈ ॥ ਬੈਠ ॥ ਸਮੁੰਦ੍ਰੀ ॥ ਬਰੇ ॥ ਤੀ ॥ ਮਹਿ
 ਪਉ ॥ ਤੁ ॥ ਮਹਾਰੀ ॥ ਆ ॥ ਗਾਇ ॥ ਓ ॥ ਤੁ ॥ ਬਦੀ ॥ ਬਿ

म॥ ॐ नमः शिवाय ॥ इति मन्त्रः ॥ सुगन्धः पश्यति उद्यो-
 दितः ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥
 म॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥
 ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥
 ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥
 ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥
 ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥
 ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥
 ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥
 ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥

१६८४२००॥रुगैविभासुगदाउहाउवीग
 मउसिहहिहउहउसधिंगीगावउगाव
 रुगैविभासुगवीगयाहउहउसपति
 ममउरुभागाया॥३॥हिववैसिउहउस
 पउहगमीउउसागा॥१५८४००॥वसगसुग
 मठिवीगउगाहिंगामउसिहहिहउहउ
 वमहिंगावउगाववसगसुगवीगया
 हउहउसपतिममउरुभागाया॥३॥हिव
 गैसिपउहउसपववहउउसागा॥१५५५२०॥
 पमसुगसिगा॥५॥हियगिंगामउसिह
 हिहउहउवगिंगावउगावपमसुग
 वीगयाहउहउसपतिममउरुभागा

ਥਾ॥ ਪਾਇਕ ਕੋ ਸਿੰਘੁ ਰੀਤ ਤਾਨਾ ਖਤੀ ਮਤਾਗ
 ੧੫੨੩...॥ ਗੁਰੁ ਮਹਿ ਆਨੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਰਾਤਾ॥
 ਮਤਿ ਦਿਵਾਇ ਦੁਖ ਭਯਾਨਾ ਕਰੁ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰੁ ਮਹਿ ਆਨੁ ਗੁਰੀ ਗਾਥਾ ਦੁਖ ਭਯਾਨਾ
 ਤਿਆਸ ਭੁਖਾਨਾ ਥਾ॥ ਪਾਇਕ ਕੋ ਸਿੰਘੁ ਰੀਤ
 ਤਾਨਾ ਥਾਨਾ ਮੀਰ ਤਾਗ ੧੫੨੪...॥ ਨੁਮਿ
 ਤਿਆਨੁ ਗੁਰੀ ਤਾਇਕੁ ਪਿਆਨਾ॥ ਮਤਿ ਦਿਵਾਇ
 ਮਤਿ ਦੁਖ ਭਯਾਨਾ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਕਰੁ ਨਾਨਕ
 ਤਿਆਨੁ ਗੁਰੀ ਗਾਥਾ ਦੁਖ ਭਯਾਨਾ ਤਿਆਸ
 ਭੁਖਾਨਾ ਥਾ॥ ਦੁਖ ਭਯਾਨਾ ਸਿੰਘੁ ਰੀਤ ਤਾਨਾ
 ਪੰਛਤ ਤਾਗ ੧੫੨੫...॥ ਗੇ-ਰ ਕੁਰੁ ਗੁਰਿ
 ਤਿਆਨੁ ਗੁਰੀ ਮਤਿ ਦਿਵਾਇ ਦੁਖ ਭਯਾਨਾ

ਨਾਗੀ। ਕੁਨਾਨ ਕੇ ਨਕਰੁ ਗੁਰੀ ਗਾਥਾ। ੨੭੬੭
 ਪਤਿਅਸਕਰੁ ਪੁਰਾਥਾ। ੧੧। ਇਕ ਕੋ ਹਿਅ ਠਤੀ
 ਤਾਥੈ ਬੈਤਾਨੀ ਤਤਸਾਗਾ ੧੩੮੨੦੦੦। ਨਕਰੁ
 ਗਰਿਤੁ ਤਹਿ ਸਿਓ ਗਰਿਅਾਸ ਤਸਿ ਦਿ ਦਿ ੨੭੬੮
 ਤਵਰਿਅਾ। ਕੁਨਾਨ ਕੇ ਨਕਰੁ ਗੁਰੀ ਗਾਥਾ। ੨੮
 ਤਵਰੁ ਪਤਿਅਸਕਰੁ ਪੁਰਾਥਾ। ੨੯। ਇਕ ਕੋ
 ਕ੍ਰਿਤੀ ਤਾਥੈ ਬੈਤਾਨੀ ਤਤਸਾਗਾ ੧੩੩੨੨੦੦੦। ਮਾ
 ਮਾਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਸਿਮਾਨੁ ਮਿਦਾਨਾਸ ਤਸਿ ਦਿ ਮ
 ਰਿਦ ਤਵਰਿ ਮਿਦਿਸਾਨਾ। ਕੁਨਾਨ ਕੇ ਮਾਮਾ
 ਗੁਰੀ ਗਾਥਾ। ੩੦। ਤਵਰੁ ਪਤਿਅਸਕਰੁ ਪੁਰਾ
 ਥਾ। ੩੧। ਨੁਗੁਰਿ ਥੇਰੇ ਵੈ ਵੇਰੇ ਵੇਰੇ ਨਾਹਿ ਮਿ
 ਤੁਰੀਤੀ। ਅਗੇ ਵੇਰੇ ਪਠਿ ਕੀਰੀ। ਵੇਰੇ

ਭੈਭੈ ਸੇ ਰਹਾ ਆਪੇ ਯੋਗ ਆਪੇ ਕੇ ਸੇਵਾ ਦਿਵੈ ॥
 ਹਵ ਹਰਾ ਪਾਠੀ ਨਾਨਕੁ ਜੁਗ ਵਾ ਮਥਿ ਮਥਿ ਕੀਨਾ ॥
 ਅਖਰੁ ਭੁਭਿ ਵ ਨੀਉ ਧਰਿ ਆਨਾ ਨਾਨਕੁ ਜੁਗੁ ॥
 ਗੁ ਗੁਭੁ ਹਰਿ ਆਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ੧ ॥ ਪਿਆਉ ਵੇ ਵੇ ਕਾ ਨਿਬਰਿ ॥
 ਤਿਹ ਕੋਰੀ ਚਉਤ ਹਿਲਾਖ ਥਤੀ ਸੁਭਾਗਾ ॥ ੧੨ ॥ ੨੦ ॥
 ਪਿਆਉ ਵੇ ਵੇ ਕਾ ਨਿਬਰਿ ॥ ਸੁਭਾਗਾ ॥ ੧੨ ॥ ੨੦ ॥
 ਵਾਕੀ ਤਾਨਾ ਮਥੈ ਹਰਿ ਆਨਾ ॥ ਇਕ ਕੋਰੀ ਚਉਤ ਹਿਲਾਖ ॥
 ਕੁਸਥਿ ਹਰਾਗਾ ॥ ੧੨ ॥ ੨੦ ॥ ॥ ਥਿਓ ਆਨੁ ਗੁ ਮਥਿ ਕੀਨਾ ॥
 ਬੀਨਾ ਗੀ ॥ ਹਰਿ ਮਥਿ ਕੀਨਾ ॥ ਗੁਰੁ ਗੀ ॥ ਹਰਿ ਮਥਿ ਕੀਨਾ ॥
 ਤਥੈ ਹਰਿ ਮਥਿ ਕੀਨਾ ॥ ਕੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸੁਭਾਗਾ ॥ ੧੨ ॥ ੨੦ ॥
 ॥ ਇਕ ਕੋਰੀ ਪਰੀ ਸਾਧਾ ਖਾਧਾ ॥ ਸੁਭਾਗਾ ॥ ੧੨ ॥ ੨੦ ॥
 ੨੦ ॥ ॥ ਪਰੁ ਗੁ ਮਥਿ ਕੀਨਾ ॥ ਧਰੁ ਗੁ ਮਥਿ ਕੀਨਾ ॥

ਨਾਨਕ ਸਿੰਘਾ ਗਿਯਾਨੁ ਪੁਰਾਣਾ ਏਕਾਕਾਰ ਏਕਾ
 ਚਾਨਣੁ ਮੈ ਯੋਗਾਤਮਾ ਕੁਟਾਨ ਕਮੰਜਮ ਵਸਿ ਵੀਖ
 ਤਾ ॥ ੨ ॥ ਏਕ ਕੋਲਿ ਸੋਲਹਾ ਖਚਰੁ ਹਠਿ ਹਰਾਗ ॥ ੧੧੩੬
 ੦੦੦ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਗਮ ਏਕ ਕਾ ਪਾਗੀ ॥ ਹਰਾਨੁ ਹਿੰ
 ਰਿਕ ਬਾਹਿਰੀ ਕੀ ਕੁਟਾਨ ਕਮੰਜਮ ਵਸਿ ਵੀਖਤਾ ॥
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਿੰਘਾ ਸਭਿ ਤੁਧਾ ਧਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਏਕ ਕੋਲਿ
 ਬਾਹਰਾ ਖਬਰੀ ਸਹਰਾਗ ॥ ੧੧੨੩੨੦੦ ॥ ਏ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਧ
 ਮਾਠਿ ਤੈਤਹ ਸਾਜੇ ॥ ਉਤਪਤੀ ਤਸੀ ਪੁਰਾਨ ਕਾਜੇ ॥
 ਹਮੇਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨ ਤਾ ਕੁਟਾਨ ਕਮੰਜਮ ਵ
 ਸਿ ਵੀਖਤਾ ॥ ੪ ॥ ਏਕ ਕੋਲਿ ਤੈਸਾ ਸੁਧਾ ਖਚਰੀ ਸਹ
 ਰਾਗ ॥ ੧੨੧੦੦੦ ॥ ਨਿਗਾਨੁ ਸੁਗਮ ਏਕ ਪਿਓਤਰੀ
 ਧਾਗਾ ਨਹਿ ਮਿਰਤੁ ਨਹਿ ਬੁਢਾ ਬਾਗਾ ॥ ਹਰਾਪਰਿ
 ਕੁਟਾਨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਾਤਾ ਕੁਟਾਨ ਕਮੰਜਮ ਵਸਿ

ਬਾਤਾ॥੫॥ਇਕਕੋਇਕਿਪੰਨਾਹਾ ਬਿਰਭੁਗਮੀਤਾ
 ੧੫੬੨੪੦੦॥ਗੋਬਿੰਦੁਗਮਤਿਹਿਹਿਮੁਖਿਕਰਤਾ॥
 ਮਾਮਾਮੇਪੁਨਿਗਲਤੁਹਤਾ॥ਬੈਠਤੁਹਤਾ॥
 ਹਿਸਮਗਤਾ॥ਕਰਤਾ॥ਕਮੰਜਮਦਸਿਵੀਬਾਤਾ॥੬॥
 ਨੜੈਨੈਦੈਭਖਫਤੀਸਤਾਗਾ॥੨੨੩੬੦੦॥
 ਗਤਿਜੁਗਮਤਿਗਾਦਤਗੋਬਿੰਦਾ॥ਭੈਪਸਿਐਤਾ॥
 ਤਨਿਭਿੰਦਾ॥ਹਿਪੁਜੀਹਿਭੇਜਾ॥ਭਾਤਾ॥ਕਰਤਾ॥
 ਕਮੰਜਮਦਸਿਵੀਬਾਤਾ॥॥ਬਾਨੈਦੈਭਖਫਤੀ
 ਸਤਾਗਾ॥੨੨੪੦੦੦॥ਬਿੰਦੁਗਮਤਿਏਕਥਾਤੁ
 ਬਾਨੀ॥ਕਪਿਭਿੰਦੁਗਮਤਿਹਿਭੇਜਾ॥ਕਪਿਭਿੰ
 ਰਸਾਪੁਪਗਿਭਾਤਾ॥ਕਰਤਾ॥ਕਮੰਜਮਦਸਿਵੀ
 ਬਾਤਾ॥੮॥ਭੁਨੈਦੈਭਖਫਤੀਹਿਤਾਗਾ॥੨੨੩੬੦੦॥

(177)

ਘੋਰੁ ਗੁਮਤਿ ਪੁਰੁ ਬਹੁ ਪਛਾਤਾ ਗੁਗਲਾ
 ਗਿਧੀ ਤਿਨ ਮਸੰਗਿ ਮਤਾ ਗਿਧੀ ਕੀ ਚਰਿ
 ਆਕ ਬਾਪ ਛਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਪਾਵਹਿ
 ਕੀ ਕਥਾ ਛਾਨੀ ॥ ਬਿਧਾਸੀ ਹਲਾਖਾ
 ਚਰਹੁ ਤਸਾਗ ॥ ੮੧੮੦੦ ॥ ਅਰਧ ਜੁਗਮਤਿ
 ਅਰਧ ਬੀਰੁ ਰੀਨਾ ਆਪ ਨੇਚਹਿ ਤੁਛਾਪੇ
 ਯੀਨੀ ਨਾਗੈ ਪਹਿਐ ਕੁਇਆਰੀ ਆਰੀ
 ਸੁਪਾਵਹਿ ਨਾਨਕ ਭੈਗੀ ॥ ਕਾਸਤੁ ਤਰਿਲਾ
 ਪਾਇਤੁ ਤਰਿਤਾਗ ॥ ੧੧੭੬੦ ॥ ਓਨ ਮਹਿ ਜੁ
 ਗਵਿਧੁ ਕਥਾ ਨਜਾਗੈ ॥ ਕਹੁ ਸੁਨਾਨ ਸਤੁ ਗੰ
 ਸਾ ਮਾਗੈ ॥ ਸੁਪਾਵਹਿ ਸੈਸਾ ਮੁਤੁ ਗੰਠੀਆ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਓਨ ਮਹਿ ਤੇਹਿ ਗੰਠੀਆ ॥ ੩ ॥

ਬਤਹਿਯਾਖਰਭੁਗਸੀਹਤਾਗ॥੧੨੮੦੦॥ਸੁ
 ਦਿਜਗਸੇਇਹਭਿਯਾਅਜੇਗੀ॥ਅੰਤਕਿਸਮਰੇ
 ਥਾਭਿਭਇਯਾ ਮੇਗੀ॥ਅਨੁਰਸਥਦਿਜਾ
 ਕਮਨੁਗਭਿਯਾ॥ਨਾਨਕਸੁਪਾਦਇਕਾਇਹੁ
 ਮੰਤੁਕਭਿਯਾ॥ਗਾਸਤਹਕਿਯਖਥਤੀਸਹਤ
 ਜਾਗਾ॥੩੨॥ਇਯਾਨੁਗਭਿਯਾਮਾਭਿਯਾਈ॥
 ਨਾਨਕਦੀਗੀਵਥਾਸੁਨਈ॥ਗਿਯਾਨੁਗਤਨੁ
 ਮਾਨਮਭਿਯਾਗੀ॥ਨਾਨਕਸੁਪਾਦਇਮੁ
 ਭਿਨਾਨਕਦੀਗੀ॥ਪਾਨਭੁਸਭਿਯਾਖਾਨਕ
 ਹਤਾਗਾ॥੩੩੦੦॥ਮੇਘਜੁਗਯਭਿ
 ਘਟਾਥਾਈ॥ਨਾਨਕਸੁਥਰੁਥਰੁਥਾਪੁ

ਭਿਲਾਈ ਘੋਰਿ ਘੋਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰ ਸਾਹਿਬ ਗੋ।
 ਨਵਤੀ ਸਹਿ ਸੰਤ ਮਤਾ ਗੋ॥ ੬॥ ਸਹਿ ਗਾਖੁ
 ਚਤਾਈ ਚਤਾ ਗੋ॥ ੬॥ ੪੮॥ ॥ ਇਨ੍ਹਿ ਕੁ
 ਗਾਖਾ ਪਾਖਾ ਪੁਰੀ ਨਾ॥ ਆਪਾ ਪੇ
 ਆਪੇ ਹੀ ਵੀ ਨਾ॥ ਗੋਰੇ ਹਿਰਾਂ ਮੰਜਾ ਮੁਕ
 ਆ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਦਿਗ ਗੋਰੇ ਪਰਿ ਆ॥
 ॥ ਦਿਖੈ ਕਹਾ ਆਖੇ ਸੇਲ ਚਤਾ ਗੋ॥ ੫੬॥ ੬॥
 ਨਿਰੰਭਿ ਆਖੁ ਗਾਨਿ ਗੁਰੂ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਆਪੇ
 ਕਥਾ ਆਖੇ ਸੁਨਾਏ ਚਤਾ ਗੋ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰ
 ਸਿਮ੍ਰ ਮਾਨਿ ਆਈ॥ ਸੁਪਾਏ ਨਾਨਕ ਮਿਠੀ
 ਪਾਈ॥ ੮॥ ਇਕ ਦੰਤ ਚਾਖਾ ਚਉਰਾ ਸੀ ਚਤ

ਸਾਗਾ ੫੧੮੦੦੦॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਗੁਰੇ ਆਏ ਪ੍ਰਭੁ
 ਆਖੀ॥ ਸਭ ਬਿਦੁਜਾਨੈ ਆਤਮਿ ਜਾਖੀ॥ ਬਿਗ
 ਦਿਕੁ ਭਾਗੈ ਰੰਗ ਰੰਗ ਤਾਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭੁ
 ਦਿਗਗਾ ਗਾਇਤਾ॥ ੨॥ ਆਗੈ ਗੈ ਗੈ ਵੀ ਪਉਕੈ
 ਚਾਖੀ॥ ਗੈ ਗੈ ਗੈ ਤੀ ਸਭ ਮਿਟੈ ਗਿਆਨੁ
 ਬੀਚਾਰੁ ਮੀਤਾ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ਰ
 ਜਤੁ ਗਗਾ ਰਖਤੁ ਚੀਤਾ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕਰੁਣ
 ਗਾਇਆ ਭਿਗਤਿ ਗਤਿ ਗਤਿ ਵਿਗਗੀ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਨਉ ਜਗ ਰਹਿ ਰਹਿ ਭਿਆ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੈ
 ਸੰਗੀ॥ ੧॥ ੧॥ ੨॥ ਪਿਆਉ ਸਗੋ ਕਾਨਿ ਬਹਿਮਾ
 ਦਿਅ ਕੰਠੀ ਚੀਤਿ ਕੀਸਾ ਆਖਤੀ ਸਤੁ ਗਾ

ਫੇਰ ੧੩...॥ ਗੋਗੋਸ ਅਜੁਗ ਕਾ ਜੋਤੁ ਸੁਖਾ ਏ
 ਦਿਵਿਗਿਗਾਗੀਤਾ ਅਗੈਗ ਰਹਿਅਾ॥
 ਅਤੀਤ ਏ ਦਿਵਿਗਿਗਾਗੀਤਾ ਮੈਂਤਾਲੀਤਾਲ
 ਖੈਵੈਤਾਲੀਤਾਲਤਾਗਾ ੪੭੪੬...॥ ਮੈਲਜੁਗਦਿ
 ਕੁਮੈਲੁਬਾਨਹਿਅਾਤਾਲਰਤਨੁਮੰਤਲਿ
 ਪਹਿਅਾਗਮੁਨਾਮਜਪਿਸਕੁਦੁਖਗਹਿਅਾ
 ਨਾਨਕ ਅਤੀਤ ਏ ਦਿਗਗਰਪਿਲਹਿਅਾ॥ ੧॥
 ਤਾਲੀਸਾਲਾਖਵੈਤੀਸਤਾਲਗਾ ੪੦੩੨...॥
 ਪਸੁਅਾਜੁਗੋਤੋਹਿਗਹਿਅਾਜਾਨਾਸੁਖਾ
 ਹਨਵੈਲੈਅੰਤਰਿਪਿਅਾਨਾਗੈਗਰਤਪੁ
 ਸੁਕੀਕੀਨੀ॥ ਨਾਨਕ ਅਤੀਤ ਏ ਦਿਮਹਿ
 ਸਕੁਥਿਪਿਚੀਨੀ॥ ੨॥ ਅਚਤਤਾਲਾਖਮੁ

ਠਸੀਠਜਗਾ ੩੨੨੨...॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਜੁਗਸ੍ਰੀਜਾ
 ਮਥਨਾਇਆ॥ ਦੀਨੀਕਗਉਨਦਨਿਧਿਮਾਇ
 ਯਾਪਾਪਿਮਾਹਿਉਤਹਿਮਿਉਕਰਿਆ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੋਗਮਨਾਮੁਮਖਿਆ॥ ੩॥ ਚਉਤੀਸਲਾਖਫੁ
 ਮੰਜਠਠਜਾਗਾ ੩੪੫੬...॥ ਅਖਿਗਤਿਜੁਗਅਖਿ
 ਗਤਿਘਣਮੋਗਾ॥ ਅਹਿਸਭਿਕੀਨੇਦੀਏਰਿਵ
 ਗੇ॥ ਸਿਮੁਭੈਏਤਿਸੁਜੰਦੇਬਲੈ॥ ਨਾਨਕਅਭੰ
 ਤਏਇਮਹਿਸਤਿਗੁਰੇਦੇਲੈ॥ ੪॥ ਪਦੀਸਲਾ
 ਖਬਾਨੈਏਠਜਾਗਾ ੩੫੨੬...॥ ਨਿਸੰਕਜੁਗਏ
 ਏਗਤਿਅਨਿਸੰਕਾ॥ ਜਪੀਐਤਹਿਤਹਿਮਿਧਯਿ
 ਲੰਕਾ॥ ਨਮਾਹਿਨ੍ਰਜੰਨਮੀਤਹਿਜਾਨਿਆ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਮਭ੍ਰੰਫੁਇਗੋਮਨੁਮਾਹਿਯਾ॥ ੫॥ ਚਉਥੀ

ਸਾਗਾ ਬਚਓ ਸਚਿਤਾਗਾ ॥੨੪੪॥ ਸੋਭਿਕਾ
 ਬਥਿਕਿ ਰਤ ਸਾਭਿਕਾ ॥ ਕੀਰੀਤ ਗਤਿ ਨਾਮ ਨਾਇਕ
 ਭਿਕਾਗੁ ਨਾਨਕਾਇਤਾ ਰਜੁ ਕੀਨਾ ਅਤੀਤ
 ਦਇਮ ਭਿਗਮ ਨਾਮ ਦੀਨਾ ॥ ੨੪੫ ॥ ਤੇਈ ਸਾਭਾ ਖਪੈ
 ਤਾਈ ਭਭਾਗਾ ॥੨੪੬॥ ਤਗੁ ਜਗੁ ਤਿਹੁ ਮੁ
 ਰਿਪਗੁ ਪਾਪ ਨਾਮੇਤੀ ਸਿਮਰੁ ਮਾਨਾ ॥ ਨਦਰ
 ਹਰਪਤੇ ਅਦਰਸਤਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਤੀਤ ਦਾਇਕ
 ਸੀਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ੨੪੭ ॥ ਥਾਈ ਸਾਭਾ ਖਦੁ ਪੈਰ ਭਭਾ
 ਗਾ ॥੨੪੮॥ ਖਾਯਾ ਜੁਗ ਖਾਯਾ ਪੁਰਿ
 ਕਰਿ ਯਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਖਾਯਾ ਧੂਰੀਨਾ ॥
 ਅੰਤ ਜੁਗ ਕਾ ਧੂਰੀਨਾ ॥ ੨੪੯ ॥ ਥੀਰੀ ਸਾਭਾ ਖਾ
 ਸਚਿਤਾਗਾ ॥੨੫੦॥ ਅੰਤੁ ਗੁਰੂ ਅੰਤੁ ਕਾਇ
 ਬਿਭਾਸਿ ਮਨ ਮਹੇਸੁ ਪੈਏ ॥ ੨੫੧ ॥

ਤੀਗਨੀ ਨਾਜਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਗੁਰੁ ਜਗੀ ਸਾਖਸੁ
 ਨਾਈ॥ ੮॥ ਅਗੈ ਗੇਰੇ ਵੀ ਪਉੜੀ ਚਲੀ॥ ਗਾ
 ਰੇ ਮਨੁ ਜਪੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਗੋ ੳ ਵਹੁ ਸਤੁ ਰਹ
 ਨਾ॥ ਗਿਣਨਿ ਵਹੁ ਏਕੁ ਭੁਏ ਵਹਾ ਵੀ ਚਹੁ ਵਹਾ॥
 ਵਹਾ ਵਹਾ ਸਤੁ ਨਾਮੁ ਪੈਰੇ ਮਤੁ ਮਹਿ ਨਾਮੇ
 ਬਸਿ ਨਾਮਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਦੁ ਜਗਾਪਿ ਧੁਰੁ ਗੇਰੇ ਸੰ
 ਧੀ ਗਸਿ ਨਾਮਾ॥ ਗਾਪਿ ਨਾਮੁ ਏ ਗੇਰੇ ਕਾਨਿ ਬਸਿ ਨਾਮਾ॥
 ਦੁਇ ਕਰੇ ਕੀ ਬਿਨਾਸੀ ਤਾਪਾ ਮਾਠਾਈ ੳ ੳ ਜਗਾ
 ੨੮੨੮੦੦॥ ਗੇਰੇ ਬਿਜੁਗ ਕਾਜੇ ਜੁ॥ ਅਤੀ ਤਵਹਿ
 ਦਿਉ ਗਗਨੀ ਤਾਪਾ ਮਾਪਾ ਮਾਪਾ ਕਾਜੇ ਜੁ॥ ਮਿਸਾ
 ਦਾਨ ਦਾਨੁ ਜਗਾ ਕਾਜੇ ਜੁ ਸੰਧੂ ਮਾਸੀ ਵੇਵਹੁ
 ਠੇਗੇ ਗੇਰੇ ਕਾਜੇ ਜੁ॥ ਤੇਗੁਰੁ ਕੇਰੇ ਕੀ ਚਉਤਉ ਤਿ
 ਠਾਪਾ ਬਤੀ ਸਹਜਾ ਰਵੇ ਵਾਸੇ ਜੁ॥ ੧੩੭੩੨੭॥

ਨਉ ਕੋਰੀ ਉਤਮੀ ਲਾਖ ਚਉਤਰ ਸਗਾ ੨
 ੨੧੦੦॥ ਭਉ ਕੋਰੀ ਫੁਲ ਕੋਰੀ ਇਕੀ ਸਾ
 ਖਤੀ ਸਹਾਗਾ ਗੇ ਕੋਰੀ ੬੨੧੩੦੦॥ ਭਉ
 ਕੋਰੀ ਫਿਲਾਸੀ ਲਾਖ ਚਉਤਰ ਸਗਾ ਗੇ
 ਕੋਰੀ ੨੨੨੨੦੦॥ ਫਤੀ ਹਜ਼ਾਰ ਕੋਰੀ
 ਖਤੀ ਸਕੋਰੀ ੬੫੨੪੦੦੦॥ ਫਤੀ ਹਜ਼ਾਰ
 ਗਾ ੩੨੫੬੨੨੦੦॥ ਫਤੀ ਹਜ਼ਾਰ ਕੋਰੀ
 ਫਤੀ ਸਹਾਗਾ ਕੋਰੀ ੬੫੨੪੦੦੦॥ ਫਤੀ ਸਹਾਗਾ
 ਕੋਰੀ ੬੫੨੪੦੦੦॥ ਫਤੀ ਸਹਾਗਾ ਕੋਰੀ
 ਗਾ ੩੨੫੬੨੨੦੦॥ ਫਤੀ ਹਜ਼ਾਰ ਕੋਰੀ
 ਫਤੀ ਸਹਾਗਾ ਕੋਰੀ ੬੫੨੪੦੦੦॥ ਫਤੀ ਸਹਾਗਾ
 ਕੋਰੀ ੬੫੨੪੦੦੦॥ ਫਤੀ ਸਹਾਗਾ ਕੋਰੀ

ਰਮ੍ਹੁਤੁਇਮੰਤਰਿਮਾਨੇ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਬੋਲੇਗਿਯੋ॥
 ॥ ਬਾਹਰਾਧਦਿਨੈਏਹਜਾਗਾ॥ ੧੨੮੨੦੦॥ ਤੈਤੈਤੁਰਿ
 ਤੈਗੁਣਪ੍ਰਗਟਾਨੇ॥ ਸਤੁਪਰਮੁਆਨਿਰਖੇਸਮਾ
 ਨੇ॥ ਤਿਸੇਤੀਨਸੰਭਵਿਓਗੁਰਿਯਾਨਾਨਕਤੇਤੇ
 ਜਗਿਏਓਰਹਿਯਾ॥ ੩੮॥ ਆਛਾਧਰਓਸਹਿਓਜਾ
 ਗਾ॥ ੮੬੪੦੦॥ ਤੁਆਪੁਰਿਸੁਗਮਾਤਿਤੁਇਚਤੁਰੀਯੋ॥
 ਯੁਕਤੁਗੁਣੁਰੁਇਏਕੀਨੀਨੇ॥ ਮਸਤੁਇਰੁ
 ਨੈਗੇਓਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਤੁਆਪੁਰਿਅਖਿਸੁਣੁ
 ਏ॥ ੩੮॥ ਆਛਾਧਰਤੀਸਹਜਾਗਾ॥ ੩੨੦੦॥ ਵ
 ਯਿਸੁਗਮਾਤਿਸਕਰਾਯਾਪਟਾਈ॥ ਬੀਸੈਬੀਜ
 ਕਿੰਕਰਮੀਖਾਈ॥ ਕਲਿਕਾਗੀਮਾਤਿਸਪੁਰੇਗੁੰਤਾ॥
 ਕਹੁਨਾਨਕਇਓਰਯਿਸੁਗਕਹਤਾ॥ ਗਾਗਾਰ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 मत्तु गवसे ज्ञामता गणपथा मठा टीठता
 ॥ ११५८०० ॥ ॐ उर्वरे ज्ञुष गणपदि नैवेद्य
 ॥ १२९६०० ॥ नुमा पुर्विवा से ज्ञुष गणप
 र्धमठिता ग ॥ ८६१०० ॥ वणि ज्ञुष गवसे ज्ञा
 र्ध गणपथती मठिता ग ॥ १३५०० ॥ आगेर
 उमा यम्बी सिमा मिठिता ग ॥ ८६१०० ॥ अथ
 गणपथ गणा दैवे उगे गे गे गे अथ
 गुरु मुखि गणि अगे गे अथ गुरु मुखि गणे
 मिथि गणा गणव दैवे उगे गे गे गे अथ
 गणी मत्तु गवसे ज्ञामता गणपथा मठा टीठता
 ववा नैवेद्य गणि यम्बी सिमा मिठिता ग ॥ ८६१०० ॥

ਰਿਨਾਉਪਗਏਆਗਾਵਹੁਕੁਸਿਉਕਰਿਜਪਇਆ
 ਕਰਿਜਗਮਹਿਉਕਰਿਪੁਗਇਅਇਆਸਾਨਾ
 ਨਾਨਦਨਦੁਗਨਦਾਨੇਹੁਨਿਭੇਗੀਤਿਨਾਨ
 ਨਾਨਾਨੇਹਿਗਹਿਨਾਨਾਗਇਸੇਮੇਭੀਪਾਭੀਨਾ
 ਨਾਥਿਸਿਲਥਿਯਾਨਾਜਾਇਨੀਕੀਪੁਤੇਨਾਨੁ
 ਨਾਨੇਕਉਜਾਥਿਸਿਲੇਤਥਿਨਾਨਕਥਿਯਾਨਾ
 ਮੁ॥੩॥ਸਮੈਸਤਿਗੁਰੂਮਥਿਕੀਨਾਸਤਿਸ
 ਤਿਥਿਯਾਪੇਗਨਾਨਾਨਾਨਕਵਹੁਲੇਸਮਸੇ
 ਯਾਨਾਨਾਨਕਸਤਿਸਤਿਕਹਿਲੀਯਾਨਾਨਾਨਕ
 ਸਤਿਜਗਤੁਗਤਿਕਾਮਾਈ॥ਸਤਿਸਤਿਕਹਿ
 ਹਰਿਦਿਵਲਾਈ॥ਤਤਾਤੇਤੇਜੁਲੀਪਯਾਨਾ
 ਤੇਗੁਰੂਪੁਗੇਟੇਵਸਸਾਨਾਨਾਨਕਮ

ਰਗਤੁਲੇ ਨ ਮੁਰਗਤਿਕ ਮਾਈ॥ ਤੇਤੇ ਜੁਗ
 ਰੀਕ ਬਾਸੁ ਨਾਈ॥ ਪਾ॥ ਦੁਆ ਪੁਰਿਕਾ ਮੁਕੇਰ
 ਪੁਦੁਇ ਮਾਗੇ ਕੀ ਨੀਰਗਤਿ ਹਰਿ ਵੈਦਿਕ
 ਗਿਆਨਿ ਰਿਵੰ ਭੁਰਗਤੁਲੇ ਨ ਮੁਪਗਇਆ॥
 ਨਾਨਕ ਦੁਆ ਪੁਰਿਕਾ ਪਿਸੁ ਰੁਇਆ॥ ਫੁਲ
 ਕਰਿ ਜੁਗ ਮਠਿਕੀ ਰਤੰ ਨੁਪਗਯਾ ਨਾਇ
 ਆਨੁ ਮੇਸਤ ਭੁਤ ਮੁਇਸ ਨਾਨਾ ਕਾਇ
 ਜੁਗ ਮਠਿ ਨਾਨਕ ਨ ਮੁਪਗਇਆ॥ ਫੁਲ
 ਭਏ ਭਗੁਕੁ ਕਾ ਮਤੁਰ ਪਾਇਆ॥ ਆਇ
 ਆਸ ਘੋਰੇ ਇਕੁ ਪਛਾਨਿਆ ਮੰਤ੍ਰਾ ਆਈ
 ਪੰਥੀ ਰੀਕ ਬਾਕ ਭੁਇਗਾ ਭੁਭੈ

ਸੰਤੁ ਨਾਨਕ ਵੇਤੇ ਅੰਗ ਦੁਹਾ ਅੰਜੀ ਤੀਜੇ ਤਿਥੇ
 ਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਆਈ ਪੰਥ ਕੇਵੇਰਿ ਆਗਾਜ
 ਹਮੁ ਨਾਇਆ ਆਈ ਪੰਥ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਗਾਨ
 ਨਾਨਕਾਨਿਤਾ ਜੁਗਾਦਾ ਗੀਉ ਪਿਸੈ ਪੁਰਾਨ
 ਹੋਈ ਬੋਲੁ ਹੁਣੁ ਹੁਗੁਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸ
 ਦਿ। ਤਬ ਬਾਬੇ ਦੀ ਪੁਸੀ ਹੋਈ। ਤਬ ਏਤ੍ਰ
 ਬਾਦੀ ਬਿਸਾਹਰੇ ਸਕਉ ਬਿਦਾ ਕੀਤਾ।
 ਏਤ੍ਰ ਬਾਦੀ ਕੀ ਮੰਜੀ ਬਿਸੀ ਆਹਰੇ ਸਦਿ
 ਚਿਤੈ। ਕਹਿ ਜੁਗੁਰਾਹਿਤਾ ਹਮਤ ਸੈ ਪੈ
 ਤੀ ਸਬ ਹਮਦੁ ਹੁਆ ਹੈ। ੪੭੩੫॥ ਕੋਇ
 ਜੁਗੁਰਾਹਿਤਾ ਆਗਿ ਆਖ ਸਤਾਈ ਹੁਤਾ

ਮੰਜਮਢਾਇਕੀਮਿਗਜਾਨਾਮਤੀਤਥੁ
 ਕੀਮਿਗਜਾਨਾਮਤੁਗੁਗਕੀਮਿਗਜਾਨਾਤੇ
 ਜੁਗਕੀਮਿਗਜਾਨਾਦੁਆਪੁਰਿਜੁਗਕੀਮਿ
 ਗਜਾਨਾਕੀਜੁਗਕੀਮਿਗਜਾਨਾਇਤੁ
 ਗੁਗਕੀਮਿਹਿਨਤਤੋਇਪਤੁਤੀਆਇ
 ਬਿਸਆਰੇਸੇਕੇਨਗਗਫਨਪਾਟਕੇ
 ਤਥਥਾਥਾਮਤੈਮਗਨਾਓਥਹੁਗਥ
 ਦੇਗੇਠਾਜੇਜਾਦੇਸਾਦੇਫਤੀਓਜਾਇਓ
 ਓਜਾਇਪਓਤਥਓਥੈਵੇਈਮਿਓ
 ਠੀਤਥਿਮਗਦੋਨਾਥਹੁਤੁਭੁਪਿਯ
 ਗੀਤਮਗਦੋਨਾਥਿਯਾਸੁਓਇ
 ਤੇਗੀਭਗਤਿਨਾਮਸੀਤੁਮਸੇਭੁਲ

۱۲

ਵਿਸ਼ਾਖਾਮ: ੧॥ ਰੇਵਤਿਕਾਨਰਮ ਨੈਵਤਾਈ॥
 ਤੁਖਤੁਖਤੀਰਖਵੀਏਜੀਤਤੀਜੁਗਤਿ
 ਮਹਿਰਠਤੋਕਰਿਕਰਿਤਗੈਦੇਦਮਭਏ॥੧॥
 ਤੁਖਤੁਖਤੀਰਖਵੀਏਜੀਤਤੀਜੁਗਤਿ
 ਤੋਗਾਮਾਠੇਕਰੁਪਮਾਨਤਾਕਰਤੁ
 ਜਾਈਤੋਗਤੁਕੇਤਾਗਤੁਰਧਿਪਰ
 ਮਹਿਰਠਤੋਕਰਿਕਰਿਤਗੈਦੇਦਮਭਏ॥੧॥
 ਸਿਰਧਾਪੀਰਪੈਰਬਰਮਾਧਕਮਰਕ
 ਵੰਡੀਰੁਗੀਆਧਾਇਪਏ॥੨॥ ਸੁਧਾਰ
 ਸੁਧਸੁਧਰਸਕਸਤਸੀਯੈਕਪਰਿ
 ਵੰਡੀਰੁਗੀਆਧਾਇਪਏ॥੨॥

ਦਰਿ ਤੇਗਾਂ ਮਿਹਿ ਤੇਰੇ ਸਭ ਏ॥ ਭਾਉ
 ਕਰੀ ਰਮੀ ਪਾਗੀ ਖਪੀ ਸਿਖਾ ਸੁ ਤਧੇ
 ਤੀਕੀ ਗੀ॥ ਤੂੰ ਮਾਹਿ ਬੁਝੁ ਮੁਕਾਂ ਗੀ ਤੇਗ
 ਨਾਕ ਰਗਤਾ ਜਾਤਿ ਕੈ ਸੀ॥ ਗਾਤ ਬਿਥਾਥੇ
 ਅਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਮਥਦੁ ਰਿਤਿ ਕਰਿ
 ਤੁਝੁ ਬੁਝੁ ਥਾਈ ਸਹਿ ਨਾਹੀ ਆਵਰੀ॥
 ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬਾਥੇ ਅਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ॥
 ਹਥ ਬੁਝ ਜਾਇ॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨੈ ਅਖਿਆ
 ਜੀ ਮੇਗਾ ਪਤੁ ਰੁਪੈ ਨਾਹਿ ਮਿਲਿ ਗ
 ਇਯੈ॥ ਮੈਦਿ ਹੁਰ ਬੁਝੁ ਜਾਇ ਨਾਹੀ ਸ
 ਕਰਾ॥ ਤਬ ਬਾਥੇ ਅਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿ

ਆਰਾਧਿਏ ਸਿਸੈ ਸਦੀ ਜਾਤਾਂ ਅਜੀ
 ਸੈਦਮਦੀ ਭੀ ਨਾ ਹੀ ਜਾਇ ਸਕਦਾ ਮੇਰਾ ਭੁਖਨ
 ਲਿਖਤ ਮੇਰੇ ਗਇਆ ਹੈ। ਭਰਮਰਦਾ ਹੀ ਤਥਿ
 ਬੇਬੇ ਅਖਿਆ ਮਰਦ ਨਿਆਂ। ਭਰਮਰਦੀ ਹੀ
 ਨਮਰਦੀ ਹੀ ਰੇਦਾ। ਭਰਮਰਦੀ ਹੀ ਤਥਿ ਮਰਦ
 ਦਾ ਨੇ ਅਖਿਆ ਮਰਦੀ ਹੀ ਰੇਦਾ। ਭਰਮਰਦੀ ਹੀ
 ਦਾ ਨੇ ਅਖਿਆ ਮਰਦੀ ਹੀ ਰੇਦਾ। ਭਰਮਰਦੀ ਹੀ
 ਦਾ ਨੇ ਅਖਿਆ ਮਰਦੀ ਹੀ ਰੇਦਾ। ਭਰਮਰਦੀ ਹੀ
 ਦਾ ਨੇ ਅਖਿਆ ਮਰਦੀ ਹੀ ਰੇਦਾ। ਭਰਮਰਦੀ ਹੀ
 ਦਾ ਨੇ ਅਖਿਆ ਮਰਦੀ ਹੀ ਰੇਦਾ। ਭਰਮਰਦੀ ਹੀ
 ਦਾ ਨੇ ਅਖਿਆ ਮਰਦੀ ਹੀ ਰੇਦਾ। ਭਰਮਰਦੀ ਹੀ

ਸਭੇ ਪਾਇਲ ਧੀ ਆਇਰਿ ਤਥਿ ਆਇਰਿ ਨਿਰਾ ਆਇਰਿ
 ਕੁਝ ਪਾਇਲੀ ਬੰਨਿ ਧੀ ਮੁਤੁ ਤਥਿ ਆਇਰਿ ਨਿਰਾ ਆਇ
 ਨਿਰਾ ਤਥਿ ਮਰਦ ਨਿਰਾ ਆਇਰਿ ਭੁਖਾ ਗੋਗੀ ਤਾਖਾ ਧੁਖਾ
 ਮਰਦ ਨੇ ਪਾਇਲੀ ਬੰਨਿ ਧੀ ਮਰਦ ਨੇ ਭੁਖਾ
 ਗੀ ਤਾ ਆਇਰਿ ਸੁਕੁ ਧੁਖਾ ਤਾ ਮੁਤਿ ਪਾਇਰਿ ਤਾ
 ਧੀ ਆਇਰਿ ਤਥਿ ਆਇਰਿ ਆਇਰਿ ਆਇਰਿ
 ਆਇਰਿ ਆਇਰਿ ਤਾ ਆਇਰਿ ਮੁਤੁ ਪੁਆਇਰਿ ਸੀਰਿ
 ਆਇਰਿ ਮੁਤਿ ਪਾਇਰਿ ਪਾਇਰਿ ਧੀ ਮੈ ਆਇਰਿ
 ਕੁਝ ਪਾਇਲੀ ਬੰਨਿ ਧੀ ਮੁਤੁ ਤਥਿ ਆਇਰਿ ਨਿਰਾ ਆਇ
 ਆਇਰਿ ਮੈ ਮੈ ਮੁਤੁ ਪਾਇਰਿ ਮੈ ਮੈ ਮੈ ਮੈ ਮੈ ਮੈ
 ਗਇਰਿ ਤਥਿ ਆਇਰਿ ਆਇਰਿ ਮਰਦ ਨਿਰਾ ਆਇਰਿ
 ਗਾਤਾ ਸੀਰਿ ਮੁਤਿ ਪਾਇਰਿ ਮੈ ਮੈ ਮੈ ਮੈ ਮੈ ਮੈ

ਨਾਮ ਨਿਪਰਬਰਨ ਕਰਿ ਕੈ ਅੰਤ ਘਟਿ ਸਨਿ
 ਤਬ ਬਾਝੈ ਮਥੈ ਪਰਿ ਪੈਰੁ ਗਿਆ ਤਬ ਰੰਗ ਭਾਗੈ
 ਆਭਿ ਬੈਠਾ ਤਬਿ ਮਰਦੈ ਨਾ ਆਖਿਆ ਸੁਭ ਤੇਰੇ
 ਰੁਗਤਿ ਨਾ ਅਤੈ ਤੇਰੀ ਕਮਾਈ ਨਾ ਅਸੀ ਤਨੁ ਮਮੋਰਿ
 ਪਿਨਿ ਖਾਧੋ ਰੁਝਾ ਤੁਝ ਤੀਤੁ ਮਹਾਪੁਰਖ ਆਪਿ
 ਏਕਿ ਨਾ ਹੀ ਅਤੈ ਵਸਦੀ ਏਕੈ ਨ ਹੀ ਭਉ ਭਿਉ
 ਕਰਿ ਤੁਝ ਨਹਿ ਰਹਾ ਅਸਾਨੁ ਦਿਖਾਵਹੀ ਤਬ ਬਾਝੈ
 ਆਖਿਆ ਮਰਦ ਨਿਅਮੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਠਾ ਤੁਝ ਪਰਿ
 ਰੁਝਿ ਦਿਖਾ ਮੰਗਦੈ ਮੈਥਾ ਵਹਾ ਤਬ ਮਰਦੈ ਨਾ
 ਆਖਿਆ ਸੁਭ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਨਾ ਪਰ ਮੇਰੀ ਦਿਖਾਵਹੀ
 ਭਉ ਆਪਣੇ ਪਰਿ ਜਾਣਾ ਤਬ ਬਾਝੈ ਆਖਿਆ ਮਰਦ
 ਨਿਅਮਾ ਬਿਏਰੈ ਭੀ ਤਮਰਦੈ ਨਾ ਆਖਿਆ ਭਉ

ਤਾਂਗਠੇਸੇਮੇਗੀਭੁਖਗਵਾਹੁਇ।ਜਿਤੇਗਾਅਭੁਭੁਭੁਭੁ
 ਸੇਮੇਗਠੇਵੈ।ਸੇਮੇਗਾਅਭੁਕਗਠਿ।ਜਿਭੁਭੁਭੁਭੁ
 ਮੁਕਗਠਿਤਤੇਗੇਨਾਹਿਰ।ਠਾਂਜਾਇਭੁਭੁਕਗਠਿ।
 ਜੇਮੇਗੇਕਗਮਭੀ।ਜਾਬੀਚਾਗਠਿ।ਤਾਭੁਭੁਭੁਭੁ
 ਰਠਾਜੇਇਭੁਭੁ।ਕੰਮੁਕਗੇਨਾਹੀਤਾਂਮੈਨੁਭੁਭੁ
 ਕਠਿ।ਤਥਿਗੁਰੂਥਾਥੇਮਾਥਿਅਾਜਾਇਵੈਮਗਦਾਨਿਅਾ
 ਭੁਰੀਨਦੁਨਿਅਾਨਿਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁ
 ਭਠਿਪੈਗੀਪਠਿਅਾਗੁਰੂਥਾਥੇਭਿਤਨਿਅਾਵਸਤੁਭੁਭੁ
 ਅਾਮਥਾਥੁਕਦਿਅਾਨਾਹਿਅਾਗਮਨਿਕਮੁਕੀਸੇਭੁ
 ਰਠਿਅਾਈ।ਤਾਮਗਦਾਨਾਥਾਥੈ।ਨਾਹਿਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁ
 ਜਥਭੁਭੁਦਸੀਕਠਿਵੈਅਾਥਾਥਾਥਾਥਾਥਾਥਾਥਾਥਾਥਾ
 ਈਕਠਿਤਾਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁ

ਉਤਾਇਵਿਭਾਤਖਿਧਰੀਉਰਸਮਤਾਇਕਰਿਮਰਦੈ
 ਮਗੁਕੀਤੀਜਿਮੈਗੁਰੁਕਮੁਭੈਤਾਪਰਿਜਾਣਾ
 ਪਰਿਵੀਖਥਰਿਐਕਾਵਾਰਿਖਾਮਸੇਭੁਕਾਰਮੀਜਿ
 ਉਕਰਿਐਨਿਐਈਗਠਿਕਾਏਕਿਕੋਈਨਾਠੀਗਠਿਕਾ
 ਤਥਕਾਥਾਤਸਿਕਾਠਸਿਕਰਿਕਠਿਕਾਮਗਦਾਨਿਕਾ
 ਤੇਗਕਾਰਮੀਮਰੇਗੇ ॥ ਤੁਸੈਸਾਕੁਰਿਉਕਰਿਕਠਿ
 ਗਾਪਰੁਤੇਗਕਾਰਮੈਕਾਵਰੀਐਤਾਤੁਜਾਠਿਮਿਠਿ
 ਕਾਠਿਪਰੁਤੁਤੁਕਾਈਮਤੈਕਾਠੁਰੇਪਰਿਭੀਜਾਵੈ
 ਮਸਾਡਾਨਾਉਗੰਈਨਾਠੀਤਖਿਮਗਦਾਨਪੈਮਧੇਇ
 ਕਰਿਗਠਿਕਾਤਾਠਵੰਤੀਕਾਠਿਕਾਜਾਠਿਪਰਿਵਰਿਕਾ
 ਤਖਿਐਉਕਥਪਤੁਜੁਗਿਗੇਏਸਭਕੋਈਕਾਠਿਪੈਮਧ
 ਏ॥ ਮਤੈਸਭਐਕਾਧਿਨਿਜੇਮਗਦਾਨਾਤੁਸਭੇ॥

ਲਹੈ ਸਿਧ ਭਿਕ ਗੀਅ ਗੁਰ ਸਿਧੀ ਤਥਾ ਹਿਮ
 ਤਥ ਪਦੇ ਸਿਧੀ ਆਈ ਅਗੈ ਗਧੀ ਤਥ ਮਤਾ ਅਸਿ
 ਥਾ ਚਤੁਰ ਪਾਇ ਤਥਾ ਬੇਅਸਿ ਆਮਾਤਾ ਤਥ ਹਿ
 ਆਤਾ ਤਮਾਤਾ ਅਸਿ ਆਬੇਤਾ ਤੁਰਿਤ ਮਧੈ
 ਹਸਿ ਆਏ ਤਥ ਸੀ ਗੁਰੁ ਬਾਬੇ ਅਸਿ ਆਮਾਤਾ
 ਨਿਯਾ ਬਾਬੁਦ ਜਾਇ ਤਮਾ ਗੁਰੇ ਗਥਾ ਬੁਦ
 ਜਾਇ ਆਬਾਬੇ ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੁ ਸੀ ਗੁਰੁ ਇ
 ਮਃ ॥ ਸਭ ਗੁਰ ਸਿਧ ਮਨਿ ਆਸਾ ਮੁਦਿ ਆਸਾ
 ਏ ਆਪਣੁ ਗੁਰ ਸੀ ਮੁਖਿ ਬੇਲਾ ਨਾਮਾ ਗੁਰੁ
 ਕੀਏ ਫਤੀ ਤਮਾ ਮੁਤੁਰਾ ਭਉਰੁ ਜਾਕੁ ਭਉ
 ਰਹਿ ਕੇਗਾ ॥ ਮਾਤਾ ਤੇਰੁ ਪਦਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਡਾ
 ਸਿਤੁ ਮਧੈ ਤਤੁ ਪਾਇ ਲੈ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਾਇ

ਬਿਕਾਗਾਗੁਓ॥ ਤਬ ਇਹਿ ਮਾਤਾ ਕਹਿਯਾ॥ ਇਹ
 ਪਿਯਾਗਾਗੁਓ॥ ਤਹਿ ਨਿਏਕ ਪੜੇ ਪਉਗਾ॥ ਤਬ
 ਬਾਬੇ ਪਉਕੀ ਦੁਜੀ ਯਾਖੀ॥ ਪੈਨਤੁਰਤ ਮਨੁ
 ਰਤਾ ਸੁਪੇਦੀ ਸਤੁਦਾਗਾ॥ ਨੀਲੀ ਸਿਆਹੀ
 ਕਦਾਕਗਈ ਪੈਨਤੁ ਪਗਿ ਯਾਗਾ॥ ਕ ਮ
 ਗਬੰਧੁ ਮੰਤੋ ਖਕਾਪ ਨੇਥ ਨਤੇਗਾਗੁਓ॥ ੨॥
 ਮਾਗੋਰੁ ਪੈਨਤੁ ਪੁਸੀ ਖੁਆਗਾ॥ ਸਿਤੁ ਪੈਧੈ
 ਤਗੁ ਪੀਤੀਐ ਮਾਮ ਠਿਚਾਗੁ॥ ਇਕਾਗਾਗੁਓ॥
 ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਾਗੁ॥ ਨੁਖ ਬਹਿੰਦੀ॥ ਤਕਾਗੁ॥ ਧ
 ਕੈਚ ਇਕਹਿ ਯਾਇਯਾ॥ ਜਾ ਯਾਇਯਾ ਤਬ ਬਾਨੀ
 ਯਾਇ ਪੈਗੀ ਪਇਯਾ॥ ਨ ਮ ਸਕਾਗੁ ਕੀਤੇ ਸੁ॥

ਤਬ ਕਾਲੁ ਗਾਥੈ ਗੁਰਗਣਿ ਤਬ ਕਾਲੁ ਕਠਿਨਾ
 ਨਾਨਕ ਤੁਧੈ ਤੈਚ ਸਿਕੈ ਪਹਿਚਾਲਾ ਤਬ ਕੁਧੁ
 ਨਾਨਕ ਕਠਿਨਾ ਪਿਤਾ ਸੀਧੈ ਤੈ ਮੈ ਕੈ ਸਿਨ
 ਹੀਆ ਵਰੋ ਤਬ ਗੁਰੁ ਪਛੁਤੀ ਤੀਜੀਆ ਖੀ
 ਘੋੜੇ ਪਾਖ ਗੁਸੈ ਸਾਖਤ ਬੁਝੁ ਤੇਗੀ ਦ
 ਟਿ। ਤਗੁ ਸਤੀ ਗੁਰਮਾਣ ਸੰਗ ਬੰਦੁ ਗੁਣ ਪ
 ਤਾ ਵਰੋ ਨੇਰੇ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਗੁ ਦਿਕੁ ਮੁਤੇ
 ਗਮੇਗੀ ਸਾਭਿ॥ ੩॥ ਥਾਥੈ ਹੁਰੁ ਚੜ੍ਹ ਨਾਖੁ ਸੀ
 ਖੁਆ ਗੁਸਿ ਤੁਲੈ ਸੀਆ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਾ
 ਮਹਿ ਚਲਾ ਠਿਥਿ ਕਗਾ ਗਠੁ ਤਬ ਦਿਹਿ ਕਾਲੁ
 ਕਠਿਨਾ ਬਚਾ ਤੁਧਿ ਕਵਹੀ ਪਹਿਚਾਲਾ ਨਾਏ

ਘਰੁ ਮੇਰੈ ਨਿਤੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਿੰਦੁ ਮਾਇਆ ਹੈ॥
 ਤੇਰਾ ਪਗੁ ਦੁਹੈ॥ ਤੁਮਿ ਏਕੁ ਤੁਮਿ ਤੇਰੇ ਤੁਮਿ
 ਦਸੀ ਤੇ ਏਕਿ ਸਾਇ॥ ਤਬ ਏਕਿ ਬਾਬੇ ਰਹਿ ਬੀ
 ਪਉੜੀਆਖੀ॥ ਪਰਮ ਰਖੁ ਸੀਆ ਨਾਮ
 ਕੀ॥ ਨਰ ਰਿਤੇਰੀ ਪਗੁ ਦੁਹੈ॥ ਹੁਕਮੁ ਸੇਈ
 ਤੁਮਿ ਦਸੀ॥ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਿ ਤੁਮਿ ਪਗੁ
 ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਪਾਤਿਸਾ॥ ਹੁਕਮੁ ਕਰੈ ਕੀ
 ਰਾਗ॥ ਜੀਬਾ ਬਾਏ ਸਦਾ ਰਖੁ ਸੀਆ ਨਾਮ
 ਸਿਤੁ ਸੁਤੇਤਾ॥ ਪੀਸੀ ਮੈ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾ
 ਹਿ ਬੇਕਾਰਾ॥ ਤਬ ਏਕਿ ਕਾਨੁ ਮਾਖਿ ਮਾਖਿ
 ਤੇਰਾ ਸੀ॥ ਉਰਿ ਤੁਮਿ ਪਟੋ॥ ਤੁਮਿ ਤੁਮਿ

ਨੂਰਸਿਰੋਆਖਹਿਤਾਓਰੁਈਏਹੁਕਗੀ॥ਭਾਗੀਸੀ
 ਹਿਰਾਜੀ॥ਅਰੰਥਗਾਹਿਏਏਹੁਕਗਾਈ
 ਤਥਥਾਥਾਥੇਹਿਅਗਾਸਬਦੁਆਗੁਮੁਹੀਏ
 ਏਵੰਤੁ॥੫:੧॥ਸਿਨਿਕੀਆਭਿਨਿਰੇਖਿਆਜਗੁ
 ਧੰਧਕੈਲਾਹਿਅਗਾਰਨਿਤੈਰੈਪਹਿਰਾਨਕਾ
 ਮੁਖਿਚੰਦੁਦੀਪਾਇਆਚੰਦਦੀਪਾਇਆ
 ਦਾਨੁਹਿਕੈਰੁਖਮੀਧੇਗਮਿਦਿਗਹਿਅਗਾ
 ਗੁਣਰੰਘਾਏਨਾਹਿਮੈਓਪਗਖਿਮੋਹਣੀ
 ਵਹੁਲਾਹਿਅਗਾਏਵਹੁਲਾਮੁਕਮੇਤੀਏ
 ਰਸਬਦੀਗਹਿਅਗਾਸਿਨਿਕੀਆਭਿਨਿਰੇਖਿ
 ਆਜਗੁਧੰਧਕੈਲਾਹਿਅਗਾ॥੧॥ਤਉਥਹਿਤਾ

ਸੀਸਰਾਮੀਤਾ ਅਭੀਤਾਸਿਨਾਮੇਤੀਮਾ
 ਗਡਿਅਤਿਤੁਲਾਇੰਯਾਤਾਤਾਤਿਤੁਲਾਇੰ
 ਲੀਤਾਸਿਨਾਮੇਤੀਮੇਸਰਾਇੰਓਈਸਰ
 ਡਿਸਿਨਾਨਰਹਿਯਾਇੰਯਾਤੋਡਿਗਲੀਯਾ
 ਜੀਅਮੇਤੀਗਡਿਯਿਯੋਮਾਮਰੁਗੁਣਾਭੁਗੁ
 ਭਾਨੀਕੋਇਤੋਇਨੀਤਾਨੀਤਾਤੁਭੁਥਾ
 ਲਿਤੀਸੀਸਰਾਮਾਭਿਗੁਗੋਮੀਤਾਮਾਮਾ
 ਸਾਏਕਾਮੁਭੀਏਨਿਮਾਈਏਸੇਸੁਤਮ
 ਰਾਮਮਾਯਾਨਾਨਕਸਾਨਮੁਸਦਾਗੈਯਾ
 ਪਦਾਤੁਲਾਭੀਭੁਟੇਨਾਯਾਨਾਗੁਣਾਕੋ
 ਏਵਸੁਯਾਕਹਿਵਸੁਯਾਈਸਾਨੇਯ

ਤੁਹਿ ਸਾਜਾ ਪਿਸਾਇ ਕੀ ਸੋ। ਸਾਇ
 ਕੀ ਸੋ ਗੁਣ ਕੇ ਗੰਢਿ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗੀਐ
 ਪਸਿ ਪਟ ਬਰਕਿ ਮੁੰਬਰਾ ਪਟਾਪਿ
 ਕੁਮਾਰੀਐ। ਲਿਖੈ ਸਾਇ ਬੀਐ। ਕਾਕਰੀ
 ਐ। ਤੁਹਿ ਮਿਲਿ ਪੀਤਾ। ਗੁਣ ਕੇ। ਤੁਹਿ
 ਸੁਆਕ ਦਿਵਾ ਮੁਆਈ। ਸਾਮਾ ਪਿਕ
 ਗੈਰਿ ਸੁਆਖੀਐ। ਤੁਹਿ ਕੈ। ਨਾਕੈ। ਟਾਮ
 ਖਲਿ ਸੁਪਤਿ। ਟਾਮੈ। ਜਗੁ। ਭੂਲ। ਜਾਤਿ
 ਟਾਮੈ। ਤੁਹਿ। ਭੂਲ। ਜਾਇ। ਕੀਐ। ਮਾਪਿ
 ਰਤਾ। ਕਿਉਂ। ਭੂਲੈ। ਮਾਮੈ। ਸਿਮਾਮੈ। ਰਪੁ
 ਦਿਮਾ। ਰਾਮ। ਤੁਹਿ। ਕਾਇ। ਉਮਿਲੈ। ਰਾਮ

ਦੇਉਤਾਜਗਿਬਿਧਤਾਨਾਕਸਤੁਸੋਈ॥
 ਆਖਿਕਹੈਉਸੁਆਖੀਐਉਕਹੈਨਕੋਈ॥
 ਗਾਤਥਕਾਥੇਆਖਿਆਪਿਤਾਜੀਮਾਤਾਜੀ॥
 ਓਤਥਿਧਾਤਾਪੁਰਖੁਹੈ॥ ਓਹੁਕੁਲਦੇਵਿਉ
 ਨਹੀ॥ ਜਿਉਸਿਸੰਜੋਗੁਕੀਤਾਹੈਸੇਤਲਾਕੀ
 ਤਾਹੈ॥ ਤਮਾਤਾਆਖਿਆਥਰਤੁਓਹਿਚਾ
 ਲਾਮਾਵਾਈਆਵੰਗੁ॥ ਏਹਿਸਿਆਸੰਜੋਗੁ
 ਬਣੈਗਾ॥ ਸਿਤੁਏਹਿਮਿਲਾਓਗਾ॥ ਤਥੇਥੇ
 ਸਥਤੁਕੀਤਾ॥ ਗੁਮਾਗੁਮਾ॥ ਪਿਛੁਹੁਗਤੀ
 ਸਰਜਾਨਾਉਖਸਮਕਾਲੇਹੁ॥ ਖਿਮਾਫੁ
 ਸਗਇਯੇਰਿਸਾਨਿਰਥਪੀਰੇ॥ ਸਿਨਾਤੇ

ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਭਿਨ ਕੁਝੁ ਸਦਿ ਮਿਥਿਓ ॥
 ਥਾਥਾ ਮੈਰਗ ਮਹੀ ਤੁਥੁ ਹਿਯਾਗਾ ॥ ਨਾਮੁ
 ਪਾਇਆ ਤੇਗਾ ॥ ਯਾਤਰਾ ਮੁਕੁੰਗਾ ਮਨੁ ਮੇ
 ਗਾਗਹੁ ॥ ਸਾਦ ਕੀਤੇ ਤੁਥ ਪਗਯੇ ਤੇ ਪੁਕ
 ਥਿਯੋ ਮੇਰੀ ਮਾਇਾ ਮੁਖ ਥੋਰੇ ਤੁਥ ਮਾ
 ਗੇ ॥ ਤੁਥੀ ਤੁਥ ਵਿਹਾਇਆ ॥ ਦਿਤੁ ਹਿਯਾ
 ਕਾਰਿਆ ॥ ਦਿਤੁ ਕੈ ਮਿਥਿਆ ਕਾਰਿਆ ਮੇਰਾ
 ਸਾਭਿ ਕੁਸੇ ਸਾਹੀ ॥ ਸਿਰਿ ਕਰਿ ਰੇਖ
 ਆਖੇ ॥ ॥ ਕਾਸੇ ਜਗਾ ॥ ਮਾਯਾ ਕਾਇਨਿ ਤਰਿ
 ਕੀਤੇ ॥ ਗਾਇ ਜਗਾ ਮਿਥਿ ਦਿਤੁ ॥ ਕਾ
 ਕੀ ਸੇ ਜਗਾ ॥ ॥ ਤੁਥ ਕਾਥੇ ਮਾਇਆ

ਥਾਥਾ ਜੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਅਸੀ ਜੋਆਏ ਹਾਸਿਕ
 ਠਿਥਾਥਾ ਏਠਿਸਾ ਪੁਰਤੁ ਸੀ ਹੁਇਆ ਗਿਆ
 ਮਾਠਿਐ ਹਾਥਾ ਸੀ ਉਦਸ ਹਾਤ ਥਮਾਤਾ ਕ
 ਠਿਥਾਥੇ ਦਾ ਮੇਰੇ ਮਾਠਿਸੀ ਤੋ ਪਥਿਓ ਕਹਿ ਤੋ ਵੇਗਾ
 ਜੋਤੁ ਥਪਤੀ ਵਗੀ ਉਦਸੀ ਕਹਿ ਕੈਆਇਆ ਹੈ
 ਤਥਾਥਾ ਬੈਕਠਿਆ ਮਾਤਾ ਤੁਥਾਨੁ ਮਾਨੁ ਤੋ
 ਸੰਤੋ ਕੁਆਏ ਗਾਤਾ ਮਾਤਾ ਚਪਕਰੀ ਹੀ ਤ
 ਥਸੀ ਗੁਰੂ ਥਾਥਾ ਉਥਾ ਚਠਿਆ ਗਈ ਚਾ
 ਉਦੇਖ ਕਹਿ ਉਜਾਹਿ ਉਜਾਹਿ ਪੈ ਚਠਿਆ ਪ
 ਦਦੇ ਸਵਿਓਆ ਏਠਿ ਕਠਿਆ ਪਦਦੇ
 ਕੇ ਸਤਿਨਿ ਉਜਾਹਿ ਥੀ ਓਥੈਆਇਥੈ ਚਾਮਰ
 ਦਾਨਾਨਾ ਠਿਥਾਥਾ ਪਦਦਕ ਪੀਰ

ਸੇਖਣਗੰਦੁਬਾਤਿ ਸਕੈ ਤਖਤਿ ਸੇਖੁ ਹਿੰਦੁ ਮੁਖਾ
 ਤਿਸਕਾਇ ਮੁਗੰਦੁ ਸੁਥੈ ਵੈਛੋਲਕ ਤੀਆਚ
 ਫਿਰਿ ਆਇਆ ਭਾਤਿ ਸਕਾਨਾ ਉਸੇ ਪੁਕ ਮਾਤੁ ਭਾਤਿ
 ਸਿਪੀਗੇ ਮੁਰਥ ਗਏ ਕੀਆ ਲਕਤੀਆਚੁ
 ਫਿਰਿ ਗਇਆ ਦੇਖੈ ਤਾਅਵੈ ਕੀਉ ਥਾਥਾ ਅਤੇ ਮਗਦ
 ਨਦਿ ਵੈਛੋਲਕ ਤਾਮਗਦ ਨੈਗ ਥਾਥੁ ਵਜਾਇ
 ਆਸਥਰੁ ਗਾਵਹਿ ਲਗਾ ਸਾਭੇ ਕੁਦਿ ਤੇ ਮੁਗੁ
 ਆਸਾਇ ਲਾਗੇ ਸਹਿ ਸੇਖੁ ਹਿੰਦੁ ਮਥਥੇ ਨਾਹਿ ਕੀ
 ਤੀ ਸਾਭੇ ਕੁਆਪੇ ਪਈ ਕਾਨ ਮਆਪਿ ਉਪਰਿ
 ਲੇਖੁ ਤੀਤੁ ਏਕੈ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਦੁਜਾ ਕਹੇ
 ਤੁੰ ॥ ਜਥੇ ਏਹੁ ਸਾਭੇ ਕੁਕ ਮਾਹਿ ਘਰੀ ਗੁਰੁ
 ਦਿ ਆਤਾ ਤਖਿ ਲਕਤੀਆ ਵੈਛੋਲਕ ਆਇ

ਗਇਆ ਅਗੁਰੁ ਪੀਅਸਾ ਜੀਉ ਇਸਰਬਾ ਬੀਰ
 ਉਤਕੁਰੁ ਵੀਜੈ ਜੀਉ ਬੈਰੁ ਇਹਿ ਆਖੈ ਤਾਪੁ
 ਗਦੈ ਨਹੁ ਉਕਸੁ ਤੇ ਆਗੇ ਜੀਉ ਮਹਿ ਕਹਿ
 ਦੇਹਿ। ਤਾਮਰੁ ਨੈ ਮਹਿ ਕਹਿ ਰਿਦਿ ਤਾਬੁ
 ਲਿਖਿ ਲੈਇਆ ਜੇ ਕੁਛੁ ਕਰੀ ਆਚੁ ਟੀਕੁ
 ਬੀਆਂ ਸੇਈ ਪਾਨਿ ਕਰਿ ਸਾਗੁ ਮੁਕੀ ਤੇ ਸੁਪਣੁ
 ਦਿਖਾਇਆ ਲਕੜੀ ਆਸੁ ਦਿਕਸਿ ਆਪੁ
 ਟੇ ਪੀਰੁ ਕਰੁ ਸਾਗੁ ਮੁਕੀ ਤੀਅਸਾ ਤਾਅਖਿ
 ਓਸੁ ਪੀਰੁ ਸਾਗੁ ਮਤਿ ਮੈ ਨਹੈ ਕੁਖੁ ਦਇ
 ਪਿਆਰੁ ਮਿਲਿ ਆਏ। ਤਾਪੀਰੁ ਕਰਿ ਆਕੁ ਮੁਖਿ
 ਬਿਬਤੁ ਮਿਲਿਓ। ਤਾਕੁ ਮਲਿਕੁ ਫਿਰਿ ਪੀਰੁ
 ਲਾਮਤਿ ਮੈ ਲਕੜੀ ਆਚੁ ਦਇ ਗਇਆ

ਉਸਵੈ ਨਹਿ ਏਕੁ ਰਬਾ ਬੀਯੋ ਅਤੇ ਨਾਉ ਨਾ
 ਕੁਹੈ ਸੁਆਯਾ ਪਦੇ ਸੋ ਲਿਖਿਆ ਪਦਾ ਹੈ ॥ ਤਥਾ
 ਪੀਰ ਆਖਿਆ ਥਾਹੇ ਟੀਤੈ ਗੀ ਬੈਤੁ ਸਿਖਿ
 ਆਤਥ ਕਮਾਇਆ ਆਖਿਆ ਜੀਵੇ ਪੀਰ ਸਾਹਮੁ
 ਉਤਿਕੁ ਬੈਤੁ ਸੈ ਨੌਗੀ ਹਮਲੁ ਬੀਆ ਹੈ ॥ ਤ
 ਕਮਾਇਆ ਪਿਆ ਜੀਉਤੁ ਆਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪੇ
 ਪਟੀਕਾ ਮਮਾ ਪਿਉ ਪਹਿਲੇ ਖੁਰੀ ਤੁਏ ਕੇ
 ਕਹੈ ਨਾ ਨਕਤੁ ਜਾ ਕਹੈ ਕੁਰੀ ॥ ਤਾ ਪੀਰ ਆਖਿਆ
 ਥਾਹੇ ਸਿਫੁ ਸਮਾਇ ਉਥੈ ਨਾਇ ਸਬੈ ਤਦਾ ਬਿ
 ਆਨਾ ਤਾ ਕਮਾਇਆ ਪਿਆ ਪੀਰ ਸਾਹਮੁ ਤਿ
 ਤੈ ਨੋ ਸਤੁ ਬੁਝੈ ਸਨੈ ॥ ਤਾ ਪੀਰ ਆਖਿਆ
 ਥਾਹੇ ਸਿਨਾਦਾ ਆਖਿਆ ਤੇਨਾ ਇਹੁ ਬੈ

ਤੈ ਭਿਸਦੀ ਦਰੁਦੇਖਾ ਤੈ। ਓਹੁ ਖੁਦਾ ਦਿੰਦਾ
 ਠਕੀਰੈ। ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਲੈ ਚਾਹੁ। ਓਸਿ ਤਾ ਖੁਦਾ
 ਦਿੰਦੀਆਂ ਗਾਵਗੀਆਂ ਹਨ। ਤਬ ਸੇਖੁ ਬਿਨ
 ਹਮੁ ਸੁਖ ਵਸਦਿ ਚੜ੍ਹਿ ਰਹਿ। ਆਕ ਮਾਹੁ ਨ
 ਗਿਰੀਤਾ। ਆਵਦਾ ਅਵਦਾ ਰੇ ਹਉ ਓਹੁ ਪਰਿ
 ਅਧਿਆ। ਜਾਦੇ ਖੈਤਾ ਬਾਬਾ ਬੈਰਾ। ਤਬ ਸੇਖੁ ਬਿ
 ਹਮੁ ਸੁਖਾ ਦਿਖਾਇ। ਅਖਿ ਓਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ
 ਆਹੁਕ ਮਾ। ਤਬ ਹੁਕੁ ਬਾਬਾ ਰਵਿ ਆ ਆਹੁ ਪ
 ਮਮ ਸਾਹਿਬਾ ਪੀਸੀ ਸਾਹਿਬ ਮਉ ਆਈ। ਆਖੁ
 ਦਾਇਆ ਸਾਹਿਬ। ਓਹੁ ਹਵਾ ਨੇਹਿ। ਤੁਸੁ ਭਵੀਰ
 ਹੁਪਾਇਆ। ਤਬ ਓਹੁ ਓਹੁ ਨਿਰਮਲ ਪ੍ਰੇਮੀ ਕਹਿ
 ਦਿਸਾਇ। ਤਬ ਪਹੀ ਪੁਦਾ ਵੀਤਾ। ਜੇਨਾ

ਕਤੇਗੈ ਕੁਥੈ ਤੁਸਵਿਕਹਿ ਹੈਗਾ ਤਿਆਗਾ ਮਾਸਾ ਮਾਸਿ
 * ਸਵਿਕੁ ਬਤੁ ਮਾਸਿ
 * ਸਿਆਤਾ ਤਿਸਦੀ ਦਾਹੁ ਦੇਖਾਏ ਤਬ ਬਥੇ
 ਸਿਆਸੀ ਭੁਭਮਾਨੁ ਨਿਵਾਜ ਸਹੈ ਏਏ ਜੋ
 ਤੁਸਾਨੁ ਦੀਦਾਹੁ ਪਇਆ ਤਬ ਪੀਰ ਕਹਿਆ
 ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਬੈਰਾਬੇਆਨੁ ਦੇਹਿ ਤੁਜਿ
 ਆਖਦਾ ਹੈ ਏਕੈ ਆਨਾਨਕ ਤੁਜਾ ਕਾ ਹੈ ਕੁਆਪੁ
 ਭੁਭੁ ਸਾਧਿਓ ਤੇ ਤੁਹਿ ਹਰੀ ਕੇ ਹਜ਼ਾਰੇ
 ਤੇਕੇ ਹਜ਼ਾਰੀ ਤੁਝ ਆਖਦਾ ਹੈ ਏਕੈ ਜੇ ਇਕੈ ਤੁਕੁ
 ਹੈ ਪਹੁੰਚਿ ਤੁਝ ਆਖਦੇ ਹਨਿ ਜੇ ਆਸਾ ਵਿਚਿ
 ਸਹੀ ਹੈ ਮਾਤੈ ਮੁਸਾਹ ਮਾਨ ਆਖਦੇ ਹਨਿ
 ਜੇ ਮਾਸਾ ਹਿਓ ਸਹੀ ਹੈ ਆਖੁ ਦੇਖਾ ਕੇ ਸੁਣੁ
 ਇਸਹੀ ਕੇ ਹਨਾ ਮਹਿ ਸੁਣਿਓ ਮਨੁ ਸਹੀ

ਕੇਗਡਾਤਥਥਾਥਾਨਾਨਕਕਠਿਆਜੀਠਿਕੇਸਠਿ
 ਥੁਠਿਕਾਠਦਿ॥ਠਿਕੇਸੈਏਤੇਤੁਜਾਗਦਿ॥ਮਲੁਕ
 ਤੁਜਾਕਾਠਮੇਵੀਐਜਮੈਠੈਮਠਿਜਾਇ॥ਏ
 ਕੇਸਿਮਰੁਤਨਾਨਕਜੋਜਾਧਿਥਾਧਿਗਠਿਆਮਸ਼
 ਏ॥ਜਾਜਥਾਏਹੁਸਾਧਿਕਥਾਥੇਕੇਤਾਤਥਪੀਰੁ
 ਧੁਫੁਰਾਵੀਤਾਪਾਥਿਪੋਟੇਯਾਪਸਿਕਗੀਕਮ
 ਯਜੀਪਠਿਗੇਥਾਸਿਨੀਏਸੀਸਹੁਪਾਥੀਐ
 ਸੇਥੀਏਸਕਗੇਥੀਤਥਏਠਿਗੁਰੂਥਾਥੇਜਥਾ
 ਥੁਰਿਤਾਕਏਪੋਟੇਯਾਪਾਥੀਠਿਕਾਕੇਮਾਯਜੀ
 ਪਠਿਗਠਿਕਏਥਾਧਿਧੀਥੈਠੈਸਹੁਪਾਥੀਐ
 ਜੇਠਿਤੁਗਥੇਥਾਏ॥ਧਾਧਿਧੀਮੁੰਧਏਰੇਥੇ
 ਧੁਧਿਠਿਤੁਗੁਰੇਸਮਾਏਯਾਨਾਨਕਮਿਯਦਿ

ਆਇਨਾਨਾਗਈਸੇਨੀਤਿਗਮਿਕੋਗੇਇ॥
 ਜਾਇਹੁਜਥਾਥਥਾਥੈਇਤਾਤਪੀਗੁਫੁਕੁ
 ਕੀਤਾਮਲਿਕੁਨੀਨੀਥੀਨਕਇਆਇਤੀ
 ਥੀਗਈਆਨਾਪਲਿਕੁਕੋਈਗੋਰਪਈਤੈਸ
 ਓਥਨਸਾਈਆਨਾ॥੧॥ਤਥਥਾਥੈਜਥਾਥੈ
 ਤਾਮਲਿਕੁਮਲਿਕਿਕੁਨੀਮਾਜੁਦਰੁ
 ਕਾਈਮਾਨੁਕੁਮਪਾਜੇਗੁਕੋਓਥਨਿਤ
 ਸਿਰੁਗੈਨਾਨਕਆਇਗੁਰੁਮੁਧਾ॥੧॥ਤਾ
 ਇਹੀਪੀਗੁਫੁਕੁਕੀਤਾਮਲਿਕੁਕਾਕਦਰੁ
 ਸੁਮਧਕੁਕਦਰੁਕੁਕਦਰੁਸੁਮਧੀਮ
 ਤਾਕਦਰੁਸੁਭੈਦੇਵਸਿਕੀਸਿਤਦਸਿ
 ਆਇਕੋਤਾ॥੧॥ਤਾਧਿਥਾਥੈਜਥਾਥੈਤਾ

ਸਲੋਕ॥ ਨਿਵਰੁ ਸੁਆਮਿ ਦੁਗੁਣ ਸਿਰਥਾ
 ਮਣੀਆ ਮੰਤ੍ਰਾ ਏਹੈ ਤੈਵੇ ਵੇਦ ਸਿਰਹਿ ਸਿਤ
 ਵਸਿਆ ਏਕੰਤ੍ਰਾ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੇਵਤ ਕੀਰਤ
 ਤੇਜੀ ਕੋ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਹੀ ਆਵੇ ਭਿਕ
 ਰਿਕੇਤਿ ਤੇਜੀ ਪਹਿ ਹੋਇ॥ ਜਾਥੈ ਬੈਠਿ ਉਜਥਾ ਬੁ
 ਦਿਤਾ॥ ਤਾਇਓ ਪੀਠਿ ਆਖਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਮੈ
 ਭੁਭੁਕਾ ਜੀਐ ਜੀਵੀ ਹੋ॥ ਭੁਭੁਕਾ ਤੀ ਮੈ ਭੁਭੁ
 ਹੀ॥ ਸਿਸਰਾ ਕੁਰਾ ਆਰ ਮੀਤ ਲਾਲੁ ਹੋਵੇ॥
 ਇਹ ਜੋ ਕਾਤੀ ਹੈ ਤਿਸਰੇ ਅਹਿ ਜਾਵਹੁ ਕੁ
 ਸਰੇ ਹੋ॥ ਆਤਮਾ ਆਰ ਮੀਰੇ ਗਾਇ ਵੈਤ
 ਹਾਲਾਉ ਹੋਵੇ॥ ਮੈਭੁ ਭੁਭੁਕਾ ਤਿਹਿ ਸਿਸਰਾ
 ਕੁਰਾ ਮਾਣੁ ਹਾਲਾਉ ਹੋਵੇ॥ ਤਬ ਥਾ ਬੈਠ

ਵਾਧੁਇਤਾਪੀਗਜੀਲਾਈਐਸਾਮਲੋਕਾਮਥਿਕੇ
 ਕਾਤੀਸਚੁਸਚੁਸਾਗਾਘੜਤਤਿਸਕੀਘ
 ਰਘਪਗਾਸਥਿਕੀਸੁਇਲਾਇਸਿਲਕਾਇ
 ਗੁਣਕੀਬੇਕਤਿਸੁਇਲਿਸਮਾਇ॥ਤਿਸਕ
 ਰੁਠਾਓਏਸੇਖਾਲੋਹੁਲਭੁਨਿਕਬਾਨੇਖੁ॥
 ਤੇਇਤਲਾਲੁਲਗੀਹਰਿਜਾਇ॥ਨਾਨਕਰ
 ਹਿਰੀਰਾਗਸਮਾਇ॥੧॥ਜਾਇਓਕਾਤੀਬੈਥੈ
 ਦਿਤੀ॥ਤਾਪੀਗਸਿਰੁਧਿਰਿਯਾਘਾਧਿਓਸੁ
 ਏਹਏਹਪੁਰਾਇਕਾਪਿਆਗੈਓ॥ਖੁਦਾਇ
 ਏਹੀਨਿਏਰਸਕੀਤੀਓ॥ਤਧਿਰਿਪਾਇ
 ਕਹਿਯਾ॥ਨਾਨਕਤਿਕਪੁਦਇਕੀਏਹਸੁ
 ਏਇਆਸਾਨੁਏਹਮਖਸੁਦਓ॥ਜਿ

ਏਹਦੁਪੁਬਧੁੰਦੀਨਾਹੀ॥ ਅਤੇਤੁਭਿਕਿ
 ਕੁਆਖਰਾਹੈ॥ ਏਥਾਖੁਦਾਇਰਾਸਹੀਕੁਤੁਕਦ
 ਏਕਹਸੀ॥ ਤਥਥਥੇਅਥਿਆਮਹਦਾਨਿਆਹ
 ਥਥੁਦਸਾਇ॥ ਤਮਹਦਾਹੇਥਥੁਦਸਾਇ॥
 ਗੁਆਸਾਕੀਤਾ॥ ਥਾਥੇਸੋਕੁਦਿਤਾ॥ ਸੋਕੁ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਸਦਿ॥ ਅਸਾਕੀਏਹਮਹਾਨਾ॥ ॥
 ਸੋਕੁ॥ ਥਾਥਿਹੀਗੁਰੁਆਪਣੇਦਿਉਤਾੜੀ॥
 ਸਰਦਾਗਿ॥ ਸਿਨਿਮਾਣਸਤੇਦੇਏਤੇਕੀ॥
 ਏਕਹਤਨਾਨਾਗੀਏਗਾਜੇਸਉਚੰਦਉ
 ਗਵਹਿਸੁਰਾਚੜਹਿਹਜਾਗਾਏਤੇਹ
 ਨਾਣਉਦਿਆਗੁਗਥਿਨੁਪੋਗਲਯਾਗਾ॥
 ਨਾਨਕੁਗੁਰੁ॥ ਨੇਤਨੀਮਨਿਆਪਣੇ

ਚੇਤਾ ਫੇਰੇ ਤਿਲਾ ਬੁਝਾ ਕੇ ਸਿਓ ਸੁੰ ਫੁਲੰ ਰਹਿ
 ਖੇਤਾ ਖੇਤੈ ਮੰਦਰਿ ਦੁਇ ਆਕੁ ਨਾਨਕ ਸਭ
 ਨਾਨਿ ਘਲੀ ਮਾਠਿ ਘੁਲੀ ਮਾਠਿ ਬਖੁ ਰੇਤੈ
 ਤਨ ਦਿਲਿ ਸੁਆਹਾ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀ ਏ
 ਆਪੁ ਸਾਸਿ ਕਰਿ ਆਪੀ ਏਹੇ ਓਠਾ ਓਠਾ ਰੁਤੈ
 ਕੁਰਗਿ ਤਿਸੀ ਆਕਰਿ ਆਸਤੁ ਓ ਚਾਉ ਆ
 ਤਕਰ ਤਾ ਆਪਿ ਤੁੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਹਿ ਓਪ
 ਸਾਭਾ ਤੁੰ ਜਾਣੈ ਈਸਰ ਸੈ ਦੇਹੈ ਸੀ ਸਿਉ
 ਕ ਵਛਾ ਕਰਿ ਆਸਤੁ ਓ ਚਾਉ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀ ਏ
 ਜੀ ਆਨ ਓਹੈ ਈ ਆਏ ਤੁਪਾਥਾਇ ॥ ਤ
 ਬਧਿ ਕਹਿ ਪੀਰੁ ਓਠਿ ਬੜਾ ਓਠਾ ਆਇ ਰਸ
 ਤਪੈ ਸੀ ਕੀਤੀ ਮੁਆ ਆਪਿ ਓਹੁ ਨਾਨਕ

ਤੁਧੁਪੁਦਇਪਾਇਆਹੈ॥ ਤੁਧੁਅਗੁਪੁਦਇ
 ਵਿਭੇਤਨਾਹੀ॥ ਪਰਤੁਸਿਹਰਦਾਹੈ॥ ਤੁਧੁ
 ਜੋਆਸਾਤੀਤੀਪਦਇ॥ ਨਿਹਰਿਅਹੈ॥
 ਤਬਥਾਥੇਆਖਿਆ॥ ਸੇਖਥੁਹਮਤੇਸੀਖੇ
 ਪੁਪੁਦਇਨਿਥਾਹੈ॥ ਤਬਪਾਸਿ ਆਖਿਆ॥
 ਜੀਥਹੁਰੇਹੀ॥ ਤਬਥੇਥੇਕਹਿਆ॥ ਜਾਇ
 ਥਹੁਹੈ॥ ਤਬਸੇਪੁਭੁਭਿਖੜਾਹੈ॥
 ਥਾਥੇਸੇਪੁਦਿਖੀਤਾ॥ ਥਾਥਾਤੀਭੁਭਿਗਦਿ
 ਆਇਪਾਪੁਗਪਾਸੇ॥ ਕਫੁਰੁ
 ਪੁਗਦਿਹੈ॥ ਕਾਸੁਗਦਿਹੈ॥ ਪਟੀਦਿ
 ਚਰੇ॥ ਗੋਰੁਦਇਆਇਹਰੁ॥ ਗਾਗਾਤਾ
 ਕੋਹੀਹਰੁਦਿਰੈ॥ ਨਾਹੀ॥ ਤਬਇਕੁਧ

ਰੀ ਰੁਥਾਗਿ ਸਕਾਤੁ ਗੀਵਿ ਸਿਤਾਇ ਗਠਿ ਮਾਗਾ
 ਉਹੁ ਚਕਾ ਗੁਰੇ ਸੀਧਾ ਤਬ ਥਾਨਾਇ ਪਰ
 ਠੇਕਾ ਮਾਥਿ ਓਨੁ ਏਕੁ ਵੀਗੁ ਗਠਿ ਗਠਿ
 ਦੇਹਿ ਤਬ ਏਕੁ ਵੀਗੁ ਗੁਜਰੀ ਤਗਾ ਮਾਥਿ
 ਓਨੁ ਸੀ ਮੇਰਿ ਮੁਖ ਮੁਖੁ ਜਾਨਾ ਦਗੁ ਮੁਖੁ
 ਦੇਹੈ ਨਿਪਾ ਪੁਰਾਇ ਨਿਰਾਗੁ ਮੁਖੁ ਠੇਕਾ
 ਜੇਕਰ ਮੀਨੀ ਮੁਖੁ ਗਠਿ ਨਰਿ ਮਾਥਿ
 ਤਾਉ ਬੈਗਠਿ ਮਾਥਿ ਏਕੁ ਵੀਗੁ ਗੁਜਰੀ
 ਪਰ ਗਠਿ ਤਬ ਥਾਨਾਇ ਮਾਥਿ ਮਾਥਿ
 ਗੁਰੁ ਪਾਸੁ ਗੀਵਿ ਸਿਤਾ ਮਾਥਿ ਮਾਥਿ
 ਉਤਪਤੁ ਏਕੁ ਵੀਗੁ ਗਠਿ ਤਪਿ ਤਪਿ
 ਥੁਹੁ ਤਪਿ ਗੁਰਿ ਤਤੁ ਨਿਥਾਨੁ ਏਕੁ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 वसुदेवाय नमः ॥ २ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ६ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ७ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ८ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ९ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ११ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १२ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १३ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १४ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १५ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १६ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १७ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १८ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १९ ॥
 नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २० ॥

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਰਬ ਰਤਾ ਗਾ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਸਿਰ
 ਰਹਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਖਿਉ ਮੁਖ ਰਾਨਿ ਆ ॥
 ਰਬ ਬੁਝ ਜਾਇ ॥ ਤਮ ਰਾਗ ਬੁਝਿ
 ਏਕਾਗੁ ਗਉੜੀ ਕੀਤੀ ॥ ਥਾਥੇ ਸਬ ਦੁਖ
 ਠਾਇਆ ॥ ਮ: ॥ ਮਨ ਕਰਤਾ ਪਰੇਸ
 ਆਖਿ ਉਸਾਰੀ ਯੈ ਤਰਿ ਆਇ ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ
 ਪੁਰੈ ਪਾਇਆ ਗਹਿ ਮਿਲਿਆ ਪਿਆਰ
 ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਗੁਰੂ ਪੁਰ
 ਮੁਖਿ ਆਇ ॥ ਰਤਾਇ ॥ ਮਨ ਕਰਤਾ ਕੀ
 ਰਹੀ ਆਤਮਿ ਮਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ॥ ਸਿਖੈ
 ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਰਿਆ ਪੈਲੇ ਏਕੁ ਗੁਰੂ

॥ मा भव गतं मा भविष्य मा भवति मा भवति मा भवति
उत्तमै मा भविष्य मा भवति मा भवति मा भवति मा भवति
गति दृष्टि च मा भविष्य मा भवति मा भवति मा भवति मा भवति
प्रातः मा भवति मा भवति मा भवति मा भवति मा भवति
विशेष मा भवति मा भवति मा भवति मा भवति मा भवति
मा भवति मा भवति मा भवति मा भवति मा भवति
मा भवति मा भवति मा भवति मा भवति मा भवति
मा भवति मा भवति मा भवति मा भवति मा भवति
मा भवति मा भवति मा भवति मा भवति मा भवति
मा भवति मा भवति मा भवति मा भवति मा भवति
मा भवति मा भवति मा भवति मा भवति मा भवति

ਰਭਰਮੁਗ ਬਣਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਗੁਰਿ ਪੂਰਿ
 ਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮੈਯੁ ਲਭਿ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਾ
 ਕਰਤਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਇਕ ਗੁਰ ਵੀਸਿ
 ਪਿਸੁਣਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮੇਰੁ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ
 ਅੰਤਿ ਸਥਿਤ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥ ਪਾਖਾਨ ਕਰਤਾ
 ਮੇਰੇ ਸਾਜਨਾ ਹਰਿ ਬਹੁ ਚੁਲੀਆ ਪਤਿ
 ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਗੁਣੈ ਨਾਇਕਾ ਹਰਿ ਆਪਿ
 ਲੀਲਾ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ ਪਾਖਾਨ ਕਰਤਾ
 ਰਮੈ ਨਿਕਾਸੁ ਰਮੁਖਿ ਕਾਰਕ ਮਾਇਆ ਗੁਰ
 ਆਗੈ ਕਰਿ ਜੋਰੁ ਜੀਤਨਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਿ
 ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਦਾਸੁ ਕਾਸਰ ਕਾਰੇ ਕੁਲੈ

ਤੇਇਗਇਆਨੇਹੀਹਵੀਤਈਆਇਐਐਪ
 ਇਆਨਾਉਧਗੀਕੁਤੇਆਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁ
 ਰਪਇ।ਤਬਥਾਥਾਉਥਹੁਰਦਰਾਗਤਿਆ
 ਮੁਭਤਨਪੁਰਇਦਿਦੋ।ਏਹੋਏਹਾਜਾਹਾ
 ਏਹਦਿਦਿਦੋ।ਬਿਨੀਆਪਚਾਦਰ
 ਆਵਹਿਯਾਇਨਿਕਲਿਆ।ਓਥੈਪਥ
 ਏਹੋਕੁਮਗੀਰਕੀਰਿਆ।ਮੁ।ਤਬਓਹੁ
 ਪਚਾਏਕਐਐਮਹਿਰਗੇਭੇਲਾ
 ਗੇਦਰਾਦਇ।ਆਖਾਨਿਰਮਸਾਹ
 ਨਾਨਕਾ।ਤਬਮਹਦੀਨੁਭਕਮੁਤੇਆ
 ਗਬਾਥੁਦਰਾਇ।ਤਾਮਹਦੀਨੁਭਕਮੁ

ਗੁਰਤਲੀ ਗਵੀ ਤਾਥਾ ਬੈਸ ਬੁਦੁੰ ਭਾਇ
 ਆਗਾ ਗਇਸਾ ਮ: ੧॥ ਸਿਨਿਕੀ ਆਤਿ ਨਿ
 ਰੇਖਿ ਆਸਿ ਆ ਕ ਹੀ ਮੈਰੇ ਤਾਈ ਆਪੇ
 ਜਾਣੈ ਕੈ ਆਪਿ ਸਿਨਿਕੀ ਭੀ ਭੈ ਭੀ
 ੧॥ ਗਇਸਾ ਪਿਛੇ ਕਾ ਗਇਸਾ ਸਿਤੁ ਸ
 ਦੁਸੁ ਖੋਏ ਧੀ ਗਠਾ ਸਿਨਿਕੀ ਕੰਤੁ
 ਗਇਆ ਸਾਧੇ ਫੇਰੇ ਤਾਈ ॥ ੭ ਥ ਪੁੰਦੁ
 ਰੇ ਸਿਰੁ ਪੁੰਦੁ ਰਾਥੇ ਫਿਰਿ ਭੀ ॥ ੨ ਥ ਪੁੰਦੁ
 ਰੇ ਤਾਈ ਨਾਮਿ ਆਇ ਰਾਥੇ ਭੀ ਸਾਗੀ
 ਤਾਇ ਰਿਪਿ ਆਗਾਈ ਭੀ ਰਾਥੇ ਭੀ
 ਧੁ ਗੀ ॥ ੩ ਕੰਤੁ ਆਸੇ ਭੀ ਮੈਰੇ

ਏਯਈ ਏਯਾਸੇਗੁਰਮੁਖੀਆਂ ਏਯੀ
 ਵੈਜੀ ਦੇਸੁਧੇਰੇਯਾਸਿਗੀਸਬੀਸਤੁ
 ਗਇਕਾਤਿਨਿਪੁਦੁਰਗੀਸਾਏਯਾਪਾਇਯ
 ਗਾਵੇਗੀਤੀਕਰਉਗਿਉਗੀਪੰਥਬਤਏਯਾ॥
 ਉਕਮੁਖਦਾਏਗਾਨਕਭਉਚੰਦ੍ਰਾਯ
 ਏਯਾਗੁਰੁਕਾਮਕੁਰਾਮਨਿਕਹੈਤਉਕਾ
 ਨਭਉਧਾਏਯਾਛਾਨੇਦਿਯਮਿਯਿਯਾਸੇ
 ਮਿਯਿਰਹਿਯਾਮਿਯਿਯਾਕਤੀਮੈਰੇਸੇਏ॥
 ਜੇਬਭਏਤਗਾਯੇਨੀਮੈਬਤੀਮੇਯਾ
 ਤੇਏਯਾ॥ਯਾਪਤੁਮਿਯੇਯਾਨਿਯਾਤੁਕਉ
 ਮਿਯੇਏਯਾਏਕਉਧਾਏਯਾਯਪਸਦੇ

ਜਾਣੀਐ ਤਉ ਮਾਨਤਉ ਪਾਇਆ ਪਾਨਤ
 ਜੀਉਇ ਪਰਿਪੁਰਸਾਗ ਜੇਇ ਗਮੀ ਅਤ
 ਏਕੁ ਸਕਤ ਬੁਧੁ ਪਦੁ ਏ ॥ ੧੭ ॥ ਅਪਿ
 ਉਪਾਇ ਜੋਗਾਨ ਕਰੁ ਮੁਕੁ ਤੁਮ ਮਾਇ ਸ
 ਤੇ ਸਤ ਜੇ ਸਿਰਿ ਗਤਿ ਮਾਮਾ ਪਦੁ ਪਾਇ
 ॥ ੧੮ ॥ ਤਬ ਪਾਗੁ ਏਕੁ ਮਾਮਾ ਗਤਿ ਗੇਹ
 ਮਾਮਾ ਨਾਨਕ ਕਰੁ ॥ ਤਬ ਗੁਰੁ ਬਾਥੁ ਬੁਧੁ
 ਗੁਰੁ ਗਤਿ ਮਾਮਾ ਏਕੁ ਗਤਿ ਗੇਹ ॥
 ਸੈਨ ਪੁਰਿ ਸੰਤੋਸ਼ਾਨੀ ਰਾਇ ਕੇ ਲਾਗੈ ਪ
 ਰਾਣੀ ਪਾਗੀ ਵੀ ਵਤੋ ਤੇ ਹਿਨਿ ਮਾਰੁ
 ਬਾਥਾ ਗਿਰੁ ਫਕੀਰੁ ਗੀਬਾ ਪਰੁ ਬਾਥ

ਆਰਥੁ ਬੋ॥ ਓ ਬੇਥਾ ਬਾਜਾਇ ਬੈਠਾ ਤਾਖਥ ਪਿੰਡਿ
 ਮੈ ਨਾਹੀ॥ ਅਤੇ ਯਕੀਰੁ ਖਆਜ ਜੁਕੀਤੇ॥
 ਤਬ ਥਾਥ ਓ ਓਖੜੇ ਓ ਆ॥ ਯਕੀਰ ਨਾਲੇ ਲਾ
 ਤਾ ਨਾਲੇ ਮਰਦ ਨਾਲੀ ਤਾਜਾਇ ਸੁਆਲੁ
 ਪਾਇਆ ਪਰ ਸੁਆਲੁ ਕਿਠੇ ਮੀਨਿ ਓ ਨਾਹੀ॥
 ਤਬ ਥਾਥ ਬਹੁਤੁ ਕੋਇ ਓ ਆ॥ ਆਖਿ ਓ ਸੁਮ
 ਹਰਾ ਨਿਆਰ ਥਾਥੁ ਦੁਜਾਇ॥ ਤਾ ਮਰਦਾ ਨੇਰ ਥ
 ਥੁ ਦੁਜਾਇ ਆ॥ ਗੁਣੇ ਲੰਗੁਕੀ ਤਾ॥ ਥਾਥੇ ਸਬਰੁ
 ਓ ਓ ਆ॥ ਕਹਹਿ ਓ॥ ਸਬਰੁ ਮ॥॥ ਸੈ ਸੈ
 ਆਇ ਥ ਸਮਕੀ ਕਈ ਤੈ ਸਬ ਗੀਆ ਨਾਇ
 ਲਾਗੇ ਪਾਪੁ ਜੀਵੁ ਲੇ ਕਾਥਾ ਪਾਇ ਆਜੇ ਗੀ
 ਮੀਰੇ ਰਾਨੈ ਓ॥ ਸਹਮ ਪਰਮੁ ਦੁਇ

ਵਖਿਖੋਇ ਏਕੁ ਤੁਹਿਗੈ ਪਰਪਾਨੁ ਏਕਾਗੋਤਰ
 ਕਾਸੀਆਥਾਮਣੀਗਾਧਰੀ ਆਗਦੁਪਰੈ
 ਸੈਤਾਨੁ ਏਕਾਗੋਤਰ ਮਾਗੀਆਪਰੁਹਿ
 ਤੇਥਾਕਸਟਮਹਿਕ ਗਤਿਖਰਾਇਏਕਾਗੋਤਰ
 ਜਾਤਿਸਾਤੀਤੋਹਿੰਦਣਦੀਆਏਤਭੀ
 ਲੋਥੈਲਾਇਏਕਾਗੋਤਰ ਯੁਨਕੈਸੋਹਿਲੇਗਾਏ
 ਨਾਨਕਤੁਕਾਕੈਪਾਇਏਕਾਗੋਤਰ ਮਹਿਥ
 ਕੇਗੁਣਨਾਨਕਗੈਮਾਸਪੁਰੀਦਿਹਿਆਖਿਮੇ
 ਮੇਲਾਗਾਸਿਨਿਓਪਾਈਕੈਗਿਰਦਈਥੈਠਾਏਥੈ
 ਏਕਿਓਕੇਲਾਗਾਕਾਇਆਕਪਤੁਤੁਤੁਤੁਤੁਤੁ
 ਸੀਤਿੰਦਮੁਦਾਨੁਸਮਾਨੁਸੀਥੈਲਾਮਾ

ਗਾਮਤਿਬਸਦਤ ਪਾਵੁਸੁ ਸਚਕੁ ਨਿਯਾਉ ਕ
 ਰੇਗੁ ਅਮੋਗਾ ਆਵਨਿ ਅਠਤਰੇ ਜਾਨਿ ਸਤਾਨ
 ਵੇਰਗਤੀ ਉਚਸੀ ਮਰਦਕਾ ਚੇਲਾ ਸਚਕੀ ਥ
 ਲੀਨਾ ਨੁਕਾ ਥੈ ਸਚੁ ਸੁਣਇ ਸੀ ਸਚਕੀ
 ਫੋਗਾ ਮਾਜੀ ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਥਾਥੈ ਕੀਤਾ ਤਹਿ
 ਥਿਗਮੁ ਮੈ ਵੇਕੀ ਨੰਗੇ ਪਿਨਿ ਆਇਆ ਅਥ
 ਮਿਨਿ ਆਯਾ ਥਿਓ ਸੁਮਿਤਰ ਫਾਨੇ ਏਹੁ ਜੋ ਸਥ
 ਦੁਗਜ ਥਕਾ ਕੀਤਾ ਏਸੇ ਠੇਗੀ ਐ ॥ ਤਥ ਥਾਥੈ
 ਆਖਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤੁਇ ਠਿਗਣੇ ਤੇਗੁ ਨਿਯਾ
 ਤੁਇ ਵਗੀ ਠੈ ਪਰਤੁ ਆਇ ਮਿਨਿ ਆਏ ਸੇਥ
 ਸਿਮਿ ਆਏ ਪਰਥਾ ਗੋਸੇ ਏਥ ਤੁਇ

ਟੋਭਾਏਤੁਭੈਆਪਣੁਕੁੰਭੁਐਕਸਿ
 ਭਿਐਥੈਗਤਣਾਭੀ।ਸੋਏਥੈਗੈਗਤਾ
 ਮਾਗੀਅਭਿਗਾ।ਤਥਭਥੁਭਮਤੁਰਥਗੈ
 ਇਕਭਿਥਗਤਕੇਸਐਗਭਿਯਾ।ਉਤਸਿਇਓ
 ਜਾਇਥੈਯਾਸਿਥੈਕੁਰਗਤਿਨਾਹਿਮੁਥਭੈ
 ਯਾ।ਭਿਥੈਮੀਰਥਾਥਰੁਪਤਸਤੁਪਭਿਯਾ।ਸਿ
 ਭੁਪਭਿਯਾ।ਭਿਥੈਸੈਦਪੁਰਮਾਰਿਭੈਮੁਆਮਿ
 ਮਸਿਗਿਗਭੈਮਭਮੋਗ।ਉਦੁਮੁਸਾਯਮਾਰਿ
 ਸਭਿਕਤਯਾਮਕੀਤੋ।ਘਗਾਯੇਦੇਦਾਏ
 ਫਿਜੇਹੀਮਾਰਥਥੈਦੈਸਥਦਿਕੀਤੀਪਠ
 ਯਾਨੇਗਾਮਤੁਪੁਰਥਾਦਾਗਜਥੈਭੈਅਮ।
 ਥੁਦਾਇਮੋਭੈਦਕੀਗਯਕੀਗਮਭਿਯਾ

ਖੁਦਾਈ ਘਰੀ ਗਦਾ ਅਗਿਆ ਖੁਦਾਈ ਮੁਦਰਾ
 ਜੋ ਕੁਛ ਘਰੀ ਗਦੇ ਦਿਲਿ ਠੰਦੀ ਹੈ ਸਾਈ ਕ
 ਗਦਾ ਹੈ ਪੁਰ ਮੇ ਘਰੀ ਕਵ ਵਰੁ ਹੈ। ਸਿਮਿਤਰ
 ਮੁਤਬਤਿ ਦਿਲੈ ਠਨਿ। ਕ ਮੁਸਾਫਰ ਠਨਿ। ਸਿ
 ਦਕਸ ਖੁਗੀ ਦਿਲੈ ਠਨਿ। ਪੰਚ ਭੂਆ ਤਮਾਵਸਿ
 ਕੀ ਤੈਨਿ। ਧੁਰਾ ਦੇ ਸੀਤੀ ਠੀ ਕਹਿ ਦੇ। ਦਿ
 ਕਰਣ ਨਿਮੇ ਮਦਿਲ ਸਦਿ ਕਹੈ ਖੁਦਾਈ ਦੇ
 ਗੇਵ ਸਾਏ। ਸਿ ਘਰੀ ਗਭੁ ਹੈ। ਇਸ ਕੀ ਧੀ
 ਦੇ ਭੂਗੀਲੀ ਨੀਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਕੋਚ ਪੁਦਾ
 ਦਿਲ ਘਰੀ ਗੀ ਕਾਭੇ ਖੁਕਰੈ। ਠੰਦੁ ਮੁਸਲ
 ਮਾਠੇ ਗਜਰੁ ਵਟ ਵਟ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ

ਕਰਣੀ॥ ਕਰਮ ਨਾਹੀ ਬੀ ਰਾਹ ਨਾ॥ ਤਬ ਬਾਬ
 ਅਤੇ ਮਰਦ ਨਾ ਬੰਦਿ ਦਿਹਿ ਆਏ ਮੈਂ ਦੁਪੁਰ
 ਵੀ॥ ਤਬ ਮੀਰਖਾ ਨੁਗਾਯ ਵੈ ਉਥਿ ਰੜਾ ਤ
 ਬ ਮੀਰਖਾ ਨਿਮੁਗਾਯਿ ਆਖਿਆ ਨਿਨੋ ਗੇਲੇ
 ਆਤਾਈ ਚੈ ਰਾਹੁ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਦੇ ਸਿਰਿ ਪੰਤ
 ਮਿਲੀ॥ ਅਤੇ ਮਰਦ ਨੇ ਨੁਪੇੜਾ ਪਕੜਾਇ
 ਆ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦੁ॥ ਗੁਰਮੁਖੁ॥
 ਮ॥॥ ਮੁਖਿ ਬਰੀ ਦੀ ਆਗੇ ਗਾਗਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ
 ਸਭਾਗਾ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਰਨੀ ਪੜਿਹਿ ਕਾਟਾ ਸਿਤੁ
 ਲਾਇ ਅਤਿ ਤਲਾਗਾ॥॥ ਬਾਬਾ ਤੇਗੋ ਲਾਲੇ
 ਆਚਤਗਾਈ॥ ਸਾਧਿਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨਾ ਮੇਰੇ

ਆਸਾਈ॥ ਗੁਰੂ॥ ਮਾਯਾਈ॥ ਧਿਉ॥ ਆਸਾ॥ ਮੇਰਾ॥
 ਧਿਉ॥ ਆਸੇ॥ ਵਾਸਾ॥ ਆਸਾ॥ ਆਸੀ॥ ਨਚੈ॥ ਆਸਾ॥
 ਗੈ॥ ਏਤੇ॥ ਗੀ॥ ਭਮ॥ ਤਿ॥ ਕਰ॥ ਉ॥ ਰਿ॥ ਗ॥ ਆ॥ ਮ॥
 ਬਿ॥ ਤਾ॥ ਪਾ॥ ਆ॥ ਏ॥ ਮੀ॥ ਗ॥ ਆ॥ ਬਿ॥ ਤਾ॥ ਪ॥ ਮ॥
 ਦਿ॥ ਜਾ॥ ਏ॥ ਆ॥ ਪ॥ ਆ॥ ਏ॥ ਗੀ॥ ਪੈ॥ ਗ॥ ਮ॥ ਏ॥ ਏ॥ ਜ॥ ਪ॥ ਤ॥
 ਗ॥ ਏ॥ ਤੇ॥ ਗ॥ ਨ॥ ਏ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਏ॥ ਤੇ॥ ਤੇ॥ ਗ॥ ਮੀ॥ ਨ॥ ਆ॥
 ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਮ॥ ਤਿ॥ ਤੁ॥ ਪ॥ ਦਿ॥ ਰਿ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥
 ਜੁ॥ ਗ॥ ਦਿ॥ ਰੁ॥ ਆ॥ ਪ॥ ਰਿ॥ ਰਾ॥ ਤੇ॥ ਤੁ॥ ਪ॥ ਥਿ॥ ਨ॥ ਮੁ॥ ਕ॥ ਤਿ॥
 ਨਾ॥ ਪਾ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਤਾ॥ ਮ॥ ਗ॥ ਰਾ॥ ਆ॥ ਗੁ॥ ਜੁ॥ ਕੀ॥ ਤਾ॥ ਆ॥
 ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਜੀ॥ ਆ॥ ਰੇ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥
 ਜਿ॥ ਪੈ॥ ਗ॥ ਤੇ॥ ਉ॥ ਬ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥

ਦੀਆ ਜਾਂ ਦੀਆ ਠੇਨੀਆਂ ਤਬ ਥਾਥੇ ਆਖਿਆ
 ਮਹਿਨਿਆਰ ਥਾਥੇ ਫੁਟਾਇਆ ਤਾਮਰ ਦਾ ਨੈਯ
 ਖਿਆਲੀ ਮੇਰੇ ਹਥਿਯੋ ਜਾਏ ਤਾਥੇ ਥਾਥੇ ਆਖਿਆ
 ਆਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਕਰਿ ਕੈ ਘੋ ਜਾਹੁ ਪੁਰੋਹਿਤ
 ਠੀ। ਤਾਮਰ ਦਾ ਨਿਯੋ ਜਾਏ ਫੁਟਿ ਦਿਤਾ ਗਏ ਥਾਥੇ
 ਫੁਟਾਇਆ ਗੁਰੂ ਠੀ ਗੁਰੀ ਤਾਥੇ ਥਾਥੇ ਆਖਿਆ
 ਸਥਨੁ ਮਃ ੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਆਕਾਸ਼ ਕਹਣੀ ਆਗੁਰ
 ਮੀਤਿ ਮੁਣਾਈ ਆਥਾਹਿ ਹਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ
 ਗੁਰ ਕਉ ਬਹਿ ਜਾਈ ਆਥਾ ਆਇ ਮਿਲਾ ਗੁਰ
 ਸਿਖ ਆਇ ਮਿਲਾਤੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ
 ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਰਿ ਭਾਵੇ ਸੇ ਗੁਰੂ

ਤੇ ਪਾਏ ਸਿਨਿ ਗੁਰ ਕਾ ਟਿਕਾਇ ਨਿਯੁਮਿ
 ਪੁਸਿਤਾਇ ॥ ਸਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਯਾਗੇ ਸਿਨ
 ਤਿਨ ਕਉ ਭੁਭੁੰਦਗੀ ॥ ਸਿਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਤੀ
 ਰਾਕਸੀ ਤਿਨ ਸਦ ਬਹਿਓਗੀ ॥ ਤਹਿ ਤਹਿ
 ਰਾਨਾ ਮੁਹਾਰੂਖ ਮੇਟਣੁ ਤਗਾ ਗੁਰ ਸੇਵਤੇ
 ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਗਾ ॥ ਜੇ ਤਹਿ
 ਮੁਖਿ ਆਇ ਦੇਤੇ ਜਨ ਪਗਵਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਦਿ
 ਵਤਨਾਨ ਕਉ ਦਰਿਆ ਸਦ ਸਦੁ ਰਖਾਨਾ ॥
 ॥ ਸਾਹਿਤਿ ਤੇਗੋ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਜੇ ਤਹਿ ਪ੍ਰਭ
 ਗਾਇ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਿਆਗਾ ਸੇਵਕੇ ਉ

ਨਹਿ ਘਾਟੁ ਪੈਵੈ॥ ਪਾਸਿ ਨਹਿ ਮੇਤੀ ਪਿਠ
 ਜੀਤਿ ਨਾਜੀਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ॥ ਓਇ ਜਪਿ ਜਪਿ
 ਪਿਆਰ ਜੀ ਵੇਰੇ ਨਹਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਯੋ॥ ਫਾਸਿ
 ਨਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਿਆਰ ਮੇਇਆ॥ ਤਿ ਨਾ ਕਉ
 ਮਿਤਾਇਆ॥ ਓਇ ਨਾ ਪਿਛੇ ਵੇਰੇ ਬਿਉਸ
 ਭਜਨੁ ਛੁਡਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਪਿਆਰੈ ਨਹਿ
 ਮੇਇਆ ਗੁਰ ਪੰ ਨਾਨਕੁ ਪੈਰੇ॥ ਗੁਰਿ ਨਹਿ ਮਰ
 ਗੁਰ ਸਿਆ ਗੁਰ ਪੰ ਨਾਨਕੁ ਪੈਰੇ॥ ਪਾਜੇ ਗੁ
 ਰਿ ਸਿਖ ਗੁਰੁ ਮੇ ਵੇਰੇ ਮੇ ਪੰ ਨਾਨਕੁ ਪੈਰੇ॥
 ਜਾਨਾ ਨਾਨਕੁ ਤਿ ਨਾ ਕਉ ਵੇਰੇ ਨਾਮੁ ਸਮਾਯੋ॥

ਕੁਰਬਾਣੀ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਸਭੇਲੀਆਸੇ
 ਅਪਿਤਰਿਕਾਈਆ॥ਠਹਿਰਗਗਠਪੈਨਾਈਐ
 ਤਰਿਆਪਗਲਿਯਾਈਆ॥੧੧॥ਸੋਗੁਰਮੁਖਿਨ
 ਮੁਖਿਆਇਰੇਉਨਾਦਸਨੁਪੈਸੈ॥੮੫੩
 ਨਕੇਰਗਇਪਖਾਲੇਪੁਲਿਯੋਲਿਯੋਲਿ
 ਪੀਸੈ॥੧੨॥ਪਾਨਸੁਪਾਗੀਖਦੀਆਮੁਖੀਸੈ
 ਆਲਾਈਆ॥੮੬੮ਹਿਕਏਨਾਚੇਤਿਓਜ
 ਮਿਪਕਲਿਚਲਾਈਆ॥੧੩॥ਸਿਨਾਹਿਨਾਮੁ
 ਹਰਿਚੇਤਿਆਹਿਗੇਓਪਾਗੇ॥੮੬੯ਜਮੁਨੇਹਿ
 ਨਾਕਾਵਈਗੁਰਮਿਖਿਗੁਰਮਪਿਆਗੇ॥੧੪॥੮
 ਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਯਾਨਾਹੈਕੇਈਗੁਰਮੁਖਿਜਾ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १५ ॥ सतिगुरुदेवतामात्मै
 तसि नमो यमात्मा ॥ १६ ॥ सतिगुरुदेवतामात्मै
 तसि नमो यमात्मा ॥ १७ ॥ सतिगुरुदेवतामात्मै
 तसि नमो यमात्मा ॥ १८ ॥ सतिगुरुदेवतामात्मै
 तसि नमो यमात्मा ॥ १९ ॥ सतिगुरुदेवतामात्मै
 तसि नमो यमात्मा ॥ २० ॥ सतिगुरुदेवतामात्मै
 तसि नमो यमात्मा ॥ २१ ॥ सतिगुरुदेवतामात्मै
 तसि नमो यमात्मा ॥ २२ ॥ सतिगुरुदेवतामात्मै
 तसि नमो यमात्मा ॥ २३ ॥ सतिगुरुदेवतामात्मै
 तसि नमो यमात्मा ॥ २४ ॥ सतिगुरुदेवतामात्मै
 तसि नमो यमात्मा ॥ २५ ॥ सतिगुरुदेवतामात्मै

ਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਤਹਿਅਗਪਿਆਸੇਸਾਹ
 ਵਤਦਾਏ॥ਉਓਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਾਵਾਹਿ
 ਆਗੁਰਬਚਾਨਸਮਾਏ॥੧॥ਤੂੰਹਕੁਰਤੁ
 ਸਾਉਥਤੁਹੈਮੇਰਾਸੀਗਾ॥ਤੁਪੁਰਾਏਏ
 ਬੰਦਗੀਤੁਗੁਣੀਗਤੀਗਾ॥੧॥ਆਪੇਹਰਿ
 ਏਕਗੰਗਹੈਆਪਥਤੁਰੰਗੀ॥ਜੋਤਿਸੁਤ
 ਏਨਾਨਕਾਸਾਈਗਾਇਚੈਗੀ॥੧॥ਜਬਕ
 ਬੈਏਹੁਸਬਦੁਬੈਠਿਆਤਮਾਹਧਾਨਮੁਗਾਤੁ
 ਆਇਗਇਆਜਾਆਇਕੈਦੇਬੈਤਾਪੰਡਸਿਰ
 ਤੇਓਪਰਿਹੁਬੁਭਰਿਚਾਈਜਾਦੀਹੈ॥ਅਤੇਪ
 ਕੁਪਿਛੈਯਗਜਾਦਾਹੈ॥ਤਬਸੁਆਤਾਨਬਥ

ਹਪਤਿਸਹਤੁਖਬਹਿਵੀਤੀਅਖਿਓਜੀਇਕੁਯੁ
 ਕਾਹਿਜੈਬੰਦਿਹਿਅਇਆਹੈ।ਉਸਦੇਸਿਹਤੇਓ
 ਪਹਿਪੰਤਜਾਦੀਹੈ।ਅਤੇਉਸਦੇਇਕੁਤੁਮੁਹੈ।
 ਤਿਸਦੇਖਿਏਪੰਤਜਾਦੀਹੈ।ਅਗੁਰੁਬਾਬੁਦਜਾ
 ਇਦਜਾਦੀਹੈ।ਅਗੁਰੁਇਦੀਬੰਦਗੀਕਰਨਹੈ।
 ਤਾਪਾਤਿਸਾਹਿਅਖਿਆਜਿਐਸਿਅਇਕੀਗੁਰੂ
 ਹਿਅਸਹਤੁਮਾਗਣਾਹੈ।ਥਾਤਮੀਰਅਖਿਆ
 ਜੀਕਰਮੁਕਰਿਕੈਦੇਖਹੁ।ਤਥੇਰੇਗੇਜਾਇਪਾਏਕ
 ਹਾਨੁਓਪਹਿ।ਤਥੇਕੀਆਆਗੈਸਿਅਗੀਆ
 ਅਖਿਓਜੈਦੇਦਾਦਾਹੁ।ਮਹਾਰਾਜਾਪਾਸੇ
 ਅਤੇਖਤਰਸੀਆਅਤੇਬਾਮੁਦੀਆਮੁਓਇਕਈ

ਆਬਭਾਗੀਆਮ ਤੇਰਕੀਆਮ ਕੈਮਿਲੀਆਮ ਤਬ
 ਬੋਥੇਨੁਰਕੀਮਿਲੀਆਮ ਤਬਾਥੇਕੀਰਕੀਆਪੇਲੁਗੈ
 ਥਾਥਾਥੈਰਗਲਾਹੀਪਾਵੈਤਦਿਪਤਿਸਤੁਆਇਗ
 ਫਿਆਮ ਤਬਥਾਥੈਫਿਆਮ ਸਥਦੁ। ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁ
 ਰੁਪ੍ਰਸਦਿ। ਗੁਗਮਾਸਮ:॥ ਸਿਨਿਸਿਭਿਸੇਤਨਿਪਦੁ
 ਆਮੰਘੀਪਾਇਸੰਧੁਗੁ। ਸੇਸਿਗਕਤੀਭੁਗੀਆ
 ਨਿਗਲਵਿਚਿਪਵਨਿਜੀਜੀਗਮਭਿਗਾਮੇਦਰਿ
 ਤੇਰੀਆਮ ਤੁਤਿਬਤਦਿਨਮਿਲਾਹਿਤੁਜੁਥਿ॥॥
 ਤਾਮਦੇਸੁਤਿਸੈਮਦੇਸੁ। ਆਦਿਪਖਤੇਗਮ
 ਤਨਪਾਇਆਕਰਿਕਰਿਵੇਖਭਿਵੇਸਾ। ਗਹਭ
 ਜਰਹੁਮੀਆਵੀਵਹੀਆਮ ਤੈਸੇਤਨਿ
 ਸਿਭਿਤੈਗੀਰਕਿਆਈਆਮ ਦੰਦਖਤਰ।

ਗਸਿਆਪਾਈਪੀਚੈਵਾਰਿਓਈਤਲੇਫੁਮਕਾਨਿਪ
 ਸਿਆਥਾਇਕੁਲਖੁਲਹਨਿਥੈਕਿਕਾਦੁਇਲਖਲ
 ਹਨਿਖਕੀਆਗਮੀਫੁਓਯਦੀਆਮਾਣਨਿਸੇ
 ਜਤੀਆਗਤਿਨੇਸਿਲਕਾਪਾਈਅਨਿਤੁਇਨਿ
 ਮਿਤਿਸਿਗੀਆਗਾਪਾਨੁਜੋਬਨੁਦੁਇਵੇਗੋਤੋਏਨਾ
 ਰਖਿਅਾਗੁਲਾਇਦੁਤੋਨੇਫੁਰਮਾਇਆਲੇਸ
 ਲਿਪਤਿਗਵਾਇਭਾਵੈਤਾਰੇਹਿਵਰਿਯਾਈਆ
 ਭਾਵੈਤਾਰੇਹਿਸਜਾਇਆਗਮੀਗੇਰੇਚੇਤੀਯੇਤ
 ਕਾਉਮਿਲੇਸਜਾਇਆਸਹਾਮੁਗਤਿਨਾਪਾਈਯੋਗ
 ਗਿਤਮਯੋਗਇਆਬਾਬਾਵਾਵੇਖੁਤੁਪਇਆ
 ਏਥਾਇਆਪਾਰਭੁਵੇਵਿਤੁਹਿਰਵਾਈਆ
 ਭੁਇਕੇਕਦਿਨਿਨਾਇਆਇਕਨਾਵਖਤੁਖੋ

ਆਇਆਇਕ ਨਾਪੁ ਜਾ ਜਾਇ। ਗੁਮ ਨ ਕਥਹੁ ਚੇਤਿ ਭੁ
 ਭਵਿਕ ਹਤੁ ਨ ਮਿਲੈ ਪੁਟਾਇ॥ ਫੁਲਾਇਕ ਪਰਿ
 ਆਇਆ ਪੈਣੈ ਇਕ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਪੁਛੁ ਫੁਲਿ ਸੁਖ
 ਇਕ ਨਾਇਤੁ ਲਿਖਿਆ ਜੋ ਬਹਿ ਬਹਿ ਫੁਲਿ ਦੁਖ
 ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਇ ਸੇਵੈ ਗੁਮ ਨ ਕਥੈ ਆਮ ਨੁਖ॥ ੧॥
 ਤਦੁ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਪੁਛਿ ਆਯਾ ਬਥੁ। ਤਦੁ
 ਬਥਾ ਬਿਸਮਾਦ ਕੇ ਪਰਿ ਆਇਆ ਤਦੁ ਕੁ
 ਰਮਾਤਿ ਗੁਮ ਗਇ। ਓਤ ਮਹਿਲਿ ਸਥਾਇ ਓਤੁ॥
 ਗਗਤਿ ਲੇਗਇ ਲਿਖਿ॥ ਸਿਸਤੁ ਰਖਤਿ ਮਿਹ ਰਖ
 ਨ ਕੇਈ ਨ ਸਕੈ ਮੋਗਾ ਤੇਰੀ ਓਪ ਮਾਕਿ ਆਗਾ
 ਭਭੁ ਆਗਾ ਤਉ ਪਾਗਾ॥ ਗਧਿ ਆਇ ਪਿਆਰੇ ਗਧਿ
 ਲਿਖਿ ਮੈਦਾ ਸੁਗਤੇ ਗਾ। ਲਿਖਿ ਬਹਿ ਮਹੀਨੇ

ਗਵਿਗਤਿਅਸਚਾਠਕੁਰੁਮੇਗਾਗੁਠਾਸੈਦੇਓਨ
 ਮਾਤੈਗਥਾਜੀਏਤੇਰਭਾਗਤਪਿਆਗੇਸਿਨਕੁ
 ਤੇਯਾਪਣਾਨਮੁਦੀਆਸੈਤੈਪਾਓਓਤਾਗੇਗਾ
 ਨਾਮਾਸੈਨੁਕਥੀਗੇਤੋਓਚਨਤਓਗਥਾਜੀਓ
 ਤੇਗਨਮਸੰਗਿਥਨਿਅਾਗਵਦਾਸੁਚਮਿਅਾ
 ਓਤਓਗਥਾਜੀਅਾਤੋਗਿਯਾਭਗਤਸੰਗਿਗਨਿਅਾ
 ਪਾਨ
 ਨਾਨਕੁਕਰਤਾਥੇਨਤੀਰੁਯਜਾਤਿਕਾਤੀਨਾਪ
 ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤੇਕਾਇਕੈਆਪੁਨਕਰਿਯਾ
 ਨਾਨਾਗਾਜਾਥਾਥੈਏਹੁਸਥਤੁਆਖਿਅਾਤਾਪਹਿ
 ਸਾਤਿਥਥਗਿਅਾਇਪੈਰਚੁਮੇਆਖਓਮੁਹਿਸੁ
 ਯਕੀਰੇਮੁਹਿਓਪੁਦਇਨਰਹਿਅਾਦ

ਦਾਯੋਤਬਾਹਿਕਤਿਨੁਮੁਸਾਯਮਾਨਸਰੁਸਾਯ
 ਮਾਯਗੇਕਗਣਿਤਾਪਤਿਸਾਧਿਅਧਿਅਯੋਰ
 ਰੇਵਸਰੁਦੁਕਕੁਯਕਗਾਤਗੁਰੁਬਾਥੈਅਧਿ
 ਯਾਯਾਅਸਾਥੈਕੰਮਿਰੁਦੁਨਾਹੀ॥ਪਰੇਏਰੁਰੇ
 ਬਿਯੋਤਿਏਏਸੈਰਪੁਰੀਸਦੇਰਿਦੇਰਿ॥
 ਅਥੈਏਨਾਕਾਰੁਦੁਗਣਿਅਏਸੇਯੋਰਿਦੇਰਿ॥
 ਤਥਾਬਾਥੈਪਾਤਿਸਾਧਿਉਕਮੁਕੀਤੋਜਬ
 ਦਿਏਸੇਦੇਰਿਦੇਰਿ॥ਅਥੈਵਸਤੁਯੋਰਿਦੇਰਿ॥
 ਤਾਸੈਰਪੁਰੀਬਦਿਦੇਰਿਬਸਤੁਦੇਰਿਦੇਰਿ॥
 ਤਥਾਬਾਥੈਨਾਜਾਦਿਨਾਹੀ॥ਤਥਾਬਾਥੈ
 ਸਾਧੈਰਿਏਸੈਰਪੁਰੀਯੋਰਿਅਧਿਅਯਾਜਾ

ਆਇਕਰਿਦਿਖੈਤਾਵੈਦੈਸਭਕਤਾਯਾਮਪਏ
 ਏਨਿ॥ਤਥਥਾਥੈਆਖਿਆਮਰਦਨਿਆਇਏਕਿਅ
 ਵਰਤੀ॥ਤਾਮਰਦਨੈਆਖਿਆਸੀਪਤਿਸਾਹਜੇ
 ਤੁਪੁਰਾਣਸਾਈਵਰਤੀ॥ਤਥਥਾਥੈਆਖਿਆ॥
 ਮਰਦਨਿਆਰਥਾਥੁਵਰਤਾਇ॥ਤਾਮਰਦਨੈਰਬ
 ਥੁਵਰਤਾਇਆਗੁਰੁਆਸਾਕੀਤਾ॥ਥਾਥੈਸਥਦੁ
 ਓਰਾਇਆ॥ਮ:੧॥ਕਹਾਮੁਖੋਯਤਥੋਯਘੋਰੇ
 ਕਹਾਮੁਖੇਗਸਰਨਾਈ॥ਕਹਾਮੁਖੇਤਗਬੰਦਗ
 ਤੀਗਲਕਹਾਮੁਖਾਯੁਕਵੰਟੀ॥ਕਹਾਮੁਖਾ
 ਹਸੀਆਮੁਖਥੈਕੇਇਥੈਦਿਸਾਹਿਨਾਹੀ॥੧॥ਇ
 ਹੁਤਗੁਤੇਗਤੁਮੇਗੁਸਥਾ॥॥ਇਕਘੜੀ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ २ ॥
 वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ ३ ॥
 वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ ४ ॥
 वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ ५ ॥
 वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ ६ ॥
 वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ ७ ॥
 वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ ८ ॥
 वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ ९ ॥
 वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ १० ॥

ਰਾਮ ਜਾਨਿ ਬ੍ਰਹਮੰਦੁ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਰਾਮ ਰਾਮ
 ਇਸਾਕਿ ਏ ਮੁਖਾਨੁ ਨਿਭਾ ਮਾਪਾ ਕਿ ਨਿਭਾ
 ਮਹਾਨਾਨਿ ਮਾਨਿ ਮੁਖਾਨੁ ਪਠਾ ਰਾਮ
 ਲਾਇ ਗੁਰੂ ਮਤਿ ਤੇ ਗਵ ਗਾਈ ਓ ਨਾਤੁ ਪਰ
 ਤਾਇ ਗਾਈ ਓ ਨਾਤੁ ਮਤਿ ਰਾਮਾ ਸਿਰੀ ਨਕੀ
 ਚੀਰੀ ਰਗਾਤੁ ਏ ਓ ਨਾਮ ਰਾਗਾਈ
 ਪਾਇ ਰਾਇ ਰਾਇ ਸੀ ਮਾਨੁ ਰਾਗਾਈ
 ਪਠਾ ਸੀ ਮਾਨੁ ਰਾਗਾਈ ਇਕ ਰਾਪੇ ਰਾਮ
 ਸਿਰ ਮੁਖ ਪਾਇ ਇਕ ਰਾਗਾਈ ਮੁਖ ਮਾਣੀ
 ਸਿਰੀ ਕੇ ਕੇ ਪਾਗੀ ਮਾਣੀ ਤਿਨਿ ਰਿਓ ਗੇਇ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਿਆਏ ਕਰੈ ॥ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰੂ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਮੋਹਾ ॥ ਹੁਕਮੀ ॥ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾ ॥ ਧੀਐ ॥ ਬਿਗਮੇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਲਿਖਿਆ ਪਾਈ ॥ ਮੋਹਾ ॥ ਤਬ ਥਾਥ ਗੰਢਾ ॥ ਥੀ ਪਗੀ ॥ ਠੇ
 ਥੀ ॥ ਓਤੁ ਮਹਿ ॥ ਥੈ ਬੈਸ ॥ ਕਦੁ ਵੀਤਾ ॥ ਗੁਰੂ ਸੇਰ
 ਚਿਹਿਰਾ ॥ ਮਃ ॥ ਗਧੈ ॥ ਥੈ ਠੇ ॥ ਕਦੁ ਵੀਤੁ ॥ ਜਨਿ ॥ ਰੰਧ
 ਕਦੁ ॥ ਗੀ ॥ ਕਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ॥ ਧਾਧ ॥ ਕਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ॥ ਧਾਧ
 ਭੀ ॥ ਮਹਿ ॥ ਧਾਧ ॥ ਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ॥ ਪਹਿ ॥ ਓਤੁ ॥ ਗਤ ॥ ਮੇਧਿ ॥ ਚ
 ਕਾ ॥ ਧਿ ॥ ਰੰਧ ॥ ਧਾਧ ॥ ਪੈ ॥ ਜਤ ॥ ਮਾ ॥ ਗੀ ॥ ਧਾਧ ॥ ਧਿ ॥ ਜਾ ॥ ਧਿ ॥ ਧਿ
 ਮਾ ॥ ਧਿ ॥ ਧਾਧ ॥ ਮਾ ॥ ਧਾਧ ॥ ਨਾਨਕ ॥ ਸਿ ॥ ਧਾਧ ॥ ਨਾਨਕ ॥ ਜਾ ॥ ਰੰਧ ॥ ਮੇਧਿ ॥
 ਗਧਿ ॥ ਰੰਧ ॥ ਮੇਧਿ ॥ ਰੰਧ ॥ ਮੇਧਿ ॥ ਰੰਧ ॥ ਮੇਧਿ ॥ ਰੰਧ ॥ ਮੇਧਿ ॥ ਰੰਧ ॥
 ਜੈ ॥ ਸਾਥਾ ॥ ਧਾਧ ॥ ਰੰਧ ॥ ਮੇਧਿ ॥ ਰੰਧ ॥ ਮੇਧਿ ॥ ਰੰਧ ॥ ਮੇਧਿ ॥ ਰੰਧ ॥

ਕ ਸਾਏ ॥ ਕਹਿਉ ਪਦੁ ਸੁਣਿਹੈ ਬੈਥੁ ਰਾਤੀ ॥
 ਥੁਹਿ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਏ ॥ ਪਿਛੋਲੇ ਅਵਢ ॥
 ਟਬਖਸਿਐ ਠਿਪੁ ਰਾਗੈ ਮਗਹਿ ਪਾਏ ॥
 ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਸੀ ਸਭ ਥਿਪਿ ਜਾਏ ਕਿਸੁ ਪਉ ॥
 ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਕਹੈ ਕਥਿ ਨਿਭ ਜੀਐ ॥
 ਗਵਿਰੁ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥ ਤਾਪੈ ਜਗ ਖਾਈਐ ॥
 ਟਰਛਿ ਮੈ ਸਭਾ ਗੀਰੇ ਖੀਇ ਕਤੇਗੀ ॥
 ਟਰਛਿਐ ॥ ਭਾਉਇ ਰਿਗ ਪਾਲਦੁ ਇਥਾ ॥
 ਆਪੁ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ ਆਪੇ ਸੁਣੈ ਬੇਨਤੀ ॥ ਪੁਰ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੋਹਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਤਾਦੁ ਕੈ ਮਨ ਕੀ ॥
 ਚਿਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਟਬਖਸਿ ਪਈ ॥

ਓਹ ਓਹੀ ਬਿਯਾਕ ਹੁੰਦੇ ਸੀ ਸੇਈ। ਤੁਮਰ
 ਵਹੁ ਗੈ ਓਸ ਨਤੁ ਮਕਰ ਓਹੁ ਸੇਈ। ੩॥
 ਧਾਪਿ ਦੁਭਾਈ ਓਤੁ ਮਕੁ ਰੁਕਮ ਦੁਹਾ ਓਹੁ ਨ
 ਸੁਣਈ ਰਿਤ ਓਤੁ ਮਕੁ ਰੁਕਮ ਦੁਹੁ॥ ੪॥ ਸਿਸੇ
 ਸੁਤੇ ਨਾਨਕ ਸਗੋਂ ਵਗੈ ਸੇਈ। ਜਿਧੁ ਰੁਖੁ ਭੈ ਆਪ
 ਦਾ ਡਿਸੁ ਗੀਰ ਨਹੀਂ। ੫॥ ਜੇਚਲ ਚਾਲੇ ਚ
 ਲਿਯਾ ਬਿਦੁਸ ਬੈਨਾ ਲਗਾ। ਯਥੈ ਤਾਪ ਨ ਸੰਚੁ
 ਦੇ ਬਿਰਿ ਭੁਟੁ ਚੀਚਾਗਾ॥ ੬॥ ਦੁਖੁ ਜੁਕ ਹੁੰਦੁ
 ਖਤੁ ਸਹਿ ਲਹੁ ਮਤੁ ਪਵਿਤਾ ਦੁਹੁ॥ ੭॥ ਓਹੁ ਗਵੇ
 ਤੁਹੁ ਗਵੇਕ ਹੁੰਦੈ ਸਾਤੁ ਤਪਾ ਦੁਹੁ॥ ੮॥ ਧਰਮੁ
 ਕੁਮਸਤੁ ਬੀਜੁ ਰਹੁੰਦੈ ਸੀਰਿ ਰਤਕਮਾ ਦੁਹੁ॥

ਤਾਵਪਗੀਜਲਾਉਗਾਹੈਜਾਵਹੁ॥੮॥ਕਰੁ
 ਤੈਸਤਿਗੁਰੂਮਿਐਬੁਝੈਦੀਰਗਾਨਾਮੁਦਖ
 ਏਸੁਏਨਾਨਾਮੇਥਿਉਹਗਾ॥੯॥ਜਿਉਹਾ
 ਤੇਤਾਤਿਏਵੇਦੇਚਾਹਦੀਆਈਸਤਿਮੁਤਾਏ
 ਨਾਨਕਾਸਾਈਵਰਿਆਈ॥੧੦॥ਤਥਾਇਕਲਿ
 ਮਗਦਾਨਾਗੁਜਰੀਤਾਅਖਿਉਸੁਜੀਏਉਤਾ
 ਇਸਿਮੈਵਗਾਇਆਅਤੈਤਿਤੋਰਿਉਮਾਗੇ
 ਤਥਗੁਰੂਥਾਥੈਆਖਿਆਮੁਗਦਾਨਿਆਉਸਰ
 ਗਖਤਤਲੈਜਾਇਸਉ॥ਜਾਉਹਉਗਤਜਖ
 ਭੁਰੇਹਗੇ॥ਤਥਮਗਦਾਨਾਜਾਇਸੁਤਾਗੇ
 ਕਬਰਹਿਕਲਾਪਈਥੀਸਾਨਉਪਰਿ

ਹਿੰਦੁ ਖਾਦਿ ਆਸਿ ਉਤ੍ਰੁਤਾ ਬਾਗਿ ਉਤ੍ਰੁਤੀ ਜੀ ਆਸ
 ਇਹ ਗੀ ਆਸਿ ਕੇ ਜੀ ਜੀ ਲ ਜੀ ਮੁਤੇ ਹਿੰਦੁ
 ਤਾਹ ਬਾਗਿ ਸਭੇ ਮਹਿ ਸਦੀ ਆਸਿ ਤਬ ਬੈ
 ਆਖਿ ਆਸਿ ਕੀ ਤੇ ਵੇ ਮਹਦਾ ਨਿਯਾ ਤਾ
 ਮਹਦਾ ਨੇ ਆਖਿ ਆਸਿ ਕੀ ਵੇ ਈ ਉਕੇ ਜੀ ਲ ਜੀ
 ਸਭੇ ਮਹਿ ਗਈ ਆਸਿ ਤਾ ਬਾਗਿ ਮਿ ਆਸਿ
 ਖਿਓ ਮੁ ਮਹਦਾ ਨਿਯਾ ਈ ਵੇ ਹੀ ਮਹਦੀ ਆਸਿ
 ਇਕ ਸੰਕਾਸ ਦਕਾ ਤਾ ਮਹਦਾ ਨਾ ਆਸਿ ਪੇਰੇ
 ਪਹਿ ਆਸਿ ਤਬ ਸੈ ਦੁਹ ਕੋ ਏ ਕੁ ਬਹੁਤਾ
 ਉਪਗੀ ਕੇ ਹੀ ਆਸਿ ਤਬ ਬਾਗਿ ਕਾ ਆਸਿ ਵੇਦਿ
 ਇਹ ਬਾਗਿ ਉਤ੍ਰਿਤਿ ਖਿਯਾ ਈ ਆਸਿ ਬਾਗਿ

ਪੁਰਖਾਥਾਪੁਰਸੰਗਤਿਵਿਦਿਗਵਿਆਥੁ
 ਤਵਰਾਓਦਾਸੀਓਯਾਤਦੁਰਥਾਥਓ
 ਹੁਗਵਰਗਿਆਪਸੁਰੁਵਿਦਿਦੇਮੀ
 ਲੇਖਿਓਦੇਵਦੇਵਿਦਿਯਾਇਨਿਕਾਓ
 ਸਮਧਓਪਗਿਓਥੈਥਾਗਵਿਦਿਜਾਇਥੈ
 ਤਥਮੀਏਮਿਓਨਾਗਓਓਯਾਥਾਪਦਿਯਾ
 ਮੁਗਦਾਵਿਓਯਾਥਿਓਮੁਜੇਨਾਨਕੁਤਲਾਓ
 ਕੀਰੁਓਯਾਪੁਰਜੇਯਾਸੰਨਿਯੋਗਤਾਇਓਤਾਓ
 ਲੇਓਗਿਜਿਓਦੁਪਓਪਹੁਮਲਾਈਤਗਿਯ
 ਈਦੀਓਤਥਥਾਥੇਯਾਥਿਯਾਥਾਥਦਨਿਯਾ
 ਸੁਦਿਥਿਥਾਥਿਯਾਥਾਥਦੀਓਤਮਗਦੇਓ

ਅਖਿਆਸੀਤੇਸਜੁਤੈ॥ ਵਜਾਇਆਵਜਦਾ॥
 ਤਬਗੁਰੂਬਾਬਾਬੋਧਿਆਮਾਮਦਾਨਿਆਜਾਮਿ॥
 ਅਸਾਨੁਮਿਲੈਗਾਤਾਇਉਤਿਚਲਿਐ॥ ਹਿਗੇਸਿਉ
 ਨਿਬੁਦਿਚਹੁਰਮੁਨਿਚੋਜੀ॥ ਚਦਾਏ॥ ਤਬ
 ਮੀਆਮਿਠਾਉਓਖਜਾਓਆਆਖਿਓਮੁਚਾ॥
 ਹੁਖੇਓਨਾਨਕਦਾਦੀਦਰੁਕੇਹਾ॥ ਤਾਮੁਕੀ
 ਦਾਅਖਿਆ॥ ਤੁਸਾਯਗੇ॥ ਵਜਾਕੀਤਾ॥
 ਜੋਨਾਨਕਅਸਾਨੁਮਿਲੈਗਾਤਾਇਉਤਰਿਐ॥
 ਗੋਸਿਉਦੁਪੁਓਪਹੁਮਾ॥ ਈਤਾਗਿ॥
 ਈਦੀਏ॥ ਤਾਮੀਆਮਿਠਾਬੋਧਿਆਜੋਉਥ
 ਹੁ॥ ਵਜਾਯਾਇਆਏ॥ ਸਿਉਨਿਬੁਦਿਚਹੁ॥

ਹਸਤਿ ਚੋੜਾਯਾ ਚਰਾਯੋ ॥ ਤਿਉ ਜਮਿ ਲੈ
 ਗਾਤਾਇ ਓਨਿ ਚੋੜਿ ਲੈ ॥ ਭਗੋ ॥ ਤਾਦੁ ਪਕਾ
 ਕੁਛ ਨ ਜਾਵੈ ਗਾਮਾਯਾ ॥ ਓਤਾ ਗੀਅਤੇ
 ਨਿਭੁ ਨਿਚੋੜਿ ਆਏ ॥ ਭਗੋ ॥ ਭਗੋ ॥ ਤਥਮੀ
 ਆਮਿ ਠਾਦੀ ਦੁਰਦੇ ਪਦਿ ਆਇ ਆਗਾ ॥
 ਦਿਤੁ ਆਇ ਸਾਗਾ ਮਕਰਿ ਵੈ ਥੈ ॥ ਗਇ ਆਇ
 ਗੇ ਸਦਿ ਮਹਾਯਾ ॥ ਤਥਮੀ ਆਮਿ ਠਾਥੀ
 ਆਮਿ ਸਲੋਕਾ ॥ ਆਇ ॥ ਆਇ ॥ ਆਇ ॥
 ਜਾ ॥ ਆਇ ॥ ਆਇ ॥ ਆਇ ॥ ਆਇ ॥
 ਆਇ ॥ ਆਇ ॥ ਆਇ ॥ ਆਇ ॥ ਆਇ ॥

ਬਾਬੁਦਿਤਾਮਾਛੁਦਿਨਾਉਖੁਦਾਉਕਾਨਦਿ
 ਰੁਣਾਨਰੁਣੁਪੁਸੇਖਾਨੀਅਉਗਾਸਿਕਰਿਤ
 ਦਰਗਹਪਦਉਕਾਬੁਪੁਆ॥ਤਾਬਾਬੈਆਖਿ
 ਆਸੇਖਸਿਯਾਉਸਦਰੁਦੁਇਦੀਰੁਉੜ
 ਨਾਹੀਜੇਵੇਈਹਰਦਾਏਸੇਉਕੋਰੁਆਰ
 ਹਰਦਾਏ॥ਤਾਸੇਖਿਮਿਠੈਆਖਿਆਜੇਨਾਨ
 ਕਥਿਨੁਤੇਹਦੀਵਜਾਹਦਾਏ॥ਸਲੋਕੁ
 ਅਛੁਦਾਛੁਦਾਈਨਾਛੁਦਾਉਕਾਪਾਉਕ
 ਦਰਗਾਕਗੈ॥ਇਸੁਏਤੀਕਾਮਨਾਦਾਹ
 ਪਾਏਖਿਨੁਤੇਹਦੀਵਸਿਉਛੁਦਾਉਤ
 ਬਾਬੈਜਬਾਬੁਦਿਤਾ॥ਸਲੋਕੁਕਾਕੁਗਾਕੁਤ

ਥਕਮਾਈਐ॥ ਭਉਵਈ ਇਤੁ ਤਨਿ ਲਾਈਐ॥
 ਸਦੁ ਬੁਝੁ ਤੁਯਾ ਵਿਜਲਾਈਐ॥ ਥਿਨੁ ਰੇ
 ਲੁਦੀ ਵਹਿਓ ਥਾਐ॥ ਕਹਿੰਦਾ ਤੁਸੀਂ
 ਬੁਝਿਓ ਮਿਲੈ॥ ੧॥ ਇਤੁ ਤਨਿ ਲਾਈਐ॥
 ਥਕਮਾਈਐ॥ ਸੁਖੁ ਤੈਵੇ ਸੇਵਕ ਮਾਈਐ॥
 ਸਰਦੁ ਨੀਯਾ ਆਵਣੁ ਜਾਈਐ॥ ਕਹਿੰਦਾ
 ਦਿਤੁ ਨੀਯਾ ਸੇਵਕ ਮਾਈਐ॥ ਤਾਨੁ ਰਗ
 ਹਥੈ ਸਦੁ ਪਾਈਐ॥ ਕਹਿੰਦਾ ਨਾਨਕ ਬੀਹ
 ਲੁਕਾਈਐ॥ ਸ਼ਾਤੁ ਸੇਖਿ ਮਿਥੈ ਕਾਮੁ ਕੀਤਾ॥
 ਪਿਓ ਜਾਸੀਓ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਾਓ ਜਿਤੁ ਪ

ਤੇ ਬਥਾਉ ਪੈ ਏਆ ਅਤੇ ਜੀ ਓ ਓ ਕ ਵ ਨ ਕ ਤੇ
 ਬੋਲੇ ਸਿਤੁ ਕਾ ਮਾਏ ਤੇ ਸਹੀ ਥੀ ਏਆ ਅਤੇ ਓ ਓ
 ਕ ਵ ਨ ਕ ਰੇ ਸੀ ਓ। ਸਿਤੁ ਰਗ ਵਾਲਾ ਏ
 ਥੀ ਏਆ ਅਤੇ ਓ ਓ ਕ ਵ ਨ ਕੇ ਜਾਏ ਸਿਤੁ ਏ
 ਗੈ ਜਾਏ ਨਾ ਓਆ ਅਤੇ ਓ ਓ ਕ ਵ ਨ ਨਿਵ ਜਾਏ
 ਜਾਏ ਗੁਜਾਏ ਤੇ ਨ ਜਾਏ ਗੁਜਾਏ ਤਬ ਬਾਏ ਜਾਏ ਕੁ
 ਤਾਆ ਖਿਓ ਮੁਮ ਰੇ ਪਾਏ ਨਾ ਕਾ ਕ ਵ ਨਾ ਏ। ਤਮ
 ਗਦੇ ਨਾ ਕਾ ਕ ਵ ਨਾ ਏ। ਨਾ ਕਾ ਕ ਵ ਸ ਵ ਦ ਵੀ ਤਾ
 ਗੁਮ ਗੁਦਿ ਸਿਮ: ੧। ਆਉ ਤਮ ਗੁਮ ਕੁਦਾ ਏ
 ਨੋ ਏ ਸਿਖ ਆਉ ਤਾ ਨਾ ਕਾ ਕੇ ਪੈ ਯੋਓ ਓ ਓ ਪੈ
 ਆਉ ਕੁਦਾ ਗੁਮ ਸ ਵ ਗੁਦਿ ਤਮ ਕੁਦੇ

ਕਥਾਨੁਰ ਗਾ॥ ਸਚੁ ਨਿਵਾਜ ਕੀਨੁ ਮੁਖ
 ਲਾਮਾ ਸਾਮਾਗਿ ਨਿਵਾਜੁ ਸਾਗੇ ਹਮਸੇ
 ਤਮਨੁ ਮਥਿਨੁ ਲਾਕਾ ਮਖੁਰੁ ਪਾਕ ਪਗਲੁ॥
 ਸਗਲੀਆਂ ਭਿਓਕ ਮਾਦੁ ਤਾਤੀ ਕਤਿਤ ਗਇ
 ਉਖੇਲਿ ਦੁਲਾਹੁ ਮਾਗੁ ਭਿਓਕ ਮਾਗਿ ਕੁਥ
 ਲਾਗਾ ਮਿਲੁ ਹੁਕੀ ਤਿਜਿਤ ਦਿਨਿ ਨ ਮਗਲੁ॥
 ਦੁਗਲ ਕਤੇਬ ਲਿਖਿ ਮਾਭਿ ਮਾਭੀ ਰਸਾਨੁ
 ਹਤਰਾ ਪੁਰਾਨੁ ਹੀ ਪੰਚ ਮਛਰ ਮਿਰਕੁ
 ਹਿਥੈ ਪੁਰਿ ਭਿਓਕ ਸਭੁ ਗੀ ਕਥਾ ਪਗਲੁ॥
 ਹੁਕਾ ਮਿਲਿ ਗਿਜਾ ਪੈਠਿ ਖਕੁ ਸਤ ਪੀਰੁ
 ਯਸ ਕਮਾਇਆ ਦੁਜਾ॥ ਹੁਕਾ ਹੁਕਾ ਮੁਖ

ਸਕੁ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦਗੀ ਮਾਲੁ ਤੁਮਾਲੁ ਤੁਮਾਲੁ
 ਤੁਮਾਲੁ ਜਗਾ ਪਾਸੁ ਚੁਕ ਮੈ ਏਸੇ ਧੀਰਾਜੀ
 ਜੇਦਿਲੁ ਬੈਧੈ ਸੇਈ ਭੀਜੀ ਸੇ ਮੁਖ ਮਾਤੁ
 ਭੁਭਿਯੋ ਗੈਸੇ ਰਹੈ ਸੁਰਿ ਸੁਖਿ ਭਉ
 ਗਾਘਾ ਸਭੇ ਦਖਤ ਸਭੇ ਕਹਿਏ ਭਾਖਾ
 ਕੁਯਦਿਲੋ ਮਹਿ ਮੁਢਿਯਾ ਤਸਕੀ ਭ
 ਦਿਕਹੁ ਸਭ ਮਹਾਤਮੁ ਮਹਿ ਮਹਿ
 ਧੋਖਾ ਧਾਵੈ ਧਾਨੁ ਧਗਾ ਧਿਯ ਮਹਿ
 ਹਰਗਤਾ ਤੁਮ ਕੁਢਿ ਭਾਭੁ ਤੁਮ ਜੀਤਾ
 ਮੀਰਮ ਕੁਢਿ ਮਹਾਤਮੁ ਭੀਯੋ ਭਉ ਭਉ
 ਦਾਈ ਦਗਾ ਭਾਖੀ ਮਿਥਿ ਭਉ ਭਉ

ਸੁਖਗੀਤੀਜੀਭਲੇਮੀਚਭੁਖੀਐਗਾਪੰਜਵੈ
 ਪੰਜਿਵਿਤੁਮੁਕਾਮੈਪੰਜੈਵਖਤਤੇਰਾਪਰਪ
 ਗਾਇ॥ਸਗਲੀਜਾਨਿਗੁਰੂਮੁਰੀਦਗਾਥਦ
 ਅਮਾਭਦਵਿਗੁਰੂਪਿਕੁਜਾਗੁਰਦਿਲਿ
 ਬੁਢਿਦੇਵੁਭੈਗਾਥਗੁਥਗੁਥਪਰਪਰਪਰ
 ਤੁਭਾਭਲਥਥਗੁਪਾਥਾਇਲਿਦਗੀ
 ਆਭਿਧੈਵੁਮੁਭਲਿਥਾਪੀਰਪਛੈਭਿਸ
 ਤੀਮੇਈ॥ਅਜਗਪਾਉਗੇਗੁਤਗਾ॥१॥ਕਾ
 ਏਕਾਕਿਰਦਗਾਭੁਭਿਕੁਕਾਗਾਗਤਮਾਮੇ
 ਮਾਇਭਕੀਗਾਨਪਾਕਪਾਕਉਤੁਰਿਕਗੁ
 ਤੁਸਾਇਭਿਸਥਤਿਸੁਗਤਿਦਸਤਾਗਮ॥੨॥

ਮੁਸਾਯਾਨੁ ਮੇਮਦਿਉ ਭੈਯੋਨੀ ਤਗੀ ਮਾਤੁ
 ਦਿਉ ਤੇ ਧੈਯੋਨੀ ਯਾਨੁ ਵੈਗੀਯਾਨੁ ਯੋਯੋ
 ਜਿਉ ਸੁਮੁਪਾਤੁ ਪਾਉ ਪਾਉ ਪਾਉ ਪਾਉ ॥ ੧੩ ॥
 ਕਉਮਿਯੋਨੀ ਮਿਯੋਨੀ ਮਿਯੋਨੀ ਮਿਯੋਨੀ ਮਿਯੋਨੀ
 ਦੁਮਾਨੁ ਦੁਮਾਨੁ ਯਾਨੁ ਮੇਧੈ ਮੇਧੈ ਮੇਧੈ ਮੇਧੈ
 ਯਾਨੁ ਮੇਧੈ ਮੇਧੈ ਮੇਧੈ ਮੇਧੈ ਮੇਧੈ ॥ ੧੪ ॥
 ਗਤਿ ਕਰੁ ਗਤਿ ਕਰੁ ਗਤਿ ਕਰੁ ਗਤਿ ਕਰੁ
 ਬਤਿ ਕਰੁ ਬਤਿ ਕਰੁ ਬਤਿ ਕਰੁ ਬਤਿ ਕਰੁ
 ਰਹਿਯਾ ਬੁਝੀਯਾ ਬੁਝੀਯਾ ਬੁਝੀਯਾ ਬੁਝੀਯਾ
 ਤਬ ਮੇਧੈ ਮੇਧੈ ਮੇਧੈ ਮੇਧੈ ਮੇਧੈ
 ਯੋਧੈ ਮੇਧੈ ਮੇਧੈ ਮੇਧੈ ਮੇਧੈ

ਵੈਸਾ ॥ ਤਬ ਥਾਥੇ ਅਧਿਆਸੇ ਪਸਿ ਚਾਹਿਕ
 ॥ ਏਹੀ ਵੀ ਮਤਿ (ਵਿਸਾ) ਭੁਯਾਈ ॥ ਤਾਸੇ
 (ਪਸਿ) ਚਾਹਿਕਾ ਅਧਿਆਸੀ ਮਿਤਿ ਕੁਟਿਸਾ ॥ ਤਬ ਕੁ
 ਰੁਥਾਥੈ ਸੇ ਪਸਿ ਚਾਹਿਕਾ ਪਰਤੀਤੀ ਮੈਲੇ ॥
 ॥ ਤਬ ਥਾਥੇ ਅਧਿਆਸੇ ਪਸਿ ਚਾਹਿਕੇ ॥
 ॥ ਮੁਖ ਰਾਹਿਕਾ ਮੁਖੁ ਥਾ ॥ ਤਬ ਥਾਥੇ ॥
 ॥ ਆਪਣਾ ਪਸਿ ॥ ਮਿਤੁ ਮਗਤ ਮਮੋ ॥ ਚਿ
 ਗਾਇਆ ॥ ਤਬ ਸੇ ਪਸਿ ਚਾਹਿਕੇ ॥ ਚਿਕਾਹਿਕੇ ॥
 ॥ ਆਸਾ ॥ ਚੈਤਾ ॥ ਚਿਕਾਹਿਕੇ ॥ ਮੁਖੀ ॥ ਮੁਖੀ ॥
 ਤਬ ਚਿਕਾਹਿਕੇ ॥ ਚਿਕਾਹਿਕੇ ॥ ਚਿਕਾਹਿਕੇ ॥

(275)

ਦੁਹੈ ਸਚ ਭਿਸਤੁ ਹੈ ॥ ਦੋਹੈ ਦੁਜ ਕੁ ਹੈ ॥
 ਭਾਗੀ ਮੀ ਭਾਉ ਭੈ ਹੈ ॥ ਜਿਹੁ ਜੁ ਲਖ ਮੁਹੈ ॥ ਇਹ
 ਮੁਖੁ ਮੁਖੁ ਹੈ ॥ ਸਿਧ ਭਿਭੁਜੁ ਹੈ ॥ ਥੰਗ
 ਭਾਉ ਕੁ ਹੈ ॥ ਚੰਗੀ ਲਾਭੁ ਹੈ ॥ ਜਗੀ ਪਾਭੁ ਹੈ ॥
 ਛਰੀ ਗੰਗਾ ਮੁਖੁ ਹੈ ॥ ਨਾਮ ਮੁਖੁ ਮੁਖੁ ਹੈ ॥
 ਗੁਪੀ ਗੰਗਾ ਬੈਠੁ ਹੈ ॥ ਪੀਠੁ ਹੈ ॥ ਦਿਨਾ ਨਤਿ
 ਦਸਤੁ ਹੈ ॥ ਬੈਠਿ ਨਾਤਿ ਨਾਕੁ ਹੈ ॥ ਤੇਗ
 ਮਰਦੁ ਹੈ ॥ ਮਰਦੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਹੈ ॥ ਇਤੇ
 ਇਤਿ ॥ ਜੇ ਜਾਨਿ ਸਾਧੈ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ
 ਰਾਮ ਬੰਦੁ ਹੈ ॥ ਤਬ ਬੰਦੁ ਮੀ

ਨਾਮਿ ਚਾਹਿਦਾ ਤਾਗੁ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਉਬਤੁ
 ਗੁਰੂ ਗੁਰਿ ਨਾਮਾ ਬੋਲੁ ਉਦੁ ਉਗੁਰਾਤ ਬ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵਿ ਨਾਨਕ ਦੇਵਿ ਨਾਨਕ ਦੇਵਿ
 ਇਨਿ ਕਹਿਯਾ ਤਬਾਨੋਰੁ ਗੁਰੇ ਪਗ
 ਦੇ ਦਵਰੇ ਤੀਤੁ ਨੀਚੇ ਦੁਪੁਤੁ ਕੁਖਰੇ
 ਬਾਨਿਸੇ ਕਪਿਤਾ ਕਮ ਗਧ ਬਾਨਿਸੇ
 ਇਨਾ ਜੀਨਾ ਨੁਤ ਪਾਯਾ ਇਨਾ ਜੀਨਾ ਤਬ
 ਉਤਾਇ ਕਹਿ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਉ ਕਉ ਕਹਿ ਕੈ
 ਨਿਗਹਿਯਾ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲਾ ਤਬ
 ਉਸ ਬਸਤੁ ਬਾਹੀ ਤਮ ਕਉ ਪਾਏ

ਮਾਇਸ਼ਵੀਤੀ॥ ਦੁਪੁਰੀ॥ ਰਜੀ॥ ਮਾਤ
 ਮੈ॥ ਤੁਤੀ॥ ਮਾ॥ ਹੁ॥ ਤੇ॥ ਮਾ॥ ਬ॥ ਮ॥ ਟੁਕੇ॥ ਵੇ॥
 ਤਬ॥ ਬ॥ ਬੈ॥ ਜੀ॥ ਕ॥ ਓ॥ ਤੇ॥ ਬ॥ ਫਿ॥ ਮਾ॥ ਫਿ॥ ਮਾ॥
 ਤਦ॥ ਤੁ॥ ਹੁ॥ ਜੀ॥ ਪੁ॥ ਫਿ॥ ਮਾ॥ ਤੇ॥ ਮੈ॥ ਬਿ॥ ਮਾ॥ ਤੇ॥ ਮਾ॥
 ਪਾ॥ ਤਬ॥ ਓ॥ ਸ॥ ਕ॥ ਓ॥ ਮਾ॥ ਜੀ॥ ਮੈ॥ ਮੈ॥ ਪ॥ ਤਾ॥ ਕ॥
 ਸ॥ ਗ॥ ਪੁ॥ ਪਾ॥ ਓ॥ ਸ॥ ਕੇ॥ ਨ॥ ਓ॥ ਕੇ॥ ਕ॥ ਮ॥ ਟੁਕੇ॥ ਜੀ॥
 ਫਿ॥ ਓ॥ ਓ॥ ਮਾ॥ ਤਬ॥ ਬ॥ ਬ॥ ਬੈ॥ ਫਿ॥ ਮਾ॥ ਤੇ॥ ਮੈ॥ ਪ॥ ਤਾ॥
 ਪੁ॥ ਮ॥ ਜੀ॥ ਸ॥ ਗ॥ ਦਿ॥ ਤੁ॥ ਤੇ॥ ਮਾ॥ ਪਾ॥ ਓ॥ ਫਿ॥ ਫਿ॥
 ਪਾ॥ ਧ॥ ਧ॥ ਮਾ॥ ਤੇ॥ ਤੁ॥ ਮਾ॥ ਧ॥ ਦ॥ ਪੈ॥ ਜੈ॥ ਮੈ॥ ਸ॥
 ਓ॥ ਮ॥ ਪ॥ ਸਿ॥ ਫਿ॥ ਫਿ॥ ਮਾ॥ ਪਾ॥ ਤਬ॥ ਤੁ॥ ਪਿ॥

ਰਬਾਨੀ ਕੀਤੀਆਂ ਖਿਓਂ ਸੁਜੀਓਂ ਉਥੇ ਥੈਓਂ
 ਤਬ ਬਬੇ ਖਿਆਲ ਓਹਿ ਕਮਾਓਂ ਦਿਓਂ ਪੈ
 ਫਿਰ ਓਹੀ ਖਿਆਲ ਪੈ ਜਾਓਂ ਪਰਿ ਬਖਸ਼ਿਆ
 ਜਕ ਜਾਨ ਮੁਠਾ ਪੁਰਤੁ ਜਾਓਂ ਪਸਾਰੁ
 ਓਹੀ ਗਿਆ ਪੁਰਤੁ ਗੁਣਾ ਜਾਓਂ ਤੇਜਾ ਫੈਲਾ
 ਓਹਿ ਸੁਖੀ ਬਖਸ਼ਿਆ ਖਰੀਓਂ ਫਿਰ ਓਹੀ ਫੈਲਾ
 ਪਸਾਰੁ ਖੋਏ ਗਾਓਂ ਰੁਬਤਾ ਤੀਕ ਰੈ ਗਾਓਂ
 ਬਦਨੀ ਚੰਦੁ ਪਸਾਰੁ ਓਹੀ ਗਾਓਂ
 ਜਾਓਂ ਪੈ ਗੀ ਪੁਰਤੁ ਕਹਿਓਂ ਓਹੀ ਪਸਾਰੁ
 ਤੁਝਾ ਗੈਰ ਖਿਓਂ ਓਹੀ ਤਬ ਫਿਰ ਪੁਰਤੁ ਓਹੀ

ਨਾਮਿ ਨਾਮਿ ਤਾਜੀ ਤੁਹਿ ਤੁਜਾ ਨਾਮਿ ਨਿਭੁਆਇਆ
 ਤਬ ਇਸਿ ਨਾਮਿ ਨਾਮੁ ਪੁਰੇਖਿ ਨਾਇ ਤੁਜਾ ਨਾਮਿ
 ਨਾਮਿ ਨਾਮਿ ਮੈ ਏਕ ਨਾਮੁ ਚਰੀ ਕਾਸਿ ਖੁਬਾਉ
 ਸੰਮੇਰੇ ਪਾਸੁ ਹੁਸ ਗਉਤੀ ਮਧੀ ਵਡਾਈ
 ਭੀਜਾ ਜਬ ਮੇਰੇ ਕਾਨ ਕਾਸ ਮਾਊ ਭਾਤ ਮੈ ਦੁ
 ਖਾਊ ਭਾਤ ਮੇਰੇ ਪਸਿ ਸਗਤੀ ਹਿਨ ਦੇ ਸੇ ਮੈ ਨੁਵਸ
 ਨਾਮਾਈ ਮੇਰੀ ਮਾਨੁ ਭੁਭੁਗਈ ॥ ਭਿਸਕ ਸਕਦਾ
 ਏਤੁ ਜਾਨਿ ਨਾਮਿ ਨਾਮਿ ਨਾਮਿ ਤਬ ਭੁਭੁਗਿ ਨਾਮਿ ॥
 ਅਤੇ ਭੁਭੁਗਿ ਗਇਆ ਤਦੁ ਦੁਗੀ ਚੰਦੁ
 ਇਥੈ ਗੀ ਪਇਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਉ ਪਾਇ
 ਉਗਇਆ ਭੁਸਕੇ ਦੁਗਉ ਪਰਿਸਤ ਪਜਾ

ਬੰਧੀਆ ਬੀਆਗਾ ਖਾਧਾ ਖਰੀਦਿ ਪਤ ਬੀ॥ ਤਬ
 ਬਾਥੈ ਪੁਇਆ ਏਤ ਪਤ ਸਿਸਕੀਆ ਏਨਿ॥ ਤਬ
 ਬਾਥੈ ਪੁਇਆ ਤਬ ਦੁਨੀਚੰਦਾ ਆਖਿਆ ਸੀ ਇਹਿ
 ਧਨਾ ਮੇਰੀਆ ਏਨਿ॥ ਤਦੁ ਬਾਥੈ ਭਿਖੂ ਧੀਰਿ
 ਆਖਿਓ ਮੁਖੀ ਮਾਤੀਆ ਮਾਨਗੁ ਖੁ॥ ਅਸੀਆ
 ਗੋਮਰੀਏ ਓਗੈ ਤਬ ਦੁਨੀਚੰਦੁ ਧੀਰੀ ਮਤਿ
 ਸਿਧੇ ਗਇਆ ਆਖਿਓ ਮੁਖਿ ਓਸੁ ਧੀਰੁ ਪੁਰੁ
 ਤੀਓ॥ ਅਤੇ ਆਖਿਓ ਸੁਰੁ ਅਗੈ ਮੰਗਿਓ ਓਗੈ
 ਤਦੁ ਤੀ ਮਤਿ ਆਖਿਓ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਇਉਸੁ
 ਧੀਰੇ ਸਾਖਿਓ ਲੋਗੀ ਆਗੈ॥ ਤਦੁ ਨੀਚੰਦ
 ਆਖਿਆ ਜਿ ਆਕਸੀਐ॥ ਤਦੀ ਮਤਿ ਆਖਿਆ
 ਜਾ ਓਦੇ ਆਉ॥ ਤਬ ਦੁਨੀਚੰਦੁ ਧੀ ਯਹ

ਲੇਖਾਇਆਥਾਥੇਪਸਿਅਇਆਥਿਓਮੁਇਉਮੁਈ
 ਮੋਰਪਸਿਅਮੋਰਾਓਏਵੀਨਾਪੀ॥ ਏਹਿਓਏਏਏ
 ਤਥਗੁਰੂਥਾਥੇਅਥਿਅਥਾਇਉਪਤਾਇਓਕਥਿਪੁ
 ਹੁਚਾਏਓਗਾਜਿਉਈਨਾਈਪਹੁਚਾਇਸ
 ਕਦਾ॥ ਤਥਦੁਨੀਚੰਦਓਓਓਮਥਏਕਥਾਥਾ
 ਥਾਥਿਓਮੁਜੀਓਉਥਾਤਕਥਿਜਿਤਥਾਥੇਪਹੁ
 ਚੈਤਾਤਦੁਹੁਰੂਥਾਥਿਥਾਪਥਮੇਸਥੇਥਾਥਿਥਾ
 ਏਹਿਥਾਥਾਤਾਥਾਥਿਥਾਥਾਥੇਥੁਓਓਥਾਥਿਥਾ
 ਓਸਥਿਥਾਥੇਥੀ॥ ਤਥਦੁਨੀਚੰਦਸਥਾਥਾਥਾ
 ਜੀਥਾਥਾਥਾਥਾਥਾਥਿਥੁਥਿਥੀਤਾਥੁਥਾਥੁਥੁ
 ਮੰਨਿਥਾ॥ ਤਥਮੁਹੁਰੂਥਾਥੇਥਾਥੀਥੀਥੀ

(283)

ਗਾਗਾਤਖੁਤੁਪੁਤੁਰਿਪਗਤੀਉਖਣਗਾਮਤੇਚਉਕਾ
 ਰਿਣਗਾਮਤੇਚਉਕੈਰਿਓਤੁਰਿਪਗਤੀਉਖਣ
 ਗਾਗਾਤੁਚੁਲਾਕਗਗਾਗੁਕਲੀਅਮੇਰਿਕਰਿ
 ਚਾਗਾਗਾਗੇਰੁਮੇਟੀਕੀਪਗਤੀਕੈਸੀਠੈ
 ਤਮੈਨਾਤੀਖਾਣਾਤਬਬਬੇਅਖਿਅਾਇ
 ਜਪਾਤਿਤਕਉਰੁਮੇਟੀਕੈਰਿਣੁਤੁਤਬਕੈ
 ਰੁਮੇਟੀਮਿਲਾਪਤੁਤੁਬਰਿਲੈਗਾਇਆਜ
 ਏਲਗਾਤਉਕਾਬਣਾਣੁਇਪਗਤੀਖੈਰਇਸੀ
 ਬੈਪਗਤੀਖੈਰੈਓਥੈਤੁਗਾਗਾਨਿਕਾਹਿਲੀ
 ਤਬਚਾਰਿਪਤੁਰਿਖੈਰੁਰਿਕਿਯਾਜਤੁਪ
 ਯਾਜਤੁਰੁਯਾਮਾਖਿਉਸੁਕਾਬੈਤੁਤੁਤੁ

ਆਇ ਪੈਸ ਪਇਆ ਆਖਿ ਓਸੁ ਜੀ ਓਤੁ ਪਰਸਾ
 ਤੁ ਮੈ ਗੁਮਿ ਐ ਮੈ ਕੁਖ ਮੁਖ ਆਤਾ ਤਦੁ ਭੁ
 ਰੁ ਆਖਿ ਆਸੁ ਆਸੀ ਓਤੁ ਦੁਖ ਤੁ ਗਇਆ
 ਪਗੁਰ ਕਾ ਪਤਾ ਓਤੁ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਕੈ ਪਗਤੀ
 ਖੇਤੁ ਗੰਧੇ ਵਰੇ ਖਾਓ ਤਬ ਕਬ ਖੇਤਿ ਆ
 ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਬਸੀ ਤੁ ਦਿਲਿ ਮਃ ॥ ਸੁਇ ਨਿਕਾਰ ਓ
 ਕਾਰੰ ਨਾ ਕਰੁ ਗੁਰੁ ਪੈਰੀ ਆ ਕਾ ਬਭੁਤੁ
 ਬਿਸਧ ਗਾਗੀ ਗਾ ਕਾ ਓਤੁ ਕਰੁ ਤੇ ਕੀ ਆਖੀ
 ਗਰੁਖ ਆਤੁ ਪੁਸਿ ਓਤੁ ਗੁਰੁ ॥ ਗੰਧੇ ਮਾਏ ਪੈ
 ਕਬ ਭਾ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ਨੁਭੀ ਸੈ ਸਚਿ ਨਿ
 ਗੁਰੁ ਓਤੁ ਸਮਝਈ ਪੈ ਓਤੁ ਓਤੁ ਪਾਇਆ

ਜਥਾ ਅਤੀ ਕੀਰਤਿ ਭੈਰਵ ਤਾ ਭਉਰਿ ਜਾਇ ਤਥਾ
 ਥਾਥੈ ਇਕ ਦਿਨਿ ਕਹਿ ਆਗਾ ਅਜੇ ਪੁਰਾਣ ਜਕਾ
 ਪਕਸਿ ਗਖਣਾ ਜਥਾ ਮਥਾ ਥਾਥੈ ਇਕ ਦਿਨ ਆਗਾ
 ਤਾਸੇ ਗਤਿ ਪਕਸਿ ਗਖਿ ਆਗਾ ਆਇਤ ਜਗੁਰੀ
 ਤਾਗਤ ਥਾਥੈ ਪੁਰਿ ਆਗਾ ਅਖਿ ਆਇਤ ਜਗੁਰੀ
 ਤੁਜੇ ਇਤੁ ਦਖਤਿ ਭਉਰਿ ਆਇਤ ਜਗੁਰੀ
 ਦੁਖੈ ਆਗੇ ਤੇਗ ਦਖਤੁ ਥਾਥੈ ਤੇਗੁ
 ਭਉਰਿ ਆਗੇ ਤੇਗੁ ਦਖਤੁ ਥਾਥੈ ਤੇਗੁ
 ਇਕ ਦਿਨਿ ਮੇਗ ਮਤਾ ਕਹਿ ਆਗੇ ਜਿਥਾ ਤੁਧੁ
 ਗਿਥਾ ਆਗੇ ਮੇਗ ਮਤਾ ਕਹਿ ਆਗੇ ਜਿਥਾ
 ਆਗੇ ਮੇਗ ਮਤਾ ਕਹਿ ਆਗੇ ਜਿਥਾ

ਆਕੁ ਭਾਗੀ ਆਤਮਿ ਦੁਹੁਤੀ ਆਕੁ ਭਾਗੀ
 ਤਦੁ ਮੈ ਭਉ ਕੀਤਾ ਜੇ ਮਤਾ ਮ ਸੋਕ
 ਕੇ ਚੋਲ ਜਾਹਿ ਵੇਡੇ ਹੋਇ ਮਿਲਿ ਭਉ
 ਮਿਲਿ ਗਿਲ ਕੰਡੀ ਆਕੁ ਨਿ ਆਈ ਤ ਮੈ
 ਖਿਆ ਜੇ ਗੁਰੁ ਜਾਪਿ ਲੇਹਿ ਤਦਿ ਸੰਗਤਿ ਭੈ
 ਨੁ ਭਉ ਹੀ ਸੁਖਿ ਕੈ ਤਬ ਬਾਥੈ ਭੈ
 ਸੀ ਭੈ ਭੈ ਭੈ ਕਾ ਧੈਰੀ ਪਇ ਆਤਮਾ
 ਬਾਥੈ ਤੁ ਮਹਿਲਿ ਸਬਦੁ ਬੋਲਿ ਆਗੈ
 ਗਾਇਲਾ ਮ: ਗਾਧ ਕੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਪੁਰੁ
 ਨਿਤ ਕਾਜ ਸਦਾ ਭਉ ਗਾ ਮਾਇ ਆਕੁ

ਵਿਆਪਿਆ ਨੂ ਬੁਝੈ ਗੁਣਗੁਣਿ ਚਿਹਿਨਿ ਆਪ
 ਭੁਤਾ ਵਿਆਜਾ ਵਸਿ ਪਿਆ ਜਮ ਸੰਦਗਾ ॥
 ਅਧੇ ਮਾਨੁ ਬੈਠਾ ਕੰਝੀ ਮਹਿ ਸੇਠੈ ਏਪੁ
 ਗਥਾ ਵਿਆਤਾ ਜਤਨੁ ਕਾ ਬਚਨੁ ਕੁ ਮ
 ਈਸਾ ਭਈ ਹਿਯ ਭਗਿ ਹਿਯ ਭਗਿ ਪਰੀ
 ਦਰੁ ਦਰੁ ਗਾਏ ਕਰਿ ਦਾਤੀ ਆਇ ਪਰ
 ਤਿਆ ਕਰਿ ਆਇ ਵੇਤਨੀ ਆਗਾ ਭਵ ਮੁਠੈ
 ਬਿਸਾਦਾ ਵਹਿ ਵੀਤਾ ਖੇਤੁ ਤਈ ਆਤਮਾ
 ਪਹਿਲਾ ਪਹੁ ਪੈਯੈ ਗਹਿ ਆਤਮੈ ਤਹਿ
 ਜਹਿ ਆਤਮੈ ਤੈਥੈ ਪਦ ਪਦ ਆਤਮਾ

ਏਥੇ ਏਥੇ ਗਤਾਇਆ ਚਿਤਿ ਨਾਮ ਏਥੇ ਸੁ
 ਪਾਸ ਬੁਧ ਮੁਖਿ ਨਿਜੀ ਏਥੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀਆਂ
 ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਏਥੇ ਚਿਤੁ ਵਹਿਯਾ ਮੇਰੀ
 ਏ ਵੀਤਾ ਕੁਰਬਾਨਾ ਜਿਨਿ ਮਿਥਿਯਾ
 ਜੀਤੀ ਪਈ ਪਾਇਆ ਸੁਖ ਦੀ ਥੁਲਾਨਾ
 ਤੁਹਿ ਕਾਦਮੀ ਤੇ ਏਥੇ ਮੰਤਰਿ ਜਾਪਾ
 ਜਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਤਦੁ ਭਾਗਵਤ ਗਹਿਯਾ ॥
 ਘਰੇ ॥ ੧ ॥ ਨਤਿ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੁਰੀਤ
 ਏਦਮੀ ਵੀਤਾ ਦਖਲੁ ਕੀ ॥ ੧ ॥ ਤਦੁ

ਤਾਗੀ ਭਰਿਓ ਤੁਕੀ ਕਹਿੰ॥ ਤਦੁ ਪੈ ਗੀ ਖੜ
 ਏਕਾਠਵੀ ਯਾਗੁ ਭਿਯਾ ਸਾਸਿ ਸਿਰਿ ਮੇ ਪਾਏ
 ਟਾਥਾ ਭਜਾ ਘਾਸੇ ਪਾਏ ਟਾਮ ਥੈ ਟਿਕ
 ਬਿੰਦੁ ਲੀਕਾ ਤਦੁ ਭਇ ਮੈ ਦੋ ਜਾਤੁ
 ਜਤ ਘੋਰੇ ਥਾ ਤਦੁ ਭਾਖ ਪਾਸ ਗੀ
 ਦੋਸਿ ਜਾਇ ਨਿਕਹਿ ਯਾਗੁ ਭਥੇ ਧਰਿ
 ਭੁਭੁਗੈ ਭਾਤ ਥਾ ਗਤਿ ਕੈ ਸਮੇ ਸੈ ਦੋ ਮਾ ਤੈ
 ਭਿਜਾ ਤੇ ਘੋਰੇ ਦੋਰ ਗੀ ਯਾਗਿ ਜਾਇ
 ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਯਾਪੁ ਗਤਿ ਗਤੀ ਭੁਜਾ

ਫਿਰਿਐ ਮਾਇਦਿ ਪਰਿਗੁਰੂ ਬੇਅਜੇ ਤੇ
 ਪਾਈਐ ਤਉ ਗੁਰੂ ਉਤੇ ਬਾਇ ਪਾਈਐ ਇਸ
 ਖੈਓ ਨਾਅਖਿਅਜੇ ਅਸੀਭੀ ਸੇਵਕਾ ਤਿਉ
 ਕਉ ਦੇਖਾਨਿਤਾ ਇਕ ਮਹਦੁਰਹਿ ਆਯਾ
 ਦਾਹੈ ਹਥਿ ਮਢੀ ਹੈ ਸਾਤਾ ਓਸ ਮਹਦੁਰਹਿ
 ਆਤੁ ਸੀਕਓ ਤਉ ਤਦੁ ਮੈਦੇ ਅਤੇ ਸੀਓ
 ਬਹਿ ਆਯੋ ਅਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਿਖਾਂ ਤ
 ਬਗਓ ਭੈਸ ਮੈਥੁਸ ਮਹਦੁਰਹਿ ਆਤੁ ਸੀਕਓ
 ਨਹਿ ਤਉ ਭੈਸ ਬਹਿ ਆਯੋ ਜੀਅ ਸੀਨਿਤਾ ਪੁ
 ਤੁਹਿ ਗਓ ਤਦੀ ਨੁ ਬੇਅਜੇ ਦੀ ਸੇਵਕਾ
 ਜਾਨੇਗਾ ਜੋ ਅਸੀ ਗੁਰੂ ਜੇ ਤਹੀ ਪਇਐ

ਤਬ ਮੈਂ ਦੇ ਪੁਇਆ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕਉ ਭੁਭਿਓ ਸਿਧੈ ਜਾ
 ਵਹੁ ਗੈ ਤਬ ਭੁਭਿਓ ਮਹਿ ਬਹਿਯਾ ਜਾ ਸੇ ਮੈ ਖੋਲ੍ਹ
 ਜਾਹੁ ਗੁਰੂ ਪਸਿ ਜਾਹੁ ਭਾਤ ਪ੍ਰਤਾਇ ਤੁਸ ਮੈ
 ਜਾਹੁ ਮੇ ਫੁਰਹਿ ਆਜੁ ਮਫੁ ਗੀਭੇ ਦਿਲੈ ਚ
 ਯਿਯਾ ਭਾਤ ਬ ਮੈਂ ਦੇ ਸੀਠਿ ਆਇ ਪੈਸੇ ਪਏ ਆਖਿ
 ਓਹੀ ਜੀ ਮੀ ਆਖ ਦੇ ਭਰੇ ਗੁਰੂ ਤੁਸ ਤੇ ਪਾ
 ਏ ਆਏ ਆਏ ਤੁਸੀਂ ਆਖ ਦੇ ਭਰੇ ਜੀ ਮੀ ਆਖਿ
 ਤਪ੍ਰਤ ਮੇ ਵਰਹਿ ਜਾਹੁ ਭਾਤ ਪ੍ਰਤਾਇ ਜੀ
 ਭੇਦਿ ਮਫੁ ਗੀਭੇ ਚਾਹੁ ਭਾਤ ਪ੍ਰਤਾਇ ਜੀ
 ਵਰਹਿ ਆਖਿ ਆਖਿ ਮੈ ਭਾਤ ਪ੍ਰਤਾਇ ਜੀ
 ਆਏ ਭੁਭਿਓ ਪਛਿ ਗੁਰੂ ਭਾਤ ਪ੍ਰਤਾਇ ਜੀ

ਤੇਓਪਸਿਆਹਾਅਗੁਵਈਵਗੁਓਸਪਤਿਸਮ
 ਟਿਗਇਆਹਾਤਬਸੈਦੇਅਤੇਸੰਤਸਤਿਘੇਰੇ
 ਦੈਵਿਖਾਇਗੁਪ੍ਰੈਗਪਏ॥ਤਦਗੁਰੂ
 ਪੁਇਆਜਨੁਸੀਇਸਵਖੇਤਿਉਲਾਏ॥ਅ
 ਗੇਦਿਨਿਚੜੈਆਵੇਤਾ॥ਤਬਸੈਦੇਘੇਰੇਦੁਹੀ
 ਬੇ॥ਤੀਵਰਿਸੁਣਾਈਖੁਆਸੇਮਿਲੇਕੀ॥ਤਬ
 ਬਥਾਬੋਲਿਆ॥ ਸੋਭਿਕੁ॥ ਅਹੀਪਤੀਅਚ
 ਜੰਤੁਨਵਖੰਡਸਗੀਰਾ॥ਤਿਸੁਦਿਹਿਨਉਨਿਧਿ
 ਨਮੋਏਇਕੁਭਾਗ॥ਤਿਗੁਲੀਗੁਰੂਮਵੇਰੇ
 ਸਾਗਤਿਆ॥ਨਾਨਕਵਰਿਗੁਰਪੀਰਾ॥੧॥ਚਉ
 ਬੇਪਉਸਥਾਹਕੇਸੁਮਤਿਆਓਪਜੈਚਾਉ॥

ਤੇ ਅਗਲਾ ਵਾਸਿ ਉਦੈ ਸਤੀ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਚਾ
 ਉਠਿ ਬੈਠਿ ਮਨਿ ਤੁਝੇ ਵੀਐ ਕਰਮੀ ਤੇਇ ਪਤੁਛੀ।
 ਵਚਨੁ ਬਹਿਯਾ ਕਸੀਐ ਵੀਚੈ ਜੈਚ ਜੁਛੀ।
 ਜੇਠੈ ਵੈਰਾਦਿ ਸਗਲ ਕੀਥੁ ਪੁਰਿ ਨ ਪਾਈ
 ਤਾਊ ਸਤੀ ਪੁਰੀ ਸਤੁ ਭਾਯਾ ਬਹੀਐ ਪਸਿਯਾ।
 ਪਾਸਿ ਭੈਯਾ ਪੁਖੁ ਨ ਬੀਚਾਰੀਐ ਕੁਝੈ ਪਾਏ
 ਗਾਇਐ ਬੈਠੈ ਸੁਦੀਆਂ ਬਿਗੋਰੀਐ ਸੁਖ
 ਸਿਧਿ ਬਿਲੁ ਤੁਝੇ ਚਲਾਨਾ ਕਾਨੁ ਪੁਸੁਖੁ
 ਜ ਮੈ ਪਾਸਿ॥੧॥ ਸੋਭਿਕਾ ਪੁਛਿ ਤੁਝੇ ਪਾਏ
 ਪਿਤਾਮਾਤਾ ਸਗਲਿ ਮਨੁ ਤਾਇਦੁ ਸੁਗੰਦਿ
 ਰਈ ਰਹਿਯਾ ਭੈਐ ਸਗਲ ਜਗਤਾ ਕੀਐ

ਆਈਆ ਬੁਝਿਆਈਆ ਫੁਲੇ ਪਰਮ ਪੁਰਿ
 ਕਰਮੀਆ ਪਿਆਪਣੀ ਕੇ ਨੈਕੇ ਤੁਹਿ ਸਿਰ
 ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਗੇਏ ਮਸਕਤ ਪਾਇ
 ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਦੁਈ ਗਇਆ॥
 ਤਬ ਭੁਭੁਭਾਥਾ ਪਾਸ ਗੀ ਦੇਖਿ ਕੇ ਧੀਇ
 ਗਇਆ ਓਥੈ ਬਹੁਤ ਓਕ ਨ ਓਧ ਗੀ ਕੋ
 ਏਕੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੈ ਜਪਇਆ ਤਬ ਏਕੁ ਸੇਵ
 ਜੇਕਾ ਮਤੁ ਬਾਓ ਮਕੀਓ ਕੁ ਬਹੁਤੁ ਪੁਜਾ
 ਕੈ ਗੈ ਤਬ ਓਸ ਮੁਖਿ ਆਜੇ ਗੁਰੂ ਆਇਆ
 ਠੈ ਤਉ ਪੁਆਪਣੇ ਸਿਖ ਮੇਰਿ ਕਰਿ ਗੈ
 ਏਕਾ ਆਇ ਰਗੈ ਬਹੁਤਿ ਦੁਹਿ ਦਿਓ

ਇਕੋ ਤੇ ਬਾਹਰ ਬੈਠਾ ਮੁਕੁੰਦ ਜੋ ਗੁਆਧਿਭੇ ਸਿਓ
 ਤਾਜੇ ਬਾਹਰਿ ਮਾਓ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਬਾਹਰਿ ਮਾਓ
 ਇਯਾ ਤਦੁ ਮਾਤੀ ਸੋ ਗਵੜੈ ਪੁਇਆ॥
 ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜਤੁ ਮਾਤਾ ਦਾ ਮੁਖ ਖਾ
 ਵਤਾ ਹੋਆ ਤੇਰੇ ਦਿਭੇ ਨਖਾ ਵਤਾ ਹੋਆ ਤੇ
 ਪਾਣੀ ਚੰਦਾ ਪੀ ਵਤਾ ਹੋ ਬਿਨੁ ਵਾਇਆ॥
 ਬਾਹਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ਹੋਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਕਰ
 ਦਾ ਹੋਆ ਸੋ ਤੇਰੇ ਮਾਗੁ ਪਾਇਆ ਹੋ॥
 ਜੋ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤੀਆ ਮਾਰਦਾ ਹੋ। ਤਬ ਗੁਰੂ
 ਬਾਬੇ ਬੀਯਾ ਗੁਰੂ ਮਾਏ ਕੀ ਵਰ ਪਓੜੀ॥
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇ ਦਿਦਿ ਯਾਹੁ ਤਾ ਸਗਲਾ

ਪੁਗੀਐਸਤਿਗੁਰੂਤੋਹਿਰਹਿਯਾਨਾਕਥ
 ਪੁਤੁਗੀਐਸਤਿਗੁਰੂਤੋਹਿਰਹਿਯਾਨਾਤ
 ਦੁਖਾਨਾਸਾਈਐਸਤਿਗੁਰੂਤੋਹਿਰਹਿ
 ਯਾਨਾਤਹਿਗੁਰੂਤੋਹਿਰਹਿਯਾਨਾਤ
 ਰਹਿਯਾਨਾਤਸਮਕਾਤੁਕੇਹਾਸਤਿਗੁ
 ਰੂਤੋਹਿਰਹਿਯਾਨਾਤਸਰੀਸੁਖਦੇਹਾ
 ਸਤਿਗੁਰੂਤੋਹਿਰਹਿਯਾਨਾਤਾਧਰਿਸਿ
 ਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰੂਤੋਹਿਰਹਿਯਾਨਾਤ
 ਸਤਿਸਮਾਈਐ॥੧॥੧੫॥ ਸਤਿਕਾਸਿਰ
 ਖਿਤਾਇਪੀਢਹਿਮਾਯਾਦਾਈਜੁਗਮੁ

ਗਿਮੇਸਿਖਤੀ ਏਹਿ ਘੋਰੀ ਮੁਹਿਲੈ ਨਿਤ
 ਸਾਪਾ ਏਹੇਖਿ ਸੰਗਾ ਹੀ ਭੇਤ ਫਾਂਗੁ ਸਿਰਖ
 ਹਏ ਨਿਤ ਗੀਅ ਨਿਤ ਬਸੁ ਅਗੀਆ ਮਾਛੁ ਪੀ
 ਉਸਿਤ ਗਵਹਿ ਨਿਤ ਬਰੋ ਗਵਹਿ ਸਾਹੀ
 ਓਨਾ ਖੰਡ ਨਪਤਾਨ ਬਿਗਿਨਾ ਨਦੀ ਵਾ ਮੁਏ
 ਬਿਬਾਛੁ ਪਾਤੀਆ ਅਚਮਚਿਤੀ ਰਬਦੇ ਹਨਿ
 ਨਦੇ ਏਥੁ ਮਨੁ ਨਾਪਾ ਹੀਆ ਸਦਕੁ
 ਚੀਤੁ ਹਿਨਿਦਿ ਨੁਗਤੀ ਮਥੈ ਹਿਕਾ ਹੀ
 ਏਤੀ ਪਾਇਥ ਹਨਿ ਨਿਤ ਮਗੈ ਦੇਵਤੁ ਦੇਵ
 ਏਨਾ ਜਾਹੀਆ ਏਕੀ ਕਸੇ ਹੀ ਏਕੁ ਮਨੁ
 ਗੋਪਦੀ ਜਾਹੀਆ ਨਏਹਿ ਜੰਗਾ ਨਏਹਿ ਜੰਗ

ਗਾ ਬਿਵਸਾਮੁ ਗਾਦ ਪਦਿਗੇ ਪਦਿਗਿ
 ਦਿਗੁ ਤੈ ਪਿਟਾ ਦੋਤੇ ਗਲਾ ਜੀਅ ਮਹਿ ਜੀ
 ਭੋਲੇ ਸੇ ਪਾਧੁ ਦੁਰਾਨੇ ਪਾਧੁ ਬੋਲਾਨੇ ਤੇ
 ਦਿਸਾਨੇ ਦੇਵੈ ਤੁਧੁ ਪਈ ਸਿਰਿ ਬੋਧੁ
 ਪਦਿਗੁ ਤੁਧੁ ਤੁਧੁ ਪੋ ਮੇਰਾ ਜੀਅ ਮਸ
 ਧੀਅਾ ਮਸਹਿਤੀ ਰਬੇਦੀ ਬਾਧੇ ਪੁਰਬੀ
 ਗੋਬਾਣੀ ਨਿਨਿ ਦੁਜਾ ਨ ਤੇ ਪੁਜਾ ਨਦ
 ਨਿਸਦਾ ਮੁਜਾਣੀ ਮੁਇਆ ਜੀ ਦਿਯਾਗ
 ਤੇ ਤੇ ਦਿਸਾ ਸਿਰਿ ਪਾਈ ਐ ਪਾਣੀ ਨਾਨਕ
 ਸਿਰ ਬੁਧੈ ਸੈ ਤਾਨੀ ਏ ਨਾਗਾਨਾ ਤੁਧੀ
 ਦੁਏ ਤੇ ਦਿਤੁ ਦਿਖਿ ਪੁਦਿਤੁ ਜੀਅ ਜਗ

ਤਿਸਮਲਾ ਫੇਰਾ ਕਰ ਮਾਰ ਪਾਹ ਸਭ
 ਸੇਖਰ ਦੇ ਫੇਰਾ ਫੇਰਾ ਪਾਹ ਰਹਿਤ ਸੁ
 ਹੀ ਸਾਖਰਾ ਹੀ ਥਿਲੈ ਫੇਰਾ ਪਾਹ
 ਮਸਗਰ ਪੁਜਾ ਪਇਐ ਰਸ ਸੇਯਾ ਗੁਰੂ
 ਮੁੰਦਰਾ ਦੀਆਂ ਸਭ ਸਿਖੀ ਨਾ ਤੇਰੇ ਤੁਝ
 ਯੋਗ ਨਾ ਕਰੇ ਸਿਖਿ ਖੁਬੇ ਨਾ ਵਾਨਾ ਹੀ ਤ
 ਸਤ ਚੇਰੇ ਸਿਖਿ ਫੇਰਾ ਯੋਗੀਆਂ ਪਾਹਾ ਵਿ
 ਰੇ ਸੁਰ ਸਾਰੇ ਹੀ ਗਤਿ ਚੰਦਰਾ ਯੇ ਕੇ ਕੇ
 ਪੁਰੁ ਪਾਣੀ ਵਿਆਜ ਫੇਰਾ ਸਗੀ ਗੀਤੀ ਵਿ
 ਰੇ ਸਿਖਿ ਫੇਰਾ ਸਭ ਵਿ ਫੇਰਾ ਫੇਰਾ ਨਾ ਕ

ਇਤਿ ਨਿਗਾਉਗੁ ਸੁਆਰਸੀ ਭਖਰਾ ਭਾ
 ਪਾਸ ਸਗੀ ਦੇ ਸਕਾਤ ਭਾਖਾ ਜਾਇ ਪ੍ਰਗ
 ਏਕਾ ਨਿਮੈ ਦੇ ਸੀ ਉਤ ਜਥੇ ਪ੍ਰਭ
 ਭਖਰਾ ਸੁਆਰਸੀ ਭਾਖੇ ਖਿਰਕਿ ਜਾਤ
 ਪਾਇਆ ਭਾਖਾ ਭੇਜੇ ਪ੍ਰਭ ਹਿਯੋ ਗਇ
 ਭਾਖੇ ਖਿਰਕਿ ਉਸਿ ਭਾਖਾ ਭਖੈ ਦੇ ਮੁਏ ਮੈ
 ਭਾਖੈ ਭੇਜੇ ਪ੍ਰਭ ਹਿਯੋ ਪ੍ਰਭ ਭੇਜੇ
 ਜਾਤੇ ਸੀ ਭੇਜੇ ਵਜਾਏ ਭੇਜੇ ਭੇਜੇ
 ਨਿਗਾਉ ਭਾਖਾ ਭਾਖੇ ਪ੍ਰਭ ਭੇਜੇ ਭੇਜੇ
 ਭੇਜੇ ਭਾਖਾ ਭਾਖੇ ਪ੍ਰਭ ਭੇਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭੇਜੇ
 ਭੇਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭੇਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭੇਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭੇਜੇ

ਮਃ॥ ਯੁਟਾਮੰਤਰਮਕਾਤਿ ਮੈਰੈ ਰਹਿਅ
 ਪਰਗਾਮੁ॥ ਕਾਟੀ ਬੇਲੀ ਪਗਕੀ ਗੁਰਕੀ ਨੈਥੀ
 ਦਖਾਨਾਮੁ॥॥ ਬਥਾ ਮੇਗਾਯਾ ਦੁਰਾਦੁ
 ਗਹਿਅਗਾਤ ਪਤਿਕਾ ਹਥੁ ਰਿਗਹਿਅਗੁਰੁ
 ਸੀਤਲਾਨਾ ਮੁਦੀਆ ਗਠਾ ਚੁਕਾਤਾ ਗਕਾ
 ਮਕਾਤੋ ਰਿਨਿਓਕਰਮਾ ਸਗਰ ਤੇਕੰਠਾ ਚ
 ਰੇ ਗੁਰਿਕੀ ਨ ਪਰਮਾ॥ ਕਾਜ ਬਕਾਸਾ ਪਸੰਗ
 ਰਹਿਅ ਫੇਰਿ ਗਏ ਨਿਗਠਾ॥ ਸਿਮਰੀ
 ਅਰਸਿ ਤਿਸੇ ਤੇ ਫੁਟੀ ਅਬਕਾ ਕੈ ਰੂਟ
 ਦਾਨਾ॥ ੩॥ ਸਚੁ ਬਾ॥ ਸਚੁ ਬੈਸਕਾ

ਸਤੁਸੁਆਓਥਾਇਆ॥ ਸਤੁਪੁਰੀਸੁ
 ਵਖੇਰੇਨਾਨਕਪਰਿਪਾਇਆ॥ ਗਿਤਦੁ
 ਤੁਖੇਦੁਗਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਕਤਪਤਿਗਇਆ॥
 ਕਰੁਹਤਪੈਨਾਨੀ॥ ਜੀਤਾਉਤੈਗਇਆ॥
 ਤਬਆਇਪੈਗਪਇਆ॥ ਤਾਅਖਿਓਮੁਰੀ
 ਮੇਗੀਮੁਕਤਿਗਤਬਸੀ॥ ਭੈਪਹਿਦਿਤੀ॥
 ਨਾਉਪਗੁਰੂਆ॥ ਮੁਕਤਿਕਉਚਾਇਆ॥
 ਮੁਕਤਿਭਇਆ॥ ਬੈਠਾਉਦਾਉਗੁ॥ ਤਦੁ
 ਬਾਬਾਹਦਰਗਤਿਆ॥ ਸਮੁਦਰੀਬਰੇਤੀ॥
 ਵਿਸਿਖੈਸਉਉਪਰਿਪਾਇਆ॥ ਬੈਠਾਉਦਾਉਗੁ॥
 ਤਬਗੁਰੂਜੀਤਾਇਪੁਗਇਆ॥ ਤਬਮਖਰੁ

ਮਥਾ ਫੇਰੀ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਸਾਹੁ ਪਾਇਆ ਆਖਿ
 ਓਸੁ ਸਾਹੁ ਮਾਯੇ ਕਰੇ ਦੇਸੁ ॥ ਤਬ ਬੈਠੈ ਸਬ
 ਬੁਝਿਤਾ ਆਖਿ ਓਸੁ ਕਹੈ ਕਮ ਸਾਹੁ ਮਾਯਾ
 ਤੁਮਥਾ ਫੇਰੀ ਕੁਹੇ ਸੀ ॥ ਤਬ ਦਸਤ ਪੈ ਸੀਐ
 ਰਹਿ ਬੈਠਿ ਗਇਆ ਤਬ ਮਖਤੁ ਮਥਾ ਫੇਰੀ
 ਆਖਿ ਆਨਾ ਕਰੇ ਦੇਸੁ ॥ ਗੁਰੁ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕ
 ਸੈਐ ਕਹਿ ਆਵੈ ਤਬ ਬੈਠੈ ਆਖਿ ਮਖਤੁ
 ਮਥਾ ਫੇਰੀ ॥ ਕਰੈ ਸੈਐ ਕਹੈ ਨ ਕੁਛ ਨ ਰ
 ਹਿਭੀ ਆਇਓ ॥ ਤਬ ਮਖਤੁ ਮਥਾ ਫੇਰੀ ਆਖਿ ॥
 ਗਾਨ ਕਹਿ ਕਰਿ ਨਿਭਿ ਕੁਮਾਰ ਨ ਰਹਿ ਆਇਆ
 ਤਬ ਬੈਠੈ ਆਖਿ ਆਗੈ ਓਸੁ ਕੀਖ ਕਹਿਐ

ਭਾਉ ਤਬ ਮਖਤੂ ਮਥਾ ਫਰੀਯਾ ਖਰਾਉ ਫੈਲਾ
ਤਬ ਮਖਤੂ ਮਥਾ ਫਰੀਯਾ ਮੁਖਾ ਮੁਖੁ ਫੈਲਾ
ਇਯਾ ਖੇਤਰ ਖੇਤਰ ਸਾਇਨਿ ਕਹਿ ਯਾ ਸਾਨੇ
ਖੇਤਰਿ ਮੁਖਾ ਗੈਠਾ ਤਬ ਮਖਤੂ ਮਥਾ ਫਰੀਯਾ
ਉਥੈ ਗਇਯਾ ਅਗੇ ਸਾਏ ਤਬੀ ਮਮਰ ਵੈਠੇ
ਭਾਉ ਥੈ ਸਾਇਨਾ ਮਖਤੂ ਮਖਤੂ ਮਖਤੂ
ਪੰਜਾਹੇ ਕਹਿ ਥੈ ਗਇਯਾ ਸਥਾ ਪਈਤ
ਥੈ ਕੀ ਮਥਾ ਤੇ ਪਾਇ ਕੇ ਯਾ ਸੇ ਤੇ ਉਤੇ ਗਾਤ
ਦੁਖਾ ਦੁਖੀ ਗਯਾ ਪਾਗੇ ਪਠਾ
ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਬੰਦ ਗੀ ਕਰੇ ਗੈਠਾ ਸਥਾ
ਨਾਹਿ ਯਾ ਤਬ ਉਥੀ ਮਮਰ ਦੁਖਾ

ਗੋਤਕਮਖਤੁਮਖਤੁਦੁਹੁਦਿ। ੭੩
 ਉਥੈਹੀਗਹਿਯਾਸਕਪਤੁਹੁਦਿ। ੭੪
 ਤਖਤਿਕੁਬੋਭਿਯਾਯਿਨਿਕਹਿਯਾਯਿ
 ਹਿਉਹੁਗਾਤੁਕੁਦਿ। ੭੫
 ਦੁਖਪੁਰਾਇਯਾਯੋਤਖਖੇਰੀਤੋ। ੭੬
 ਹਿਉਬੋਭਿਯਾਯੋਤਖਖੇਰੀਤੋ। ੭੭
 ਭਿਯਾਤੁਕੁਦੁਹੁਦਿਗਹਿਯਾਸਕਪਤੁ
 ਪਤੀਤਖਉਦਿਮਰਦਿਹਿਯਾਯੋਤਖ
 ਹਿਯਾਤਿਕੋਰਹੇਤੋਤਖਅਗਸਤੋਖ
 ਦੁਹੁਤੋਗਾਯੀ। ੭੮

(309)

ਪਾਣਾ ਅਸਤੇ ਉਤਰੇ ਨਾ ਹੀ ॥ ਤਦ ਉਤਰੇ ਨਾ ਹੀ ॥
 ਅਖਿਆ ਜੇ ਸਿਖਿ ਬਰਖ ਪਤ ਪੁਦਾ ਹਿ ਕੇ ਕੀ ਤੇ ਹਿ
 ਹਿ ਏਹੁ ਪਾਇਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਆਪੇ ਹਿ ਹੀ ਲਗੇ ਬ
 ਰਾਤ ਕ ਹਿ ਪੁਦਾ ॥ ਤਬ ਮਖਤੂ ਮਖਤਾ
 ਦੀ ਅਖਿਆ ਜੇ ਮੈ ਬੋਲਿ ਬਾਜਾ ਤੇ ਮੁਨਾ ਹੀ
 ਖਿਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਓ ਨਾ ਮਹਾ ਪੁਦਾ ਆਇਰ
 ਹੇ ਸਤੇ ਨਾ ਉਖਿਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਮਖਤੂ ਮ
 ਖਤਾ ਦੀ ਅਖਿਆ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਮਖਤੂ ਮ
 ਬਤਾਵੀ ਪਾਹੁ ਹੈ ॥ ਤਬ ਓ ਨਾ ਮਹਾ ਆ
 ਖਿਆ ਏਰ ਹੇ ਸਤੇ ਬੈ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ
 ਕੀ ਹ ਓ ਨਾ ਹੀ ॥ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੁਹੀ

ਆਇਸੇ ਭਰੇ ਭੀਆਨ ਤੇ ਪੁਰ ਵਿਕੇ ਭਰ
 ਦੁਹ ਨਿਛਾਏ ਭੀਆਨ ਤੇ ਪੀਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸਿਰ
 ਉਥੇ ਭੀ ਤਬ ਮਖੜੂ ਮਖੜੂ ਫਰੀ ਸਲਾ
 ਮਾਮਲੇ ਕਰਕੇ ਭੈ ਮੁਸਲਾ ਚਲਾਇ ਦ
 ਗਠਿਆ ਆਇਸੇ ਮੁਸਲਾ ਸਮੁੰਦ ਵਿਚਿ ਪ
 ਇਉਂ ਸਾਮੁਸਲਾ ਉਪਰਿ ਚੜ੍ਹੇ ਬੈਠਾ ਪੁਰ
 ਮੁਸਲਾ ਚਲੇ ਨਾ ਭੀ ਚਰਿ ਪਤਰ ਦਿਨੁ
 ਗਿਆ ਉਦਿ ਬੈਠਾ ਗਠਿਆ ਸਦਿ ਨਾ
 ਗਲ ਤਹਿ ਤਉ ਤਮਰ ਭੀਆਨੈ ਤ
 ਬੇਰੇ ਯਾਨਿ ਤਾ ਸਮੁੰਦ ਵਿਚਿ ਬੈਠਾ ਭੀ ਤਬ

ਓਨਾਮਸਾਪੁਇਆਸਿਏਰੇਦੇਮਤੁੰ ਕਿੰ
 ਬੈਯੋ।ਤਬਮਖਤੁਮਬਡਾਦਰੀਆਖਿ
 ਆਸਿਮੇਗਮੁਸਲਾਨੀਗਾਦਾਤਬ
 ਓਨਾਨਿਖਾਅਖਿਆਸਤਿਗੁਰੂ,ਨਾਨਕ
 ਨਾਉਪੁਆਸਿਤੇਗਮੁਸਲਾਨਾਯੋ॥
 ਤਬਸਤਿਗੁਰੂ,ਨਾਨਕਪਿਯਾਤਬਮ
 ਖਤੁਮਬਡਾਦਰੀਕਾਮੁਸਲਾਨਾਯੋ॥
 ਤਬਥਾਥੇਪਾਸਿਆਇਆਸਲਮੁਕਰਿ
 ਰੈਬੈਓਗਇਆਤਬਥਾਥੇਪੁਇਆਵਿਯ
 ਓਨਮਖਤੁਮਬਡਾਦਰੀਤਬਮਖ

ਜਥਦੋਏਆਗੁਸੀਗੁਇਲਿ॥੫॥ਮੁਕਮੁਕਰਿ
ਪਰਿਥੈਸਣਾਨਿਤਚਲੈਵੀਧੋਖਾ॥ਮੁਕਮੁ
ਤਾਪਰਜਣੀਲੈਜਾਗੈਨਿਰਚਲੁਲੋਕ॥੫॥
ਦੁਗੀਆਕੈਸੇਮੁਕਾਮੈ॥ਕਰਿਸਿਦਕੁਕਰ
ਲੀਖਰਦਥਾਪਹੁਲਾਗਿਗੁਨਾਮੋ॥ਗੁਰੁ॥
ਜੋਗੀਤਾਸਤੁਕਰਿਥੈਰੁ॥ਮੁਲਤਾਥੈਰੁ
ਮੁਕਮਾਪੰਡਤਦਖੈਵੀਧੀਆਸਿਧ
ਤਨਿਦੇਵਲਾਸਥਾਨਾ॥੫॥ਮੁਗਨਿਧਗੁਰੁ
ਧਰਮੁਨਿਜਾਸੇਖਮੀਰਸਾਨਗਾਦਰਿ
ਕੁਚਕੁਚਕਰਿਗੋਰੁ॥ਵਗਭਿਚਾਰੁ
ਹਗਾ॥੫॥ਮੁਲਤਾਨਖਾਨਮਾਨੁਕਰ

ਮਹਿਗੇਏਕਰਿਕਰਿਕੁਚਾਪਪੜੀਮੁਤਤਿਰਿਚਲ
 ਛਾਦਿਲਸਮਝੁਤੁੰਗੀਪੁਰੁਚਾਮਸਥਦੁ
 ਤਾਹਮਾਹਿਦਖਾਣੀਐਵਿਗਲਤਾਬੁਏਕੋ
 ਈ॥ ਨਾਨਕਦਖਾਣੇਥੇਨਤੀਰਾਹਿਬਹਿ
 ਮਹੀਅਹਿਸੇਇ॥ ਪਾਮਾਹਰਮਾਹਮੁਅਮ
 ਮਕਾਦੁਕਰਣੁਹੁਕਰੀਮੁ॥ ਸਤਤਨੀ
 ਆਤਮਾਦੁਰਾਦੁਸੀਮੁਕਾਮੁਏਕਰੀ
 ਮੁ॥ ਏਮੁਕਾਮੁਤਿਸੇਨਾਅਖੀਐਸਿਸੁਸਿ
 ਰਿਨੇਠੀਏਖਾ॥ ਅਸਮਾਨਧਰਤੀਚਲ
 ਸੀਮੁਕਾਮੁਏਹੀਏਕਾ॥ ਗਾਇਨਾਸਚਏ
 ਹਵਿਸਸਿਗਾਏਤਾਹੇਲਖਪਾਏਇ॥

ਮੁਕਾਮੁ ਭੀ ਹੋਵੇ ਨਾ ਕਸਰੁ ਬੁਝੈ ਗੋਇ ॥
 ਤਬ ਮਖਦੁ ਮਖਭਭਦਰੀ ਮੁਸਲਾ ਭਭੁ
 ਸਾਇ ਪਾਇਆ ਤਦੁ ਮਖਦੁ ਮਖਭਭਦਰੀ
 ਨੁਹਕ ਮੁਠਾਯੋ ਸੇਜਾ ਹਿਤੁ ਪੀਰੁ ਕਰਿ ॥
 ਤਬ ਮਖਦੁ ਮਖਭਭਦਰੀ ਮਾਖਿਯਾ ਜਾਮੈ
 ਕਿਸ ਨੁ ਪੀਰੁ ਗਾਤ ਬਥਾ ਬੈਥਾ ਨੁ ਕੀਤਾ
 ਜਿਸ ਨੁ ਸੇਖ ਭਗੀਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਬ ਮਖ
 ਦੁ ਮਖਭਭਦਰੀ ਮੁਸਲਾ ਮੁਕੀਤਾ ਰਸਤ
 ਪੰਜਾਗੀ ਮਾਖਾ ਬੈਥਿ ਰੀਤਾ ਬਿਲੁ
 ਫਾਹੁ ਰੁਕਾ ਬਾਭੀ ਭੁਭੁਰੁ ਰੁਕਾ ਗਿਯਾ ॥

ਸੁਤੰਦ੍ਰੇਅਪਦਿਹਿਗਇਆਯਾਯੋਗਮਫਿੰਦ੍ਰ
 ਯੇਤੰਗੇਰਖਾਨਾਥਥੈਯੋਯਾਤਥਮਫਿੰਦ੍ਰ
 ਯੇਦੇਖਿਕਰਿਅਖਿਓਸੁਯੋਗੇਰਖਾਨਾਥਯੇ
 ਕਓਤੁਆਦ੍ਰਾਯੋਰਗੇਓਇਰਿਤਥੋਗੇ
 ਥਾਨਾਥਆਖਿਆਜੀਏਹੁਨਾਨਕੁਹੈਯਥ
 ਥਾਥਾਜਾਇਪ੍ਰਗਇਆਯਾਯੋਸੁਆਦੇਸੁ
 ਕਰਿਕੈਯੋਹਿਗਇਆਤਥਮਫਿੰਦ੍ਰਪੁਇ
 ਯਾਯਾਯਓਸੁਨਾਨਕਸੰਸਾਰਸਾਗਰੇ
 ਯਕਠਿਓਹਿਤਥਿਪਿਰਗੇਯਾਓਤਰਿਓ
 ਤਥਥਾਥਾਥੋਹਿਯਾਸਥੁਦਾਗਗਰਥ
 ਯੀਇਰਿਮਯਾਸਿਤੁਦਰਿਓਸਓਕ

ਦਾਦੁਰਾਹੀਐ ਦਰਗੀਤ ਹਿੰਦੁਰਾਹੀ
 ਹੈ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਵਾਸਿ ਦਿਹਿ ਉਛਰਾਸੀ ਸੇ
 ਦੁਰੇਈ ਕਾਇਕੈ ਹੈ॥॥ ਕਿ ਨਿਥਿ ਪਿਸਗੁਰਤ
 ਗਐ॥ ਜੀਵਹਿ ਕਾਹੀ ਮਗਐ॥ ਗੁਰੁ॥ ਦੁ
 ਮੁਦਗਵਾਜੋਰੁ ਪੁਰਖਵਾਹਾ ਕਾਸ ਅੰਦੇਸੁ
 ਦਿਖਵਤੈ॥ ਮਾਇਕਾਜਾਪਾਈ ਪਾਣੀਖੁ
 ਰੁਖੀ ਪਿਕਾਸਤਕੈ ਕਾਸ ਦਿਖੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ॥ ਕਾਕੇ
 ਤੇ ਨਾਮ ਤੇ ਗਾਨੁ ਤਾਜ ਨਿਕਾ ਤੁਮ ਸਹਿ ਨ
 ਹੀ॥ ਦੁਰੁ ਹੋਗਾ ਉਚਾ ਨਹੀ ਕਰੁਣਾ ਮਨ ਮਹਿ
 ਸਹਣਾ॥ ਆਖੇ ਜਾਇ ਕਾਪਿ ਕੇਗਾ॥ ਸਾਜੁ
 ਨਗ ਕਾਸ ਅੰਦੇਸ ਤੇ ਥੀ ਕਿਉ ਕਹਿਓ

ਇਕੁ ਬੈਠਾ ਮਾਸਾ ਭੀ ਤਰਿ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸ ਤਉ ਨਾਨ
 ਕੇ ਏਕੇ ਏਕੁ ਮਿਲੈ ॥ ਗਾਇਤਰਿ ਪਿਸਾਗੁ ਤਗੈ ॥
 ਜੀਵਦਿਆਇ ਦਮਗੀਐ ॥ ਗਠੁ ॥ ਚੁਜਾ ॥ १॥ ਤਿ
 ਤਮ ਭਇਸ ਬਦੁ ਭਾਗਾ ਗੁਗਮ ਕਾਯੀ ਵਿਸਿਮ ॥
 ਸੁਗਤਿ ਸਬਦੁ ਸੁਗਤਿ ਸਾਖੀ ਮੇਰੀ ਸਿੰਝੀ ਵਜੈ
 ਲੇਕੁ ਸਦੇਈ ॥ ਪਤੁ ਭੋਲੀ ਮਗਣ ਕੈ ਤਾਈ ਰਿ
 ਖਿਆ ਨਾਮੁ ਪੜੇਈ ॥ १॥ ਬਾਬਾ ਗੁਰਮਤਿ ਗੋਗ
 ਰਖੇ ਸੇਰਿ ਨਿਗੋਇਉ ਭੋਲੀ ਕਰਤੇ ਬਾਗਾ ॥
 ਗੋਗ ਭੋਲੀ ਪਾਣੀ ਪੁਛੁ ਪੁਛੁ ਨ ਬੋਲਿ ਰਖੇ ਚੈ
 ਤਸੁ ਗੁਰਮੁਖ ਦੀਵਾ ਮਗਣੀ ਦਲੁ ਕਉ
 ਸਗਤੀ ਦੀਵੇ ਤੇ ਗੁਣ ਤੇ ਹੋਵਿ ਸੇਗ ॥

ਸਿਸਸਖਕਮੁਰੇਜੀ ਸੰਗਮਪੀਰ ਪੁਰਖਥਉਤੇ
 ਜੇਨਾਮੁਮਿਲੈਤਾਕੀ ਗਤਿਆਖਾਤਮਨੁ ਸੇਵਕੇ॥੩॥
 ਕਾਗੁਦੁਲੁੰਡੁ ਹੈ ਪਿਰਤਸੰਗੇ ਸੈਸੇਪਾਣੀਕ
 ਛਾਹੁ ਹੈ ਆਐ ਸੇਭਗਤ ਖਿਲਹਿ ਜਨਨਾਸ
 ਤਿਨਿ ਜਮੁੰਕਿ ਆਕੇਗਾ॥੪॥ ਤਥੇ ਯਹਿ ਮਫਿੰਦੂ
 ਬੀਯਾਗਾ ^{ਬਖਸ਼} ਮਿਠਿਸੁ ਨਾਨਕ ਜੋਗੁ ਲੈ ਜੋਡੇ ਲਾਏ
 ਤੇਗੈ॥ ਤਵਜਾਹੁ ਸੁਖਾਹਤ ਗਠਿ॥ ਤਦਹ
 ਗੁਰੂ ਬੀਯਾਗਾ ਸਬਦਾ ਗੁਰਮੁਖ ਕੀ ਵਿਲਿਖਿ॥
 ਸੁਖਿ ਮਫਿੰਦੂ ਨਾਨਕੁ ਬੀਯਾਗਾ ਵਸਿ ਗਤਿ ਪਾਰਿ
 ਕੇ ਨਹੀਂ ਡੋਲੈ॥ ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਜੋ ਗੁਰਪਾਇ
 ਆਪਿ ਤੈਸ ਗੈਰੁ ਤਾਹੁ ਤੈਗੈ॥ ਸੋ ਅਭੁ

ਪ੍ਰਤੁ ਮੈ ਸੀ ਮਭਿ ਪਾਏ ਆਠਿ ਨਿਸਿ ਸੁੰ ਨਿਸ ਮਥਿ
 ਸਮਾਏ ਆਠਿ ਭਿਖਿ ਭਾਤ ਭੁਗਤਿ ਭੈ ਚਲੈ ਆਠਿ
 ਵੇਸੁ ਰਿਪਤਿ ਸੰਤਿ ਭਿਖਿ ਭੁਗਤਿ ਭਿਖਿ ਭਾਤ ਭੁਪਿੰ
 ਭਿਖਿ ਭਾਤ ਪਾਏ ਸਭਿ ਨਿਸਿ ਤੀਰਿ ਤਿਭਾਏ ਆਠਿ
 ਆਠਿ ਭੈ ਲੈ ਮਥਿ ਤੁਥ ਆਸੁ ਰਿਪਤਿ ਭੁਭੁ
 ਪੁਰੀ ਸਣੀ ਆਸਾ ਮਭਿ ਨਿਗਮੁ ਵਾਗੇ ਆਠਿ
 ਚੁਭਿ ਆਠਿ ਕਰ ਕੇ ਕਥੁ ਪਾਏ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਿੰਨ
 ਆਠਿ ਕਰ ਕਮ ਸੁਣੈ ਆਠਿ ਗੁਰੇ ਲੇ ਵੀ ਸੰਤਿ
 ਆਠਿ ਆਠਿ ਭਿਖਿ ਭੁਗਤਿ ਆਠਿ ਆਠਿ ਆਠਿ
 ਸ ਆਠਿ ਸੇਈ ਪਾਏ ॥੪॥ ਆਠਿ ਭੈ ਗੋਰਖ
 ਆਠਿ ਆਠਿ ਆਠਿ ਆਠਿ ਆਠਿ ਆਠਿ ਆਠਿ

ਤੁਸੀਂ ਹੁਸੀਐ ਗਾਅ ਦਿਤੁ ਗਾਇ ਗਾਐ ਈਓ
 ਤਬ ਬਾਬੇ ਅਖਿਆ ਕਵਣ ਨਗੁਰੁ ਕਰਹੇ ਗੋਰਖ ਨਾਖਾ
 ਤਬ ਗੋਰਖ ਨਾਖਿਆ ਅਖਿਆ ਜੀਓ ਮੈਸਾ ਕਉ ਤੁਓ
 ਜੇ ਤੁਮਾਰੈ ਮਥੈ ਹੁਬਖੈ ਪਾਪੁ ਕਉ ਈ ਤੁਮਗ
 ਗੁਰੂ ਜੇ ਤੁਮਾਰੈ ਮਗਤੈ ਪੈਦਾ ਹੋਵੈ ਤਬ ਬਾਬੇ
 ਅਖਿਆ ਭਲਾ ਹੋਵੈ ਤਦ ਹੁਬਖਾ ਵਰਗ ਹਿ
 ਆਗੇ ਸਦਾ ਮਇੰਦੁ ਨਿਸੰਧੁਗ ਨਹੋ ਈ ਕ
 ਈ ਸੈਰੋ ਜਟ ਜਾਤ ਪੇਓ ਨਿਖਾ ਬੇਲੁ ਹੁਣਾਹ
 ਗੁਰੂ ਤਬ ਸਿੰਘ ਲਾਦੀ ਪਕੀ ਸੁਗਤਿ ਹੋਈ ਜਾ
 ਇਸ ਮੰਦੁ ਅਸਗਾਹ ਵਿਦਿਖੇ ਤੋਈ ਤਬ
 ਬਾਬੇ ਅਖਿਆ ਹੋਏ ਅਸਗਾਹ ਮੰਦੁ ਸਿਓ ਕ

ਰਿਤ ਗੈਲੰਪੀਯੋਤਦੁਸਿਖੋਬਨਤੀਰਤੀ
 ਸੈਦਮਤੈਸੀਓਯਾਭਿਯਾਜੀਤੋਹੁਕਮਨਾਓ
 ਪਹੜਤਗਨਿ।ਤਥਗੁਕੁਥੇਲਿਯਾਯਾਭਿਓਸੁ
 ਜੋਹੁਸੇਓਕਪੜਦੇਯਾਵਹੁਸਤਿਨਾਮੁਕ
 ਗਤਪੁਰਖਾਨਿਗੁਭੁਭਿਗੈਵਹੁਕਾਨਮੁਗਤਿ
 ਯੋਜੋਨਾਸੈਰੀਸੀਮਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਤਥਥ
 ਥਾਥੇਲਿਯਾਯਾਭਿਓਸੁਜਿਸਿਖਦੈਮੁਓਹੋਹੁ
 ਸਾਓਕੁਓਵੈਗਾਯਤੋਭੁਪੜਦਾਜਾਵੈਗਾ
 ਯੋਤੋਭੁਸਦੈ।ਵੈਸਿਤਨੀਸੁਵੈਗੀਤਿਤਨੀ
 ਸਤਗੁਰਦਾਤਪਾਹਿਲਯੋਗੀਤਥਸਿਖ
 ਪੈਗੀਪਯੋਯਾਭਿਓਜੀਸਿਸਨੁਤਪੁਤ

ਵੈਡਿਸ ਨੁਪਾਰਿਓਤਾਗਿਤਦੁਪਾਹਿਗੇਟਾਮਿ
 ਪਾਲਦੀਪਸਿਵਨਭਿਸੇਵੈਗਇਆਗੇਰੇਕੈ
 ਥਾਗਿਥਸੇਗਰੀਆਸਮੁੰਦ੍ਰਕੇਪਾਗਿਤਥ
 ਗੇਸਿਓਨਭਿਵਾਨਭੁਲਖਾਥਾਗੁਸੁਕਾਪ
 ਇਆਥਾਸੇਭਰਿਯੋਭਾਯੁਲਯੋਯੁਲੁ
 ਪਹਿਆਪਤਾਯੋਪਤੁਪਹਿਆਯੁਲਯੋ
 ਯੁਲੁਪਹਿਆਤਥਮਯੋਗਥਗਵਨੁਰੇਖੈ
 ਤਥਾਗੁਥਗਸਾਕਸੁਕਾਪਹਿਆਥਾਸੇਭਰਿ
 ਯੋਭਾਯੋਭਾਤਦੁਥੁਰਿਰਾਇਖਥਰਿਗੇ
 ਸਿਵਨਭਿਪਸਿਵੀਤੀਅਸਾਆਪਿਓਸੁ
 ਜੀਥਾਭਰਿਯੋਭਾਇਕਸਯਕੀਗੇਕੈਥੋਭੁ

ਨਾਨਿਕਾ ਗੁਰਮਿਤਾ ਭਾਉ ਤਬ ਸੇ ਸਿਵਾ ਤਿਨੇ
 ਸੀਆ ਬੇ ਸੀਆ ਪਰਮ ਸੀਆ ਪਰਮ ਸੀਆ
 ਆਇ ਨਿਗਤਿ ਸੀਆ ਕਰਿ ਆਯੋ ਕਰਾਗੰਗ
 ਵੀਤਾ ਤਬ ਬਬੋ ਬਲਿ ਭਾਈ ਪਿਆ ਨਹਿ
 ਭਾਗਿ ਭਾਗ ਤਬ ਪਿਛੁ ਹੁਰਾ ਸਿਉ ਨ ਕੁਆਇ
 ਆਆ ਆਇ ਕੈਲਾਸ ਪੁਰਿ ਆਇ ਸੁਰਮੀ
 ਏਤੈ ਗਾਯੁ ਸਿਯਾ ਭਾਉ ਕਵਾਨਾ ਸਤਿ ਭੈ ਤਮਰ
 ਗੀ ਹਉ॥ ਬਿਰਪਾ ਕਰੀਐ ਤਾਗੀ ਤਰਿ ਮਹਿ ਭਾਈ
 ਚਾਹੁ ਤਾਤ ਬਬੋ ਬਲਿ ਆਸ ਬਡਾ ਗੁਰੂ
 ਮਾਹਿ ਵਿਸਿਖਾ॥ ਗੁਰਮੀ ਏਤੈ ਗਾਯੁ ਮੁਕੈ ਸੀ
 ਜਾਤੀ॥ ਚਾਹੁ ਤਾਗੀ ਤਰਿ ਮਹਿ ਭਾਈ

ਤਿਸੁ ਬੰਧੁ ਤਿਸੁ ਗਤੀ ॥ ਗੁਣੀ ਸਿੰਗੁ ਗਤਿ ॥
 ਗਮਾਇ ਲੁਟਾ ਕਉ ਮੈ ॥ ਲੁਟਾ ਲੁਟਾ ਗੈ ਗਤੀ ॥ ਪ੍ਰ
 ਤਤੁ ॥ ਮੁਸਕਾਸੁ ਮੁਸਕਾਸੁ ॥ ਸੰਗੇ ਸਾ ॥ ਮੁਸਕਾ
 ਗਤਿ ਬੀਤੀ ॥ ॥ ॥ ਤਬ ਗੋਤੁ ਪੁਇਆ ਸੀ ॥ ਤੁਮ ਬੁ
 ਤਮ ॥ ਤੁਹੀ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਪੁਛੀ ॥ ਤੁਸੀ ਬੋਲਿ
 ਆਇ ॥ ਤਮ ॥ ਤੁਮ ਗਿਆ ॥ ਨਹਿ ਸਾ ॥ ਨਹਿ
 ਹਿੰਗੁ ॥ ਪੁਸੈ ਪਤੀ ॥ ਏਕਾ ॥ ਮੁਏਕਾ ॥ ਗਤਿ
 ਰਿਭ ॥ ਵਟੇ ॥ ਵੇਜੇ ॥ ਤੀ ॥ ॥ ॥ ਤਬ ਧਿਰਿ ਗੈ ॥ ਮੁ
 ਦਿਆ ॥ ਸੀ ॥ ਤੁਮ ਪਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ
 ਜੀ ॥ ਪੁਛੀ ॥ ਬੋਲਿ ॥ ਆਇ ॥ ਤਬ ਤੰ ॥ ਤੀ ॥ ਤੁਮ ॥
 ਵਧਾ ॥ ਤੰ ॥ ਤੁਮ ॥ ਜਾ ॥ ਜੀ ॥ ਏਕਾ ॥ ਤੁਮ

ਹਮਭਨਾਮਿਹਿ ਦੁਸਰੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ॥ ਸਾਨ੍ਹੈ ਏਥੇ
 ਗਮਤਿ ਗੁਰੂ ਨਾਥੇ ਕੇ ਸੇਬੁ ਤੈ ਸਿਖੁ ਏਕਿ ਦ
 ਾਗੁਣੀ॥ ਸਭ ਦੁਸਾਇ ਭਗਮੁ ਚੁਕਾਏ ਸ
 ਰਸੇ ਦੁਰਿ ਨੁਹਤੀ॥ ਪਾਤਕ ਗਰੈ ਸਿਧਾ
 ਰਿਪੁ ਏਕਾ ਸੀਤੁ ਮਗੇ ਮਾਧਾ ਭਾਤ
 ਦੁਹਕ ਬੋਧੇ ਲਿਖਾ ਪਠੀ॥ ਪੰਜਵੀ॥ ਭੁਮ
 ਰਿਗ ਗਾਨ ਗਾਨ ਪਰਿਗੇ ਪੁਤ ਕਾਨ ਗਮੁ ਗੁਰੂ
 ਪੁਨਿ ਦਾਸੀ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਬਾਹਿ ਪਤਰਿ
 ਕਤਾਨਾਨੁ ਭਇਆ ਭੁਰਾ ਸੀ॥ ਪਾਰਬਰ
 ਗੁਰੇ ਪਾਇਆ ਤਥਾ ਸਾਨ੍ਹੈ ਪੈਸੇ ਪਾਇਆ॥

ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਨ ਸੁਆਯਾ ਖਿਓ ਸੁਜੀ
 ਮਹਿਕਿ ਕੈ ਪਹਿਚਾਨੁ ਹਾਤ ਬਥੈ
 ਆਖਿਆ ਜੇ ਮੈ ਪਿਆਦਾ ਨਾ ਹੀ ਚਾਹੁ
 ਦਾ ਤਦੁ ਹੁਗੈ ਸਿਫ ਨਾ ਭਿਆਖਿਆ ॥
 ਜੀ ਤੇ ਗਦਿ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੈ ॥ ਹੁਕਮੁ
 ਉਏ ਤਾਘੈ ਜੈ ਹਥੀ ਚੜੀ ਮੈ ॥ ਅਤੇ
 ਜੀ ਤਖਤ ਹੋਵਾ ਹੜੀ ਮੈ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ
 ਬੇ ਆਖਿਆ ਜੇ ਹੋਗਾ ਨਾ ਸੀ ਮਨੁਖ
 ਦੀ ਮਸਵਾਹੀ ਕਰੇ ॥ ਤਬ ਗੋਲੇ ਆ
 ਖਿਆ ਜੀ ਮਨੁਖ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ॥ ੧ ॥

ਚੜ੍ਹਿਚਲੀਐ॥ ਤਬ ਥਾਥੈ ਆਖਿਆ॥
 ਤੇਗ ਜਾਓ ਮਨੁ ਖੁਓ ਏਨੇ ਗਜਾ ਕੁੰਏ
 ਕੁਓ ਏ॥ ਮੈ ਤੇ ਨ ਗਰਬਾ ਗਜਾ ਕੁਓ ਏ॥ ਏ
 ਸਕੀ ਪਿਓ ਏ ਪਰਿਚਰਾ॥ ਤਬ ਗੇਜੇ ਆਖਿ
 ਆਪ ਏ ਸੁਜੀ ਤੇਗ ਕੀਤਾ ਗਜਾ ਮੈ ਭਾਵ
 ਚੜ੍ਹਿਚਲੀਐ॥ ਤਬ ਥਾਥੈ ਗੇਜੇ ਕੀ ਪਿਓ ਏ
 ਪਰਿਚਰਿਆ॥ ਤਬ ਏ ਕਾਏ ਗੈ ਆਖਿ
 ਜੇਗ ਜਾਕ ਮਾਏ ਏ ਆਏ॥ ਤਬ ਚੜ੍ਹਿਕਰਿ
 ਗਇਆ॥ ਜਾਏ ਬੈਠਾ॥ ਤਬ ਗੇਜੇ ਚੰਦਕ
 ਲਾਏ ਤੇਗ ਜਾ ਸਿਏ॥ ਤੁਝ ਏ ਜੇ

ਜੇ ਤੇ ਧਾਲ ਗੇ ਬਾਤੀ ਕਹਿ ਲਿਖੀ ਜੀਪ
 ਹਸਾਰਦਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਏ। ਤਦ ਹੁਥਾ ਬੈਠ
 ਖਿਆਲੇ ਤਮਾਏ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਤਬ ਗੈਸੇਆ
 ਖਿਆਲੀਆ ਸਾਡਾ ਭਾਗਾ ਵਿਛੁਕਿ ਹੋਇ ਹੈ
 ਤਬ ਗੁਰੂਆ ਖਿਆਲੇ ਸਾਡੇ ਕਾਮਾ ਸੁਹੈ ਹੈ
 ਤਾਅਹੁਕਮਾ ਤਬ ਗੈਸੇ ਸਿਧਾ ਭੀਆਖਿ
 ਯਾਤੀ ਤੇ ਹਾਸਦਕਾ ਯਾਦ ਮੀਭੀ ਬਹੁਤ
 ਪੈਨਿ। ਤਬ ਥਾਥੈ ਖਿਆਲੇ ਹੋਗਾ ਓਹੁ
 ਦਮਾ ਹੋਇ ਜੇ ਗੈਸੇ ਦੇ ਪਹਿਤ ਹੋਇ
 ਯਾਤੈ ਸਾਕੁ ਹੋਇ ਹੈ। ਯਾਤੈ ਬਾਹੁ ਬਹੁਤ

ਲੋਭੈਏ ਤੇ ਸਦਾ ਮੁਸਾਫਰ ਕਰਾਯਾ ਤ
 ਬਗਾਨਾ ਤੇ ਗਣੀ ਲਿਤਾ ਦਾ ਨਾਉਣਾ ਤ
 ਬਗੈਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਾਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਰੋਲ
 ਸੇ ਗਰੇਵੇ ਪਰਿਪੂਰਨ ਹੋਤਾ ਗਣੀ ਕਰਤਿਆ
 ਤੇ ਹੋਰ ਸਿਧੀ ਉਕਰਿਓ ਦੇ ਗਾਨਾ ਬ
 ਉਸ ਸਾਖਿਜੁ ਪੁਕਾਰੀ ਚਾਨਾ ਬਉਰੀ ਤੀ
 ਮੈਤਾ ਪੂਰਨ ਦੇਵਾਨਾ ਤੇ ਇਥੇ ਹੁਣਿ ਚਾਹੀ
 ਮੈਤਾ ਤ ਬਗਣੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਾਸੇ ਸਰਕਾਰੀ
 ਰਿਤਾਇਕ ਪੂਰਨ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਪਤੀ
 ਦੇ ਬਾਤ ਬਰਾਮੁਪਤੀ ਦੇ ਪਾਸੇ ਰਾਖੇ

ਮਨਿ ਤਾਬਾਹੁ ਥਰ ਸਾਕਾ ਭਯਾਨੈ ॥ ਤਬ
 ਜੈ ਕਹਿ ਯਾ ਬੇਟੇ ਗਸਗੀ ਰੁਗੁਰੂ ਕੈ ਕੰ
 ਪਿਆ ਫਟਾ ਭਯਾਨੈ ਗਿਯਾ ਮਨ ਸਾਹੈ ॥ ਤਾ
 ਲੜਕਾ ਬਹਿ ਯਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਇਸ ਤੇ ਕਿਆ
 ਕਹਾ ਭਯਾਨੈ ਮੇਰਾ ਸਗੋਂ ਰੁਗੁਰੂ ਦੈ ਕੰ ਪਿਆ
 ਹੈ ॥ ਤਬ ਜੈ ਅਖਿਆ ਜੈ ਇਸ ਨੁ ਸਤਿ
 ਨਾਮੀ ਦੁਕੀ ਤੇ ਹੋ ਭਯਾਨੈ ॥ ਇਸ ਕੀ ਇਸ
 ਰੀਤੀ ਪੁਛੀ ਚਾਹੀ ਭਯਾਨੈ ॥ ਤਬ ਜੈ ਭਯਾਨੈ
 ਜਾ ਯਾਹਿ ਨੁਹ ਕੈ ਪਾਸਿ ਬੈਠੈ ॥ ਤਬ ਜੈ ਬਹਿ
 ਯਾ ਯਾ ਖਿਓ ਮੁਥੇ ਯੀ ਤੇ ਹਰ ਹਰੇ ਕਾ ਸ

ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਕੰਮਿਆਂ ਵੰਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਗੰਗਿਆ
 ਹਰਾਇ ਹੈ। ਤਬ ਭਉਹ ਰੂਕੀ ਬੋਲੀ ਪਿਤ
 ਜੀ ਦੇ ਸਦਾ ਸਗੁਰੂ ਦੇ ਕੰਮਿਆਂ ਦੇ
 ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਾਗੁਰੂ ਉਪਰਿ ਤੈ ਦੇ ਇਸ
 ਤੇ ਉਤਰਿਆ ਭਾਗ ਹੈ। ਤਬ ਚਾਹੁਗੁਪ
 ਮਿਆਇ ਮੇਰੇ ਤੇ। ਤਬ ਗਤਾ ਸਿਉ ਨਾਤੁ
 ਬੋਲਿਆ ਮਾਧਿਉ ਜੀ ਦੇ ਹਾਏ ਰੁਕਾ ਹਾ
 ਰਾਹੁ ਹੈ। ਤਬ ਬਾਬੇ ਮਾਧਿ ਮਾਹੇ ਗਤਾਇ ਉ
 ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਨਾ ਹੀ। ਪਰ ਮਾਤਾ ਇਸ ਕੀ ਬੰ
 ਹਾ ਪਕੜੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਕੀ ਇਸ ਕੈ ਪੈਸਾ

ਕੜੈ ਆਮ ਤੈ ਤੁਝੇ ਫੁਗੀ ਲੈ ਕਰਿ ਸਥ ਠਿਕ ਗਏ
 ਤਾ ਮੋਗੇ ਕੇ ਮਿਠੈ ਤਾ ਤਬ ਗਾਏ ਸਿਉ ਨ ਬਿਗੁਰੁ
 ਰਾਹੁ ਕਮੁ ਮਾਨਿ ਆਗਾ ਹਥਿ ਫੁਗੀ ਲੈ ਕਰਿ ਬੈ
 ਏ ਸਥ ਠਿਕੀ ਤਾਗਿ ਨਿਕਰਿ ਆਇ ਆਗੈ
 ਸੁਖ ਆਗਾ ਤਬ ਬਥੋ ਬੋਲਿ ਆਗਾ ਏ ਗਾਤੁ ਮੈ
 ਤੈ ਨੇ ਆਖੀ ਮੀਟਿ ਕਰਿ ਵਹੁ ਗੁਰੁ ਆਖਿ ਕ
 ਰਿ ਮੁਠਿ ਪਵਹੁ ਤਬ ਗਾਤੁ ਤੈ ਗਣੈ ਆਤੈ
 ਗਾਏ ਕੀ ਨੁ ਤੈ ਤਿਹਾ ਆਖੀ ਮੀਟਿ ਆਗਾ ਵਹੁ
 ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਕੇ ਸਾਮੁ ਠਿਕਾਇ ਆਤਾ ਗੈ ਕੈ ਹੋ
 ਨਿ। ਪੁਰਸਾਖ ਆਖਿ ਲਹਿਤਾ ਗੁਰੁ ਬਥੋ

ਨਾਹੀ। ਤਬ ਗਜਾ ਬਿਅਕਲੁ ਤਹਿ ਗਇਆ ਪ
 ਓਇਆ ਨਪ ਕਰਿ ਅਸੁ। ਪੈ ਗਤੈ ਓਥਾ ਹਥ
 ਸਿਰੇ ਤੇ ਨਾਹੀ। ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਾਇ ਗੇ। ਤਬ
 ਬਾਹਰ ਮਹੀ ਨਿਪੁ ਢੇਅ। ਇਨ੍ਹਰ ਸਨਾਇ ਤੇ
 ਸੁਆਰ ਗੀ। ਲਇ ਓਥਾ। ਜਨਮ ਮਹਤੁ ਹਰੇ
 ਸਿਉ ਨਾਭਿ ਕਾ ਕਇਆ। ਸਿਖੁ ਤੇ ਆਸੈ ਦੈ
 ਜਤੁ ਜਾਤਿ ਪੈ ਤੇ ਪਾਤੁ। ਹੁਕਮ ਨਾਹਿ ਦਿ
 ਸਾਗ ਸਿੰਘਾਨਾ ਦੀ ਪੁਸਿਖੁ ਤੇ ਆਗੁ ਗੁਰੁ
 ਆਗਾ ਜਪਇ। ਸਾਗ ਖੰਡੁ ਬਖਸਿ ਆਗੇ
 ਸਿਦਾ ਨਾਭ ਕੈ ਪੈ ਢੇ। ਬੋਲੁ ਹੁਏ ਹੁਰੁ ਪ

ਸਿਖਾਯਾ ਪਰੀਸੰਗਤਿ ਵੀਗੁਰਸਿਸਾ
 ਬਗਤਿ ਪੈਦਤਾ ਸਭੈ ਟਿਕੇ ਠੇਕਾ ਟਿਕਿ ਟਿਕਿ
 ਧਰਮ ਸਾਧਨਾ ਤਬ ਟਿਕਿ ਸਿਖ ਪਰਮਾਤਮਾ
 ਤੀ ਕਰਿ ਜਾਇ। ਤਾ ਕੇ ਟਿਕੇ ਠੇਕਾ ਟਿਕਿ ਪਾਈ
 ਸਿਸਿਖ ਪੈਦਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਟਿਕਿ ਸਭੈ ਟਿਕਿ
 ਸਮਾਜੁ ਟਿਕਿ ਸੇਈ ਪੈਦਤਾ ਮਹਿਲਿ
 ਭੁਭੁਕੀ ਬਣੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਟਿਕਿ ਸਭੈ ਟਿਕਿ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਟਿਕਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗਤਿ
 ਭੁਭੁਕੀ ਬਣੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਟਿਕਿ ਸਭੈ ਟਿਕਿ
 ਮਥੈ ਤਾ ਤਦੁ ਭੁਭੁਕੀ ਪੈਦਤਾ ਮਹਿਲਿ

ਗੁਰਬਾਸਮੁੰਦ੍ਰੇਪਾਹਿੰਦੀ॥ਸਿੰਘਾ
 ਦੀਪਾਗੇਸਿਓਨਾਕਰੀਪਗਤੀਹੋਈ॥
 ਤਦੁਪਨਾਹਿਮੈਦੇਸੈਤੈਸੀਹੋਥੇਸਿਖਾ
 ਤਥਪ੍ਰਾਨਸੰਗਾਹੀਹੋਈ॥॥ਪਿਆਉਪ
 ਹਿਯਾਗੁਗੁਆਸਾਮਹਾ॥॥ਉਨਮਹਿ
 ਸੁੰਨੁਸੁੰਨੁਸਰਕਤਾਐ॥ਉਨਮਹਿਤਰਖ
 ਸੰਗਾਹੀਗੀਐ॥ਉਨਮਹਿਅਸਮਾ
 ਦੇਸਾਨਹੀਥਿਆਪਤਾ॥ਉਨਮਹਿਦੁਗਾ
 ਚਿਤਨੁਨਹੀਰਾਪਤਾ॥ਉਨਮਹਿਕਥਾਕੀ
 ਗੰਨਹੀਕਾਨੀ॥ਉਨਮਹਿਗਤਾਸੁੰਨਾਪਿ
 ਆਨੀ॥ਉਨਮਹਿਅਪੁਨਾਪੁਨਾਸਾ

ਨਾਨਕੁ ਨ ਮਰਿ ਸਿਉ ਮਨ ਮਰਿ ॥
 ਉਨ ਮਨਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਨ ਹੀ ਕੋਈ ॥
 ਉਨ ਮਨਿ ਮੁਗਤਿ ਮੁਖਿ ਨ ਹੀ ਲੋਈ ॥
 ਉਨ ਮਨਿ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਨ ਹੀ ॥
 ਉਨ ਮਨਿ ਮੁਨ ਰੇਹੂ ਨ ਹੀ ॥
 ਤੀ ॥ ਉਨ ਮਨਿ ਸਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥
 ਨ ਥੀ ਯੋਗ ॥ ਉਨ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਬੈਠ ॥
 ਚਾਉਤੋਗ ॥ ਉਨ ਮਨਿ ਭਾਉ ਰਹ ॥
 ਤਿ ਨ ਹੀ ਕਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨ ਮਨਿ

ਸਿਓਓ ਨਤੁ ਬਰਿਕਾਈ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ
 ਸੰਨਿ ਨਾਗਇਤੁ ਰੂਤਾ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਬਰ
 ਨੁਕਤ ਨਾਨੀ ਕਤਤਾ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ
 ਪੁਨਾਘਾਪੁ ਨਰਾਨਾ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਤੇਤ
 ਨਮ ਨਸਾਮਾਈ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਸਾਕਸ਼
 ਤਨ ਹੀਭਾਈ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਇਕੁ ਏਕੁਇ
 ਕੇਲਾਨਾਨਾ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਗੋਪੇਸੁਰੇ
 ਲਾ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਅਸਥਾਵਰ ਨਾਨੀ
 ਜੰਗਮਾ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਤੇਫੁਇਆਮ ਹੁ
 ਲੁਖਿ ਹੰਗਮਾ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਗਵਿਕੀਜ

ਤਿਨਧਰੀ॥ ਭੁਨਮਨਿਹਿਗਨਿਨਮਮਹਿਮਦਗੁ
 ਭੁਨਮਨਿਨਿਮਦਿਨੁਨੁਭੁਜੀਆਗਾਭੁਨ
 ਮਨਿਹਿਨੁਨੀਕੀਆਪਸਾਗਾਭੁਨਮੁ
 ਨਿਖਾਣੀਬਾਣੀਨੀਜਾਣੀ॥ ਨਨਕਭੁ
 ਨਮਨਿਹਿਨੁਨਿਗਭਾਣੀ॥ ਆਭੁਨਮਨਿ
 ਪਦਪੁਪਾਣੀਨੀਕੀਨਾਭੁਨਮਨਿ
 ਓਪਤਿਖਪਤਿਨੀਕੀਨਾਭੁਨਮਨਿ
 ਖੇਤੁਪਾਤਾਨੀਮਗਾਭੁਨਮਨਿ
 ਨੀਗਨੀਮਦੁਬੈਗਗਾਭੁਨਮਨਿ
 ਜੀਅਜੰਤਨੀਕੀਨਾਭੁਨਮਨਿਅਪੁ

ਨਾਮੁ ਪੁਨਰੀਤਾ ॥ ਓ ਨਮਿ ਮੁਕਤਿ ਬੈਰੁ ॥
 ਨਕੀ ॥ ਨਾਨਕ ਓ ਨਮਿ ਮੁਕਤਿ ਸਮਾ ॥
 ॥ ਓ ਨਮਿ ਬੁਝਾਨ ਬਿਸਨੁ ਮੁਕਤਿ ॥
 ਓ ਨਮਿ ਤੈਸਾਨਾ ਜੀ ਪਰੇਸਾ ॥ ਓ ਨਮਿ
 ਮਨਿ ਤਾਤਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕੀ ॥ ਓ ਨਮਿ
 ਨਿਤੁ ਪਾਨੁ ਮਤਾ ਤੈ ॥ ਓ ਨਮਿ ਜੀ
 ਤੀ ਮਤੀ ਨਾਨਕੀ ॥ ਓ ਨਮਿ ਸੁੰਨਾ
 ਮਨਿ ਪੁਰਿਤਾ ॥ ਓ ਨਮਿ ਪੁਰੇਸਾ ॥
 ਤਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਓ ਨਮਿ ਮਨਾ
 ਨਾਨਕੀ ॥ ੬ ॥ ਓ ਨਮਿ ਸਿਖਾਇ

ਕਨੀਭੀਆਨੀਯੁਨਮਨਿਸਤੀਸਤੀਨਉ
 ਧਿਆਨੀਯੁਨਮਨਿਸੋਗੀਸੰਗਮਨੀਥੋਤਾ
 ਓਨਮਨਿਏਕੁਇਕਾਯਾਤਤਾਯੁਨਮਨਿਨ
 ਥਾਨੋਤਤਾਥੀਯਾਯੁਨਮਨਿਏਕੁਇਕਾਯਾਥੀ
 ਯਾਯੁਨਮਨਿਕਥਾਨੁਸੁਨਾਨੀਸਾਸੋਨਾ
 ਨਕਯੁਨਮਨਿਸਹਸਿਥਿਯੋਸੋਨਾਯੁਨਮਨਿ
 ਸੁਚਸੰਤਮਨੀਤਤੀਯਾਯੁਨਮਨਿਸੀਮ
 ਨਾਨਪਰੋਤੀਯਾਯੁਨਮਨਿਪੀਕਾਨਾ
 ਯੁਨਮਨਿਥੀਸੁਨਾਨੁਕਥਾਨਾਯੁਨਮਨਿ
 ਪਾਖਡਪੇਮਨੀਕੀਨਾਯੁਨਮਨਿਏਕੀ
 ਕਾਰਯਾਨੀਨਾਯੁਨਮਨਿਸਿਓਯੁਨਮਨਿ

ਬਨਿਯਾਯਾ ਨਾਨਕੁ ਭਗਉਤੀ ਭੀ ਨਾਨਕੁ ਭੀ
 ਭਗਉਤੀ ਭੀ ਨਾਨਕੁ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
 ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
 ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
 ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
 ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
 ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
 ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
 ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
 ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ

ਕੀਏ॥ ਭੁ ਨ ਮਨਿ ਕੀ ਮਤੀ ਸਾ ਮਖੀਏ॥ ਭੁ
 ਮਨਿ ਚੁਭੁ ਦੁਹਾਰੀ ਨ ਮਨੋ॥ ਨਾ ਨ ਕੁਭੁ
 ਮਨਿ ਸੁਹਿਥਿ ਗਾਏ॥ ੧॥ ਭੁ ਨ ਮਨਿ ਮਨ ਮਨਿ
 ਤਾ ਨ ਭੀਤੀ॥ ਗੁਭੁ ਨ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ
 ਨ ਕੋਈ॥ ਭੁ ਨ ਮਨਿ ਭੁ ਨ ਮਨੀਤਾ॥ ਭੁ
 ਨ ਮਨਿ ਗੁਰੂ॥ ਭੁ ਨ ਮਨਿ ਭੁ ਨ ਮਨਿ ਭੁ
 ਤਾ ਨ ਗੁਰੂ॥ ਭੁ ਨ ਮਨਿ ਭੁ ਨ ਮਨਿ ਭੁ
 ਕਾਏ॥ ਨਾ ਨ ਕੁਭੁ ਨ ਮਨਿ ਮਨ ਭੁ
 ਕਾਏ॥ ੧॥ ਭੁ ਨ ਮਨਿ ਮਨ ਭੁ
 ਭੁ ਨ ਮਨਿ ਮਨ ਭੁ ਨ ਮਨਿ ਮਨ ਭੁ
 ਨ ਮਨਿ ਮਨ ਭੁ ਨ ਮਨਿ ਮਨ ਭੁ

ਗਾਯਸਥਾਨੀ ਯੁਗਾਓ ਨਮਿ ਯੁਗਵਤੁ ਨਾ
 ਯਾਓ ਨਮਿ ਸਮਾਨ ਨੀ ਪ੍ਰਗਟਾਓ ਨਾ
 ਗਿਓ ਏਵਾ ਓਕੇ ਹਿ ਨ ਵੇਖੀ ਨਾ ਨਾ ਓ
 ਗਿਓ ਤੇ ਵਡੁ ਮੁਖਿ ਨਾ ਲਾਖੀ ॥ ੧੨ ॥ ਓ ਨਮਿ
 ਮੇਲ ਓਕੇ ਹਿ ਨੀ ਵੀ ਨਾ ਓ ਨਮਿ ਬਰਤ
 ਕੇ ਹਿ ਨੀ ਚੀ ਨਾ ਓ ਨਮਿ ਨ ਓਕੇ ਹਿ
 ਨੀ ਸਾ ਜੀ ਓ ਨਮਿ ਬਰਤ ਨ ਓਤ ਪਤਿ
 ਜੀ ਓ ਨਮਿ ਮਾਨ ਓ ਨੀ ਵੀ ਨਾ ਓ
 ਮਿਓ ਏਵਾ ਹਿ ਨੀ ਚੀ ਨਾ ਓ ਨਮਿ
 ਰਬ ਮਾਨ ਨੀ ਕੇ ਗਾ ਨਾ ਨਾ ਓ ਨਮਿ
 ਓਤ ਰਬ ਮਾਨ ਨੀ ਕੇ ਗਾ ॥ ੧੩ ॥ ਓ ਨਮ

ਨਿਪਿਯਾਨਾਗਾਨਿ ਸੰਕਾਤਾਤਥਾਤਸਜੇ
 ਜਾਨੀਕਿ ਦੁਖਸਾਗਾਰੰ ਮਾਨਿਪਿਯਾਨਾਮੇ
 ਤਸਿਕਾਨਾਉਂ ਮਾਨਿਪਿਯਾਨਿ ਨਉਤਰੁ ਰਾਖੇ
 ਨਾਉਂ ਮਾਨਿਸਹਸਿਬੰਦਿ ਨੀਚਾਗਾਉਂ
 ਮਾਨਿਸੰਜਮਨੁਪਾਯੀਤਗੀਸੁਪਾਉਂਕਿਉਂ
 ਮਾਨਿਨਹੀਮਥੀਨਾਨਕਾਤੀਤਥਉਂ
 ਮਾਨਿਨਹੀਕਥੀ॥੧॥ਉਂ ਮਾਨਿਅਗਮਾਨਿਗ
 ਮਾਨਹੀਧਾਗੇਉਂ ਮਾਨਿਸਖਾਸਿਖਾਨਸਦੇ
 ਉਂ ਮਾਨਿਸੰਜਮਨੀਲਾਨਉਤਾਉਂ ਮਾਨਿ
 ਨਿਪਿਯਾਨਾਨਾਨਾਨਰਸੇਤਾਉਂ ਮਾਨਿ
 ਨਰਦਵਾਣੀਗਤਾਉਂ ਮਾਨਿਨਰਦਸ

ਬਤੁਪਵਤਾਭੁਨਮਸਿਖਿਅਨਗਤਾਨਿਰੰਕ
 ਗਾਨਾਨਵਭੁਨਮਸਿਰਤਤਿਗਵਾਪਾਭੁਨ
 ਮਸਿਖਈਤੇਜੁਨਪੀਤੁਭੁਨਮਸਿਏਕਾਵ
 ਗਤੁਭੁਨਾਏਕੇਏਕਗਤਤਿਗਵਾਤੁਮੁਨ
 ਮਸਿਖਿਕਏਏਏਭਿਅਨਾਤਥਿਏਕਏਕਏਕਏਕ
 ਆਨਾਨਵਤਤਾਭੁਨਮਸਿਖਿਅਨਿਨਿਗਤਮੁ
 ਗਤਤਾਭੁਨੇਸੀਅਕੀਭਾਪੇਜਾਨਾਨਾ
 ਵਗਤਤਾਮੁਨਪਿਅਨੈ॥੧੬॥ਮੁਨਾਨਿਰੰਤਰਿ
 ਦੀਜੈਬੰਧਾਭੁਨੇਨਮੁਭਾਪਭੈਨਵਧੁ
 ਮੁਨਿਗਵਾਪਭਿਵਦਤੁਵਦਿਭਾਪਭੈ
 ਨਦੇਏਸਿਨੀਮਭਿਭਾਮਸਾਵਰਮਮੁ
 ਗਪਭਿਵਾਸੀਮੁਨਗੁਭਾਮਭਿਭਿਅਮ

ਬੇਗਾਓ ਨਮਾਨਿਯੋਭਿਤਾਈ ਮਾਨਸਾਤੁ ਮਦੇ
 ਧਤਮਾਨੁ ਬਿਗਸਿਯਾਸਰਸਾ ਸੁਆਮੀ ਪੁਣ
 ਮਾਨਸਾਮਈ ॥ ਕੁਛਕੀਰੈ ਯਾਹੇ ਮੁਖਾਨੁ ਬਿਗ
 ਸਾਈ ॥ ੯ ॥ ਆਪੁ ਹੁਕੀਨੀ ਮਾਨਸਾਮਈ ॥ ਆਪੁ
 ਹੁਕੈ ਗੁਣਪੁਰਿਸਾਈ ॥ ਆਪੁ ਹੁਪੈ ਚਤਤ
 ਲੇਕੀਆ ਆਪੁ ਹੁਕੈ ਹਕਾਤਮ ਮਥਿਯਾਈ ॥
 ਆਪੁ ਹੁਪੈ ਦਿਗਚਾਰਿਓ ਪਾਈ ॥ ਆਪੁ ਹੁਕੈ
 ਸਟਿਕੀ ਸਕਰੇਈ ॥ ਆਪੁ ਹੁਸਕਰਿ ਫੁਕੀਆ
 ਬਨਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਨਗਤਿ ਯਖੀ ਨਾਨਕ ਭੁਨਾ
 ਓਯੰਕਾ ਹੁਕਤ ਪਤਿ ਪੁਰਕੀਨੀ ॥ ਓਯੰਕਾ ਹੁ
 ਰਾਨਾ ਮਥਿਯਾਈ ॥ ਓਯੰਕਾ ਹੁਪਸਾ ਹੁਪਸਾ
 ਨਿਯਾਨਾ ਹੁਸਤਾ ਮੁਖੁ ਮੁਖੁ ਤੁਧਾਇਆ ॥

ਬੁਝਾ ਬਿਸਨੁ ਮੇਰੇ ਮਠ ਪਾਏ ॥ ਤਿਨੀ ਗੰਧਾ
 ਗੰਧਾ ਨਾ ਜਾਣੇ ॥ ਅਨਿਕਤਾ ਤਿਨੀ ਬਾਹਿਰ ਮਹਿ
 ਜੀਅ ॥ ਨਾ ਕਰਓ ਕਾਹੇ ਸੇ ਮਨੁ ਬਿਦੁਸੀ ॥
 ੨੧ ॥ ਤਿਨੁ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸੰਗਲੀ ਹੋਈ ॥ ਰੇ
 ਵੀਚੀ ਨਾਮ ਥੀ ॥ ਪੁਰਾਣਿ ਨੈ ਨਾਮ ਵੀ ॥
 ਓਥੈ ਹੀ ਦੁਗੀ ॥ ਸੈਦ ਪੈ ਹੋਇ ਪਾਈ ॥ ਚਰ
 ਦੁ ਮਧੁ ਗੋ ॥ ਗੋਰ ਮਹਿ ਟਕੀ ਪਸਿ ॥ ਗੋਰ
 ਮਹਿ ਟਕੀ ਵੈ ਪਸਿ ॥ ਏਕੁ ਚੁਭੁ ਕਹੈ ॥ ਰੇ ਕਰ
 ਕਓ ਮਨੁ ਕੀ ਤੈ ॥ ਚਰਿ ਵੈ ਸੈ ॥ ਤਿਨੀ ਦਿਖਿ ॥
 ਰਿਪਤੁ ਹੋਇ ॥ ਗੰਧਾ ਪੁਰਾਣਿ ਵੀ ॥ ਨੀ ॥
 ॥ ਨਾ ਹੋਰ ਕਾਈ ॥ ਪੁਰਾਣਿ ਪਾਇ ॥ ਨਾ

ਏਸੇ ਗਾਗੇ ਸਿਉ ਨ ਭਿੰਨੇ ਗੁਮਿ ਗੀ॥ ਬਚਨੁ
 ਗਾਗੇ ਸਿਉ ਕਾਦਰੀ ਮਾਏ ਗਾਗੇ ਬੁਨੀਦ
 ਤਾਏ ਸੇ ਗੁਮਿ ਖਿਨੇ ਦਲੀ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੧੫॥
 ਸੈਰੈ ਬੈਸੀ ਪੁਰੁ ਬੀ॥ ਦੁਇ ਦੁਇ ਮੀਰੀ
 ਬਾਬੈ ਪਾਏ ਨਾਹਿ ਰਖੇ॥ ਗੇਸਿਉ ਨ ਭਿੰਨ
 ਗੁਮਿ ਮੰਜੀ ਮਿਲੀ॥ ਗੇਸਿਉ ਨ ਭਿੰਨ
 ਗੁਮੁ ਗੁਦੀ ਪੁਸੀਰੀ॥ ਏਥੇ ਭਯਨੇ
 ਗੈਰੀ॥ ਬੀਰੁ ਦੁਇ ਗੁਰੂ॥ ਏਕੁ ਮੁਖਾ ਕੀਰੈ
 ਨਾਹਿ ਗਈ ਗੈਰੀ॥ ਏਨਿ ਸੇਵਕਾ ਏਕੁ ਭੁਤ
 ਬੀਤਾ॥ ਮੰਜੀ ਨਹਿ ਰੀਤੀ॥ ਮੁਖਾ ਬਾਗ
 ਤਿਸੁ ਤਾਰਾ॥ ਕੇ ਏਥੇ ਨਾਹਿ ਰੁਖੀ॥ ੨੦

ਕਰੀਪਕਰੀਪੁ ਮੁਖਤੇਪਸਦੇਰੇ ਨਾਹਿਮ
 ਜੀਤੀਗੀਮੁ ਮੁਆਰਾਬਥਾਹਿਮਾਇਮਾਤ
 ਮੈਰੇਮਖਿਥੇਨਤੀਕੀਤੀਅਖਿਓਮੁਸੀ
 ਮਾਗੇਸਹਮਦਿਓਵੇਪ੍ਰਸਾਗਾਨੀਮਾਦੇਰੇ
 ਇਸਥਾਨੀਹੁੰਦੁਦਿਤੀਅਸਕੀਆਵਸ
 ਤੁਭੀਗਵਈਆਇਕਤੁਗੀਅਤੇਮੁਸੀ
 ਥੀਸੇਤੀਨਾਹਿਭੀਨਿਚਹਿਓਗਾਓਮਕੈ
 ਬਖਿਸਿਆਵਗਤੀਤਬਥਾਵੈਆਖਿਆ
 ਮੈਰੇਓਮਕਾਭਾਉਖਿਓਪਾਇਆਏਤਾਤਬ
 ਓਹੁਪਾਇਰਾਵੈ ਤੁਭੁਹੁਗੇਪਾਵੈ

ਮਤਿ ਇਤੁ ਬਗ ਏਹੈ ਨਿਸੇ ਓ ਨਵੈ ਤਏ ਚ
 ਰੇ ਤਾ ਵੇਲੇ ਮਾਯੇ ਵੇਹੈ ਨਿਸੇ ਓ ਮਤਿ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ
 ਮਤਿ ਓ ਮਾਯੇ ਵੇਹੈ ਨਿਸੇ ਓ ਮਤਿ ਮਤਿ ਸਾ ਕੇ ਪ
 ਲਪਤਿ ਓਹੈ ਨਿਸੇ ਓ ਤਬ ਸੇ ਦੇ ਮਤਿ ਮਤਿ ਓ ਪੈ
 ਮਤਿ ਪਟੇ। ਤਬ ਪਤਿ ਮਾਯੇ ਵੇਹੈ ਓਹੈ ਨਿਸੇ ਪਤਿ
 ਰੇਹੈ। ਤਬ ਯੇਹੈ ਰੇਹੈ ਓਹੈ ਤੀਜਾ ਓਹੈ ਮਤਿ
 ਚਰਦਿਯੇਹੈ। ਤਿਤੁ ਓਹੈ ਮਤਿ ਮਤਿ ਕਰੀ ਮਤਿ
 ਮਤਿ ਮਤਿ ਮਤਿ ਮਤਿ ਓਹੈ ਮਤਿ ਮਤਿ ਮਤਿ ਮਤਿ
 ਮਤਿ ਮਤਿ ਮਤਿ ਮਤਿ ਓਹੈ ਮਤਿ ਮਤਿ ਮਤਿ ਮਤਿ
 ਮਤਿ ਮਤਿ ਮਤਿ ਮਤਿ ਓਹੈ ਮਤਿ ਮਤਿ ਮਤਿ ਮਤਿ

ਅਤੇ ਮਾਥੈ ਇਕਾਕੇ ਸਹ ਕਾ ਤਦੁ ਨ
 ਨਿਹੁ ਸੁਭੁ ਹੁਗਾ ਅਤੇ ਸੀ ਹਾਏ ਬਾਥੇ
 ਤਬ ਬਾਬਾ ਕਸਮੀ ਗੁਇਆ ਵੇਈ
 ਹੁਇ ਬੈਭੀ ਗੁਇਆ ਐਕ ਬਹੁਤੁ ਨ
 ਓਪਰੀ ਕਹੇ ਏਤੁ ਬਕਸਮੀ ਗੁਕਾ
 ਪਉਤੁ ਬਿਹਮ ਰਾਮੁ ਭਾਉ ਸਮੁਦਿ
 ਅਤੇ ਇਕੁ ਘਰੀ ਗੁਇਆ ਏਤੁ ਤਬ
 ਓਸ ਕੈ ਸਾਥਿ ਤੁਇ ਓਹੁ ਪੁਗਣਾ ਕੇਰ
 ਗੁਇਆ ਅਤੇ ਗਾਇਲਿ ਓਹੁ ਗੁਪੈ
 ਗੁਇ ਗੁਮ ਗੁਮ ਕੀ ਤੀਉ ਸੁਕਵੈ

ਬੇਠਿਗਣਿ॥ ਤਬ ਕੁਝ ਦੇਖਿ ਕੈ ਅਖਿ ਓਸੁ॥
 ਤੁਏ ਹਸਾਧੁ ਹੈ ਤੈ ਰਮ ਤੇਰਿ ਓਪ ਹਰੇ॥
 ਹਨਿ॥ ਅਤੇ ਰਸੇਰਿ ਓਪ ਲੇਹੈ ਹੈਨਿ॥ ਅ
 ਤੈ ਤੁਮੀਰਿ ਸਿਧਾ ਕਰ ਸੁਰਿ ਓਹੈ ਓਹਿ ਅਯੈ॥
 ਅਤੇ ਮਾਸੁ ਮਢਾਨੀ ਰਿਓਲੇ ਹੇਰੁ ਓਪੁ॥
 ਤਬ ਬਾਬੋ ਬੇਲਿ॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰੁ
 ਮਾਧੁ ਵਿਚਿ ਤਿਤੁ ਮ ਹਲਿ ਫਾਹੈ ਹੇਰੁ॥ ਅ॥
 ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ॥ ਮੁਹੁਰੁ ਮੀਐ ਰਿਓਦੁ॥
 ਹੈ ਪਰਣੀ ਸੀ ਗਾਗਾ ਸਰਦਿ ਸੈ ਹਰੇ॥
 ਆਵਾਹੀ ਸਰਗਰੇ ਸੁਤਰੁ ਤਾਲੁ॥

ਮੰਦਰੁਗਤਮਸਿੰਗਿਸਿਓੰਗੁਮਸੀਓੰ
 ਲਾਭੁਆਕਵਹੁਦਿਗਮੈਸਚਿਨਾਮਿਗੁ
 ਹਵੈਸਥਰਿਨਿਭਾਭਾਮਨਮੁਖਿਤੁਸੀ
 ਤਗਯਓਏਖਤਨਰਗਿਨਿਭਾਭਾਯ
 ਯੀਯਾਥੈਖਿਗਗਸਿਓਸਿਰਿਮੈਸਮ
 ਕਾਭਾਭੁਖਿਯਾਭਿਸਨਾਭਿਰਿਯਾਭੁਗੁ
 ਕਮੁਕੇਗਧੁਖਿਕਗਾਭਾਏਨੀਯਯ
 ਨਰਗਿਨਾਯਾਏਈਸਿਚਰੁਗੁਮ
 ਥਰਿਨਾਕੈਈਚਗਾਤੁਧੁਭਾਏਸੰ
 ਤੇਖੀਯਾਚੁਕੈਯਾਯਸੀਸਾਭਾਯ

ਭੁਗੈਭੁਗਮੇਦਿਭੈਭੁਗਪਭੰਡੀਨਿਰਮ
 ਭਾਨਾਨਕਾਨਗੀਤਤੁਐਤੁਮਨਾਮ
 ਚਿਯਾਗਾ॥ਏਵੇਪਾਧੁਏਵਰੁਗੁਰੁ
 ਪਭੰਡੀਨਿਰਾਥਾਭੀਰੁੜਾਏਵਰੁਨਾਨ
 ਕਸਤੁਰੁਸੁਖਤਭਿਵੈਨਾਭੀ॥ਪਭੰਡੀ
 ਆਪੀਏਆਪੁਸਾਸਿਆਪੁਪਛਾਇਆ॥
 ਅਥਰੁਧਗਭਿਏਏਦਿਰਿਚੰਦ੍ਰਕਾਤਾਇਆ॥
 ਦਿਤੁਥੀਮਾਗਗਾਨੁਗਾਭਿਸਥਤੁ
 ਨੀਸਇਆਸੁਗੁਰੁਚੰਦ੍ਰਭਪਾਭਿ
 ਰੇਤਿਸਮਇਆਵਾਏਗਭਿਰਿਨਿਤ

ਚਰਣਿਗਣਿਗਾਤੀਰਥਧਰਮੁਦੀਚਰਿਨ
 ਦੁਤਪੁਰਥਾਇਆਤੁਪੁਸਿਰਿਨਾਦੁਰਨ
 ਕੇਇਕਿਆਯਾਪਿਵਥਾਇਆਤੁਪੁਸਾ
 ਚੈਤਖਭਿਨਿਵਸੁਰੇਰਿਨਾਦੁਇਜਾਇ
 ਆ॥੧॥ ਸਲੋਕ॥ ਨਾਨਕਸਦੁਰੇਵਮੈਚ
 ਭੁਭੁਮਾਹੋਇ॥ ਨਗਮਿਗਮਥੀਅਗਸੀਅ
 ਘਰਿਸਨੁਹੋਇ॥੧॥ ਨਾਨਕਸਾਦੁਰੇਵਮੈਚ
 ਪੁਇਵੇਜਾਹੋਇ॥ ਗਾਈਪੁਤਾਨਿਰਪਨਾਪੈਬੀਚ
 ਕਹੋਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਸਚਸਚਿਆਹੁਜਿ
 ਨਿਸਚੁਦਹਤਾਇਆ॥ ਬੈਠਤਾਜੀ॥ ਪਾਇਕਦ
 ਪੁਦਪਿਆ॥ ਬਹੁਮੈਵਰਾਕਹੋਇ॥ ਭੁਨ

ਪਾਇਆ ਨਤਿ ਸੁਰੁ ਮੁਖਿ ਖੜਕੁ ਸਬਦਿ
 ਆਨਤਿ ਸੁਥ ਪਾਨ ਮਾਇ ਵਿਨਿਤੁ ਜਾਇਆ
 ਨਤਿ ਸੁਰੁ ਪਾਪ ਆਸ ਸਜਿਅ ਪਾਇਆ ਗੁਰ
 ਮਾਇ ਪੁਸ ਮੇ ਸੁਥ ਤੁਝ ਤਾਇਆ ਸਚੇਰੀ
 ਪਤੀ ਆਇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ਬਾਝ ਸੰਪੂਰਨ
 ਉਠੀ ਮਾਯਾ ਕੀ ਬਾਤ ਬਹੁ ਮਦੁ ਪੰਡਤੁ
 ਆਇ ਪੈਗੀ ਪਾਇਆ ਭੁਖਿ ਓ ਸੁਜੀਰੀ ਏਹ ਦਸ
 ਤੁਨੀ ਸੀਤ ਬਪਗ ਮੇ ਸੁਰੁ ਰਾਖਾ ਤੁਝ
 ਬਕ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦਾ ਗੁਰੁ ਮਾਇ ਵਿਨਿਤੁ
 ਮਾਯਾ ਰਬਰ ਨਗਰ ਪੁੰਧੁ ਕਾਗ ਪਰ
 ਨਿਗਗਨਿ ਨੀਤੁ ਕੁਮੁਖ ਪਾਗਾਨ ਦਿ

ਮੈਂ ਨਿਰੰਤਰ ਮੁਗੁਮੁੰਨ ਮੁਖਿ ਪਾਤਕਾਇੰਦ੍ਰਿਯ
 ਖੜਕੀ ਪਥਿਤਾ ਪਾਤਕਾਇੰਦ੍ਰਿਯ ਪਤਿਖਪ
 ਮਿਨਾ ਵਰਜਾਈ ਖੰਤ ਪਾਤਕਾਇੰਦ੍ਰਿਯ
 ਹੀ ਸਾਗਰਾਦੀ ਨੀਰੁਦਹਾਇੰਦ੍ਰਿਯ ॥ ੧ ॥
 ਦਿਸੁਗੁਨ ਮੁਖਿ ਪਾਤਕਾਇੰਦ੍ਰਿਯ ਰਿਸੁਤ
 ਨੀਥੈ ਕਾਯਾ ਨਰੁ ਮੁਗੁਨ ਨੀਰੁਦਹਾਇੰਦ੍ਰਿਯ
 ਮੁਗੁਨਾਇੰਦ੍ਰਿਯ ਨੀਰੁਦਹਾਇੰਦ੍ਰਿਯ ॥ ੨ ॥
 ਬਿਸੁਨ ਮੁਖਿ ਪਾਤਕਾਇੰਦ੍ਰਿਯ ਨੀਰੁਦਹਾਇੰਦ੍ਰਿਯ
 ਮਿਨਾ ਵਰਜਾਈ ਖੰਤ ਪਾਤਕਾਇੰਦ੍ਰਿਯ ॥ ੩ ॥
 ਨੀਰੁਦਹਾਇੰਦ੍ਰਿਯ ਮੁਖਿ ਪਾਤਕਾਇੰਦ੍ਰਿਯ
 ਮੁਖਿ ਪਾਤਕਾਇੰਦ੍ਰਿਯ ਮੁਖਿ ਪਾਤਕਾਇੰਦ੍ਰਿਯ

ਏਨਾ ਕੇ ਨਾ ਬੁਕਾਇ ਦਿਓ ॥ ਪਾਤਪਤਪਸੀ
 ਮਥਗੁਨ ਪੁਸਾਗਾ ਨੇ ਕਥਿਏ ਏਨੁ ਜਾ
 ਕਾਪੇ ਕਪਓ ਪਾਇਏ ਸੈ ਕਾਪੇ ਵੀ ਮਠਿ ਪ
 ਦਿਓ ॥ ੬ ॥ ਸੁਸੈ ਸਮੁਤਾ ਸੀ ਮਾਗ
 ਗੋ ਪੀਕਾ ਨਾਗ ਭੁਗਾਗਾ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਪ
 ਖੰਡ ਨੇ ਏਨਾ ਕੇ ਏਨੁ ਦਸਾਇਓ ॥ ੭ ॥
 ਕਰਮ ਪਰਮ ਨਹੀਂ ਕਾਇਆ ਮਾਖੀ ॥ ਜਤਿ
 ਨਾਮੁ ਨਹੀਂ ਦੈ ਸੈ ਕਾਖੀ ॥ ਮਮਤਾ ਜਾਤੁ ਕਾ
 ਨਹੀਂ ਸਾਖੈ ਨੇ ਕੇ ਸੈ ਪਿਛਾਇਓ ॥ ੮ ॥
 ਦਾਖਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਭੁਲਿੰਦਾ ॥ ਨਤ ਦਿਓ
 ਖਾਨਾ ਮਢਿੰਦਾ ॥ ਨਤ ਦਿਓ ਗਿਆਨ ਪਿਛਾ

ਨਗੁਤੁਪਤਿਗੋਰਗਤਿਤਗੁਤਿਤੈਭਾਖਿ
 ਦਗੁਰੇਖੁਨਾਭੀਭੁਖੁਪਤਿਤੈਭਾਖਿ
 ਰੇਤਗੁਰੁਗੁਤਿਤੈਭਾਖਿਤੈਭਾਖਿਤੈਭਾਖਿ
 ਨਾਦੁਗੋਰੇਖੁਨਾਭੀਭੁਖੁਪਤਿਤੈਭਾਖਿ
 ਨਾਭੀਭੁਖੁਨਾਭੀਭੁਖੁਪਤਿਤੈਭਾਖਿ
 ਗੁਰੁਗੁਤਿਤੈਭਾਖਿਤੈਭਾਖਿਤੈਭਾਖਿ
 ਰੇਤਗੁਰੁਗੁਤਿਤੈਭਾਖਿਤੈਭਾਖਿਤੈਭਾਖਿ
 ਤੀਸਰਾਨਾਭੀਭੁਖੁਪਤਿਤੈਭਾਖਿ
 ਸੁਪਨਾਭੀਭੁਖੁਪਤਿਤੈਭਾਖਿਤੈਭਾਖਿ
 ਤੈਭਾਖਿਤੈਭਾਖਿਤੈਭਾਖਿਤੈਭਾਖਿ
 ਗੁਰੁਗੁਤਿਤੈਭਾਖਿਤੈਭਾਖਿਤੈਭਾਖਿ

ਮੇਰੇ ਹਰੁ ਮਾਪੇ ਮਾਪੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ॥੧੩॥ ਰਹਿ
 ਭਰੁ ਫਾਗੁ ਤੁਝਿ ਪਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਕਾਲੁ ਮੁ
 ਕੁ ਫਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਮਾਥਿ ਸਾਨੁ ਮੇਰੇ ਸੁਭਿ
 ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਥਿ ਮੇਰੇ ਹਥਿ ਪਾਇਦੁ ਹੈ ॥੧੪॥ ਵਿਰ
 ਲਿਖੁ ਭਗੁ ਰਸ ਬਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ
 ਦੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਸਭਿ ਪਾਇਆ ॥ ਪਰੁ ਬਹੁ ਮੰਤ੍ਰ ਪਤ੍ਰ
 ਲਾਗੈ ਭੇਗੁ ਪਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਦੁ ਹੈ ॥੧੫॥ ਤ
 ਕਾਲਿ ਤਾਕਾ ਫੇਕੈ ਫਾਗੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਦੁ ਹੈ ॥੧੬॥ ਤ
 ਫਾਗੁ ਨਾਕਸਾਇ ਰੇਖਿ ਸਮਾਨੁ ॥ ਬਿਸਮ
 ਭੇਗੁ ਫਗੁ ਪਾਇਦੁ ਹੈ ॥੧੭॥ ਤ ਬਹੁ ਮੰਤ੍ਰੁ
 ਪਤ੍ਰੁ ਤਾਕਾ ਪਾਇ ਪੈਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗਾਇਤ੍ਰਿ ਪਤ੍ਰੁ

ਟਿਪਾਇਆਨਾਉਪਗੰਗੁਤਿਆਸੇਵਾਨਾਨਾ
 ਕਗਣਿਪੁਤ੍ਰਾਨਾਤੇਥਸਾਨਾਜਾਵੁਤਾਨਾਹੀਜੇ
 ਸੇਵਾਕੇਸੇਸਾਸੁਰਹਿਸਹਿਸਿਸੁਭਾਇਕੇ
 ਮਾਨਉਤੈਆਏਜੇਮੈਅਗੋਭੀਏਸੇਵਾਕਰਦ
 ਥਾਨਾਤਥਾਉਉਮੈਕਾਮਰਕਾਥਾਇਪੈਦੇਨਾਹੀ
 ਤਦੁਤੁਗੁਰੂਥਾਥੈਏਕਦਿਨਿਆਖਿਆਜੇਜਾਹਿ
 ਗੁਰੂਕਗਾਤਥਪੰਡਿਤਆਖਿਆਜੀਕਉਤੁਗੁਰੂ
 ਕਗਾਤਦੁਤੁਗੁਰੂਥਾਥੈਆਖਿਆਜੇਜਾਹਿਓਦਿ
 ਆਨਾਇਹਿਏਕੁਕਠਾਹੈਤਿਥੈਥਾਹਿਯਕ
 ਗਥੈਠਹੈਨਿਓਉਤੈਨੁਰਸਾਹਿਗਾਤਥਉਥ
 ਪੁਥੁਪਮਦੁਤੁਰਹਿਆਜਾਇਧੈਗਪਥ

ਲਕਹਿਯਾ ਤਬ ਏਕ ਪ੍ਰਸੰਸਤਾ ਏਕੈ ਏਕ
 ਸਿਖਾ ਕਹਿਯਾ ਉਸ ਮੰਦਰ ਵਿਚਿ ਤੇ ਗੁਰੂ ਤੇ
 ਥਪੰਤੁ ਯਾਹਿਯਾ ਯਾਹਿ ਤਸਾਹੀ ਮੁਕੀਤੀਯ
 ਯਾ ਤਬ ਯੋਗੇਸੁ ਉਥ ਸਤ੍ਰਪੈਯੇ ਇਸਤੀਖ
 ਤੀਖੀਯਾ ਤਬ ਯੋਗੇਸੁ ਪੈਰੁ ਮਥੁਰੇ ਯਾਹਿ ਮਾਹਿਯਾ
 ਤਬ ਯੋਗੇਸੁ ਯਾਹਿਯਾ ਤਬ ਏਕ ਸਿਖਾ ਪੁਇ
 ਯਾਹਿ ਗੁਰੂ ਪੁਇ ਏਕ ਤਬ ਏਕ ਸਾਧੁ ਪੁਇ
 ਕਹਿਯਾ ਮੁਣੀਯਾ ਤਬ ਏਕ ਸਿਖੀ ਯਾਹਿਯਾ
 ਭਾਈ ਜੀਉ ਮਾਹਿਯਾ ਸੀਯਾ ਸਿਸਟੀ ਤੁੰਬਾ ਸਾ
 ਕਰਾਥਾ ਏਹੀ ਤਿਗੁਰੂ ਥੀਯਾ ਤਬ ਯਾਹਿ ਗੁਰੂ
 ਥਾਥੇ ਏਹੀ ਪੈਰੀ ਪਹਿਯਾ ਏਹੀ ਏਹੀ ਪੁਰਾਣ

ਤਿਆਗੇ ਵੇਰਾ ਪਾਪੀ ਤਹਿ ਆਰ ਵਹਿ ਸੇਖਰ
 ਸਾਇਬ ਪੀਗਾ ਅੰਤਿ ਕੀ ਮੁਤਾਹਾ ਗੈਰੀ ਰਾਹ
 ਵਹਿ ਸੇਰਾ ਪਾਪੀ ਪਾਪੀ ਪਾਪੀ ਪਾਪੀ ਪਾਪੀ
 ਰਿਜਾਹੀ ਗੈਰੀ ਸਿਰਾ ਮਹਿ ਪਾਪੀ ਪਾਪੀ ਪਾਪੀ
 ਰਿਜਾਹੀ ਗੈਰੀ ਸਿਰਾ ਮਹਿ ਪਾਪੀ ਪਾਪੀ ਪਾਪੀ
 ਰਿਜਾਹੀ ਗੈਰੀ ਸਿਰਾ ਮਹਿ ਪਾਪੀ ਪਾਪੀ ਪਾਪੀ
 ਰਿਜਾਹੀ ਗੈਰੀ ਸਿਰਾ ਮਹਿ ਪਾਪੀ ਪਾਪੀ ਪਾਪੀ
 ਰਿਜਾਹੀ ਗੈਰੀ ਸਿਰਾ ਮਹਿ ਪਾਪੀ ਪਾਪੀ ਪਾਪੀ
 ਰਿਜਾਹੀ ਗੈਰੀ ਸਿਰਾ ਮਹਿ ਪਾਪੀ ਪਾਪੀ ਪਾਪੀ
 ਰਿਜਾਹੀ ਗੈਰੀ ਸਿਰਾ ਮਹਿ ਪਾਪੀ ਪਾਪੀ ਪਾਪੀ
 ਰਿਜਾਹੀ ਗੈਰੀ ਸਿਰਾ ਮਹਿ ਪਾਪੀ ਪਾਪੀ ਪਾਪੀ

ਤੇਰਗਥੀਅਤੇਗੋਪੀਚੰਦੁਅਤੇਗਪਤਬੈਠਕੇ
 ਤਬਥੈਰਾਇਅਦੇਸੁਅਦੇਸੁਕੀਤਾਥਾਥੈਥੈ
 ਗਇਆਤਦੁਪਿਧਾਤਿਬੀਦਿਤੀਤਾਅਥਿਥੈ
 ਜਾਤਿਤੀਤਰਿਥੈਥੈਕਾਥੈਕਾਥੈਕਾਥੈ
 ਤਦੁਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈ
 ਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈ
 ਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈ
 ਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈ
 ਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈ
 ਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈ
 ਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈ

ਏਪਾਇਤਥਪਾਏਪਾਇਆਤਥਸਿਧਪਸਿਤ
 ਗਿਐਆਇਆਤਥਸਤਨਸਿਧਪਾਏਪਾਤ
 ਪੁਰਪਾਏਨਿਖੈਟੈਨਹੀਤਥਮਯੇਰੁਪੁਦਿ
 ਆਤੁੰਗਿਗੀਏਓਰੁਸੀਯੋਤਰੁਧਕਥੋ
 ਖਿਯਾਨਿਓਰੁਸੀਵੇਯਫੁਤੁਵਓਏਓਨਿ
 ਯੁਗਿਗੀਵੇਯਫੁਤੁਵਓਏਓਨਿਤਥਮਯ
 ਏਓਥੋਗਿਯਾਮੇਯੁਕਾਸੇਗਿਗੀਏਨਿਗਰ
 ਪੁਕੋਗਾਨਪਤਪਸੰਜਮਵੀਭਿਖਿਯਾਵੇਗਾਪੁ
 ਨਦਾਨਕਕੋਸੇਗੀਗਾਸੇਗਿਗੀਗੀਗਾਕਾਨਿਯੁ
 ਬੋਯੇਇਸਰੁਸਤਿਸਰੁਪਾਪਰਮਤਤਮਯਿਯੇ
 ਨਰੁਪਾਤਥਗੁਰੁਨਥਭਰਿਤਾਸੇਯੁਕਾਵਿ

ਓਮ੍ਹੈ ਮੰਦਰੁ ਓਤੀ ਏਰੁ ਗਤਿ ॥ ਕੰਨ ਧਰੁ ਇ
 ਰਿ ਓਖਾਈ ਐ ਭੁਗਤਿ ॥ ਆਸਤਿ ਨਾਸਤਿ ਇਕੋ ਨ
 ਓ ॥ ਕਉਤੁ ਸੁਯਾ ਪਰਿ ਤੁਹੈ ਓ ਆਉ ॥ ਧੁਪ
 ਫੁੱਲੈ ਸਮਕਰਿ ਸੈਠਾ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਗੋਰਖ
 ਕਉ ਕਰੈ ॥ ਫਿਰਾਫਿਰਾ ਤੇ ਫਰਤੇ ਪੁਤਾ ॥ ਨ
 ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਾ ਫੁਤਾ ॥ ਨਿਰੰਕਰੁ ਸੇਹੈ ਸਮਝਿ
 ਤਉ ਕਰੈ ਓ ਭਿਖਿਆ ਮੁਗਹਿ ਰਹਿ ॥ ਬਿਐ ਨਾਨਕ
 ਸਤਿ ਸੁਧੁ ॥ ਪਰਮਤਤਮ ਓ ਧਨੁ ॥ ॥ ॥
 ਤਖਾਇਗਿ ਪੀਚੈ ਦੁਬੈ ਓ ਆਗੇ ਪੀਚੈ
 ਓਰਸੀ ਬਾ ॥ ਓਰਸ ਕਰੁ ॥ ਓਰਸੀ ਬਾ ॥
 ਸਾਭੁ ਬਾਸੈ ਓਰਸੀ ਸੇਹੈ ॥ ਓਰਸੀ ਬਾ ॥ ਓਰਸੀ

ਦਸੀ ਸੇਇ ॥ ਗੋਸੁ ਭੁਦਸੀ ਜੋ ਗੈ ਭੁਦਸੁ ॥
 ਕੁਮਾਰਿ ਗੰਗਾ ਨਤ ਭਿਦਸੁ ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿਰ
 ਹੈ ਜੋ ਗੰਗਾ ਭਿਦਸੁ ॥ ਪਰ ਸੰਗਿ ਅੰਗਿ ਨਾ ਭੈ
 ਪਾਸਾ ਸਿਖ ਪਹਿਤ ਤੀਕਾ ਦੁਖਿ ਧਾ ਮਤਿ ਮੈ
 ਏਨੇ ਭੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਭੁਦਸੀ ਸੇਇ ॥
 ਗੰਗਾ ਪਰ ਕਹੈ ਮਨਿ ਭੁਦਸੁ ॥ ਪਰ
 ਦਿਸਾ ਪੰਚਾ ਕਾ ਬੁਝੈ ॥ ਮਨੁ ਮਤਿ ਕੀ ਪਾਵੈ
 ਗੰਗਾ ਤੀਰ ਪਰ ਸੈ ਸੈ ਸੰਗਿ ਰਾਇ ਤਿ
 ਮੈ ਏਨੇ ਕੀ ਬੇਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਭੁਦਸੀ
 ਸੇਇ ॥ ਰਹੀ ਅੰਤ ਗੰਗਾ ਸਿਰ ਤਾ ॥

ਉਪਪਟਵਿਖਮਹੈਵਟਾਐਸਾਮਾਗੁ
 ਸਉਗੁਬਤਾਇਆਰਹਿਸਿਰੇਖਿਸਰਿ
 ਪਹਿਅਇਆਮਾਮਸਿਰੀਠਿਐਐਵੈਟੀਪ
 ਨਾਨੁਕਹੈਉਰਾਸੀਸੇਈ॥ਕਤਾਮੁਰਹਿ
 ਆਗਗਾਕਭਵੁਤਾਅਠਿਸਿਸਰਮ
 ਗਏਸਉਤੁਐਸਾਮੁਗਪੁਰਕਉਤੁਥੈ
 ਬਸੰਤੁਪਾਤੀਮਉਤੁ॥ਸਿਰਿਹਿਤਗਗਾ
 ਮਤਲਕੀਗਉਯਦੇਈ॥ਨਾਨੁਕਵਉਰਾਸੀ
 ਸੇਈ॥ਪ੍ਰਿਥਮੈਪੁਰਬਕਉਤੁਸਉਧਰੈ
 ਰੁਤੀਆਰਖਕਉਗਉਤੁਕਗਾਰਖ

ਏਸਥਪਫੁਮਜਾਇਤਪਟਣਰਸੇ
 ਥੀਪਈਪਦਮਤੈਜੇਰੇਸੁਮੇਗਿਆਏਪ
 ਗਰਖਣਵੈਯੋਸਪਤਪੁਗੀਓਪਰਿਵਦਾਯ
 ਭਾਤਤਪਗਭੁਮਕਾਮਸੁਤਾਸਿਨਿਯੋ
 ਗਤਨਾਮਾਇਪੋਰਈਨਾਨੁਕਰੈਓਰਾਸੇ
 ਸੋਈਤਥੋਗੋਰਖਾਥੋਭੋਯਯਾਗੋਰਖਾਥ
 ਅਓਪੁਥਾਅਓਪੁਤਕਾਯਦੁਤੈਥੋਯਿਯ
 ਸਾਏਰਾਅਓਪੁਸੇਜੇਪੁਪੈਆਪੁਥਿਥਿਯ
 ਰੋਜਾਨਕਰੈਸੰਤਪੁਯਏਪਟਣਕਾਥਿਥਿ
 ਯਾਥਾਇਸੇਅਓਪੁਸਿਦਓਪੁਸਿਤਾਇਥੋ
 ਲੋਗੋਰਖਾਥਸਓਸਰੁਪੁਪੁਗਮਤਤਮ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 गुरुवत्सलं हृदि ध्यायेत् ॥ २ ॥
 भक्त्या भक्त्या भक्त्या ॥ ३ ॥
 नमो नमो नमो नमो ॥ ४ ॥
 नमो नमो नमो नमो ॥ ५ ॥
 नमो नमो नमो नमो ॥ ६ ॥
 नमो नमो नमो नमो ॥ ७ ॥
 नमो नमो नमो नमो ॥ ८ ॥
 नमो नमो नमो नमो ॥ ९ ॥
 नमो नमो नमो नमो ॥ १० ॥

उवदिपि रगपटु वीरिणा रगपटु रीव
 रीव वुडु री वीरिणा मेरु वामे पभं
 री वीरिणा पभा री वीरिणा वीरिणा वीरिणा
 मप म्ता री मप म्ता री वीरिणा री वीरिणा
 री मप म्ता री मप म्ता री वीरिणा री वीरिणा
 उम री मप म्ता री मप म्ता री वीरिणा री वीरिणा
 उव वुडु री वीरिणा मेरु वामे पभं
 री वीरिणा पभा री वीरिणा वीरिणा वीरिणा
 री मप म्ता री मप म्ता री वीरिणा री वीरिणा
 री मप म्ता री मप म्ता री वीरिणा री वीरिणा

ਨਕੁਕੁ ਹੈ ਸੋਗੀ ਵੇਲਾ ਦੁਸਾਰਾ ਬੈਠਾ ਭੁੱਖ
 ਸਿਧਾ ਨੀ ਮਾਠਿ ਨਿਸਿ ਜਾਏ ਭੁੱਖਿ ਪਿਯਾ ਨੀ
 ਨਮਤਾ ਮਾਠਿ ਤੇਰੀ ਪੈਰੇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਕਥੁ
 ਨ ਮੇਰੇ ॥ ਇਨਿ ਬਿਪਿਕੀ ਚੈ ਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇ
 ਬੰਧੇ ਸਗਲੇ ਦੇਵਾ ॥ ਸਿਧ ਬਸਤਾ ਦੇ ਪੰਚ
 ਪਦਾ ॥ ਨਕੁਕੁ ਹੈ ਸੋਗੀ ਵੇਲਾ ਦੁਸਾਰਾ ਭੁੱਖਿ
 ਤਿਸ ਗੋਲੇ ਭੁਨਿ ਦਿਓ ॥ ਪੰਚ ਮਾਠਿ ਪਟਗੀ
 ਤਹਿ ਸੋਗੀ ॥ ਤਿਸ ਗੋਲੇ ਭੁਨਿ ਦਿਓ ॥ ਪੰਚ ਮਾਠਿ ਪਟਗੀ
 ਪਹਿ ਉਪਰੈ ਦੁਸਾਰਾ ਤਿਸ ਗੋਲੇ ਭੁਨਿ ਦਿਓ ॥ ਪੰਚ ਮਾਠਿ ਪਟਗੀ
 ਵੇਖੈ ਤੇਰਾ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਮੰਤ੍ਰ ਨਾ ਰਖੀ ॥ ਭੈ ਤੇਰਾ
 ਉਤਮ ਭਾਇ ॥ ਤਿਸ ਗੋਲੇ ਭੁਨਿ ਦਿਓ ॥ ਪੰਚ ਮਾਠਿ ਪਟਗੀ

ਜੋਗਵੇਲਾਛਰਾਪਿਓਇਸਦਿਨੁਕਰਿਗਥੈ
 ਭਥਾਮੁਖਭਥਾਮੁਤਾਭਥੈਕੋਟਕੋਟਤਗਿ
 ਤਤਕੋਥੇਤਾਮੁਭਥਾਮੁਭਥੈਕੋਟਤਾਭਥੈ
 ਰਿਪਿਯਾਭਥਾਮੁਭਥੈਕੋਟਤਾਭਥੈ
 ਭਥੈਕੋਟਤਾਭਥੈਕੋਟਤਾਭਥੈ
 ਕੋਟਤਾਭਥੈਕੋਟਤਾਭਥੈ
 ਕੋਟਤਾਭਥੈਕੋਟਤਾਭਥੈ
 ਕੋਟਤਾਭਥੈਕੋਟਤਾਭਥੈ
 ਕੋਟਤਾਭਥੈਕੋਟਤਾਭਥੈ
 ਕੋਟਤਾਭਥੈਕੋਟਤਾਭਥੈ

डिमुपाष्टाभैसुसमष्टिमुपास्तुगतिरत
 उवमिसिनितामैदातुगतिदिदुष्टद्वैद
 ताद्वै॥गिअनुमपास्तुगतिदिदुष्टद्वैद
 पितपाभैवेदतुगतिदिदुष्टद्वैद
 एतैमपडातुगतिदिदुष्टद्वैद
 उवमिसिनितामैदातुगतिदिदुष्टद्वैद
 ताद्वै॥गिअनुमपास्तुगतिदिदुष्टद्वैद
 पितपाभैवेदतुगतिदिदुष्टद्वैद
 एतैमपडातुगतिदिदुष्टद्वैद
 उवमिसिनितामैदातुगतिदिदुष्टद्वैद
 ताद्वै॥गिअनुमपास्तुगतिदिदुष्टद्वैद
 पितपाभैवेदतुगतिदिदुष्टद्वैद
 एतैमपडातुगतिदिदुष्टद्वैद
 उवमिसिनितामैदातुगतिदिदुष्टद्वैद

ਬਬੇਰਾਬਾਬੁਤਿਗਾਸਾਮਿਥੈਗੋਰੇਬਿਮਹਿਮ
 ਏ।ਸਿਏਰੇਯਾਗੇਸਕਤਿਨਿਏਏ।ਸਿਓਸਕਤਿ
 ਕੇਕਰਮਕੈਗਾ।ਅਸਤੁਦਸਤੁਯਾਗੇਕੁਰੇਗੇ
 ਯੈਸਾਅਓਖਤੁਪਾਹਿਗਵਗਾਸਿਤੁਪਾਧੇਤੇ
 ਗਮਿਟਓਥਿਕਾਗਾ।ਸਿਮੁਤਮਸਤਿਮਾਹੁਓਯੈ
 ਓਯਾਗੀ।ਨਾਨਕਕੈਓਸੈਯੈਥੈਗੀ।ਪਰ
 ਏਕੈਪਾਹਿਗੈਓਏਦੁਸਾ।ਅਗੇਕੈਪਾਹਿਕੈ
 ਨਿਏਯਾਓਏਕੈਸਕਪਿਥਿਲਾਈਭਾਗੀ
 ਨਾਨਕਕੈਓਸੈਯੈਥੈਗੀ।ਸੇਥੈਗੀਰੇਸੈ
 ਤੇਖਮਹਿਯਾਏ।ਓਲਟੈਪਓਤੁਸਤਿਸਿ
 ਮਾਏ।ਪਓਏਕੈਕਏਦਮਗਤਿਕੈਗੈਸੇਥੈਗੀ

ਤਾਮ॥ ॥ ਸੈਥੈ ਗੀਤੈ ਗੈਰਿ ਗਥਾ ਤਾਨੁ ਯਾਰ ਸਿਖੀ
 ਵੈਖਾਨਿ ਮਸਤਾਨਾ ਗਗਨ ਸੰਗੇ ਵਰ੍ਹਾਨ ਭਰਤਾਨੁ
 ਰੰਮ ਕੈ ਰਾਖਾਨਿ ਗਥਾਨੁ ਯਾਰ ਸੈਖੀ ਸਿਤੁ
 ਭਗਤਿ ਸੰਤਾਨਾਨਾ ਕਸੈ ਥੈ ਗੀਤੈ ਗੁਰੈ ਮਨੁ
 ਤਬ ਭਗਤੀ ਯਾਖਿਆਨਾਨਾ ਕਤੈ ਜੋਗੀ ਤੇ ਯੋਗੀ
 ਗੁਰੁ ਗੁਰੀ ਦਰਗਹੈ ਤਬ ਥੈ ਥੈ ਯਾਖਿਆਨੈ ਗਵਾ
 ਕਤੈ ਯੋਗੀ ਤੇ ਯੋਗੀ ਤਬ ਭਗਤੀ ਥੈ ਯਾਖਿਆਨੈ ਗਵਾ
 ਯੁਪੁ ਮੁਖੀ ਥੈ ਯੋਗੀ ਤੇ ਯੋਗੀ ਤਬ ਭਗਤੀ ਥੈ ਯਾਖਿਆਨੈ ਗਵਾ
 ਥੈ ਯੋਗੀ ਤੇ ਯੋਗੀ ਤਬ ਭਗਤੀ ਥੈ ਯਾਖਿਆਨੈ ਗਵਾ
 ਥੈ ਯੋਗੀ ਤੇ ਯੋਗੀ ਤਬ ਭਗਤੀ ਥੈ ਯਾਖਿਆਨੈ ਗਵਾ
 ਥੈ ਯੋਗੀ ਤੇ ਯੋਗੀ ਤਬ ਭਗਤੀ ਥੈ ਯਾਖਿਆਨੈ ਗਵਾ

ਹਰਿਗੋਪਿਪਿਪਦੁਭੁ॥੧॥ ਥਾਥਾਨੁਗਤਾਸੀਉਤੁਗੇਸ
 ਗੁਜੇਗੀ॥ ਪਰਮਤਤਮਹਿਸਰੇਥਾਥੀਪੁਤਾਮੁਨਿੰ
 ਰਾਨੁਪਾਇਯਾਗਿਯਾਨੁਕਾਇਯਾਗਸਭੇਗੀਗੁਭੁ
 ਪਤ੍ਰਬਾਨੁਗਿਯਾਨੁਮਤਿਤਿਤਾਵਗੁਭਿੰ॥ ਥਿਕੁਤਾਪੁ
 ਰਿਕਾਤਨਗਗਸਿਰਮਾਗੀਗੁਮੁਖਿਪੁਬੁਯਤਾਤੀ
 ਸਿਵਨਗੀਮਹਿਯਾਸਵੈਸੁਭਕਾਪਤਿਯਾਗੀ
 ਬਾਦੀਸਿਧੀਸਥਰੁਸਰਪੁਨਿਭੁਪਸੈਯਾਤਿਯਿ
 ਪੁਰੇਨਾਦੀ॥ ੩॥ ਸਗਲੀਸੇਤਿਤੁਮਗਸਮਿਯਾਨਾਨ
 ਦਗਨਯੋਨੀ॥ ਕੈਤਨਾਨੁਸੁਭਿਰਗਥਰੇਗੀ॥
 ਪਾਥਬੁਭਮਹਿਦਿਵੀ॥ ੧॥ ਤਦੁਸਿਧੇਥੇਯੋਨਾਥ
 ਤੁਮਚਲਾਚਲੁਯੋਨਾਥੈ॥ ਰਸਮੁਪਿਪਕਾ

ਮੇਰੇ ਤੈ ਤਬ ਬੈਥੇ ਮੁਖਿ ਆਮਰ ਲੁਕਿ ਤਨਿ ਆਇ
 ਵੀ ਫਟੈ ਤੈ ਤਬ ਸਿਖਿ ਬੈਠੇ ਨਾਨਕ ਮਰਹੁ ਤਿਉ
 ਦਿਖਾਏ ਪੈਤੈ ॥ ਅਸਾਗੁ ਤੈ ਸਿਖਿ ਫਟੀ ਬੀਰ
 ਲਿਖਾਏ ॥ ਤਬ ਬੈਥੇ ਮੁਖਿ ਆਮਰ ਲੁਕਿ
 ਅਸੀ ਪੀਰੇ ਭਇਆ ਫਟੈ ਗੇ ॥ ਤਬ ਸਿਖਿ ਪੁਰਖੁ ਹੁਚ
 ਲਿਆ ਤਬ ਪਿਛੁ ਹੁਥਾ ਬੀਰ ਲਿਖਾ ॥ ਮਨ ਮਾਰੀ
 ਚਾਲਾ ਇਕ ਪਲ ਮੁਹਿ ਗਇਆ ॥ ਅਛਿ ਬੜੇ ਤੈ
 ਬੈਠਾ ਪਿਛੁ ਸਿਖਿ ਭਏ ॥ ਸਰੇ ਪਾਤਿ ਤਾ ਮੈ ਬੈ
 ਠਾ ॥ ਤਬ ਸਿਖਿ ਪੁਰਖਿ ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਆਇਆ ॥
 ਤਬ ਮਗੁ ਸਿਖਿ ਬਹਿ ਆਏ ਸਿਖਿ ਸੇਠੇ ਅਛਿ ਆਮਰ
 ਸੁਰਦਿ ॥ ਤੈ ਆਗੈ ॥ ਤਬ ਸਿਖਿ ਪੁਰਖਿ ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਆਇਆ

੨੭੫ ਅਯੋਕਾ ਵਖਤੁ ਓਆ ਸੁਗੀਓਗੇ
 ਤਬ ਬਾਥੈ ਪਸਿਭੀ ਲੇ ਆਏ ਤਬ ਬਾਥੈ ਪੁਛਿਯਾ
 ਏਹੁ ਸਿਯੋਗੈ ਤਬ ਸਿਯਾ ਅਖਿਯਾ ਏਹੁ ਸਿਯਾ
 ਪਯਾਗੈਗੈ ਤੁੰ ਪੀਓ ਤਬ ਬਾਥੈ ਅਖਿਯਾ ਇਸੁ
 ਚਿਕਿਯਾ ਪਾਇਯੋਗੈ ਤਬ ਸਿਯਾ ਅਖਿਯਾ ਇਸੁ
 ਚਿਗੁਰੁ ਅਤੈ ਪਾਏ ਕੇ ਯੁਗ ਪਾਏ ਹੈ ਨਿਤ ਬ
 ਵਾਥੈ ਚਿਯਾ ਸਬਤੁ ਯੁਗ ਅਸਾ ਸਬਤੁ ਮਃ ੧॥
 ਰੁਕਰਿਯਿਯਾ ਪਿਯਾ ਰੁਕਰਿਯੈ ਕਰਿਕਰੁ
 ਕਸੁ ਪਾਈਯੋਗੈ ਰੁਕਰਿਯੈ ਪ੍ਰਮਕਾਧ ਚਾਇ
 ਤੁੰ ਥਿਪਿਯਾ ਚੁਕਾਈਯੋਗੈ ॥ ੧॥ ਬਾਥਾ ਮਨੁ
 ਮਤੁ ਫਾਗਾ ਯੁਗ ਪਾਏ ਸਹਿ ਸਿਕਰਿਕਰਿ

ਗਤਿ ਆਗਾ ਅਤਿ ਨਿਬਿਥਾ ਨਿਪੇਸੀ ਹਿ ਵਹਾ ਗੀ ॥
 ਬਹੁ ਭਾਨ ਹੁਤ ਗਤਿ ਆਗਾ ਹੁਤ ਭਾ ਸਚਾ ਆਪਿ ॥
 ਆਗਾ ਸੁਰਤਿ ਸਪੈ ਵੇਖਿ ਸਾਨੁ ਹਿ ਕੇ ਗਾ ਅੰ ॥
 ਤੁਕਾ ਵਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਰਿਯਾ ਮਦਿ ਹੋਵੈ ਭਾ ਭਯੋ ॥
 ਹਰਕੀ ਸਾਖੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਭਾਖੀ ਵੀ ਵਤ ਹੀ ਪਰ ॥
 ਵਤੁ ਭਾ ਹਿ ਆਗਾ ਰਹਰਾ ਸਾਨੁ ਕਾ ਮੇ ਵਰੁ ਹੋਵੈ ॥
 ਮੁਕਤਿ ਬੈਰੁ ਭਾ ਕੈ ਰਿਯਾ ॥ ੩ ॥ ਸਿਧਤੀ ਗਤਿ ॥
 ਦਥੈ ਗਗੀ ਜੁਲੈ ਜਾਨੁ ਹੋਗਾ ਕੈ ਹੋ ॥
 ਰੁਸੁ ਦਿਗੁਰੁ ਬਹਰੇ ਗੀ ਖੀ ਵਾ ਅਮ੍ਰਿਤ ਪਥੈ ॥
 ਤਥਾ ਸਿਧਾ ਆਗੇ ਸੁਆਰਿ ਸੁਕੀਤਾ ॥ ਤਥਾ ॥
 ਬਾਬਾ ਬੇਰਿ ਆਗਾ ਦਿਪੁ ਰਖ ਕਉ ਆਗੇ ॥

ਉਥੁਤੁਗੁਰਗਤਿਅਗਾਥਿਉਤੁਗੁਰਗੁਗਾਨ
 ਉਥੀਉਰਸੀਪਛਮਕੀਰੋਈਐਗੀਖਉ
 ਸਾਨੇਮਕੀਅਗਾਅਤੇਚੇਮਕੀਮੁਖਇਗ
 ਆਇਉਤੀਅਕੀਮਾਗਾਮਥੇਇਕਥਿੰਦ
 ਨਾਥਾਯਕਇਥੇਭੈਤਥਾਗੇਥਸਤਥੇ
 ਥੇਭਰਥੇਭਰਤੁਰਇਥਿਨਾਇਨਿਕਾਇਅਗ
 ਤੁਰਤੁਇਕੁਤੁਸੀਮਿਯਾਗਾਗਤਿਥਿਕੇਠੇਗੁਏ
 ਤਥਤੁਸੀਪੁਛਿਅਗਾਅਥਿਓਮਾਏਰੇਰੇਥਸ
 ਤੇਰੇਰਾਮਾਯਕਤੀਚੇਮਤੀਭੰਗਤੀਕੁਛਾ
 ਤੀਤੁਏਤੁਏਤੁਏਕਿਮੁਸਾਯਮਾਏਤੁਏਤੁਏ
 ਥਥਾਥਿਯਾਮਥਤਾਗੁਏਏਏਏਏਏ

ਮ:॥ ਭੁਭੁਤਿ ਗਰੀਗ ਆਖਾਹੁ ਸੇਰੀਤੁ
 ਮੈਦੇਵ ਨਾਭੁ ਇਆਮੁਤੀਤੁ। ਵਰਿਕ ਸਾਰ
 ਹਸਨ ਕੀ ਭੁਖਾ। ਮੈਦੇਵਿ ਮਾਗੁ ਭੀਤਾ।
 ਤੁ ॥ ਤੁਭੁ ਦਰਸਨ ਕੀ ਕਰੁ ਸਮਾਇ
 ਮੈਦੇਵਿ ਮਾਗੁ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ। ਗਠੁ ॥
 ਕੇਸਰ ਕੁਸਮ ਮਿਗਮ ਮਹਿਤ ਹਰਾ। ਸਗੁ ਕੀ
 ਗੀਗ ਹਰਾ। ਆਰੰਧ ਨਾਭੁ ਤੇਰੇ ਭਿਠਿ
 ਤੀ ਸਭੇ ਪਰਮਾਤਮ ਕਰਣਾ। ३॥ ਪਾਥਾ ਬਿਦਿ
 ਭੰਤ ਕੈ ਨੇਵਿ। ਮੈਸਾਭੁ ਗਤੁ ਦਰਸਨ
 ਭਿਠਿ। ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਨੇਵੁ ਭਿਠਿ ਦਰਸਨ
 ਨਾਭੁ ਕਰਿ। ਕਰਿ ਕਰਿ ਮਾਪਾਇ। ਗਤੁ

छिगिउत्तावठिगासासासाहिसुडगिगाहिसि
 गउरेउगासाउरिगाउहाउउहैगाउउ
 बाबाबेगिगासासबनुगागडिउंगहिसि॥३॥
 बेरेउममनरुसमकाहिएगिगासुगदग
 सुगदगिगागकाउउहिए॥३॥धषगुगवन्तम
 गागमनुगिगाहिएममनसिमरगपउगा
 वपैरुहिसिमुहिएगैषागैउहाउगापुव
 मउगिमुगदगधेउगहिएरिगवषसवषता
 वारुगैरुसवमसाहिए॥३॥दोगीगिगासउरि
 गरगरगमगमिगवषाहिएसवमसगटीए
 वमउगिउधरिगेविरहिए॥३॥उहागमगु
 मवगरेमपावगागगावगगावगदसि

ਪਸਿਰਗੇ ਸਥਾਨਾ ॥ १॥ ਤਬ ਭਥੁ ਚਹਿ ਮ
 ਕੇ ॥ ਗੁਣੇ ਗੇ ॥ ਗੁਣ ਵਿਚਿ ਆਏ ॥ ਤਬ ਚਹਿ
 ਫੁਪਰਿ ਤੇ ਹਿ ਗਈ ॥ १॥ ਤਬ ਤਜੀ ਭਿ ਚਾ ਅਖਿ ਓ
 ਸੁ ॥ ਸੇ ਹਿ ਥੁ ਰਾਗ ਮੇ ਗੁਣੇ ਤੇ ॥ १॥ ਤਜਾ ਅਖਿ ਚ
 ਗਾ ਸੇ ਹਿ ਥੁ ਤ ਮ ਕੇ ਨ ਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ਗਇਆ ॥ ਤੁ
 ਮੇ ਨਾ ਹਿ ਚਹਿ ਨਾ ਹੀ ॥ ਅਗੈ ਤੇ ਤੁ ਵਿ ਪਿਛੈ ਤੇ ਤੁ
 ਤਬ ਥਾ ਥਾ ਅਖਿ ਆਤਾ ॥ ਤੇ ਏਜੀ ॥ ਤੁ ਸੀ ਅਗੈ
 ਚਹਿ ॥ ਤਬ ਭੁ ਤੁ ਅਗੈ ਤੇ ਹਿ ਆ ॥ ਸਾ ਹਿ ਹਿ ਮਿ
 ਥੈ ਤਾ ਨ ਥਾ ਥਾ ॥ ਅਤੈ ਨਾ ਭੁ ਚਹਿ ਚਹਿ ॥
 ਤਬ ਤਜੀ ॥ ਗਾ ਤਬ ਚਹਿ ॥ ਤਜਾ ਅਖਿ ਓ
 ਜੇ ਪੁਰਾ ਹਿ ਕਾ ਚਹਿ ਤੇ ॥ ਅਗੈ ਆਪੁ ॥ ਹਿ
 ਨਾ ਸਕਿ ॥ ਫਿ ਹਿ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਥਾ ਥਾ ਮ ਕੇ

ਚਿਨਾਇਦੁਆਰਾ ਤਬਾਹੀ ਸਿਤਾਵਾ ਦਿਖਾਇਆ
 ਆਯਾਸਿ ਇਸ ਨਾਮੁ ਰਹੈ ਸੁਆਰਾ ਗਾਤਾ
 ਕੇਰੇ ਪੁਰਾਇ ਪਾਈ ਪੈਰਾ ਰਹੈ ਗਾਤਾ
 ਬਾਮ ਕੇ ਦਿਸਾਇ ਦੁਸਿ ਆਸਾਇ ਕਿਸੇ ਟਿਗਿ
 ਆਪੈ ਰਿਖ ਕੇਰੀ ਤਰਧਾਰਿ ਕੈ ਸੁਗਾਤਾ
 ਕੀ ਨਾਮਾ ਸਕਾਵਾ ਪੁਤ੍ਰ ਟਿਗਾਤਾ ਕਾ
 ਦੀ ਨਿਮਿਤਤਾ ਸਗਲ ਟਿਗਾਤਾ ਕੇ
 ਰਿਖਾਇ ਭੁਭੁਕੇ ਪੁਰਾਇ ਕੈ ਪੈਰਾ
 ਕੇ ਪਾਗਲੀ ਬਾਤੈ ਹੋ ਨਿਮਾਤੈ ਕਾ
 ਸੇਵਿ ਭੁਕਾਤੈ ਹੋ ਨਿਮਾਤੈ ਕਾ
 ਦਿਖਾਇ ਪੁਰਾਇ ਕੈ ਕਾ ਨੀ ਭਿਤੁ
 ਰਿਖੇ ਪਾਸੀ ਦਿਕਾਰਿ ਦੁਗਾਤਾ

ਸਿਰੁਵੀਰਾਬੇਰਪੀਠਰ

ਕਾਥੇਕੇਪੈਰਿਯੋਗਿਤਿਤੁਬਲਿਮਿਤਗਥਕਾਮੁਤੁ
 ਫਿਰਿਚਰਾਏਤਥਕਾਜੀਰੁਕਾਰੀਏਗਾਰੁ
 ਫਿਰਿਯੋਗਾਪੈਰੁਭਿਯਾਮੁਕਾਰੁਕਾਰੁਭਿਯੁ
 ਏਰੁਏਸਤੋਗਾਰੁਭਿਯਾਯੋਤਥਕਾਕੇ
 ਯਾਸਕੁਯਾਗਾਰੁਭਿਯੋਗਵਿਭਿਯਾਯੋਗਿਤਾਥੀ
 ਰਗੀਕਥਾਯਾਰਸਤੁਯੋਗੇਚੀਨਿਮਰੁਕੁ
 ਤਫਿਰੁਗੁਰੁਜਾਯਾਯੋਗਾਰੁਭਿਯਾਯੋਗਿਤਾਥੀ
 ਸਫਿਯਾਧਰੁਭਿਯੁਤਥਕਾਰੁਭਿਯਾਯੋਗਿਤਾਥੀ
 ਫਿਰਿਯੋਗਿਤਗਾਰੁਭਿਯਾਯੋਗਿਤਾਥੀ
 ਯੋਗਿਤਾਥੀਯੋਗਿਤਾਥੀਯੋਗਿਤਾਥੀਯੋਗਿਤਾਥੀ
 ਯੋਗਿਤਾਥੀਯੋਗਿਤਾਥੀਯੋਗਿਤਾਥੀਯੋਗਿਤਾਥੀ

ਭਾਗ ਮਾਭਾਤਿ ਸਿਉ ਆਦਿ ਸਹਿ ਬੇਕਾਰ
 ਹਸਨਾ ਅੰਦੇਸ ਮਾਨਿ ਰਾਗੀ ਗਾਇ ਹ
 ਗੇ ਮਨ ਮਹਿ ਗ ਬਹੁ ਕੁ ਘੁਰਤ ਸਿਤ
 ਕਥੀ ਗਾ। ਸ਼ਾਕੀ ਮਾਭਾਤਿ ਸਿਉ ਬਿਮਾਨ ਤੇ
 ਪਇ ਹੁ ਹੁਰਗਾ। ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ
 ਸਿਰੁ ਕਰੀ ਮੁਖੁ ਗਾ। ਗਾਤਾ ਬਾਬੈ ਭੁਗਪ
 ਫਿਰਾਤ ਬਕਾਜੀ ਹੁਕਾਰੀ ਸਾਭਾ ਮੁਕੀ
 ਤਾਅਖਿਉ ਸੁਣਹੁ ਭਾਜੁ ਮੁਦਇ ਕੇ
 ਟੰਕੀ ਗਦਾਰੀ ਦਾਰੁ ਪਾਇ ਅਧੈ ਤਬ ਨਹਿ
 ਪਾਧ ਪਤਾਯੈ ਪਸਿ ਕਹਿਉ ਸੁਆਜੇ ਨਾਨਕ

ਰਹੇ ਸੁਆਧਿਕਾਰੈ ਤਬ ਪਤਾ ਜਾਯਾਤੁ
 ਚੰਦਰੇ ਪਦਿ ਨੁਕਾਇਆ ਆਇ ਸਾਹ
 ਭੁਪਾਇ ਸੁਆਰ ਸਤ ਪੰਜਾਏ ਕਰਿ ਥੈਠਿ
 ਗਇਆ ਪੁਰਾਇ ਦੀ ਮਿ ਟਰਿਯੋ ਗੇ ਕਰ
 ਏ। ਤਬ ਕੀਤੀ ਗੁਰ ਦੀ ਪੁਰਿ ਆਯਾ
 ਮਿਠਿ ਭੁਜੀਏ ਹੋ ਜੀ ਸਤ ਗੁਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰੇ
 ਭੀ। ਕੁਝੁ ਮਿਠਿ ਮਿਠਿ ਭੀ ਹਮਲੁ ਥੀ ਦਰ
 ਏ। ਰੀ। ਜੀ। ਤਬ ਵਾਥਾ ਥੈਠਿ ਆ। ਸੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਠਿ ਮਿਠਿ ਮਿਠਿ ਆ।
 ਕੀਤੀ ਗੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰੇ ਏ। ਏ। ਗੁਰ
 ਭੀ। ਗਇ ਮਿਠਿ ਮਿਠਿ ਵਾਥਾ ਥੈਠਿ ਆ।

ਫਿਰ ਫਿਰ ਫਿਰ ਫਿਰ ਫਿਰ ਫਿਰ ਫਿਰ ਫਿਰ
 ਅਸਮਾਇਤਿ ਸਮਾਕਰੁ ਫੁਰਾਇ ਕਾਕਰੁ
 ਕੰਧਾਕਾ ਫੁਰੁ ਸੀਟੀਆ ਪਦੇ ਪਿਰਸੀ ਟੀ
 ਟੋ ਟੋ ਟੋ ਪਾਠੇ ਗਯੀ ਮੀਪ ਕਰੁ ਟੁਰਿਯ
 ਕੰ ਟੋ ਮੇਰਿ ਫੁਰਾ ਪਦੁ ਫੁਰਾ ਟੁਰੁ
 ਨਦੀ ਹਰਿ ਮਖਾਨਾ ਕਮਾਗਾ ਫੁਰੇਖਾ
 ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਭੇਟਿ ਸਿਰਿ ਮਹਿ ਫਿਰ ਮਾਕਰੁ ਟੁਰੁ
 ਮਨ ਮਾਇਆ ਮਿਚਤ ਗੇ ਮੁੰਡਿ ਫੁਰੁ ਫੁਰੁ ਟੁਰੁ
 ਫੁਰਾ ਫੁਰਾ ਫਿਰ ਫਿਰ ਫਿਰ ਮਨ ਮਾਕੇ ਟੁਰੁ
 ਟੁਰੁ ਮੇਰੀ ਫੇਰ ਪਰ ਗੈਰ ਸਾਗੈ ਮਾਏ
 ਸਾਖਿ ਕੁੰਭਾ ਪਾਸਾ ਸਿਰੁ ਫੁਰੁ ਫੁਰੁ

ਨਕਤਨਾਤੋਲਾਇਤਪਤਿਨਾਨਾਗੈਗਵੈ
 ਲਿਤੁਮੇਹੁਰਿਜਾਇ। ੧੦੦੦ ਗਤਿਤਿਏਮਾਨ
 ਰੀਤੇਏਰੇਖਹੁਜਾਇ। ੧੦੦੦ ਦਸਤੁਹੁਰਨੁ
 ਮੈਸਿਓਲਿਤੁਲਾਇ। ੧੦੦੦ ਜੇਜਾਗੈਕੁਮਾਜਨੀ
 ਸੇਸੀਏਬੇਪਗਵਾਹਾਜੇਓਮਭਵੈਸੇਕੈ
 ਤਿਸਕਾਰਿਯਾਦਸਾਹਾ। ੧੦੦੦ ਸੀਨਮੇਪਿਮਨੁ
 ਯਾਪਦਾਸੇਸੀਏਤੁਹੀਮਹਿ। ੧੦੦੦ ਗੈਗੈ
 ਗੈਗੈਤਿਕਮਤਿਬੇਪਿਸਮਹਿ। ੧੦੦੦ ਸੀਨ
 ਸਹਾਰਤਿਪਾਈਯੋਮਗੈਯੋਪੀਯੋਲਿਦੁ
 ਲਾਇ। ੧੦੦੦ ਰੀਏਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾਜਿ
 ਦੁਕੀਚੈਤਾਨਬਖਸ਼ਦਾਇ। ੧੦੦੦ ਸਹ

ਸਾਭਾਤਿਮਤੰਮਦੀਮੁਖੀਆਪਤੁਤਿਤੁ
 ਮਸਾਬੰਦਸਸਿਮਿਮਿਮਿਤੁਤਿਤੁ॥੧੪॥
 ਤਾਰਿਜਾਗਤਿਗੁਮਹੀਆਤਤਿਤੀਮਿ
 ਓਮੇਲਾਆਵਤੁਓਠੀਨਜਰਿਕਰਤੀਤ
 ਪੁਨਾਹੀਥੇਲਾ॥੧੫॥ਤੇਤਾਭਤਕਗਸਤੀਦ
 ਏਤੁਰਿਨਾਵਿਸਾਭਾਸਿਨਿਦੇਖਿਯਾਤੁਖ
 ਮੁਖਤਏਤੁਏਮਾਏਆਤਾਭਾ॥੧੬॥੧੭ਜੇ
 ਜਾਮਮੇਈਤਏਸਿਨਿਰੀਨਿਯਾਨਾਹੀ
 ਨਾਮਾਥਾਤੁਮਾਈਆਪਦੈਕਿਓਮਾਏ
 ਮਾਗਾਮਾ॥੧੮॥ਐਨਾਮਾਤਕਮਾਈਮਾਏ
 ਜਾਕੀਪਾਰਿਥਸਾਏਥਿਨਾਮਾਮਾਭ

ਦੁਬਾਰਾ ਮਗੀ ਐ ਪਵਿਤਾਈ ॥੧੮॥ ਗੈ ਨਗਨ
 ਤੇਤੁ ਨਦੀ ਸਿਨਾ ਪਵਤਾ ਯਪਾਇ ਸਪਿਸ
 ਰਮਤਿ ਖੋਲ੍ਹੈ ਨਾਤਿ ਮੁਖਿ ਨਾਥਾ ॥੧੯॥
 ਏਕਾ ਗਿਰੀ ਸੇਈ ਭਏ ਜੇ ਚਾਹਿਹੁ ਗਵੈਤਾ
 ਇਆ ਪੁਰੀਆ ਤਓ ਕੀਤਾ ਨੂੰ ਗੰਗੁ ਮਾਲ
 ਇਆ ਕਾ ਕਾ ਯੁਗੁ ਗੁਰੂ ਨੇ ਹੋਇ ਸਿਨਾ ਮਾਨਿ
 ਉਠਿਆ ਚਾਉ ਤਾਨੁ ਚਾਨੁ ਪਰਮ ਤਭਏ
 ਸਿਨਾ ਭੋਇਆ ਹਰਿਗੁਰੂ ॥੨੦॥ ਕਾ ਕਾ ਯੁਗੁ ਮਾ
 ਯਾਇ ਕਰਿਨਾ ਯਾ ਯਾ ਵਸਿਤ ਥਤਾ ॥੨੧॥
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਯੁਗੁ ਨਦੀ ਭਿਨੋ ਸੋ ਹੋਇ ਨਾਮ ਤਾ ॥੨੨॥
 ਯਾ ਮਾਲਾ ਨਾਤਿ ਥਗੁ ਸੈਤਾ ਨੇਤਰ ਕਰਿ ਅਜ

[illegible]

(403)

ਜਾਣੈ ਜੀ॥ ਅਤਥਕਾਜੀਭਰਨਦੀਅਧਿਕਾਏ
 ਜੋਜੀਏਭੀਨਾਭੀਪਦ੍ਰੋਹਭੈਥਰਮਮਾਭ
 ਰਮਾਏਦੋਹਿਜਾਨਦੋਹੇਜਾਨਿਮਾਜਤੀਨਾਭੀ
 ਕਮੇਦਾਅਭੈਸਗਬੁਪੀਦੋਹਿਭੀਭੰਗਥੇਜਾਪੀ
 ਦੋਹਿਭੀ॥ ਇਕਾਦੋਹੇਰਸਿਅਮਤਿਕਭੁਭਿਅਤ
 ਏਭੁਭੈਗਾਭਥਥਾਥੇਥੇਭਿਅਮਾਸਾਭੇਭੁਭਾਭ
 ਜਗਤਿਜੋਭੁਭਮਾਭਿਭਾਭਤਭਮੰਤ੍ਰਿਭਿਭਾਭ
 ਥੇਭਿਮਾਜਾਤੇਸਗਭਾਭੇਜੋਭੀਭਭਿਭੁਭਾਭ
 ਭਿਭੀਥੇਭਾਭਜਾਭਾਭੀਭੁਭੇਭੇਭਿਭਾਭਾਭਭ
 ਪਾਭੀਭੀਭਿਭਾਭੇਭੁਭਾਭਿਭਾਭਾਭੁਭਾਭੀਭ
 ਭਿਭਭਭਾਭਮੰਭਾਭਾਭਮਾਭਾਭਮੁਭਿਭ

ਤਥਾਇਤਕਮੀਰਹਿਸਾਸੀਅਭਿਸਿਸੀਖੀਚ
 ਵਿਕਥਾਥਾਪਪਤੀਪੁਆਗੀਤਿਨਕਉਜੋਪਾ
 ਦੇਤੰਗਮਥਾਸੁੰਮੁਮਸੈਮਾਨਜੋਥੇਤਨੁ
 ਕਾਨੀਨੀਸਾਥਹਿਮਤੇਨਯਮਕੈਦੁਪੁਪਦ
 ਮਤਮਾਦੁਏਗਾਮੇਤਸਿਅਮਭਿਰਨਮਕਉਪੁ
 ਉਸੀਹਾਪੁਰੁਏਏਗਾਭਿਤੁਰਿਨਿਪਥਤਉ
 ਤਮਨਿਪਤੈਸਿਵੈਕਪਹਾਕਸੀਉਤਨਥਾ
 ਸੀਉਥਹਸੀਅਪਿਧਿਯੁਗਾਤਕਉਜੋਮਤ
 ਨਿਥਤਸੀਲੋਏਥਾਗੀਰਗਠਾਤਾਥਾਪੁ
 ਉਸਨਿਥਾਕੀਆਕੀਤੇਸਿਨਾਗੁਨਾਗੀਰੇ
 ਤਾਸਿਥੰਪਿਨਾਥੀਅਭਿਗਿਤਥਕਉਪੁ

ਸਿਧਾਗਿਅਮਾਯਾਏਤਿਤੁਪਿਨਿਓਸਨਿਥੇ
 ਮਹਾਗਿਅਮੇਈਫੁਟੇਨਾਨਕਾਤਸਤਸਿਨਪ
 ਨਾਨਾਤਬਪੀਧਪਤਲੀਐਯਾਥਿਯਾਜੀ
 ਅਸੀਦਗਿਯਾਕੇਮੁਕਾਮਫੀਯੇਤੋਨਾਪੁ
 ਦਇਕਿਉਕਰਿਹਸਾਯੁਥੀਫੇਗਾਤਬਥਥਾ
 ਬੋਲਿਯਾਸਥਦਾਗੁਤਿਐਗਵਿਹਿਮ:੧੮
 ਨਾਕਾਕਸਗੁਯਤੁਮਪੇਸਿਤੋਦਗੇਸ
 ਕੁਨਕਤਾਗਾਯਕਾਕਬੀਰਕੀਮੁਤੁਥੇਐਥ
 ਮਹਾਦਿਗਾਗਾਯਨੀਯਾਮੁਕਾਮੇਯਾਨਿ
 ਤਤਕੀਕਦਿਯਾਨੀਮਮਸਰਮੁਧਿਯ

तगष्टीगिठउंमरिण्डेचरिचि
 गउष्टीतापिमगपरगधिगदगावमो
 मउरमउगीगागधिगधिगाण्डुमवम
 गरुष्टीमदरउवध्रीगावामधेनगमउ
 मरगउदवग्नेमधधधियागागागे
 नेवीवग्नेग्नेमगाष्टीचुगिगउदगा
 धरधधउमधधधधधधधधधधधध
 तगिधधधधधधधधधधधधधधधधध
 गउगेग्नेग्नेग्नेग्नेग्नेग्नेग्ने
 उमधधधधधधधधधधधधधधधधध

ਅਤੈ ਪੀਰ ਪਤਾ ਲੀਐ ਅਭਿਰਮ ਤਪੇ ਸੀਰੀ ਤਾ
 ਪੈਰਿ ਤਮੋ ॥ ਏਹੁ ਤੁਕੁ ਹਿ ਨਹਿ ਪਦੈ ਪੁ
 ਤੈ ਏਹੈ ਪੈਰੇ ਤਾਯਾ ਥਾਥੇ ਦੀਪੁ ਸੀਰੀ ਤਾ
 ਭੁਖੁ ਹੁਰੁ ਏਹੈ ਗੋਪਾ ਪਿਆਇ ਥਾਥੇ ਹੁ
 ਏਹੁ ਤੁਕੁ ਭੁਰਸੀ ਪੰਜ ਦੀ ॥ ਥਾਥੇ ਗੋਪ
 ਤਪਸੀ ਗਇਆ ਭੈ ਸਿਧਾਤਿ ਰਾਸਿ ਧਾ
 ਪੁਛਣਾ ਕੀਤਾ ਜੇ ਤੁਕੁ ਭੁਖੁ ਪਦੈ ਤਾ ॥ ਤਬ
 ਥਾਥੇ ਭੀ ਅਭਿਆਨਾ ਨੁਕਾ ਪਦੈ ਹੋਇ
 ਤਬ ਭੁਗਸੀ ਤ ਸਿਧਾ ਮਾਸਿ ਕੀ ਥਾਥੇ
 ਤਰੁ ਹੁਸਿ ਧਾ ਅਭਿਆਨਾ ਭਗਤੁ ਕੁ ਏਹਾ

(409)

ਮਾਹੁਕਵਦਾਸੁਆਭਾਸੁਧੁਕਾਉਭੁਆਰਦਿ
 ਹਮਾਰੀਉਭੁਮੇਤਸਾਭਾਥਾਹਿਸਾਭਾਕਉਥੈ
 ਸੁਭਕਭੁਭੀਯੈਥਾਯੈਕਭਾਭੁਭੁਕਭੁਭਾ
 ਭਾਭਾਭੁਕਭੈਸੁਖਿਥੈਗੀਰਿਭਾਭੁਭੁ
 ਗਭੁਭਾਭਾਭੁਭੁਭੁਭੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈ
 ਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈ
 ਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁਭੁ
 ਸਭਿਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈ
 ਭਿਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈ
 ਚਿਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈਥੈ

ਤਰੁਕੀ ਐਉਕਿ ਪਾਈ ਐ ਪੈਗਾ ਚਾਪੁ
 ਬੈਠੈ ਆਉ ਪੁਨਾ ਕਰੇ ਹੁਸਨਾ ਬਚਾਉ
 ਪੈਲਾਥੈ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਆਤਿ ਸੁਰਿ ਆ
 ਉਤਰੁ ਪੈਸੈ ਸਚ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਪਰਗਠੁ
 ਭੁਭੁਕਿ ਆਥੈ ਸੁਣੁ ਪੈਸੈ ਆਸੈ ਸੇਰਾ
 ਮਹਿਕਮਾਉ ਨਿਗਾਹੁ ਮੁਖੁ ਗੁਨਾ ਸੇ
 ਸੁਗਤਿ ਸਬਦੁ ਰਵਸਾਗੁ ਤੁਹੀ ਐ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਗਹਿਇ ਕੰਠਿ ਇਕੋ ਮਨਿ
 ਸਿਧਾ ਆਸਾ ਮਹਿ ਨਿਗਮੈ ਆਗਮਾਉ ਗੇਹ
 ਹੁਣੇ ਪਿਥਿ ਪੈ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਸੈ ॥ ਪਾਪੁ

ਅਤਥਸਿਧਾਪਿਯਾਨਾਦਿਤਾਪੰਜਸੇਰਾਕਾ॥
 ਤਾਥਾਥੈਪਗਤੀਦ੍ਰਿਪ੍ਰਿਯਾਨਾਤਥਸਿਧਾਨਾ
 ਦਿਗਿਗਣਿ॥ਤਥਸਿਧੀਅਧਿਯਾਤੁਰੁਦ੍ਰੇਖੁ
 ਰੈਦਿਪਾਨਾ॥ਤਤੁਥਥੈਯਾਧਿਯਾਤੁਰੁ
 ਏਨੀ॥ਜੇਤੁਥੁਰੁਗੁਰੇਤਤੁਰੁਪਤਗੇਤਥ
 ਸਿਧਾਨਾਪਤਾਥਾਨਾਗੇਦਿਪਦ੍ਰਿਸ਼ਿ॥ਸਿ
 ਸੇਮਿਗਗਫਾਨਾਭੁਤਾਈ॥ਦਿਸਿਸਿਨਾਨ
 ਨਾਈ॥ਸਿਸੇਅਗਿਨਿਤਕਾ॥ਸਿਸਿਵੇਪਦ੍ਰਿ
 ਰਾਈ॥ਤਥਥਾਥਵਿਸਮਾਦ੍ਰੁਸ਼ਮਾਗਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾ
 ਦਿਗਣਿਯਾਨਾਤਿਤੁਮਾਤਿਸਿਸੇਯੁਰੁਕੀਤਾ॥

ਮਲਿਕੁ ਪਤਿਗਾਗਨਿ ਤਿਏ ਘੁਰੁ ਕੀ ਪਭੇਰਾ
 ਸਾਕੁ ਕਈ ਸਾਗੇ ਰੁਪ ਪਾਤੀ ਕਹਿ ਪੀਏ
 ਜਗਤੀ ਭਖਿ ਚਾਹਾਈ ਪਸਿਤਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਭਰੇ ਤੇ
 ਯੀ ਪਿਛੈ ਦੇਵੁ ਚੜ੍ਹਾਈ ਏ ਏਰੁ ਦੁਖ ਮਾ
 ਏ ਨਹੀ ਸਰ ਮੈ ਨ ਖਿਚਾਈ ਖੋਤਾ ਤਰੁ
 ਤੁਏ ਮਾ ਨਿਮੀ ਕਹਿ ਕੀ ਭਿਯਾ ਖਿਕਾਈ
 ਜੇ ਦੁਖਾ ਨਿਭੁ ਤੇ ਦੁਖੁ ਤੇ ਦੇਵੇ ਕਹੇ ਮਾਈ
 ਨਾਨਕ ਨ ਕਹਿ ਕੀ ਸਿਮੁ ਭੁਪਿ ਸਿਮਾ ਮਦ
 ਭਿਯਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਾਤੀ ਮੁਹੁ ਕਾਏ ਸ
 ਚਾ ਨਿਛਤ ਮਾਈ ਤਬ ਸਿਥਿ ਮਾ ਦੇ ਮੁਖ
 ਕੇ ਮੁਖੀ ਤਾ ਤਬ ਬਾਬੋ ਬਹਿ ਮਾਮਾ ਰਿਪੁ

ਮੁਕੁੰਦਾਦਸਾ ਤਿਤਮ ਹਰਿਸ ਬਦੋਤਕਾ
 ਗੁਰਗੁਰੁ ਜੀਵਿ ਰਿਸ ਸਦਪਦੀ ॥ ੧ ॥ ਕਦ
 ਹਰਿਸ ਬਾਨੁ ਜੋ ਕਥਹੁ ॥ ਏਗੋ ਕਦ ॥ ਸ
 ਬਦੁ ਸਿਤੁ ਦੁਰਮ ਤਿਤਿ ਗੋਗੁ ਭਾਪਿ ਬਮੇ
 ਗਰੁ ਕਦੁ ਸੇਤੋ ਦਰਿ ਆਪੁ ਰੁਕਾ ਰੁਕਾ
 ਬਸਿ ਭੁਜਿ ਆਪੁ ਰੁਕਾ ॥ ਰੁਕਾ ॥ ਰੁਕਾ
 ਰੁਕਾ ॥ ਰੁਕਾ ॥ ਰੁਕਾ ॥ ਰੁਕਾ ॥ ਰੁਕਾ
 ਰੁਕਾ ॥ ਰੁਕਾ ॥ ਰੁਕਾ ॥ ਰੁਕਾ ॥ ਰੁਕਾ
 ਰੁਕਾ ॥ ਰੁਕਾ ॥ ਰੁਕਾ ॥ ਰੁਕਾ ॥ ਰੁਕਾ
 ਰੁਕਾ ॥ ਰੁਕਾ ॥ ਰੁਕਾ ॥ ਰੁਕਾ ॥ ਰੁਕਾ
 ਰੁਕਾ ॥ ਰੁਕਾ ॥ ਰੁਕਾ ॥ ਰੁਕਾ ॥ ਰੁਕਾ

ਆਇਆਇਆ ਮੈਥੇ ਤੇ ਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਗਿਰਤ ਪਰ
 ਗਗਨ ਆਗਤ ਗੋਗਦਿ ਸਮਿ ਪਦ ਪਦ੍ਮ ਨਿ
 ਗੋਗਾਇਆ ਮੁਗੇਇ ਬਗਤ ਭੁਕੁਤੇ ਚਾਮੁ ਮ
 ਰਸਿ ਮੁਖਿ ਆਸਤਿ ਨੇਥੇ ॥ ੩ ॥ ਤੀਰਥ
 ਬੇਰੇਰੇ ਭੁਗਪੇ ਥੀਆ ਆਗਤਿ ਭੁਕੁ ਮੇਰ ਪਾ
 ਕੇ ਤੇ ਤੀਆ ਥੇਤੀ ਤੇ ਤੇ ਭੁਕਿ ਪਰ ਸਦਾ ਭੁਕੁ ॥
 ਗਦਾ ਭਗਤਿ ਗੋਮਗਾਏ ॥ ਗੋਗਾ ॥ ਗੋਗਾ ॥ ਗੋਗਾ ॥
 ਥਗਾ ਭੁਗਵ ਭੁਗਤਿ ॥ ਪੁਸੁ ਪਰੇ ਤਾ
 ਭੇਰੇ ਰੇ ਰਿਸਿ ॥ ਮਗਾ ਪਸ ਗਦੀ ਮੈ
 ਪਸਾਗਾ ॥ ਥਿਮਿ ਰੁਇ ਗੋਮਗਾ ਭੁਗਾ ॥

ਜਤਿਸਹਿਸਿਧਿਭਗਤਿਤਤੁਗਿਆਨਾਭ
 ਹਸਦਾਯਾਦੁਨਿਹਯੁਯਮਸਥਾਨਾ
 ਤਤਸੰਗਤਿਸਾਪਗੁਰੁਮੈਆਯਾਨੁਭ
 ਨਗੁਰੁਸਦਤਹਥਮੈ॥੬॥ਤਹਭਉਕਮੁ
 ਸੇਗਨਹੀਤਿਆਯਾਦੁਨਾਨਿਮਿਤਤਾ
 ਹੀਤਤਾਤਹਸਦਾਯਾਨਿਤੁਯਾਨਹਦ
 ਯਾਧਾਗੇਯਾਭਗਤਿਥਸਹਿਕੀਰਤੀਨਿਆਧਾ
 ਗੇ॥੧॥ਪਹਭੁਹਮਕਾਮੰਤੁਨਪਾਗੇਰਦਾ
 ਕਹੈਤਾਕਾਥੀਯੋਗੇ॥ਕਹੈਸਿਧੁਰਿਧਾਕ
 ਗੇ॥ਨਿਹਯੁਯਥਾਨਸੇਗੇਤਗੇ॥੮॥੧॥

ਤਬਸਿਧੀਯਾਦੇਸੁਆਦੇਸੁਰੀਤਾ॥ਤਬਥਾਥ
 ਬੀਯਿਆ॥ਆਦਿਪੁਰਖਉਯਾਦੇਸੁ॥ਤਬ
 ਗੁਰੂਥਾਥਾਪਰਿਯਾਦਿਆ॥ਆਗਿਆਪਰਮੇ
 ਸਗਕੀਤੀਦੀਵਿਕਸਿਖੁਰਾਤਿਤਾਯਾਥ
 ਤੁਹਦਿਉਗੁਰੂਜਪੌ॥ਯਤੈਹੁਰਸਾਗ
 ਖਤੁਰਦਗਾਨੁਮੰਨੈ॥ਯਤੈਉਸਸਿਖ
 ਦੇਨਾਨਿਸਤਖੇਰਗੀਕਰਨਿ॥ਤਿਹਰਾ
 ਦੇਮਹਲੈਗੈ॥ਤਿਸਦਾਪੁਰਾਗੀਯਯ
 ਗੈ॥ਤਬਦਿਕਦਿਨਿਉਹੁਸਿਖੈਬੈਠਾ
 ਪੁਪਰਦਾਥਾ॥ਤਬਗੁਰੂਮੰਦਰਿਕੀਸਦਿ

[illegible]

ਟਸਤਾਇਕਦੀਠੈ। ਤਬਗੁਰੂਮੰਗਦੀਥੇ। ਭੀ
 ਵੀ। ਤੀਜੀਏਹੁਕਉਤੁਥੀਪਤਸਾਠ। ਤ
 ਬਥਾਥੈਆਖਿਆ। ਅੰਗਦੇਹੁਰੁਗਾਥੀ।
 ਸੋਯਥੈਦਿਹਾਏਗੁਰੂਕੀਸੇਵਾਕਰਹਿ।
 ਦਿਖਾਏ। ਤਬਗੁਰੂਮੰਗਦੁਪੈਗੀਪਇਆ।
 ਤਬਅਗਿਆਪਸੇਸਰੀ। ਅਗਿਆਇਰਦਿਨਿ
 ਬਾਥੇਕਾਪੈਗੁਰੂ। ਰਾਥਾ। ਤਬਗੁਰੂਮੰਗਦੁ
 ਦੇਖੈਤਾਕਈਜਾਨਾਪੈਗਾ। ਅਗਿਆਇਰਦੇਹੁਰੇ
 ਨਿ। ਤਦੁਗੁਰੂਮੰਗਦੁ। ਅਗਿਆਇਰਦਿਨਿਸਾਧਿ
 ਉਪਦੇਸ਼ਾਏ। ਤਬਗੁਰੂਮੰਗਦੀਜੀਤੀਜੀਤੀ

ਤਖਮਾਤਾਸੀਚੁਪਕਹਿਗੀ॥ਤਖਥਾਥਾਸੀਰਾਇ
 ਸੁਤਾ॥ਤਖਗੇਸੇਈਕਾਦਖਤੁਫੁੰਗਾ॥ਤਖਬੰਦ
 ਲਗੀਰਾਗਦੁਇ॥ਤਖਥਾਥੇਦੇਰਗਦੁਜੀਤ
 ਨਾਹਿਰਾਇ॥ਸੁਆਰਦੇਰਾਹਿਰਾਥੇ
 ਥੈਤਾਥਾਥਾਸੀਸਮੁਦੁਇਓਪਰਾਭੈਸਿ
 ਪਰਾਥੇਓਥਾਹਿਮਾਕਾਦੇਰਾਭੈ॥ਕਰਦੁ
 ਭੈ॥ਤਖਮਾਤਾਭੀਯਾਹਿਗਈ॥ਤਾਮਾਮਾਥਿਓ
 ਸੁਨਾਨੁਰਾਥਿਯਾਭੈ॥ਤਖਬੰਦੀਯਾਥਿ
 ਓਸੁਨਾਨੁਰਾਥੈਥੈਯਾਭੈ॥ਮਾਤਾਸੀਸਮੁ
 ਦੁਇਓਪਰਾਭੈ॥ਤਾਮਾਤਾਥੈਦੀਰੇਗੁਲਗੀ

ਮਸਿ॥ ਮਾਖਿਉ ਸੁਏ ਭੀ ਲਗੀ ਮਸਕੀਆ॥
 ਕਰਦਿ॥ ਤਬ ਥਾਥਾ ਜਾਗਿਆ ਤਮਾਤਾ ਮਾਖਿਆ॥
 ਥੇਏ ਭੀ ਗੇਲੀ ਲਗੀ ਮਸਕੀਆ ਕਰਦਿ॥
 ਮਾਥੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਸੁਮੰਦ੍ਰ ਦਿਖਿ ਪੜ੍ਹੈ॥ ਤ
 ਥਥੈ ਥਾਖਿਆ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕਮਾ ਲੀ ਗੇਲੀ
 ਦੈ ਮਾਖਿਐ ਲਗਣਾ ਹੀ॥ ਤਬ ਥੈ ਕਮ
 ਲੀ ਉਠਿ ਗਈ॥ ਪੁਰੁ ਰਸਕੈ ਸਰਕਾ ਸੰਗਤਿ
 ਲੀ॥ ਤਬੋਂ ਕਥਹੁ ਤਨਾ ਉਪਰੀ ਕੋਠੈ॥ ਤ
 ਰੁਮਾਗਿ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਥੁ ਮਾਇ ਗਈ॥
 ਥਾਥੈ ਪਾਸਿ॥ ਤਾ ਮਾਖਿਉ ਸੁਥਹੁ ਤਪਸਾ
 ਕੀ ਤੀ॥ ਤਬ ਥਾਥੈ ਮਾਖਿਆ ਗੇ ਪਾਥ

ਅਸੈ ਕੈ ਏਹੈ ਗਾਤਾ ਅਪੇ ਦੇ ਪੁਰੈ ਤਥਾ
 ਜੀਥਾ ਹਿ ਆਇਆ ਤਾਏ ਕਾ ਏ ਪਰੀ ਕਾਇ
 ਬਹੁਤਾ ਲਾਗੈ ਤਾ ਆਇਆ ਨਾਇ ਪਰੀ ਪੇ
 ਸਿਆ ਕੀ ਏਹੈ ਤਥਾ ਬਹੁਤਾ ਏ ਕਾ ਪੈ ਸੇ ਲੈ ਕਾਇ
 ਹਿ ਆਇਆ ਜੇ ਆਗੈ ਜਾਵਨਿ ਤਾ ਪਈ ਏ ਪੈ ਪੈ
 ਨਿਤਾ ਬਹੁਤਾ ਏ ਕਾ ਪਈ ਏ ਲੈ ਕਾਇ ਹਿ ਆਇਆ
 ਜਥਾ ਆਗੈ ਜਾਵਨਿ ਤਾ ਮੁਹੰ ਪਈ ਆਗੈ ਨਿਰਿ
 ਕੈ ਏਹੈ ਹਿ ਆਇਆ ਸੇ ਮੁਹੰ ਪਈ ਕਾਇ ਹਿ ਆਇਆ
 ਆਗੈ ਤਥਾ ਦੁਇ ਸਿਖਾ ਨਾਇ ਗੈ ਤਾ ਤਥਾ ਆਗੈ ਜਾਵਨਿ
 ਤਾਇ ਕੁਏ ਪਈ ਸੇ ਤਿਸ ਕੈ ਏ ਪਰਿ ਚਾਰਿ ਰਹਿ ਗਿਰਾ
 ਲੇ ਕੈ ਏਹੈ ਨਿਤਾ ਮੈ ਤਾ ਦਰਤਾ ਤਿਸ ਮੁਹੰ ਮੁਤਾ

ਪਇਆਹੈ ਪਹੁੰਦੁ ਹੰ ਪਬਾਸੁ ਆਵਦੀ ਹੈ
 ਤਬ ਥਾਥੈ ਬਚਨੁ ਵੀਤਾ ਆਖਿ ਓਮੁ ਕੰਧੀ
 ਹੈ ਜੋ ਇਹਨੁ ਭਖੈ ॥ ਤਬ ਦੁਸਰਿ ਖਜੈ ਥਾ ॥
 ਸੋਭਿ ਮੁਹਿ ਤੇ ਪਰਿ ਕਰਿ ਸੁ ਕਸੁ ਹੀ ॥ ਥਕਾ
 ਸੁਦਿ ਕਰਿ ਚਲਦਾ ਹਰਿ ਆਗਾ ਤਬ ਇਕੁ ਗੁਰੁ
 ਗੁਰੁ ਆਇ ਹਰਿ ਆਗਾ ਤਬ ਬਚਨੁ ਲੈ ਕਰਿ ਸਾਇ
 ਖੜਾ ਹਰਿ ਆਗਾ ਤਾ ਆਖਿ ਓਮੁ ਜੀ ਸਿ ਮਦਲਿ ਤੇ
 ਮਹੁ ਪਾਈ ॥ ਤਬ ਬਚਨੁ ਹੋਇ ਆਪੈ ਗਾਇ ਮੁ
 ਹੁ ਪਾਵਣਾ ॥ ਸਬੁ ਗੁਰੁ ਮੰਗਦਾਰੁ ਹਉ ਚਾਇ
 ਤੰਗੁ ॥ ਨਰੁ ਸੁਤਾ ਪਇਆਹੈ ॥ ਤੰਗੁ ਕੁ
 ਰਾ ਬਚਨੁ ਹੋਇ ਆਗੈ ॥ ਕਤੇਕੁ ਕੁਰੁ ਮੰਝੀ

ਜੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਗਤ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਤਬ ਹੋਇ ਤੇ ਗੁਰੂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਪਾਖ ਵਿਚੋਂ ਤੇ
 ਆਯਾ ਥਾਥਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਪਾਖ ਵਿਚੋਂ ਤੇ
 ਤੇ ਪਾਖ ਵਿਚੋਂ ਗੁਰੂ ਪਾਖ ਵਿਚੋਂ
 ਤੇ ਪਾਖ ਵਿਚੋਂ ਗੁਰੂ ਪਾਖ ਵਿਚੋਂ
 ਤੇ ਪਾਖ ਵਿਚੋਂ ਗੁਰੂ ਪਾਖ ਵਿਚੋਂ
 ਤੇ ਪਾਖ ਵਿਚੋਂ ਗੁਰੂ ਪਾਖ ਵਿਚੋਂ
 ਤੇ ਪਾਖ ਵਿਚੋਂ ਗੁਰੂ ਪਾਖ ਵਿਚੋਂ
 ਤੇ ਪਾਖ ਵਿਚੋਂ ਗੁਰੂ ਪਾਖ ਵਿਚੋਂ

ਏਕਿ ਜਾਹੀ ॥ ਗਾਥਾ ਬਾਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਥੇ ਪੁਰਾਨੈ ॥
 ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਇਆ ॥ ਨਤਿ ਮੁਇਤੁ ॥ ਨ ਓਹਾ ਗੁਣੁ ॥
 ਜਾਹੁ ਮੁਖਿ ॥ ਜਾਹਿ ਵੈ ॥ ਏਥੈ ਪਾਸੈ ਕਾਇ ॥
 ਸਿਥੈ ਬਹਿਸਿ ਮਮਤਾ ॥ ਏਥੈ ਕੋਇ ਨ ਚਲਿ ॥
 ਓਹੁ ਨਾਗਿ ॥ ਰਹਿਣੁ ਏਥੇ ॥ ਸੇਤੁ ਤੈਸਾ ॥ ਸਭ ਥੈ ॥
 ਓਪੈ ਪੁਰਾਣਿ ॥ ॥ ਸਤੁ ਕੇ ਆਖੈ ॥ ਥਹੁ ਤਥਹੁ ॥
 ਤੁਘਾਇ ॥ ਨ ਆਖੈ ॥ ਕੋਇ ॥ ਜਾਮਤਿ ॥ ਸਿਰੈ ॥ ਨ ਪਾਏ ॥
 ਐਕਿ ਰਹਿ ॥ ਨ ਦਰੁ ॥ ਹੋਇ ॥ ਸਰਾਸਰਿ ॥ ਏਕੁ ॥
 ਤੁਹਿ ॥ ਮਨੀ ॥ ਆਖੈ ॥ ਤੇਯੋ ॥ ਇਹ ॥ ॥ ਨ ਚਾਹੁ ॥ ਦਹਿ ॥
 ਚਰਾਤਿ ॥ ਨਹੀ ॥ ਪੁਆਤਿ ॥ ਨ ਚਾਹੁ ॥ ਨ ਕਤਿ ॥ ਨ ਕੇ ॥
 ਸੇਧਿ ॥ ਮਖਿ ॥ ਦਹਿ ॥ ਆਖਿ ॥ ਓਹਿ ॥ ਆਗੀ ॥ ਸਾ ॥ ਸਿਥੈ ॥

ਰਸਮਾਗੀ ਅਭਿਓਧੈ ਨਰਿ ਤੇ ਗੀਥ ਖਸੀਸਾ ॥ ॥
 ਤਥਾ ਕਰਿ ਨਿਪਰ ਸੇਸਰ ਕੀ ਅਭਿਯੋਧੈ ॥ ॥
 ਮਖਦੁ ਮਥਹਵਰ ਮੁਲਤਾਨ ਕਾ ਪੀਰੁ ਮਸੀ
 ਤਰਫੁ ਅਭਿਯੋਧੈ ਏਰਗਾਹ ਕੈ ਰਿਨਿ ॥ ॥
 ਦਲਿਕਥਹੁਤੁ ਨਿਯੋਧੈ ॥ ॥ ਮਾਜਾਹੁ
 ਜਾਹਇ ॥ ਤਦੁ ਮਖਦੁ ਮਥਹਵਰੀ ਕੀ
 ਅਭਿਯੋਧੈ ॥ ॥ ਮੁਲਤਾਨ ਕਾ ਪੀਰੁ
 ਗੁਕਰਇ ॥ ਤਥਾ ਮੁਗੀਨਾ ਪੁਇ ॥ ॥ ਸੋ
 ਏਪੀ ਹਸਾਨ ਮਭਿਸਤੁ ਸੀ ਜੋਹੈ ਸੇਰਿਓ
 ਏਤਥਾ ਮਖਦੁ ਮਥਹਵਰੀ ਅਭਿਯੋਧੈ
 ਰਿਓਹੁ ॥ ॥ ਰਿਓਹੁ ਹਥਤਿ ਕਰੈ ਵੀ ॥ ॥

122

ਤਮੁਗੰਦਾ ਮੁਖਿ ਮਾਸੀ ਦੈ ਪੀਰ ਸਾਧਾ ਮਤਿ ਮਿ
 ਹਰਿ ਕਰਿ ਕੈ ਮਾਖੀ ਮੈ॥ ਤਬ ਮਖਦੁ ਮਥਾ ਦ
 ਰੀ ਮੁਖਿ ਮਾਧੇ ਯੋਗੇ ਮਾਸ ਤੇ ਏਂ ਮਾਨੁ ਸਿਸੇ
 ਕਾ ਚੁਕੁਰੈ ਗਾਨਾ ਗੀ॥ ਸਤ ਕੇ ਧੀ ਮਾਨੁ ਤੇ ਏ
 ਜਾਦੀ ਗੇ॥ ਤਬ ਮੁਗੰਦਾ ਰਿ ਮਾਸੀ ਦੈ ਪੀਰ
 ਸਾਧਾ ਮਤਿ ਮਿਹਰ ਕਰਿ ਕੈ ਰਸੀ ਮੈ॥ ਤਬ ਮਖ
 ਦੁ ਮਥਾ ਦਰੀ ਮੁਖਿ ਮਾਧੇ ਯੋਗੇ ਕੁਟਿ ਦੁ
 ਜਬ ਤਿਸ ਤਕ ਏ ਮਾਧੇ ਗਾਤ ਬਤਿਸ ਤਾਇ
 ਏ ਕਾਧੇ ਤੈ ਗਾ॥ ਤਬ ਸਿਤਾ ਮਿ ਮਾਧੇ ਏ ਥੇ
 ਤਿਤਾ ਮਿ ਕਾਧੇ ਮਾਨੁ ਚੁਕੁਰੈ ਗਾਨਾ॥

ਤਾਨੈ ਆਖਦੀ ਜੀਵੈ ਪੰਥ ਸਾਧਮ ਤੋ ਜਪੇ
 ਭਿਕਾਖ ਦੇ ਪਿੰਡਿ ਜਿਹੈ ਦੁਰਭਿਸਤੁ ਹਿਖ
 ਆਨਾ ਆਖੈ । ਟਿਓ ਆਖਿ ਆਖੈ ਆਸੇ
 ਓ ਈਸੈ ਤਬ ਆਖੁ ਮਥਾਵੈ
 ਆਖਿ ਆਖੈ ਤਸਾਇਕਿ ਏਥੇ ਆਪੁ ਸਿਖ
 ਸਿਖਾਣੈ ਏਸੇ ਆਖੈ ਆਖੈ ਤਬ ਭੁਭੁਕਾ
 ਟਿਓ ਟਿਓ ਮਥਾਵੈ ਤਬ ਆਖੈ ਤਬ ਆਖੈ
 ਦੁਮਥਾਵੈ ਟਿਓ ਸਾਧਿਕੁ ਹਿਖਿ ਆਖੈ
 ਜੇਸਾ ਆਖੈ ਤਬ ਆਖੈ ਆਖੈ ਆਖੈ
 ਕਹਿ ਆਖੈ ਤਬ ਆਖੈ ਆਖੈ ਆਖੈ
 ਆਖੈ ਸੁਰਗ ਦੇ ਸਕਾਤ ਆਖੈ ਆਖੈ

ਜਥਮਾਗੈਤਾਰੇਵਣਾਤਰੁਤੁਰੁਆਦੀ
 ਤਾਰਵੰਗੀਅਇਆਕੋਰੁਤੁਰੁਪਾਇਅ
 ਇਥੈਗਾਅਤੈਆਖਿਓਸੁ ਜੇਸੁਚੁਏਤ
 ਮੇਕਓਸਦਇਓਵੇਗਾਤਥਥਾਥੇ
 ਸਿਖਤੇਜਿਆਆਖਿਓਸੁਥਾਗਵਿਓਜੇਅ
 ਰਮੀਓਸੇਮੁਤਾਤਾਤੇਆਇਆਹੈਅ
 ਖਦੁਮਥਾਤਵਦੀਕਾਸੇਸਦਿਓਆਓ
 ਤਥਓਤੁਰੁਪਾਇਓਇਆਇਆਆਇਓ
 ਰਿਚਮਿਅਤਾਕਾਗਦੁਰੁਮੇਗਿਓਇਆ
 ਮਖਦੁਮਥਾਤਵਦੀਕਾਇਖਿਆਪਇਆ
 ਰਿਮਖਦੁਮਥਾਤਵਦੀਇਖਿਆਹੈਤੁਰੁ

ਸਾਹਿਬੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬੁ ਹਰਿਨਾਮੁ
 ਬਖਸੈ ਬਿਖਿਅਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਹਰਿਨਾਮੁ
 ਭੁਖਿਓ ਭੁਖਿਓ ਭੁਖਿਓ ਭੁਖਿਓ
 ਨਾ ਭੁਖਿਓ ਨਾ ਭੁਖਿਓ ਨਾ ਭੁਖਿਓ
 ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਚਲੇ
 ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਤੁਮ੍ਹਰੇ
 ਸੀਤਲੀ ਸੀਤਲੀ ਸੀਤਲੀ ਸੀਤਲੀ
 ਦਿਖਿਓ ਦਿਖਿਓ ਦਿਖਿਓ ਦਿਖਿਓ
 ਸੀਤਲੀ ਸੀਤਲੀ ਸੀਤਲੀ ਸੀਤਲੀ
 ਰੂਪੁ ਰੂਪੁ ਰੂਪੁ ਰੂਪੁ ਰੂਪੁ
 ਸਿਧੁ ਸਿਧੁ ਸਿਧੁ ਸਿਧੁ ਸਿਧੁ

ਇਹੋ ਪਿਆਰਿਆ ਸਾਥੇ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾਵਾ
 ਦਿਖਾਏ ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਥੋੜ੍ਹਾ
 ਵੰਤਾ ਸਾਡੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਆਇਲ ਬੇਜੀ ਮੁਖਿ
 ਤੀਵੀਂ ਫੁਰਮਾਇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ॥ ੨੫ ॥
 ਕਿਉਂ ਨਾ ਮੁੜੇ ਜੋਗੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਵੰਤ
 ਸੋਇਲ ਗੀਆ ਦਿਸਾਉ ਗੇ ਨਿਤ ਪੇਈ
 ਆਉਣੀ ॥ ਸਾਥੇ ਸਾਥੇ ਤੇ ਭੁਲਾਵੇ ਸੰਮਤਿ
 ਹੋਰਤ ਸਾਥੇ ਸਾਥੇ ਭੁਲਾਵੇ ਸਾਥੇ
 ਮਾਣੁਕ ਗੀਆ ਨਾਨਕੀ ਪੇਈ ਨਾਨਕ
 ਦਿਹਤੀ ਸਾਥਿ ਗੁਣ ਗੁਣੀ ਗੀ ॥ ੨੬ ॥

ਅਭਿਗਤਨਾਧੀ ਬਨਿ॥ ਪਾਤਕ ਭੁਭੁਕਾਰ ਮੀਤੁ
 ਨਤ ਨਗਇਆ ਤਦੁ ਮਖਦੁ ਮਖਤਦੁ
 ਦੀਆ ਪਦਿਯਾ ਮੁਗਰਾ ਨਾਇਕਾ ਹਰਿਨਾ
 ਦਿਆ ਆਗਾਹੁ ਭੁਭੁਕਾਰ ਨਾਭਿ ਮਖਦਿਯਾ
 ਤਖਮਖਦੁ ਭੁਭੁਕਾਰੇ ਪਿਕਰਿ ਲਾਗਾ ਬੈਰਾਗੁ
 ਕਰਦਿ॥ ਤਖਮੁਗਰਾ ਪੁਛਿਯਾ ਸੀਤੁ ਸੀਤਿ
 ਭੁਭੁਕਾਰਿ॥ ਤਖਮਖਦੁ ਮਖਤਦੁ ਦੀਆ ਪਿਕਰਾ
 ਭੇਰੇ ਮਸਾਇ ਪਿਕਰਾ ਭਾਗੈ ਤਸੀਰਾਹੁ
 ਤਨਾਇਕਾਹੁ ਹਰਿ ਕੋਠਾ ਪੁਰਾਇ ਕੀਰਾ
 ਭਾਗੈ ਬਹਿ॥ ਤਖਮਖਦਿਯਾ ਭੁਭੁਕਾਰਿ ਪਿਕਰੈ॥

ਜੇਤੁਸੀ-ਗੁਰੁਮੀਤੀਆਵੁਗਾ-ਗੁਰੀ
 ਹਰਿਪਿਵਹੁਤਾਗੇ ਮਾਭੁਨਾਗੀ
 ਹਰਿਨਾਵਾਧਿਕੁਰੈਗੇਜੇਗੀਹਰਿਨਾਮੀ
 ਨੇਹੇਹੁਤਾਏਵੈਗੇਏਯੋਭੁਨਾਨਿਨੁ
 ਮੈਰੇਗਾਜੇਸਿਭਿਭਿਰਗੁਰੁਏਏਨਿਗੇ
 ਜੇਭੁਨਾਗੇਤਮੁਖਾਯੋਗਾਏਨਾਮਿਸਾ
 ਰੋਤਥਮਖਦੁਮਥੁਏਦੀਕਾਗਾਏਏ
 ਹਿਮਾਤਦੁਮੁਗਾਏਕਦੇਰਿਭਿਕੁਰੁ
 ਮਾਭਿਮਾਤਥਥਾਜੀਗਈਏਸਿਨੈਮਾਭਿ
 ਮਾਤਦੁਪੈਮੈਪਸਿਥਥੈ ਗੁਰੁਮੀਤ

ਸੀਵੈ ਅਯੈ ਗਧਿਵੈ ਪੈਗ ਪਹਿਯਾ ਤਦੁਪੁ
 ਗੁਰੁ ਗਿਰਿ ਪਥਰਿ ਤੇਈ ॥ ਤਮੁ ਗਥਤਿ ਮੰਗ
 ਤਿਹਿ ਸਿ ਪਥਰਿ ਤੇਈ ॥ ਤ ਬੋਲੈ ਤੁਧੁ ਬਾਬਾ
 ਦੁ, ਦੁਰੈ ਪਹਿਯੈ ॥ ਤਦੁਪੁ ਮੰਗਤੀ ਰਗ
 ਸਹਿਯਾਈ ਯਾਗਿ ਤੁਮੁ ਸਾਭ ਪਾਨ ਸਤ
 ਯਾਏ ॥ ਤਦੁਪੁ ਕੁਧੁ ਅੰਗੁ ਦੁਪਥਿ ਜੇ ਰਿਖ
 ਤੇਯਾ ਤਬ ਬਾਬੈ ਯਾਖਿ ਯਾਗੁ ਫੁਲੰਗੁ ਤਬ
 ਕੁਧੁ ਅੰਗੁ ਤੁਸੀ ਯਾਖਿ ਯਾਗੁ ਸੀ ਪਾਤਿਸਾਹਤੁ
 ਪੁਕਾਇਤੁ ਤੇਜੈ ਸੰਗਤਿ ਨਾ ਲਹਤੁ ਏਹੈ
 ਜਲਹਿ ਲਾਈਯੈ ਸੀ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਹੋਇ

ਗੁਰੂਮੰਗਰਾਜੇ ਸੇਤੋਸ ਸਰਕਾਸਤਾਥ ਖਸੀ
 ਤਬਗੁਰੂਮੰਗਤਪੈਗੀਪਠਿਆਓਤਮਹਰਿ
 ਸਬਦੋਤੋਇਆਗੁਰੂਮਧੁਦਿਓਮ:॥੪
 ਤਿਪੋਤਿਸੇਦਕਸੰਗੀਗਤਾਪ੍ਰਭਪ੍ਰਤਿਪਾਥੇ
 ਸੇਦਕਸੁਖਦਤਾਪਦੀਪਖਾਪੀਸਭੁ
 ਸੇਦਕਕੈਠਾਰੁਗੀਕਹੁਜੀਓ॥੧॥ਕਈ
 ਸਿਧਕਪ੍ਰਭਿਸੇਵਾਇਆਹੁਕਮੁਹਕੁ
 ਗਕਾਸੇਦਕਮਾਨਿਤਾਇਆਸੇਈਕਮਾਏ
 ਜੇਸਾਹਿਥਤਾਏਸੇਦਕਮੰਤਰਿਕਾਠਰਿਮਾਹ
 ਭਜੀਓ॥ਕਾਤੁਦਾਸਾਸਹਿਥਸੁਭਵਿਪਿਨ

ਏਠਾ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਮੇਵ ਕਰਿ ਸੀ ਮਲੁ ਠੀਜੇ
 ਰੁਝਾਨੁ ਤੇਵ ਕਾ ਮੇਵ ਕਾ ਕਰ
 ਰੁਝਾਨੁ ਏਠਾ ਠਾਕੁਰ ਪੁਰੈ ਠਾਕੁਰਿ
 ਨੇ ਏਠਾ ਠਾਕੁਰ ਪੁਰੈ ਠਾਕੁਰਿ
 ਲਾਇਆ ਠੀਜੇ ਮੇਵ ਕਾ ਨਾਨਕੁ ਰੁਝਾਨੁ
 ਏਠਾ ਮੇਵ ਕਾ ਰੁਝਾਨੁ ਗੰਗੇ ਰੁਝਾਨੁ ਗੰਗੇ
 ਰੁਝਾਨੁ ਏਠਾ ਠਾਕੁਰ ਪੁਰੈ ਠਾਕੁਰਿ
 ਲਾਇਆ ਮੇਵ ਕਾ ਰੁਝਾਨੁ ਮੇਵ ਕਾ ਰੁਝਾਨੁ
 ਮੇਵ ਕਾ ਰੁਝਾਨੁ ਮੇਵ ਕਾ ਰੁਝਾਨੁ ਮੇਵ ਕਾ ਰੁਝਾਨੁ
 ਮੇਵ ਕਾ ਰੁਝਾਨੁ ਮੇਵ ਕਾ ਰੁਝਾਨੁ ਮੇਵ ਕਾ ਰੁਝਾਨੁ

ਤਿਤੁ ਮਹਿਲਿ ਸਬਦੁ ਤੇ ਹਿਯਾ। ਭਾਈ ਥੰ
 ਪਪਗਵਾਹੁ ਸਭਾਗੇ ਹੋ ਦਇ। ਤਦੁ
 ਹੁਣੁ ਤੇ ਸਦਿ ਹਿ ਸਬਦੁ ਤੇ ਹਿਯਾ। ਮ: ੧॥ ਪ
 ਨੁ ਸੀਰੈ ਦਾਸ ਚਾਪਤਿ ਸਾਤੁ ॥ ੧ ॥ ਧੰਧੇ

ਹਾਇ ਯਾ ਸੁਹਤਿ ਪਾਤੀ ਪਾਈ ਭਗੀ ਜਾਨਿ
 ਅਰੁ ਪਤਿ ਚਾਇ ਯਾ ਜਾਨਿ ਪਤਿ ਚਾ
 ਇਯਾ ਹਿ ਪਿਆ ਯਾਇ ਯਾ ਹੁਣੇ ਬੀਰ ਸਭ
 ਯਾ ਕਇ ਯਾ ਤੇ ਸੁਖ ਯਾਇ ਦੁਖ ਜਾਇ।
 ਪ੍ਰਯੋਗ ਮੇਰੀ ਮਾਏ। ਤੇ ਹਿ ਪਿਆ ਤੇ ਹੁਪਾ
 ਇਯਾ। ਤੇ ਹੁਪਾ ਗਵਿਰ ਮਾਇ ਯਾ ਪੰਨੁ ਸਮੇ

ਰਸਚਾਪਤਿਸਾਹਿਬਿਜਗੁਪਧੈਯਾਇਆ ॥
 ਸਾਹਿਬਸਿਖਹੁਮੇਰੇਭਾਈਓਸਭਾਏਭ
 ਪਇਆਯਾਕੋ ॥ ਸੁਭਾਵੈਸਮੁਗੁਸੇਖੈ
 ਜੈਨ ॥ ਨਾਹੁਸੰਸਾਰਾਜਾਹਿਬਿ
 ਮਯਾਹਿਗਵਿਹਰਿਆ ਸਚਕਾਸਿਗਾ
 ਏਹੋਗਾਸਚਸਿਰਸਾਇਓਰ ਆਪ
 ਅਪਾਰੇ ਤਕਾਮੀਤੁਨਪਾਇਆਆਇ
 ਆਇਨਕਾਸਯਾਤੁਭਇਆਹੈ ਇਕਸਾਨਿ
 ਸਿਨੀਪਿਆਇਆਯਾਯੋਰਹਿਓਸਾਹੈ
 ਪਹੁਕਸੁਸਯਹਏਹੋਗੀਜੈਓਤਿਸੁਭਾਵੈ

ਸਮਝਸੇਬੀਐਯੀਯੁਤੁਮੈਸ
ਗੋ॥੩॥ਨਾਨਕੁਨਾਬਾਬਾਜੀਐਜੋ
ਦੇਯਾਇਪਿਆਗਾ ਕਾਹਿਬਖ
ਰਈਐਰਦੁਸਗਲਾਬਿ॥ ੬
ਦੁਸਗਲਾਬਿਕੋਗਾਯਾਮਸਮੋਰੁ
ਆਕਾਹਦੋਰੈਵੈ।ਚੰਗਾਮੰਦਰਿਦੁਸੁ
ਭੈਨਾਹੀ ਟਿਉਤਾਨੈਦੇਖੈਵੈ।ਇਥੈ
ਆਇਆਸਭੇਜਸੀਤੁਹਿਕਹੈ ॥੭॥
ਕੋਗਾਨਾਨਕੁਨਾਬਾਬਾਜੀਐਜੋ
ਦੇਯਾਇਪਿਆਗਾ॥ਤਖਸੰਗਤਿਯਗੀਸ

ਬਦੁਗਾਏ ਦਿਆਲੁ ਹਰੀਆ ॥ ਬਥਾਥਿਸ
 ਮਦਦੈ ਪਾਇਆਇਆ ॥ ਭਿਤਮ ਹਰਿਪੁਕਮ
 ਤੇਇਆਗਾਗਮ ॥ ਸਿਰੀਕੀਤਾਥਾਥਾਥੀਥਿ
 ਆਗਾਬਾਹੁਮਾਗਾਗਾਭਿਅਪ੍ਰਤੇਦਾਗਾਹੁਮਾ
 ਗਾਏਕੈਵ ਪਤਿਾਗਾਗੁਤਪਰੀਥਾਹੁ
 ਮਹਮਗਾਗਾ ॥ ਤੁਸੁਦਿਸਿਰਤਕਰੀਮਾਪੁ
 ਗਥਿਕਮਾਇਆ ॥ ਸਿਰਿਸਿਰਿਸੁਪਸਰੰਮਾ
 ਦੇਹਿਸੁਤੁਤਾਗਾਹਰਿਰਚਨਤੇਗਕਿਲ
 ਗਤਿਮੇਗਹਰਿਬਿਨੁਪਜੀਨਜੀਵਾਪ
 ਗਥਾਤੁਦੇਹਾਗੋਰੇਹਿਨਕੇਲੰਗਾ ॥ ੧

ਅੰਤਿਤੁਪੀਤਾਗਰਾਗਰਿਗੇਤਿਗੇਗੀਪ੍ਰ
 ਤਮਨਿਕਰਮਸੁਕ ਨਾਨਕਪੰਥਾਨਿ
 ਹਲੇਸਾਪਨਿਤੁਸੁ ਮਗਪਾਮ॥
 ਥਾਥੀਪ੍ਰਥਿਪ੍ਰਥਿਥੀਥੀਕਵਿ
 ਸਾਪਨਿਸਭਿਗਸੇਚਲੈਅੰਤਿਸਮਣਾਗਾ
 ਹਰਿਅੰਤਿਸਮਣਾਗਾ ਹਰਿਪ੍ਰੰਤੁਪ੍ਰੰਤੁਸਾ
 ਸੇਹਲੀਗਾਗਾਨਵਪਰਥਾਪਿਮਹਾਪ੍ਰਥਾ
 ਰੁਠੁਚਾਨਿਸਾਪਰਵਾਸੁਮੁਗੇਗਾਸਭਤੇ
 ਤੁਮੇਗਪ੍ਰੀਤਮਨਿਸਿਥਾਸੁਰਿਗੀਗਾਵੈ
 ਨਾਨਕਪ੍ਰਥਿਪ੍ਰਥਿਚੈਥਾਥੀਥੀਕਵਿ

ਸਬਦਿ ਸੁਹੈਏ॥੧॥ ਤੁਸੁ ਦਿਹਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨੇ
 ਪੀਤਮ ਆਪੇਸਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਤ ਰਵੇ ਨੇ॥
 ਪ੍ਰਭੀ ਨਈਸੈ , ਭੁਧਰੀ ਵਿਸਾਗੀ ਹਭ
 ਲਿ ॥ ਭੁਜੀ ਵਗੁ ਲਗਾਏ॥ ਨਵੇ ਮੇਗੁ ਭੁ
 ਰਿਸੁ ਵੇਗੁ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੁਤ ਨਾ ਜਾਏ॥ ਭਵਗੁਰੂ
 ਹਰਿ ਰਵਤਿ ਵਸੇ ਭਏ ਪ੍ਰਵਿਤ ਸਗੀ ਗਾ॥
 ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਰਗ ਪਗ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਗੁ
 ਰਮ ਬਦੀ ਮਾਨੀ ਗਾ॥ ੩॥ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਪਾਠਿ ਬੰਦੁ ਸੁਹੈ ਭਾਈ॥ ਸਜਾਨਿ ਮੇਲਿ ਸੁਹੈ
 ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਸਿਓ ਪ੍ਰਤਬ ਭਾਈ॥ ਹਰਿ ਮੁ

ਦਰਿਆਏਸਾ ਪ੍ਰਭਭਵੈਪਾਠੁਰੀਗੁਰੂ
 ਸਾਗੀਪ੍ਰਧਿਪਿਕਿੰ ॥ ਸੈਸਾਗਦਿਉਭਿ
 ਭਿੰਤਦਿਸਾਗੀਭ ॥ ਛਾਏਟਸ
 ਸੁਭਟੇਅਨਿਤਨਿਪ੍ਰਮੁਖਪਾਏ ॥ ੬
 ਹਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਾਦੀਕਰਿਰਿਪਾਪਗਿਆਣੈ॥
 ਚੇਤੁਬਸੰਤੁਗਾਭਵਹਸੁਹਟੈਕੋਥਾ
 ਯਹਅੰਧਿਬਰਿਸੈਪ੍ਰਧਿਪਿਥਾਹੁਕੈ॥
 ਪ੍ਰਧਿਪਿਨਹੀਆਏਸਾਕਿਭੁਮੁਖਪਾਏ
 ਥਿਗੋਬੋਹਪਤਨੁਛੈਜੈਕੋਕਰਿਅੰਧਿ
 ਸੁਹਦੁਬਾਏਕਿਭੁਮੁਖਪਾਏਕਿਸਹੀਜੈ॥

ਰਵਰੰਦਤ ਭੁਗੀਗੀ ਰਿਉਸੀਏਮਰ
 ਮਾਏ ਨਾਨਕਚੇਤਿਸਰਸਮੁਖਪਾਏਸੇ
 ਹਰਿਦੁਪਾਧਿ ਮਾਨਪਾਏਪਾਮਾਉਏਸ
 ਖੁਤ 'ਮਾਖਾਏਸਕੇਗਾਮਾਨਦੇਬੈਰਹਿ
 ਤਮਾਗਿਮਾਏਹੁਦਇਆਕੇਗਾਪਾਗਿਮਾਓ
 ਪਿਯਾਏਦੁਤ ਭੁਤਾਏਤੁਧਿਭਿਨਾਨੁਨਾ
 ਭੁਲੀਆਕਾਮਤਿਰਉਤੁਕੇਤੁਧੁਭਾਏਦੇ
 ਖਿਦਿਖੈਦੇਦੁਗਿ।ਦੁਰਿਨਾਜਾਨਾਮੀਤੁ
 ਮਾਨਹਰਿਕਮਯਾਪੁਪਛਾਨਾਨਾਨਕਏ
 ਸਾਖੀਪੁਰੁਪਾਏਸੁਗਤਿਸਬਦਿਮਾਨਾ

ਗਾਛਾਮਾਹੁਜੇਭੁਲਾਪ੍ਰੀਤਮਰਿਓ
 ਦਿਸੈਗੈਥਾਤਪਹਿਸਿਭਰਸਾਖਾ
 ਬਿਨਉਕੈਗੈਧਰਿਓ ॥

ਸਹੇਦੀਗੁਸਾਗੀਪ੍ਰਭਭਾਵ,
 ਪਹਿਰੈਥੈਗੈਗੀਆਵਏਰਿਤਭਾਵਾ
 ਨਿਮਾਣੀਨਿਤੀਪਹਿਥਿਨਰਿਓਧਾ
 ਦਿਸੁਖਮਗਈ॥ ਨਾਨਕਜੈਨਿਤਾਏ॥
 ਭੁਜੈਸੀਕਮਿਮਿਲੈਗੁਣਗਰਿਓ॥
 ਮਾਹਮਾਤੁਭਾਮੁਗੁਗਗਨਿਤਧੈ॥
 ਪਰਤੀਦਖਸਹੈਜੋਖਮਗਨਿਤਧੈ॥

ਅਗਨਿਰਸੁਖੈ ਮਗੀ ਐਧੈ ਧੈਭੀ ਸੋਧਿ
 ਹੁਤਿ ਭਗੋਗੁਧਿ ਰੇਵਣਿ ਆਪਾ
 ਤਾਕੈ ਟੀਡਾ ਵੈ ਮੰਤ੍ਰਬਾਗੇ ਅਵਗੁ
 ਰੁ ਰਾਗੀ ਦੁਖ ਆਗੈ ਸੁਖ ਤਿਸੁ
 ਸਚੁ ਸਮਾਗੇ ਨਾਨਕ ਸਿਸੇ ਨਹਿ ਦੁਖ
 ਭੁਟੀ ਆਮਰੁ ਤੀ ਦੁਖ ਪੁਰ ਨਾਹਿ ॥੮॥
 ਸਾਵਣਿ ਸਰਸ ਮਨਾਪੁ ਰਵਰ ਸਹਿਰੁ ਤਿ
 ਆਣਾ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਹੁ ਭਾਏ ਪੁਰੁ
 ਰੇਦੇ ਸਿਸਿ ਪਾਏ ਪਿਰੁ ਪਾਠਿ ਨਹੀ ਆਏ
 ਮਗੀ ਐਧੈ ਰਵਰ ਮਨਿ ਰਮਿ ਰਿਭੁ ਰੇ ॥

ਮੇਰਾ ਫਿਰੋਲੀ ਪਗੀ ਦੁਠੇਲੀ ਮਰਦੁਤ
 ਫਿਰਾ ਦੁਮੁਠੇਲੀ ਤਰਿਖਿ ਨਾਗੀ ਦੁਰੁਖ
 ਉਵੈ ਸੀ ਵਾਪਰੁਤ ॥ ੧ ॥ ਖਾਣੇ ਖਾਣੇ
 ਨਾਗਰ ਸਾਸੇ ਨਾਗਰਿਕੀ ਤੇ
 ਰਿਸ ਸਾਣੇ ਖਾਣੇ ਖਾਣੇ ਰੁਠਿ ਗਏ ਤੁਝੇ
 ਤਰਿਖੇ ਬਾਧਿ ਪਦੁਤ ਲਾ ਲਾ ਲਾ ਲਾ
 ਰੁਠੇ ਰੁਠੇ ਰੁਠੇ ਰੁਠੇ ਰੁਠੇ ਰੁਠੇ
 ਸਿਰਾ ਲੀ ਰਿਠੇ ਰੁਠੇ ਰੁਠੇ ਰੁਠੇ
 ਮੇਰਾ ਖਾਣੇ ਖਾਣੇ ਖਾਣੇ ਖਾਣੇ
 ਰੁਠੇ ਰੁਠੇ ਰੁਠੇ ਰੁਠੇ ਰੁਠੇ ਰੁਠੇ

ਮਛਗਣੇਗਸਾਹਿਮਸੁਤਰਵਿਨੁਤਰਿ
 ਰਿਓਸੁਪਪਾਈਐਆਗਾਕਪੁਛਿਚ
 ਏਓਗੁਗਾਪੁਏਜਾਪੁਤਰੁਤਰੁਤ
 ਏ, ॥ ਮਸੁਨਿਯਾਓਪਿਯਾਏਸਾਧ
 ਨਤੁਰਿਮੁਟੀਆਮਿਲੀਐਪੁਤਿਮਿਮਿ
 ਏਤੁਸੈਭਾਓਮੁਟੀਆਤੁਰਿਗੁਤੀਆਤਾ
 ਪਿਰਮੁਤੀਤੁਰੁਤਰੁਤਰਿਮਿਯੁਲੋਯਾਏ
 ਪਾਮਪਿਏਗੁਤਿਤਾਤਾਰੇਪਿਰਾਗੁਤਿ
 ਏਤੁਲੋਯਾਤੁਰਿਸਾਪੁਰਗੀਤੁਰੀ
 ਯਾਤੁਰੁਤਰੁਤਰਿਪੁਏਸੇਮੀਯਾ

ਨਾਨਕਾਸੁ ਨਿਮਿਤ੍ਰੁ ਪਿਆਰੇ ਸਉਹੁ

ਹੁਣੇ ਬਸੀ ਠਾਮ ਤਰਿ ਰਿਹਤੁ ਪ

ਇਕਾ ਜੋ ਪ੍ਰਤਤਾਇ ॥ ੧੨੫ ॥

ਬਾਏ ਤੁਤ ਜਾਗਾਇਕਾ ॥ ੩

ਤੇਹ ਪਾਪਿ ਮੇਲੇ ਪਾਠ ਮਾਠੈ ਸ

ਰਸੀ ॥ ਯੁਗੁ ਰਮੀ ਮੈ ਨ ਸੀ ਭੈ ਗੁਣ

ਮਾਗੀ ਤਾ ਮਰਸੀ ॥ ਨਾ ਖੁਭ ਗਤਿ ਦੇ ਨਿਜ

ਪਰਿ ਥੈ ਠਾ ਜਹੁ ਭਿ ਨਾ ਜੀਆ ਸਾ ॥

ਨਾਕ ਮਿਲਾਹੁ ਕਪਟੁ ਰਹੈ ਏਹੁ ਏਕ

ਪਤੀ ਪੁਟ ਸਾਸਾ ॥ ੧੨੬ ॥ ਮੰਘਰ ਮਹੁ

ਲਾਹੜਿਯੁ ਲਾਹੜਿਯੁ ਸਿਮਾਵੇ ਏਹੁ ਲਾਹੜਿਯੁ
 ਲਾਹੜਿਯੁ ਮੈ ਪਿਰਾਹਿ ਪੂਰਾ ਭਾਵੇ ਏਹਾ ਨਿਹ
 ਯਾਹੁ ਚਤੁਰਸ੍ਰਜਤੁ ਵਿਧਾਤਾ ਚੰਦਾਹੁ
 ਜਾਹੁ ਬਾਇਯਾਹਿ ਯਾਹੁ ਪਿੰਯਾਹੁ
 ਲਾਹੜਿਯੁ ਸਿਮਾਵੇ ਪੁਤਰ ਭਾਵੇ ਏਹਾ ਭਾਇਯਾ
 ਗੀਤਾ ਨਾਨਕ ਵਿਤਕੇ ਏਹੁ ਲਾਹੜਿਯੁ ਮਾਮਰੁ
 ਪੁਤਰ ਗੋਲਾ ਨਾਨਕ ਮਾਪਾ ਨਾਨਕ ਪਿੰਯਾਹੁ
 ਭਾਵੇ ਏਹਾ ਪਿੰਯਾਹੁ ਗੋਲਾ ਪਿੰਯਾਹੁ
 ਕੈ ਏਹੁ ਕ੍ਰਿਤੁ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਾਹੜਿਯੁ ਨਾਹਿ
 ਮਾਨਿਤਾ ਨਿਵਸਤਿ ਸੁਖਾ ਮਾਨਿਤਾ ਨਿਵਸਤਿ

ਆਸਗੀਵਾਨਗੁ	ਟੀਗੁਮਾਣੀ
ਮੰਡਤਜੇਗਜਮੇਤ	ਜਪਇਘਇ
ਜੇਭਿਸਮਾਣੀਦ	ਗਾਨਮ

ਪਤਰਾਤੇਗਭਿਪਾਣਮਭਦੇ

ਗੰਗਿਗੈਗੰਗਿਗੰਗੀਆਹਿਮਿਭਪ੍ਰੀਤਮ

ਗੋਤੀ॥੧॥ਮਾਪਿਪੁਤ੍ਰੀਤੁਤਈਤੀਗੁ

ਤਰਿਜਾਨਿਆਸਾਨਮਹਿਮਿਭੈਗੁ

ਣਗਾਇਮਿਸਮਾਣੀਆਪ੍ਰੀਤਮਗੁਣ

ਮੰਕੇਸੁਇਪੁਰਬੀਵੇਤੁਪੁਤਾਵਾਸਗਿਨਦ

ਗੰਗਰਾਮੁਨਾਤਿਬਣਸੰਗਮਸੰਤਮਮੁ

ਲਈ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪਾਠਿ ਵਰਤਿਆ ਨਗੀ ॥੬॥
 ਬੇਰਸਮਾ ਹੁਤੀ ਬਿਤੀ ਵਰਤ ਲੋਪਾਪਰੀ
 ਮੁਹਤਿ ਪਾਲਸਾਚੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਿਲੇ ॥
 ਪ੍ਰਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ਰਾਗ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥
 ਸਭ ਬਿਪਿ ਜਾਣੈ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿੰਗ ਗਤਿ ਸਹਿ
 ਪਿਆਰੀ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ॥ ੧ ॥
 ਰਿਸੇ ਜਸੁ ਪਾਵੀ ਜਾਪਿ ਰਾਵੀ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਹਿ ਸਿਰਿ
 ਵੈ ਪ੍ਰਾਤੁ ਮੁਹਿ ਵਰੁ ਬਿਰੁ ਸੇਹਾ ਕੇ ॥ ੧ ॥
 ਤਿਤੁ ਮਹਿ ਸਿਰਿ ਸਬਦੁ ਤਿਆ ਸੇਖੀ ॥

ਤੁਥਾਗੁਰੂ ਸਿਧੀਆਤਰੁ
 ਪੁਤਾਅਖਿਅ ਅਸਾਤਾਰਿਆ
 ਯਾਹੇ ਤਥਾਗੁਰੂਥੇਇਆ
 ੫ ਯਾਹੇਥੇਤੁਗੁਰੂਰਿਅ
 ਕੁਤਿਯਾਗੁਰੂਕੀਨਾਹੀ। ਹੋਈਅ
 ਕਪੇਤੁਥਾਗੁਰੂਓਵਨਿਗੋ। ਅਤੈਗੁਰੂ
 ਗੁਰੂਜਪੁਹਗੈਤਾਜਨਮੁਸਦੇਗਾ
 ਤਥਾਤਿਨੁਮੁਸਾਯਮਾਨਾਓਪਗੀਕ
 ਲਗੇਆਖਣਿਆਮੁਸਾਯਮਾਨਾਯਗੇਆ
 ਪਣਿਆਸੀਰਥਹੋਗਾ। ਅਤੈਤਿਨੁ

ਗੇਆਖਦਿਜੇਅਸੀਜਲਾਹਗੈ॥ਤਬਥਾ
 ਥੈਅਖਿਆਜਿਤੁਸੀਦੁਹਥਾਹੀਤੁ
 ਲਗਖਹੁ॥ਦਰਦੀਵਲਿਹਿੰਦੁ॥ਗੇ
 ਰਖਹੁ॥ਅਤੇਥਾਈਵਲਿਮੁਸਲਮਾਨ
 ਨਾਕੇਰਖਹੁ॥ਸਿਮਦੇਤਲਕੇਹਰੇਰ
 ਹਿਹਿਗੈ॥ਜੇਹਿੰਦੁਆਕੇਹਰੇਰਹਿੰ
 ਤਾਜਾਹਿਗੈ॥ਅਤੇਜੇਮੁਸਲਮਾਨ
 ਕੇਹਰੇਰਹਿੰਗੈ॥ਤਦਬਹਿਗੈ॥ਤਬਥਾਥੈਸੀ
 ਗਤਿ॥ਹੁਕਮੁਕੀਤਾਕੀਗਤਿਪ੍ਰੰਤੂ
 ਤਬਸੀਗਤਿਲਗੀਕੀਗਤਪ੍ਰੰਤੂ॥

ਗੁਗੁਭੀਪੁਰਬੀ ਮਠਾਯਾ॥੧॥ ਜੈ
 ਪਰਿਕਾਰਿ ਆਖ ਰਹੇ ਕੋਹਿ ਏਥੀ
 ਹੁਸੈ ਹਯਾਸਿਦੁ
 ਗੇ॥੧॥ ਤੁਮਗਵਹੁਮੇ

ਗੇਰਿ ਰਤਭਵ ਸੇਰਿ ਯਾਗਾ ਹੁੰਦੁ ਫੁਲੀ ਜੀ
 ਤੁਮੇਰਿ ਚਿਸਰ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਆਗੁਭੀ॥
 ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਯੇ ਸਮਾਯੀ ਯਾਨਿ ਦੇ
 ਖੈ ਗਾਰੇ ਦੁਹਰੇ ਹੋਗੇ ਤੇਰੇ ਨੈਕੀ ਮੁਤਿ
 ਨਾਪੈ ਵਡਿ ਸੁਦਾਤੇ ਕਵਲੁ ਸੁਮੰਗਲੁ
 ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਿਬਿ ਆਮਿ ਨਿਕਰਿ ਪ

੧

ਵੁਭੇਭਾਏਰੁ

ਵੈਸਾਖਿ

ਪਾਠੁ

ਵੈਸਾਖਿ

ਕਮੇਰਿਓਭਾਵੈਨਿ॥ ॥ ਗੁਰੁਆਸਾ

ਮਃ॥ ਵਿਅਪਗਛਿਅਗੁਰੁਗਛਿਅਉਪਰੇ

ਸਾਗੁਗੁਰੁਗਛਿਕੇਵੈਸਾ ਅਭੇਕਥਾਥ

ਜੈਪਾਭਿਕਰਤੇਕੀਗਤਿਉਭਿਅਸੇਪਤੁ

ਗੁਰੁਦਾਤਾਈਉਭਿਅਗੁਰੁਉਭਿਅਸੇਵੈ

ਚਮਿਆਪਸੀਆਪਹਗਭਿਤੀਦਰੁ

ਏਕੇ ਗੁਣਿ ਅਨੇਕ ਨਾਨਕ

ਬਾਧ ਨਾਮ ਸੀ ਗੁਰੂ

ਅਤੀ ਗਾਈ ਭਿਤ

ਮਯਾ ~~ਏਕੇ ਗੁਣਿ~~ ਅਥਵਾ ਤਥਾ

ਸੋਲੇ ਕਪੜਿਆਂ ॥ ਪਉੜ੍ਹ ਗੁਰੂ ਪਾਣ

ਪਿਤਾ ਪੁਰਿਤਿ ~~ਮਯਾ~~ ਮਯਾ ਨਿਦੁਸ਼

ਤਿਤੁਟਿ ਰਾਈ ਰਾਇਆ ਬੇਲੇ ਸਗ

ਲਾਜ ਗੁਤਾ ਚੀਆ ਚੀਆ ਬੁਝਿਆਈ

ਆਵਾਏ ਧਰਮ ਮਹਤੁ ਗਿਆ ਕਰਮੀਆ

ਪਿਆਪਣੀ ਕੋ ॥ ਝੈ ਕੇਤੁ ਗਿਆ ਸਿਨਿਆ

ਮੁਖਿ ਆਇੰ ਗੋਏ ਮਝ
ਕਤੇ ਮੁਖ ਏਤਾ

ਪਾਇਆ ਨਾਨ

~~ਤਾ ਨਾਨਿ~~

ਜਬ ਆਇ ਕੁਪਇ

ਗੁਣਿ ਪਾਇ ਕਰਿ

ਏਕਿ ਆਸ ਆਰ ਗੁਣਿ ਦਰਿ ਤਾਰੁ

ਫੁਲਾ ਹੀ ਤਰੁ ਯਾਤਰੁ ਕੇ ਰੋਗ

ਪੈਰਿ ਤੁਝ ਪਦੈ ਲੈ ਗਏ ਆਤਮੁ ਸ

ਲਮਾਨ ਆਪ ਪਦੈ ਲੈ ਗਏ ॥ ਸਰਬ ਤਿਸ

ਗਤਿ ਪੈਗੀ ਪਈ ॥ ਬੈਠਾ ਤੁਝ ਗੁਣੁ ॥ ੧ ॥

ਸਸਤ ੧੫ ਦੇ ਪਾ ॥ ਮਤੀ ਆਸੁ ਸੁਰੀ ॥ ੧ ॥

9

